

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 263 Subject Language
Name of MSS सारस्वत प्रसाद द्वि प्रक्रिया इत्यादि
Author भट्ट वसुदेव कृत
Period _____ Folios Various pages
Script Sanskrit Source Bithi pal Singh,
Amritsar
Missing Folios _____

Sans. Ms.

4 S5

S 243

263-MS.

सारस्वत प्रसादप्रक्रिया इत्या० ;
भट्ट वसुदेवकृत ॥
६६ + ६१ पत्रक ॥ ल० भ० २१ पं० प्र० पृ०

ह० ल०

263

19

॥ ५ ॥ ५४ ५५ ५६

॥ ५ ॥ ५४ ५५ ५६

५४ ५५ ५६ ५७ ५८

५४ ५५ ५६ ५७ ५८

५४ ५५ ५६ ५७ ५८

५४ ५५ ५६ ५७ ५८

५४ ५५ ५६ ५७ ५८

५४ ५५ ५६ ५७ ५८

५४ ५५ ५६ ५७ ५८

263

५४ ५५ ५६ ५७ ५८

263

सारसित प्रसाद

स रश्मि ब्रह्म
दोस्त अब्दुल
दोस्त अब्दुल

263

ॐ स्वस्ति श्री गणेशाय नमः श्री सर
 स्वत्ये नमः चंदे पट्टेदारक ट्टेदवे यपाश
 रविंदे रत्न तारिंदे आभातमा निरवध
 निरतं गोपाल भूपाल मल्ले कृपालु १
 यस्या निवासा चरनारविंदे मंदोपि वाच
 स्यति तासु पेति सहस्र संश्रुति सुधां शुभासा
 सरस्वती सा प्रजता न्प्रति मे २ श्री चंडी कृ
 रं मानस्य दुर्द्विजं तया गुरं सारस्वत प्रसादे
 पं वासुदेवेन देव्यते ३ तत्र त्वचि कीर्तित
 ग्रंथ प्रतिबंध कीर्तित विद्वत् विद्यात कृद
 लोकिका वीगीत सकल शिष्टाचार परंप
 रा परिष्कारे देवतान निरूपमाचरति
 मे गलं शिष्टा शिष्टार्थ सुपनिबध्नयेदाव
 त्पुत्रिमात्र हेतु न्ना विषय प्रयोजन संबंध
 धाधिकरिता श्रुत्युच्य मतिजानीते प्रत्य
 येति कर्तव्य को त्वमपु रयैव च वचनोत्तमि
 यायत् प्रयोगज्ञापित समानाधिकरिता

स्मदेन्यपादहे अनुभूतसरूपार्थः सा
 रस्वतीप्रक्रियां रुजुं कुर्वे इत्यन्वयः सरस्व
 त्या प्रोक्ता सारस्वती प्रोक्तार्थः श्रीगीतगो
 विनीपप्रक्रियप्रत्यपादिविभागेन व्युत्पत्त्येते
 शब्दा यथा सा प्रक्रिया तस्याः सरस्वती मे
 कृत्वेन सिद्धत्वात्तमनूय रुजुत्वे विधीयते
 तस्या एव रुजुत्वभावात् नृकृद्यटं करोतीति
 वक्तव्यं अतएव सरस्वत्या प्रोक्तानि सूत्रा
 णी सारस्वता नितसंवेधिनी सारस्वतीति
 व्याख्येन वृद्धाः इति चः स्यात् तस्य च वृद्ध
 संज्ञा पूर्वकत्वेन संज्ञा पूर्वको विधिरनित्य
 त्वेन कथंचित्समाधाने विशेषकादयः शे
 षिकाणां निषेधः सरस्वती प्रोक्तप्रक्रिया क
 रतो च पिष्टपेयादिदोष इत्यादि निरस्तः अ
 नूतनशब्दात्कृती योगे हि प्राप्ता अपि च कृ
 त्वेन च चित्कत्वात् न वस्तुतस्तु कृतिविषय
 मात्रस्य कर्मणोऽनूतनशब्दात्कर्मार्थतद्वि
 तीया न्यपानुपपत्त्या चौरस्य चौरं च रज्जति
 रोग इत्यादौ शेषत्वकर्मत्वविवक्षा च कृति
 साध्यत्वमात्रविवक्षा यो द्वितीयैव अनूतन
 शब्दस्य च विशेषार्थस्य विवक्षा यो द्विप्रत्य

पइति अत्रापि अत्युत्तमव्युत्पादकता
 म्परगामित्वाक्रियाफलस्य स्वरितजितः
 कइति प्रायेत्रियाफलइति निपमरात्म
 ने परमयुक्तं तथाप्यस्य चेतोऽनुसारित्वे
 न तत्त्वतः परत्वाभावात्तज्जगत्पूर्वकस्यात्म
 गामित्वेन चात्मने परे द्योर्ध्विहमे इति दी
 र्धविधेर्दीर्धसंज्ञापूर्वकत्वेनावित्यत्वादी
 र्धविधिरन्यायेन त्वेनोत्तरंगत्वात् सिद्धं वृ
 ह्तिरंगमेतरेगइति वत्कस्य सिद्धत्वाद्वा कुर्वे
 इत्यत्र दीर्घाभावः श्रारंभादासमाप्तेवर्त्तमान
 नत्वे वर्त्तमानसामीप्येवर्त्तमानवृद्धेति वा
 स्रुत्पादादि क्रमाति क्रमेणावप्रयोगानुक
 लस्रुत्पादि क्रमकरणात्तज्जुकरां अत
 म्प्रत्यक्पोलकल्पितत्वाच्च न वकाशः सा
 दात्स्वरस्वतीपुणीतत्वेनामप्रक्रियात्वर्ध
 म् अ ननु रूजुत्वमात्रे चेद्विधीयते तदा योको
 चित्यक्रियामनघरूजुत्वे विधीयतामित्य
 त आह किं विधीष्टा प्रक्रियानाति विस्तरे
 न अतिविस्तरः शब्दबाहुल्ये यस्यासात्तया
 तो न अतिविस्तरानातिविस्तरे निमग्नरवे

जसकरित्वात्तुरयोप्यनैकधेत्वादिव
 निषेधाधीनकारेण समासात्तानुबोधक
 ग्रहणोननिरनुबोधकस्येति अनन्तर इत्या
 नादेशेन नेतिपण्यकदेवा अयंभाव व्यक्
 रणस्यतावेचनादिपरंपरा प्राप्तसाधुशर
 नुशासनत्वेनतेषां चानंतरत्वात्प्राप्तिमा
 दिप्रतिप्रयोगेकशरणोऽप्येवराहीनि
 पणोपदिष्टमित्यादिना तत्तत्कालिकान्मि
 वसाधुत्वाप्रधानाद्येवमौलिकविस्तर
 महेसत्वापरमकरणाकरणाश्रीसरत्वात्मा
 पिचवापितुशब्दविपरीतविधानयोगवि
 भागनेत्रधर्मादिभिः समस्तसाधुशब्दास्तु
 शासनाप्रक्रियाप्रवर्त्यतेभूतत्वरूपाय
 स्वभक्त्यानुभाविता सच सर्वानि शयोता
 मनश्चक्षुःशुत्वमात्रेपिधीननुस
 तुशब्दकेप्रक्रियाचतुरोचितमित्यनेप्रिधा
 नश्चक्षुःशुत्वमात्रविधानमयुक्तमितिचेतमैवं
 प्रक्रियाप्रक्रियाभनश्चक्षुःशुत्वविधानात्त
 स्मात्सुहृद्भूतनुश्रयोसिवहुविधानानि
 श्रेयसाधनभूतेप्रक्रियाविकारोविधेर्भव
 या

त

तद्यमसप्राह किंकृत्वा परमात्माने प्रणामे
 ति परजगत्कारणसंयोजकं ह्यमायाशक्ति
 र्धस्य सपरमः वश्यमायोः चिन्त्या न तशक्ति
 रित्यर्थः परैरुपनिषद्भागैः सरनुमानैः
 कामीयते ज्ञायते इति वा परमः अतस्ति विधि
 व्याप्तेति विषयानादत्ते अत्रिवास्तु आत्मा पर
 म आत्मा वात्मा चै परमात्मा कार्यकारी वि र
 त्तत्वेन नित्यं शुद्धं शुद्धं शुद्धं शुद्धं शुद्धं परं
 आत्मानमिति पश्यकादे पश्यका प्रकर्षणान
 किं अहंति शयेन नत्वा अप्यमं प्रकर्षवाचि
 प्रशब्दप्रयोगः श्रीशब्दादिवत्स्वरूपतो मो
 गत्तिकत्वादेतदध्येतृणां प्रज्ञा प्रकर्षध्वन्य
 र्थत्वाच्च ईश्वरकालार्थकत्वायाप्यारंभात्पूर्व
 माचरणीयत्वे तस्यादेष्टीत्वत्वे ननु यावत्स्य
 योजनाकादायामाह वालधीवृद्धिसिद्धये
 इति वत्तेः कामधेनुत्वाद्दत्ते निचलेति दुर्वी
 धार्थारिति वात्माः शाब्दव्युत्पन्निरहितान्ते
 बांधियो वृद्धिर्बुद्ध्या त्रितयाः सिद्धिर्निष्पत्तिस्त
 ये अयेमावः रतो हागमनध्वसे देहाः प्रयो
 जना नीत्यादिवा महाभाष्योक्त्या करण
 प्रयोजनानं रदाद्यपि परत्रोक्तमन्वाख्यान

वासु

३

इंद्र

पि

प्रयोजने न तदप्ययत्रः सिद्धेत्यसिद्धस्त
तोपिचेत्यादिना तत्रावर्तिवकारैरध्याप
नादिप्रिरेववेदपाठस्येवरत्नादेरपितत्तएव
संभवात्तात्वीचप्रयोजनत्वमुक्तमतः केव
त्रिसाधुत्यासाधुत्वज्ञानमेवप्रयोजनत्वेन
विज्ञापने विचारविशेषप्रवित्तरभयान्
होक्तः अत्रचप्रक्रियाज्जीवेविषयः वात्तमु
मुनिप्रयोजनेजन्यजनकभावः संवेधः श
दमुमुनिमुखाधिकारीत्यनुवेधचतुष्ट
यमपितत्रत्यदेः समस्तचि नन्वप्रोदः क
शकृत्तापिशलीशाकटायनः पाणिम
मरजेनेद्राजयत्यलौदिशादिकाः इत्याद्यु
क्तोद्वेगोद्वेगदिव्याहृतिकर्त्रीरः महेंद्रायो
देवावायस्यशदेवारिधेः शदेसमुद्रस्य
तेनारयारमिपत्रपायरिष्ठेदेनययुः तथा
चशुनि दिव्यवर्षसहस्रहोत्रयहृहस्पतिः
पारायणप्रोवाचनातेजगामेति तस्यकृत्स्
स्यसमस्तस्यप्रक्रियावक्तुंनरोमादृग्मनुष्यः
कथेतमः समर्थः अपिकैमुनिक्रियायस
चनार्थः व्यासवात्मीकपापनुक्तसमुच्च
पाथीवा अयमप्रिसंधिः परावाचस्यस्या

द्योवक्ताः इन्द्राय श्राधेतारः दिव्य
 वर्षसहस्रादिश्च समपसतपापिप्रति
 पदपादेनापिकारागमने इतस्तत्कुत्या
 ननेतरामाह शननुष्येतामैरमतिनामै
 रमायेनात्यापुषाः नतविप्रामिभूतेन
 कथंकारं सर्वशब्दकुत्यारकप्रक्रियात
 रं कार्यमित्येतस्याराकनुवादेन ^{कथन} ^{विना} ^{विना}
 विधानमुचितमिति २ संज्ञाविधानमंत्रा
 सुखप्रतिपत्तिसंभवारप्रिधास्य मानस
 ज्ञासंग्रहेप्रतिजानीते तत्रैति तत्रतस्मि
 न्प्रक्रियाजीवेविधेयेतावत्प्रथमसंख्यव
 हारायसम्यक्कृतात्प्रवृत्तयेसंज्ञाश्रमा
 त्यरायमर्थीबोधः इत्येवंसंकेतरूपा
 सरस्यतीरर्चीचार्यैः कृतामयासंगृह्यत
 इत्यर्थः तत्राकारादिक्लमेरावर्णमात्रक
 मणुपदेष्टुमापसुत्रमाह अइउषत्यमि २
 देसंज्ञासूत्रयद्यपि अकारादीनां अर्थस्या
 विवक्षितत्वात्प्रातिपदिकत्वासंभवादि
 भक्तसंभवेपदत्वात्संभवत्तथापिवासुरेवा
 दीनामर्थानां सत्त्वात्तद्देववत्तमात्राया
 निपदिकसंज्ञानिवेधात्संभवोन्निपातस्य

प्रत्येकरोतीत्यर्थः

त्य

इति

वृद्धा

एकं एकं प्रती

प्राप्ति

वानर्थाकस्येतिवाप्रादिपदकत्वादिभ
 त्तुत्वेपदत्वे नस्याश्रयं रोवत्तयागिभ
 वेतीति छादसत्त्वाश्रयगतलुक नथोक्तं
 विभक्तेः प्रायसोत्तोपोवरीस्यचपदस्यच
 सरस्वतीकृतेसूत्रेहत्वात्पादीर्घसंग्रह
 बहुवचनेचप्रत्येकसंज्ञा सिध्यर्थं अस्या
 दृष्टावनप्रितिवत्समुदायसंज्ञास्यात् न
 सु संज्ञासंज्ञिनोरभेदोपचारत्वं संवेधनि
 ईशश्चविष्णुप्रमस्यंतीतरसंस्मारगोनमंज
 लार्थः यत्रु संध्यकरकर्मसंदेहार्थसंधौहि
 ततिपकारादीनामपिसमानसंज्ञासंदेहः
 स्यात् नदुक्तं व्याख्यानतो विशेषप्रतिप
 त्तिर्नहिसेदेहार्थेनछादप्रितिवचनाद्व्या
 ख्यानेनतत्संदेहनिराससंभवत् अस्या
 त्वस्याचत्तत्वेनसंक्षिप्तज्ञाणामसिद्ध
 त्वात्तरभावइत्याह नदप्यसत् व्याकरण
 स्थानादित्वेनातोत्पुर्निरादाविवसेद्धिभ
 दान् केचित्त्वेषां निपातां नः पाठान्प्र
 नभावमाह वस्तुनलुप्यत्वात्त्वेनवाक्यत्वा
 त्सेहिनैकंपदेनित्यादित्याधान्नपसमीप
 नित्यसमासेवाकोनुसाविवदामपेक्षेन

इति वचनात् विवक्षाभावान्सेधभावः
 एवं चाग्निमयेयसंगतिरपि ननु समाना
 इति स ह्यसंज्ञावित्तानात्समानेतुल्यमाने
 परिमाणे येषां इत्यन्यथा त्वादिन्न त्वरथा
 णामेषां कथं समानत्वमिति चेति सत्ये ह
 त्वदीर्घसुतोदात्तानुरात्रत्वरितसानुना
 मिकविवक्षादिभेदेः समानमानत्वादाय
 र्थं ननु वर्गीपरिगणनमेवेतां संज्ञावि
 धानानुपपत्तेरर्थे क्पादेकं वा को साकोत्ते
 वे द्विभागस्यादित्येकेनानेन वा को न वा क्य
 नेरप्रसंगादर्थद्वयप्रतिपादनमयुक्तमि
 त्यत आह अनेनेति वर्गीपरिगणनस्या
 नुयोजकत्वादर्थविध्वंसनिगर्वनेवाक्यं दय
 ५ नेरूपतिरिति भावः प्रत्याद्वियंते संकोचं
 ते वर्गीयेः प्रतिकार्यमाद्वियंते वा प्रत्या
 द्वियंते संकोचं त इति प्रत्याहाराः अवा
 दिसंज्ञातेषां ग्रहणयेत्यर्थः प्रत्याहारा
 णां संज्ञारूपत्वात्संज्ञाबोधोतः परिगणा
 तेना कस्मिं क एतेषु सूत्रेण निवद्धवच
 नेवत्समागच्छामि प्रायेण जातमि प्रा

येराजात्याख्या यामेकस्मिन्नुवचनम
 मतरस्यामितवा अथवावपविनोरने
 दोषचारात्सुत्रावपववर्गीप्रियायेरावा
 वक्तुमिष्टोविवक्षितः नविवक्षितोः विवक्षित
 नस्तस्यभावस्तत्वेतस्मात् ततः किमन्यथा
 हुविवक्षितस्त्विति अत्रयद्यपिसंधिविव
 क्षित एवभवतिविवक्षितः संधिरेवभव
 तित्युभयपिनिनियमासंभवः एकपदोहे
 विवक्षाःभावेपिसंधेरावश्यकत्वात् ईदृ
 हेरेतानां द्विवचनानामेकत्वरणानिपा
 तानां च शतसो विवक्षाया मपिसंध्यभावा
 चतथापि विशेषार्थानुशङ्काद्व्यविष
 यत्वेनियमस्यावगम्यते विवक्षाभावेहेतु
 माह लौकिकेति लौकिकेन बालौकिकावा
 नास्तेषां प्रयोगज्ञानाय अथवा लौकिक
 प्रयोगारब्धानपादयोनादिवृद्धप्रयोगा
 तास्मिद्वये संप्रियः संकेतस्तन्मात्रत्वादुप
 देशेननुनासिक इदित्यादौ कुत्वाभाव इ
 वात्रापिसंध्यभावः द्विपरत्वपक्षेवाप्यहे
 तुः चकारो निपातत्वाहेत्वेतत्सूचनार्थः

ननुपरिगणितानोपेक्षानामैवसमानत्वे
 गानामित्यादौ दीर्घवर्गीदौ नोसमानक
 र्थेन स्यादित्यतः स्रजंतरमवतीर्यति हे
 त्वे हत्वश्च दीर्घश्च स्नुतश्च मेदाद्योरात्रार
 पः एतेषामित्यनेन रौक्कसमाप्त्यनामित्यर्थः
 समानावर्गी सवर्गीः इत्यन्यर्थ साविज्ञा
 नात्समानस्यानप्यत्नानामेषासावर्त्येय
 रस्यरमिति हत्वस्य हत्वदीर्घस्नुतेः दीर्घस्य
 दीर्घस्नुतहेत्वे स्नुतस्य स्नुतहेत्वे स्नुतस्य स्नु
 तहेत्वेः दीर्घः सवर्गीत्वं नतश्चवर्गीग्रह
 णे सवर्गीस्यापि ग्रहणमिति हत्वसवर्गी
 नो दीर्घदीनामपि समानत्वात्तत्कार्ये न
 वत्येवेति भावः रूत्रवर्गीयोश्चाशभूत
 रत्नयो सावर्त्येन सावर्त्ये ननु हत्वादिति
 संज्ञाविधानमन्तरेण तत्त्वरूपाप्रत्ययात्र
 त्सावर्त्ये संभवे इत्यतः ग्राह लोकादिति
 शेषस्यानुक्तस्य लोकतोऽनादिहृद्यवह
 रप्रसिद्धेः हत्वादीत्यत्रादिनोरात्रादिते
 ज्ञासंग्रहः मीपते इति भावाः निसृक्ष्यं स
 मपाचस्या एकमात्रा उच्चारणकालोपस्य

सरकमात्रः एवमपरत्रापि सङ्केत एकमा
 त्रोभवेद्दत्तो द्विमात्रो दीर्घ उच्यते त्रिमात्रस्तु
 ह्युतो सेयो व्यञ्जने चार्द्धमात्रकमिति उच्ये
 तिस्र्यनविशेषणानवर्णानां तथा च अष्ट
 स्थानानिवर्णानां सुरः कुं उ शिरस्तथा दि
 क्वा मत्वे चरेताश्च नासिको ह्ये चेत्तालु च
 त्यह्ये स्थानानिवर्णानां तेषु चोच्च नीच स
 ममेदात्त उपोशास्तत्रनामिदेशाद्देर्द्धमा
 क्रमद्वयमिधाताद्वर्णमिव्यक्तिसत्रोच्च
 भागेऽपि व्यक्त उदात्तः नीचभागेऽनुदात्तः
 समभागे स्वरित इत्यर्थः एते ये च परं द्विप
 रं वा पृथ्वत्संध्यभावादि च सङ्केतानां
 वाक्षराणां संध्यक्षराणां सयोगद्वयापेक्षया
 दिवदवयवव्युत्पत्तिसङ्ख्यावाद्यर्थता
 अतो नाकारादिसंकरः द्विमात्रत्वेन द्वस्व
 मेराभावः द्वस्वानसंतीत्युच्चा च दीर्घस्तु
 तोदात्रादयो मेरासंतीत्युक्ते भवति एवं
 च अर्द्ध उरूलवर्णानां द्वस्वोदात्तसामुना
 सिक्व निरबुना सकादि मेदैरह्यारणाह्य
 रणमेदमिन्नत्वे रूलवर्णस्य दीर्घप्रयो

गभावात् रूत्ववर्गीसंध्यद्वाराणां द्वारे
 शब्दश्च शब्देन च त्वत्वे च स्य प्रक्रियायामे
 वोपयुक्ता इति नात्रोक्ताः उभये च रास
 गुराय ह्यपरा मर्षकत्वादुभयशब्दप्र
 पुक्लिस्तस्य च द्विवचनो न प्रयोगः गभावाद्
 रू विवक्षाया वा बहुवचनं समानसंज्ञक
 संध्यद्वारसंज्ञकश्चोभये वर्गीस्वरसंज्ञक
 भवेतित्यर्थः अत्रञ्जीः अत्रवर्गीवर्ज्ज
 येतित्यजं सौ सुवर्ज्जः अत्रवर्गीभिन्ना अ
 वर्गीरहितत्वेत्यर्थः अत्र केचित् कालाया
 नुसारिश्चतुर्दशस्वरान्शसमानाद्वारे
 सनामिन इत्याह स्वरे युक्त उभयशब्द
 स्य सर्वनामत्वात् तेषां च बुद्धिस्तत्प्रकारवा
 चित्वात् पूर्वोक्तसमानसंज्ञकपंचवर्गी
 संध्यद्वारसंज्ञकचतुर्वर्गीयरा मर्षकत्वे
 न वृत्तिकृष्याख्यानात्तद्देवानामुपासना
 चतुर्दशत्वादित्येऽपरमेरपरित्यागे माना
 भावात् तस्मात्पंचसमानाः नवस्वरा अ
 ह्येनामिनः तत्र देवाश्च तत्र तत्संज्ञकाः
 उक्तानुवारपूर्वमुत्तरग्रंथे वेध्यानि अनु

वासु

७

क्रोता इत्यादि प्राह पितृभिश्चाजिग्राह
पिषा प्रत्याहाराणां जिग्राह पिषातया
प्राघेताभ्यो प्रत्याहारा इत्यधिकारसूत्रे
इत्येतौ नुवर्तन्ते ततश्चाघेताभ्यां वर्णां
च ग्राहका नवन्तीत्यर्थः वस्तुतस्तु प्राघे
तेति सौकेतिके ष्यक ततश्चाभ्यामाघे
तवर्णाभ्यां गद्यमाणा प्राघेतवर्णसंज्ञा
इत्यर्थः तन्नामानौ प्राघेतवर्णौ नाम य
स्य सतया संख्या नियमस्त्विति एतावन्त
एवेति संख्याया नियमः प्रतिकार्यमा
हरणात्कार्याणां चानेतत्कान्धियमाभा
व इत्यर्थः केचिन्नुयत्रयत्रयेन येनेत्युक्ता
नियमप्रसंगे प्राह संख्येति अनियमः
अनैयस्येनास्ति विसर्गित्वेन नियमास
तदुक्तं भवेत्तत्र एकैकस्माद्द्वयोः स्या
त्यदौ चतुर्थस्तः सः षडसः स्यादियं प्र
त्याहाराश्च विंशतिर्ज्ञेयो इति तथा हि
ऊन अव छत इत्ययम जम ऊप चय ख
य पय अव हव ऊव जव हस वस रस
जस खस शस ननु भोस्पृभति प्रत्याह

राणा मने केषां कथं विषयमाणात्वात्कथं
 विंशतित्वे न च वर्गीसमाधाय स च स्पेरे
 ववर्गोः प्रत्याहारस्य ग्रहिष्यमाणात्वादिति
 चेत् सस्यवर्गीसमाधाय स च हसैविंशति स्य
 लेनियमात् अथ पारप्रत्याहाराद्यद्विको
 एकचत्वारिंशन्नियमोपि स्यात् हता हस
 प्रत्याहारसंज्ञात्वात्गीजनपद्यजनसंज्ञा
 विधीयते तदेव विवर्गोति हकारादय इ
 ति हसप्रत्याहारद्वारेणैव व्यजनव्यवहार
 सिद्धे व्यजनसंज्ञाप्रधाने पूर्वप्रसिद्धसंज्ञा
 ग्रहार्थं विगतस्वरूपे व्यजने यस्मात्त्रयं
 जने तदेवाह स्वरहीनमिति आत्मा अये
 दोषदुष्टत्वात्स्यराणां प्रविस्तररहितत्वाच्च
 जने स्यारतोहीनशब्दस्याभाववचनस्या
 योऽयं भावपरत्वे स्वरयोहीनमयत् स्वर
 योऽयं भाववदित्यर्थः संसर्गभावपर
 त्वे च निदेशस्य भावप्रधानत्वात्स्वरस्य सं
 सर्गभाववदित्यर्थः ननु हसा व्यजना
 नीत्युक्ता दसांतवर्तनोपकारस्य व्यजने
 त्वे स्यारत आह तेहि निश्चिष्टोच्चारणस्य
 कर्तुमशक्यत्वात्सत्तिरणा र्थं पात्रनरेरि

वतन्निर्दृष्टौ पुनः स नोपादेय इति भावः
 एतैर्गच्छति त इत गच्छत्व इत्यर्थः इति सं
 शास्त्रमाह काव्यीय तादेर्ध्वलुपी कार्य
 र्थत्वे च प्रत्यपादिद्येति प्रत्यपाप निरिक्त इ
 त्युक्तं प्रत्यप आदि र्ध्वलोत्ते प्रत्यपा रय इति
 स जुगल संविज्ञान बहु व्रीहेः प्रत्यय आगम
 आदेश धातुसूत्रगण उगादिवा त्रिक लि
 गानुशासनानि गच्छते एवो अतिरिक्तो
 चिन्नः तत्र वर्तमानोपतत्कार्यकारी काव्यी
 मे तत्र किं वृत्ति स्याति नियमनुमागमा पर्ण
 दिरूपायेत्यर्थः अथवा प्रत्ययः प्रतीतिः
 अजो ज्येष्ठ बोधः तस्यादिः प्रयोजक वृद्ध
 प्रयोगस्तु दुहितः व्यवहारव्यत्यायामवर्त
 मान इत्यर्थः इति संज्ञकस्य लोप इत्येव
 कृत्वोपस्य तस्येति ग्रहणं सर्वस्य संज्ञकस्य
 लोपार्थं अन्यथा जितुं प्रवर्तनीनां प्रित्तिं ज्ञा
 नां लोपलक्षणो आदेशो क्रियमाणो घटीति
 द्विष्टस्येत्येत्येव स्यात् यस्य तस्येत्युक्तौ च शब्द
 धिक्कारार्थं द्विष्टमिति न्यायात्सर्वादेशासि
 द्धेः नाजार्थकेनोत्पत्तिरित्यस्या अपरि
 भाषया पूर्वी जननाभावाद्वाक्येन कृत्वार

नाश्रयणात् लोपस्वरुपाह वरौति व
लीनां अवरात्वेन स्वसरावादर्शनात् द्विद्वे
द्विष्टीः अवगार्थः चरुः अवगामित्यर्थः एक
वर्गविनाश्यापरोत्यन्निप्रतिवेधादलीभ्यो
पिरुध्यते वरौति चिरकादीति वावराविरोधः
स्वरैरकारादिप्रिरनेतरिताश्रयवहिताः
हसौ चहसाश्चहसा इत्येकशेषादयोरपि स्व
राव्यवहितयोः संज्ञासंयोदस्येकवचनेनष्ट
दावनमिति वत्समुदायसंज्ञावर्ज्यते सुषग्र
हगार्थविजातीयारण्युश्रसारवर्जनादा
वर्गः संज्ञातीपवर्गसमूहाः संज्ञान्वयक्या
हुकारानुवेधित्वाच्चपेचवर्गीग्राहित्वे तपो
क्तं श्रकभ्यं चमोवर्गीस्तमाहुः यंचकग्रहे
उकारस्तत्र विख्यातो नामो भवितुमर्हती
ति श्ररेदोनामिन इति स्थानवृष्टी अनियत
संवेधायास्तस्यास्तत्वात् एते चानिर्दिष्ट
स्थानागुणात्वेन विधीयमानानामिनरा
वस्थाने भवेतीत्यर्थः विपरीति निर्देशो
नामिकारावध्यर्थः तेन श्ररूस्थाने एवे
त्यादित्रयपरव्यभिचिनः स्थानिनः त्रकारस्य

त्वन्सावर्णीन ननश्चपातिगायतीत्यादौ
 गुराणप्रसंगः आरेडौ ५ आइतिदिमात्र
 हरासामर्ण्यनरुत्तस्यवृद्धिसंज्ञाप्रकारस्य
 प्रकारोवृद्धिशेषप्रवृत्तश्चेत्यःस्वरदिः
 श्रेत्यःस्वरप्रदिः आदिनूतोऽवयवोयस्य
 इतिनगुराणसंविज्ञानेननस्तदितोवर्णीहि
 संज्ञः श्रेत्यस्वरमात्रसम्भावोऽप्येतद्वदेक
 स्मिन्निति सरवादिरेतश्च श्रेत्यान ३ श्रेत्या
 दितिसामान्यनिर्देशादणीमात्रादित्युक्तं श्रे
 संयोगादीति० नसंयोगादिः संयोगविसर्ग
 नुत्काराः परेयस्यसंज्ञाविसर्गादिपरस्य
 ह्रस्वस्यापिगुरुत्वे नहुक्तं संयुक्ताच्चेदीर्घसा
 नुत्कारं विसर्गसंमिश्रे विज्ञेयमक्षरं गुरा
 दौतस्याविकल्पेनेति मुखनासिकाभ्यामिति
 नासिका मनुगतोऽनुनासकोवर्णधर्मस्त
 स्यत्रेदोयचारादणीः पियपयि वंदश्च प्राप्ति
 त्वाप्येनागानामित्येकवद्रावविधेर्मुखना
 सिकाभ्यामित्युक्तं मत्राप्यत्रनासिकाशब्द
 ननदरायोच्चारणस्यानयोनीसाविवर
 योरभिधानान्मुखेनयुक्तेनासिकेमुखनासि

के इति तत्पुरुषाश्च यत्नात् साधुत्वेन भाषासा
 वेकवद्भाषा नित्यस्योक्ते ग्रीवाकुक्षितलाटे
 स्थितिदर्शनाच्च इति संधुपयोगसंज्ञाप्रक्रि
 या उच्यते इति संज्ञासांज्ञानिरूप्यसंक्षिप्तो
 पजीवकत्वाच्छब्दनिरूपणात् प्राक्संक्षिप्ति
 रूप्यप्रतिज्ञान्यतेऽधुनेति संधित्वंचरच्च
 न्नरयत्नरतनुभयनिमित्तककार्यत्वेत्त्वा
 ताप्रथमोदितत्वेन स्वरसंधिमभिधास्यन्
 श्रवणीस्य च तत्वेन संधिभावात्सवर्गोदीर्घः
 सहेत्यस्य च परत्वेन वलवत्कार्यं तत्परित्या
 गेन इवर्गादि क्रमेण संधिमाह इयं ३ इति
 सोकेनिकं प्रथमेकवचनोत्ते तदुक्ते ० सउ
 विभक्तिर्नैवास्ति वृत्तौ सायनदृश्यते एक
 विवहुवाक्येषु तत्सोकेनिकमुच्यते इति व
 स्तुतस्तेन तेनैत्यर्थो यो गित्वे सोकेनित्वे यत्
 मिति भावनिर्देशः स्वस्वरपकारादेशसंदे
 हाभावाच्चः वर्गाग्रहणं न सवर्गाग्रहणादी
 र्थकारस्यापि ग्रहणं हसंश्चरहस इचह
 च ईसाग्रामन्योऽर्हः रेफहकारवर्जित इति
 रेफहकाराग्रामन्यः रेफत्वहकारत्ववर्जित
 इति वाच्यरादिति ॥ ह्रस्वादिस्वर इति

विभक्ति

लोतरूप

चैस्त्रादित्वे जातिपदार्थी जीकारात्स्वरे इत्य
 स्थानुत्तरेवा पुनदित्वा प्रसंगः ऊवे २ ऊधवर
 तएवकार्यसं प्रवेष्टि ऊवग्रहणो निमिन्नेनय
 या संख्यत्वाभावात् न तश्च समिन्मात्रिन्मा
 रावपि स्थान गोमहिषी न्यायेन सवरी स्य स
 वरी एवे भवतीति यद्यपि ऊसानं बहुत्वा ज
 वानां चाल्यत्वात् उच्यथा संख्यत्वा सं प्रवस्तथा
 पिये च पंचवरी समुदाया ये तया यथा संख्य
 त्वे० असे गारजे त्तिर्वा असे एवाग्निप्रदित्वा
 दो यथा संख्यत्वेनादेशाभावः वक्तव्यस्य
 प्रयोगानां सारित्वा दानकुक्त्वं सारखनत्वे तु
 ल्ये पितृ अवक्तव्यपोषितः प्रवृत्तिनक्षत्रात्स
 उवक्तव्ये तु प्रयोग इति अतरे गे संयोगानु
 लेपे कर्त्तव्ये बहिरंगपादेश स्यामिद्वत्वात्तर
 भावः रात ३ अहे इत्यत्र सङ्घिष्ठत्वाद्दका
 रस्याप्युपलक्ष्यत्वात् न त्वत्तीत्यादौ हात्पर
 स्थापि पयोदित्वे यद्यपि मातुरकौडिय न्या
 येन साक्षाद्बुद्धेन रेफस्यदित्वनिमित्तत्वेन हि
 त्वकार्यत्वबाध एवेति विशेषणवैयर्थ्यं
 तथाप्यस्यैव प्रयत्नार्थमेतदित्यर्थे वसेये
 यन्मृगो र्यत्रेत्यत्रदित्वे दीर्घा राचाणीरा

मिस्यनेन विरुद्धमिति तदसत् दीर्घा
 राचायीणा मिस्यनेन रात्रेयात्रमिस्यादौ
 दीर्घादचः परस्यपरो द्वित्वनिषेधात् व्या
 ख्यानोत्तरस्य चोतिविजे भवति नास्मा
 प्रिरिति अस्मात्कृत्वा देतस्य दमनुवर्त्तते इ
 ति अस्मात्प्रिन्नीतिरित्यत इत्यर्थः यदा अ
 प्रिसरस्वतीप्रिः तत्र तस्त्रे तत्रत्यदेन लि
 ख्यते स्मेति व्यवहृता न्यायः तत्र अनुवर्ध
 यस्य सलुनुवर्धः गच्छगता विस्यादिः ग
 वादेरिति यद्यपि कित्वा वागमनियामक
 स्यान्वादादव्यवस्था स्यात्तथापि गवादेरि
 नियेचमीनर्देशाद्वादेः परः अर्वासीस्य
 आगमः आगमने भवति केचित्तु गवादेः
 अप्रत्ययो भवति क्वचित् वर्गीस्य परमत्त
 स्य आगमोपीत्यूर्ववरगो प्रतीत्यर्थः तेन
 गोजिनमित्यादित्यादिसिद्धिरित्येव
 न अयेतु गो अग्रमित्यादौ क्वचित् वर्गीस्य
 आगमः अतो इत्याहुः वलुनलुवत्तस्यत्वा
 द्वाशद्वाद्वागवाद्वाः गवैर इत्यत्र नित्ये गवे
 शः गवीश इत्यत्र चागोगे गोजिनमित्यत्र
 न किंतुः रादो तोतः इत्यवर्गीत्योयः गो

अग्ने गोश्च जनमिति प्रकृतिभावोपि प्रो
ह इत्यत्रावलीगमस्य वहिरेगेनापि प्रथ
मे संदिग्धिधानसामर्थ्यात् नित्यत्वाच्च प्रो
हः प्रोहिः भारौहः स्वरं स्वरिणी अतोहि
लीत्यादयः प्रयोगतो ज्ञेयाः प्रसंगादाह वृ
त्तिरिति गव्यतिः स्त्री कौशयुगमित्यभिधा
नात् वृत्तिरित्युक्ते गवांमि श्रीभावे गोयति
रित्येव अतएव शक्यार्थे तस्यः अयमत्र देव
जेयमनः तथा ऊपार्थ प्रसारिते रूपे ऊ
पोयः एव गव्यनाद्यादयः प्रयोगतो ज्ञेयाः
नन्वेनैव तस्यादिसिद्धवो दोतोर्थः स्वर
वदित्यनारंभणीयमिति चेत्तस्यैव सिद्ध
सत्कारेण नियमायेति यादिति मित्रयोरेव
दो तोरिति नियमार्थत्वात् अतएव आकू
यते अोजसे इत्यादौ तदभावः प्रो ४ ९
वृत्तत्रयोः यादीननुवर्त्ययां चष्टे अया
दीनामिति ततश्चेतद्राविनामित्यर्थात्
वृत्तवृत्तीनवृत्तवटसमाचष्टे इत्यर्थे
क्वचित् लोपो वत्तवपति ततः क्विपिणी
लोपवृत्तचष्टेत्यादौ लोपाभावः लोपणी
तन पूर्वकार्यमित्यर्थः दंडिश्चित्यदां वु

त्ररकार्यं न वेत्येव पादापिराजमिरित्यत्र
 त्ररकार्यं तथापि न स्मिन्सति पूर्वकार्यस्य
 नावित्वात्तदभावः वक्तव्यत्वात्पुनरित्यधि
 कोपादानस्याद्विकार्यद्वाराजाम्बुत्पादौ
 संधियत्रु संधिग्रहणात्संधिसूत्रेणैव तत्र
 पक्षिसंधिनिषेधाद्वाजाम्बुत्पादौ तदभा
 वात्संधिर्भवत्येवेति तदसत् राजमिरित्या
 दौ तस्य संगतं वस्तु तत्पुनः पादोपादा
 नाद्यन्निमित्तकः संधिर्हृत्तन्निमित्तकः
 पुनः संधिर्नित्यर्थः एतौ तत्र तपरकरणं
 सुरवोच्चैरगार्थं अत इत्यत्रु तावन्मा
 त्रार्थं वक्ष्यमाणसामान्यविशेषमायेना
 त्यविशेषत्वात्परत्वाच्चिरवकाशत्वाच्च न
 यवो सवर्गो ३ सवर्गीत्येव सवर्गीयरत्वमि
 तिसवर्गीत्येत्युक्तं सहेति पूर्वपरयोरेका
 देशसंवादनार्थं दधीहेत्यादौ यत्तस्यापि
 प्राप्तावाह सामान्येति बहुव्यापकं सामा
 न्यमत्यव्यापको विशेषः शास्त्रात्सा
 त्त्वसूत्रेण उत्सर्गोपवादयोरपवादो वस्तु
 वानित्यर्थः व्यतिपदार्थो गीकारे प्रत्येकं
 वाक्यपरिसमाप्ते विशेषात्पदोत्तरं परे

एपूर्वबाधोवेति० सोऽक्रमान्योर्घीपर्व
 प्रायसइति परशदस्येष्टवाचित्वात्पूर्व
 लापिपरबाधइतिघोस्यते घोर्त्नीपश्च
 त्यतोमंडकलुप्त्यावानुवृत्तेस्तस्यचनिपात
 त्वेनानेकार्थत्वाद्दोतृकारइत्यादौरूका
 रस्यरूकारेरूकारोवापदेप्रकृतिभावोपि
 वापदेदीर्घश्चेतिरूपत्रयेदोतृत्वरूकारइत्या
 दौरूकारत्वेकारयोर्वीत्नपदे रूत्नवर्त्त
 योःसवर्त्तत्वादीर्घत्नकाराभाववादिमते
 दीर्घरू० इत्यादि हत्वादेरिति वक्तव्यत्वा
 त्त्वचिद्विकल्पेनचचिच्चेनित्यमितिसत
 श्रावर्त्तान्तोपसर्गस्येडादोधातोहितोपा
 स्तेनते घोषतीत्यादि० एडादौसुधातो
 वेतीउपेडकीयनि घोषीयनित्यादि०
 शकंधुकुलटासीमंतश्चकेशेष्टेवश्च
 न्यउसीमांतःपतोजलि सारंगइत्यादौ
 नित्यमेव श्रघेवेत्यादावनवधारणार्थ
 एवेऽप्रवधारणे श्रघेवगच्छमया उमि
 शिवायो नमः शिवइहोत्यं बुधात्पस
 र्गयोः कार्यमंतरंगत्वादादावेकारेरूते
 पोत्पुनयोःस्थानेनवनित्यभ्यते सावन्

तमपदेशमित्याडेताद्येकारिशस्याहुअ
 वादाप्रवर्गाज्ञस्यदिलोपाच्छिवेहीत्यारि
 तथापटनइतित्यादावद्विरुक्तस्यानेकस्व
 रस्याव्यक्तानुरकरास्यादेतस्यइतोदिलो
 पात्यद्वितीत्यादिरवमम्यत्रापिप्रयोगतोइ
 येचुचिदिति सुखात्रेइत्यादौततीयास
 मामेवाचेरुतेपरेतथाप्राणमित्यादौ प्र
 वत्स० वसन्त० कवन्त० वसन० रुगा
 रसनरुगमरोपरे० एवमुपाचुति० प्राच
 तीत्यादौ रुकारादौधाताववर्गातोपस
 र्गस्य० नस्मिन्नुध्वातोत्वस्यवेति० उपर्ष
 जीयति तथात्नकारादृक्वापिसावरापिद
 त्तिप्रात्कारोपति० प्रत्कारोपतीत्यादि
 ज्ञेये रन्तयोः सावर्ण्यविधानेनवल्कारइ
 त्यादौ त्नात्परस्यापिपयोद्वित्वाघर्षं नचे
 वेवत्नेनेत्यादावपिराश्रिततात्वमापघ
 सेवाच्यवक्तव्यत्वेनसंक्षिप्तार्थेएवानयोः
 सावर्षविधानात् ओष्ठोत्थो३वाओइति
 छेदः यद्यपि द्वंद्वेपीति ओतोपूर्वनिपात
 प्राप्तिस्तथापीडाग्रवत ध्वंजातोघरेत
 योऽस्मिन्परमितिपरत्वेवाशब्दात्ममासे

एवनेहसवौहः इति सारत्वं तत्प्रसादे स्वरसं
 द्वि प्रकृत्या यथावस्थितसरूपेण प्रवने
 प्रकृतभाव इत्यर्थः नाम्नी २ यौत्सीपश्ये
 त्यतो वा नुष्टने च व्यवास्थितार्थत्वकल्पेने
 नलोकावात्सर एवासीशब्दस्य प्रकृतिमा
 वात्स्यायानि निषेधकगृहे इत्यादावमोरो
 म्मोस्यास्तीत्यमीत्यस्य प्रकृतिभावः
 वस्तुतः अमोर्इति छेदः एवं च इकारो तो
 मीत्यर्थः सचात्सरवसंभवति तोगवाच
 कस्येनेतत्त्वान् वातिप्रसङ्गः वेति योग
 विभागा द्विहो इति विह्व इति विह्वबिती
 त्यादौ संबुद्धावोकारांतस्यावैदिके इतोप
 रेवा प्रकृतिभावः तथे गंतस्यासमासे सव
 तीत्स्वरेवा प्रकृतिभावो वा शब्दादेच च ह्रस्व
 त्वमपि चेति चक्री अत्र चक्रि अत्र चक्र
 त्रत्यादितथा गंतस्य कृतिपरे प्रकृतिभाव
 ह्रस्वत्वतरभाव इति ब्रह्मा कृषिः ब्रह्म कृ
 षिः ब्रह्मर्षिरित्यादयो ज्ञेयाः नाम्नीति कृ
 तसं द्विनिर्देशात्पूर्वैका संभ्या निषेधः २
 ये द्वित्वे इति सामान्योक्तेः पचेत् अत्रेत्या
 दावपि प्रकृतिभावत्वं प्रकृतशब्दविशे

षण्णात्वात् येन विधिस्तदंतस्येति तदंतस्यो
 क्रि उ ओ आ उ ओ इति छेदाच्चतुष्यदेदि
 पदेवा अवर्गीस्य उकारेण सहोच्चारित
 स्य उ इति प्रत्याहारादेकस्वरवाप्ति आ
 कारे आवादेशे वकारलोपश्चि चस्य उ स्य
 छेदसत्वाच्च यणात्संधिः द्विपरत्वपदेके
 चिदेकशेषमाहुस्तन्मदे विभक्तिपरत्वाभा
 वात्तनियान्त इति प्रत्येकं संवेधमे आ इ
 तिरनुवेधकग्रहणान्तिरनुवेधकग्रहणो
 न सानुवेधकस्येति आ उ न निषेधः ए
 तद्विभागश्चोक्तः ईषदर्थे क्रियायोगे न यी
 दान्निविधौ च यः एतन्मातेडिते विंशति
 क्यस्मरणा योरङि न उदाहते च उ न्नमैरे
 त्यमेनत्वमामतादेद्रुतौ विले आ एवे सर्व
 वेदायी आ एवे सद्वचो हरे इति एकस्वरत्वा
 देवसेधप्राप्तावपि पुनरुपादानसाधयि
 शेकारस्योकारान्तनियान्तोपलक्षणात्वे
 अत्रापि चानुवृत्ते उजः इत्येवेति उ इति वि
 ति सस्मादेवो ज इत्यौ दीर्घसानुनासिक
 उवर्गादेशश्च वेति ऊर्ध्वं न यामपः

परस्यो जोवेवेति किञ्चुक्ते किञ्चुउक्तमित्या
 पूर्यो इह त ४ यद्यपि इह त्वमवस्थिते
 तथापि प्राकृतप्रयत्नाधिकप्रयत्नाप्रय
 योर्ध्वप्रवर्गो ज्ञेय आह्वानस्य रोदनाद्यु
 यत्नक्षरात्वाद्वा ने इत्याद्युक्तिः सत्रगानरो
 दनयोः असिद्धे विचारे अधः स्थिरासी ३
 दुपपरिस्थिरासी ३ दित्यादौ एवं वाक्यस्य देः
 ह्युने इत्यापूर्योः अग्निवी ३ दित्यादि इति
 सारस्वतप्रसारे प्रकृतिभावः चपाः ३ य
 द्यपि त्वमेव विशेषविधेः वाक्यस्यादाव
 वसाने च पविधानसामर्थ्यादेव तदप्राप्तौ
 परिशेषादवपरत्वप्राप्तौ अवग्रहणं व्य
 र्थं तथापि चपाच्छ्रुतस्य सत्त्वेन च
 र्थं ततश्चोत्तरीत्यादौ तदभावः चपानो
 ऊपो यत्नक्षरात्वाधिपरीतनिर्देशादास
 मिधश्चने यस्ये स मिदिधनमग्निमदान
 यने ककुर्वाश्चर इत्यादावपि जवाः जमे
 ३ वाशद्वयवस्थिताववस्थितचिक
 त्वाथत्वात् न पटिप्रत्यये निम्ने चिन्मये
 यञुप्रत्ययजमेनित्यविधेर्वी इत्यावमित्ये

कमेवस्वरूपमिति तदुक्तं एवंविधनि
 घामकाभावात् मपटि नित्यं वाच्यमित्यु
 क्तं कात्यायनिषु प्रत्ययग्रहणं विशेषपर
 ज्ञेयं च पाश्चवेजवा इत्यादौ ज्योपलक्षि
 तच पानुवृत्तेर्मन्त्रयेककुम्भमपमग्निमन्त्र
 यनमित्यादौ ज्योपानामपि जमाः च पाश्च
 विपरीतनिर्देशो संरेहार्थः यद्यपि विभ
 क्तिपरिणामेन च पानुवृत्तावपि पुनस्तद्व
 हणमपार्थं तथापि विभक्तिपरिणामस्या
 न्यन्यगतिकलिननत्रनाश्रयणं पदोत्त
 इत्येव नेह विपक्षिण हः २ च पाश्चवेजवा
 इत्यतो मंडूकलुप्तमायेन विभक्तिपरिणा
 मेन पंचम्यंत च पानुवृत्तेः ज्योपलक्षित
 च पानुवृत्तेर्वीसमिद्धो मोग्निमनुतं ककु
 भृतामित्यादिसिद्धिः यद्गंगी गइति श्रये
 भावः घोषवत्त्वनारवत्वमहाशालत्वसो
 ठमत्वादधर्मैश्चतुर्थेर्हसोत्तरतमत्वा य
 जुहोतीत्यादौ हस्यानेवर्गीचतुर्थीदेशा
 र्थमिदं प्रसंगादत्रोक्तं अत्रच निमित्तनेमि
 त्तकयोर्धनासंख्येनाप्युपपन्नैरिति स्तो ३

ककु

सचतुष्टयेनिसमाहारदंडेष्टेदसेल्लिंगव्य
 त्रयः इत्येतत्तयोर्गोवातनएववचनव्यत्यः
 यद्यणुकारोतत्वेनतोः पूर्वनिपातत्वेप्राप्नो
 त्ति तथापिद्विष्टोच्चारणेनलाधवात्सस्यसो
 व्यत्वादिगुणतः प्राध्यामात्पूर्वनिपातनि
 पातकस्यवक्तव्यत्वात्सौत्रत्वादापूर्वत्वे यत्र
 सायुसलुलुरितितत्तुरण्यप्रयगामिति
 तदयुक्ते तत्तुरयेपरपदप्राधान्यात्सकार
 युतस्यैवतवर्गीस्यश्चविधिप्रसंगात् श्रुति
 रितिबहुवचनेनैक्यप्रतिपाद्येराजास्यप्रिप्रा
 येरावा यत्रुस्थान्यादेसयोरिवनिमित्तनै
 त्रिन्नेमित्रिकपोरपि यथासंख्यत्वप्राप्तौ
 तदभावाद्यमिति तदयुक्तं तदभावात्स्यनशा
 दितिनिषेधादेवसिद्धेः निमित्तनैमित्तिक
 पोर्षथासंख्यत्वाभावात्सकारस्यशकारच
 वर्गीभ्योयोगेसः एवेतवर्गीस्यशकारचव
 र्गीभ्योचवर्गीइत्यर्थः आचितिवक्तव्येषु
 प्रिरित्युक्तेरुभयतोयोगार्थतत्तत्तद्व्यराजेय
 त्तइत्यरावपिपुत्रत्वे तच्चित्रमित्यत्रकुलेत
 रंजेवहिरंगश्रुत्वस्यासिद्धेस्तदभावः शु

मि २ नवीननिषेधात् शायकरत्रापिसका
 रस्यषकरदेवगीयोगेषकारस्तथासवर्ग
 स्यतयोयोगेदेवगीइत्यर्थः शेषेपूर्ववत् दो
 कृतावितस्यटीत्यस्यटीकृतेइति तो ३ एक
 योगनिर्दिष्टानां सहवाप्रवृत्तिः सहवानिवृ
 त्तिरिति पूर्वतः सारनुवृत्ते सारित्युक्तं तका
 रस्य द्वे विधात्स्यानेतरमइति निरनुनासि
 कस्याने निरनुनासिकः सानुनासिकस्या
 ने सानुनासिको लका इत्यर्थः नधि रषी
 तसप्तमी निर्देशात् लो ह्यये हे त्यादौ पू
 र्वयोगेष्टत्वं भवत्येव दोः २ नरइति नरा
 वस्यप्रथमा बहुवचनोत्तमस्य जमेजमा
 वेत्यनेवानुवृत्तेः तस्य च व्यचस्थितार्थत्वे
 न वक्तुं यत्प्रावृत्ति यत्तागर्पी इत्यत्र निषेधः
 नः सक ३ नः सतीति योगविभागाठानुवृ
 त्तेऽनन पाहीत्यादौ सकि अपदोत्तमेन
 स्यानुत्सारे विसर्जनीये च कुप्योष्कस्यो
 वेति कल्पेन घोरव्याहि नः पाहीत्यादि
 तथाकान कानित्यत्रापि बाशदस्य व्यव
 स्थितार्थत्वेन ष्कस्याभावे औसर्गिक

कास

१६

सादेशोकोत्कान- विकल्पान कान कान
प्रणन तनोतीत्यत्रचनसनसः षउसंतइ
त्यादौयस्ययावासदाल्लोकादानकारउ
काराम्योसस्यविकल्पेनधुटिचपेसत्सः ष
उसंतइत्यादि यथायथमह्ये प्राउः षः सु
गगायः इत्यादौउ-कारगकारयोः शस
परेकुर्वेहुकोः सतोः कषयोगेत्तइति सादे
शेचप्राउदेष्टः सुगगाटदष्टः इत्यादि
ज्ञेयं सस्यश्रुत्वेनस्यपदोतत्वाच्चगभावः
पदागमात्तद्गतो नगद्योतइतिमायास
स्यपदोतत्वात् अतएवपरत्वात् श्रुत्वस्य
वहिरंगत्वेनासिद्धत्वाच्चवृत्ताभावेनप्रा
पदोत इत्यनुस्वारः सस्यविसर्गोपिपुनः स
एव शेचकश्चवानपरइत्यत्रचकिंनस्या
पदोतत्वेनानुस्वारे श्रुत्वेचप्राप्तेपरत्वा
दनुस्वारेपि यमापयेत्यपदोतेऽनुस्वा
रस्यनित्यमभावात् जकारएव कुत्वाभा
वश्चवहिरंगत्वेनासिद्धत्वात् चत्वेक
तेसंयोगोतलोषात् भवाच्चइत्येक
ननु कुर्वेन शेतेइत्यादौचकिंनस्यापदो

मत्वात्परत्वात्तात्त्वसदितिचेत् सत्यं पर
 शब्दस्येष्टवाचित्वेन क्वचित्पूर्वणापि पर
 वाधादनुस्वारपरसवसो ज्ञो ४ यद्यपि
 कुर्धन्नास्ते इत्यादौ नस्य द्वित्वे पूर्वस्यापदो
 नत्यस्य प्राप्तिस्तथाप्यवकुप्यन्तरेपीत्य
 उवेऽङ्गोरित्यतोवानुवृत्तेर्न केचित्तुप
 दोतस्यैव द्वेदाभावाद्भित्तमुक्तदितले
 नदीयस्यपदेश इवात्रापि पूर्वस्यापि य
 न दोत्वात्तात्वेनेत्याहुः दीर्घादपीत्यपिश
 द्वावक्तव्यत्वाधा आङ्गाङ्गामन्यस्मात्
 दोतादीर्घादीदा आङ्गाङ्गोरपदोताच्च
 दीर्घान्नित्यमिति विवेकः अेत्यनुस्वार
 स्य संज्ञा पूर्वकत्वेनानित्यत्वात्किंच तेरा
 जतोसमोमस्यनानुस्वारइतिसमाडित्या
 दि यमाः शेषग्वेयतोवानुवृत्तेस्तस्यच
 व्यवस्थितापीत्वादपदोते अङ्गि न इत्या
 दोनित्यं त्वंकरोषित्यादौपदोतेचवाश
 दोहोकाद्यामनयवत्वपरे हकारेनुस्वा
 रस्ययथासंख्येनमनयचत्वावाभवति
 मतश्चकिंनूनयति किं ह्यलपति कि

मृते किं हुते किं मृत्तः किं मृत्तपति किं
 केलपति किं ल्लादयति किं ल्लादयती
 त्यादयो ज्ञेयाः प्रचुरप्रयोगाभावाच्चेह नो
 क्ता इति सारस्वतप्रसादे व्यंजनसंक्षिप्ति
 सर्जनीयस्य अवपरस्य विसर्जनीयस्य
 त्वरेकलोपणादिविशेषविधे परिशेषा
 त्वसपरतोक्तिः अत्रापि वानुवृत्तेश्च
 बुवेतिकः शोने कश्चोतेकः घटः कथं
 टः कः साधुः कस्साधुरित्यादि तथा कः
 सहिरित्यादौ शसपरे त्वसेवा सो न भवत्येव
 तथा त्वसपरे शसेवा विसर्जितोपात्त ह
 रिः स्फुरति हरस्फुरतीत्यादिः कुष्ठोः ३
 अत्रापि वाग्रहणात्कत्कादिषु व्यकष्यो
 रभावे उक्तसर्गिकः सः कस्करयप्यावि
 हितत्नत्वाः प्रयोगतो ज्ञेयाः कया वित्त
 विनि केवलतयो वज्राकृति गजकुंभाकृ
 तिवर्गीयो रक्षारणा संभवात्कया वृषात्ता
 वित्यर्थः अहो ३ पुरांते इत्यनुवृत्ते वा
 शब्दश्चाततश्चाहो म्यामित्यादावपहो
 तेन वा शब्दस्य च व्यवस्थितार्थत्वादह

रहः अहमीत्यादौ नित्यं अहमीति
 रहस्यति रहः पतिरित्यादौ वा अरात्रिखि
 तिवहुवचनादपरत्रिर्यंतरे ररादिषु
 रेकादिषु रेकाभावः अहोरूपे अहोरुवे
 अहोरयंतरे अहोरम्यं अतो ३ यद्यधिकः
 अर्थ इत्यादावादेत्येतोपशपि प्राप्नोति स
 पापिसावकाशानिरवकासयोर्निरवका
 शोवत्तवानित्युत्तविधेर्निरवकाशत्वाड
 त्वे उत्वेकांतरे गत्वा लोकारेकदेशे यथादे
 शे यथादेदेतोत इत्येतोपः आत ३ ननु
 नाम्नः परस्य विसर्जनीयस्य विशेषवि
 धेर्हंताच्च तस्यासंभवात्परिशेषादेष्टारि
 वावर्त्तपरत्वप्राप्तावाहचनं व्यर्थमिति चे
 ति मैवे त्वरे यत्वेवेत्यत्रावर्त्तपरस्यैव वि
 सर्जनीयस्य यत्त्वविधार्थत्वात् अन्यथा
 हरिरत्रेत्यादौ पदेयत्वविधिप्रसंगान्
 भोस भगोस अघोस इति सूत्रे प्रवृत्तग
 वरघवच्छब्दनिपातानां प्रत्याहारेण
 ग्रहणादिमोक्षमोक्षोपश त्वरेयत्वेवे
 सस्यानुवृत्ते भोपेहीत्याद्यपि यकारस्य

वासु

१८

ननुप्रपन्नपरत्वं च लोकात् नान्यथापि
हसेनो विसर्जनीयस्यासेनवार वत्सात्पर
स्य चोत्पन्नोपशोः सत्वात्परिशेषादेव नानि
न इति सिद्धौ नान्युपादानमपार्थक्यं तथापि
भ्रम्यादिदेह्यादौ नानि न इति योगविभाजे
नलोपशोऽनुवृत्तौ च व्यचिन्नामिनः परस्य
विसर्जनीयस्य लोपशर्प्यस्य नानि ग्रह
णारत्रप्रथमैकवचनोत्तत्त्वमुत्तरत्रचय
ष्टैकवचनोत्तत्त्वमवग्रीयत इति तत्सत
तदुपादानेपि संदेहसत्वात्काल्याणनसो
विशेषप्रतिपत्तेस्तुल्यत्वात् रेफप्रकृति
कस्येत्युवाच दस्यव्यवस्थिताव्यवस्थि
तार्थत्वेन कटचिकीः प्रातः प्रातरित्यादौ
नवाउवृत्तेर्लोककदाउषर्बुधइत्यादावुपसो
नित्ये बुधेरः सेवात् २ सश्च एषश्च सेवा
तस्मात् अत्र यद्यपि तदेतदोर्ग्रहो विभ
क्तिलोपेति मित्राभावेनैमिन्नकस्याप्यभा
वाच्चदेतदोहस इति स्यात् तैरेतैरित्यादा
वपिलोपप्राप्तिश्च सकार एष शब्दमात्र
ग्रहणो सोनः पुंसः एषता एषः इत्यादा

वपितो प्रसंगस्तथापि किं नात्मः सः कृ
 तस्येत्यादि निर्देशाद्वायकात्तर एव सोऽत्र
 त्साहचर्याच्चैवोपेत इति विज्ञायते ए
 षको ह इत्यादावेव शब्दपरत्वोभावात्
 त्त्रोपः वा नुवृत्तेरसः शिव इत्यादौ न जस
 मासेपिन वास्तवो धाय रूजुत्वेनैव तरेत
 दोसेरिति वाच्येऽस्मिन् निर्देश प्रयोजनमा
 ह सेवादित्येत्यादि० सेवादित्यासेहि
 तासा इत्यादौ संधर्षस्य न्वयः त्रोपशिपु
 नर्नसंहिरिति संहि निषेधात्संधौ सति या
 दृशोऽस्यान्निर्देशात्संहिरित्यर्थः वेदेषु
 नः सर्वविधेरपि नियमोनेत्याह यदुक्तं
 मितस इत्यमोऽनुगवा वह्नर्थात् न त्रासीत्
 बहुलमिति तत्तार्थानाह क्वचिदिति विर
 धातोऽतिविधिः स्रुते बहुलमेव स इमोऽ
 मि आदरे सः उषा इत्यादौ संधि नामिन
 इति योगविभाक्त्वचिन्नामिनः परस्य वि
 सर्जनीयस्य त्रोपशी संधि बहुलकं प्रस
 गान्नेरुक्तप्रयोगेपिविधि विपर्ययमाह
 वर्त्तमान इति धातोः प्रसिद्धोऽर्थस्तस्या
 तिश्य उक्त्यस्तेन योगः सचासावर्षव

निश्चयतरर्थः तस्यातिशयः सतथा निरु
 क्रमवयवव्युत्पत्तिप्रकटने पंचप्रकारकं
 कथ्यत इत्यर्थः तदुदाहरति वर्गीगमइ
 सीति सिंहर इत्यत्र हिंसा हिंसायामित्यह
 कारयोर्विपर्ययः षोडशेयत्र ह्युत्पत्तेन रस्यउ
 त्वेषस्योकारो विकारः पञ्चभूते च विरौचे
 त्यभिधानात्पक्षतोऽप्यग विशेषस्येवोदरेय
 स्यस्यवोदर इत्यत्र पक्षतस्तकारनाशः म
 त्यामनिसयेन रौत्तीतमयः अमन अति
 सयेन रौत्तीति अमरः इति श्रीभट्टवासु
 देवविरचिते सारस्वतप्रसादे पंचसंक्षिप्त
 करणम् श्रीचंडीश्वरशिर्येतावासुदेवेन
 दीपते सारस्वतप्रसादेभूयचसंक्षिप्त
 पक्षे विभज्यते कर्त्रकर्म्यधर्मेयकासावि
 भक्तिः विभक्तिस्वरूपेताकार्यतोचोत्तेय
 स्वतन्त्ररसंज्ञमित्यर्थः नामस्वरूपमाह
 अविभक्ति नकारोद्विविधो ज्ञेयो पर्युक्त
 सप्रसज्यकौ पर्युक्तसः सदग्राही निषे
 धार्थः प्रसज्यक इति विधौ न ज्ञेयप्रधा
 येन विधेयप्रतिषेधे प्रधानता पर्युक्त
 सः सविज्ञेयो यजोन्नयनेन न ज्ञेय इति

नामसंज्ञाविधे प्रधानत्वादुत्तरपक्ष्युक्त
त्वाच्चात्रपर्युदासः ततश्चानजिवप्रयु
क्तमयसदृशेर्ष इति नञ्पुनर्विभक्तेर
र्षवन्नपासदृशेः र्षवतिवप्रतिभिन्नेव
ज्ञमानत्वादिभक्तिमिरहितमर्षवदितु
क्तं अविभक्तिविभक्त्यंशमिन्नमित्यर्थः
ततश्चकुंडेवृत्तान इत्यादौ विभक्त्यंश
स्यनामत्वाभावाच्चस्वनलोपादिनञ्प्रर्ष
वदृशेनचवनमित्यादौनामावधेर्नाम
त्वाभावाच्चलोपाभावः धातूनामुविशे
षनिवारिविधेर्नामकार्याभावाद्वातुव
र्जमित्युक्तं अतएवयेभ्यः क्विवत्तेभ्यो
नञ्प्रवृत्तिर्यस्तिवारयो नवत्येव पाणी
निमतेपहासार्थमाह कृतिद्वितेति के
चिदीत्यनारत्ने अत्रत्यपइतिप्रत्ययान्त
मात्रस्यशान्तिपदिकसंज्ञे प्रतिषिध्यपुनः
प्रतिप्रसवेगोरवमितिभावः अधित्विउ
पकुंभमित्यादौलुगप्रादिविधानसाम
र्थ्यादिभक्त्युत्पत्तिः वस्तुतः शब्दंतरत्वा
द्वस्वत्वे नामसंज्ञाप्रयोजनमाह तस्मा
त्तद्विंशत्यदेवा तत्रसप्तत्रिकस्यक्त

मेरा प्रथमाद्वितीयादिसंज्ञा सत्रायेकै
 कस्य क्रमेणैकवचने संज्ञा लोकसिद्धा
 वप्रथमैकवचने सिरिषादिना तत्रवच
 नि अस्य च त्रिगार्थे प्रथमेयादिप्रिरेक
 वाक्यत्वात्त्रयीत्याद्युक्तः अर्थमात्रस्य का
 रकविशेषविवक्षाश्च त्रिगारे रर्थस्य
 विवक्षायां प्रथमा सत्रापि तत्रैकत्वेण
 कवचने स्रो अत्रवसारसेपरांते चेयधि
 कारश्च नाम्नः धातोश्चेति पदं स्यनुवर्त
 ते सतश्चाधातोरसेपरां च धातोश्च प
 रांते एव विसर्ग इति विवेकः सतश्चाच
 का इत्यादौ भवति न हि स्रो विभक्तीत्या
 दौप्य धातोश्च रुसे इत्युधातो रिति
 योगविभागे स्रो विसर्गः परांते चेति सं
 वेधादेतदवसेपे द्वित्वविवक्षायां अर्थ
 मात्राद्वित्वविवक्षाया मित्यर्थः एवमुत्तर
 त्रापि प्रमुक्तः कित्वादेतविधौ परागमा
 स्तद्गुणेन गद्येते इति परत्वादिसर्गः
 शास्त्रे १ तस्मिन्निनिर्दिष्टे पूर्वस्येति
 पूर्वस्य यद्यप्यत्र सामान्येनोक्तं तथापि
 स्वरस्येवा अचश्चेति नियमात् अतोः

नुतुह इत्यादौ नातिप्रसंगः वरुमात्राश्चि
 तविधेरयत्रयरादेस्तद्वतीति एकदे
 शुविहृतमनयवद्वतीति च शसोलोप
 न पेकारादेशोचतत्कार्यस्यादेव अः नृदि
 अइति छेदः सत्यग्रामासमेतिवत् मीत्यने
 नप्रिरउउचते वैयत्वेलाघवार्थं केचिदुभयः
 इत्येवपदः सत्यचाप्रिअः इति छेदः मीति
 स्थानसप्तमीतत्रयस्येव विशेषविधेः आ
 मित्यत्राद्यतामामिति निर्देशाद्वापकार इ
 त्यात्वेपरिशेषादि द्वितोत्रकारस्थाने अका
 रादेश इत्याहः अंतरंगत्वेनादौ प्रत्ययका
 र्थं नन्वसिद्धे वहिरंगमिति म्यापादेतरंगे
 एकारेऽक्रियमाणवहिरंगोऽकारादेशो सिद्धः
 स्यादिति चेन्न न जानेतर्पेवहिरंगत्वविधु
 रिति प्रतिषेधात् ३. सि २ अत्र विधानसा
 मर्थ्यात्समानादिस्यादिति निर्देशात्तद्विप्रका
 रणात्वाद्यानुवृत्तेऽप्यविप्रकृतिस्वरेयस्यलोप
 इत्यलोपाभावः नाभिनुटसहितनामन
 स्मिन् अतोरेडिनामित्यादावप्रसंगः कि
 लात ४ कुप्यइत्यप्यकिलेतस्मात् ७

न्नीतो न ते इत्यनेन ते इत्युच्यते हेरिस्तत्रापि
 दोषत्वाभावः सः षड्निवाचे विपरीतमि
 देशलुप्तमविसर्जनीयस्य व्यवधानेपि य
 त्वात्त हवीषि हविः सुदृष्ट्यादि तस्यासातेः
 पदोददेशसम्बन्धेन निरधि सिंचति अत्र
 सादित्यादि आमेतरो त्रिगण्ये प्रथमेत्यनेन
 रे मिरंस्त्वे तत्रामेतरो इति योगविभागमे
 तरो आभिमुखीकर्तृण्ये प्रथमेति सिद्धिरि
 त्यपरयोगादामेतरार्थकः सिद्धिसंज्ञक इ
 त्यर्थः समानात् षड्धात्यनेन कार्यनितिधा
 तुर्यो गिको हेयः ततश्चाधाते समानादि
 तिसमानादिति समानाधिकरण्ये अनेक
 र्थात् समानादित्यर्थः अतश्चास्मिन्मते हे
 त्वसमानार्थतावसेया ततश्च हेहाहा हेह
 हरित्यादावधातेरपि समानान्न हेतोमपः
 इति कुलविशेषतो एकदेशविहृतमनन्य
 वद्वत्सीति प्रकृष्टाधीः प्रधीरिति नित्यस्य
 त्वेनंदी संज्ञायां हस्वत्वे च हेप्रधि इत्यादौ
 धातेरपि समानात्त्रोपः तस्याम्भारस्य
 त्यत्रापि हस्वदीर्घसाधारणानुवृत्तेः सोम

यमित्यादेधासोरपि तथा सोनः पुंस
 इत्युक्तनाकारवर्जं ह्रस्वदीर्घसाधारण्ये
 नेति हाहान हहन वासप्रमीन इत्यदि
 गा इत्युचन तथा नुतागम इत्युपेन पुंस
 कयोर्ह्रस्वात् स्त्रियोचनित्यस्त्रीलिंगाना
 मीकारोत्तोकारात्तानाभावतानांचदीर्घी
 दपि तसश्चसोपपानो कुलानामित्यादे
 धासोरपिसमानानुद केचित्तु तात्पर्यं
 ज्ञानस्य शाब्दबोधहेतुत्वेनाधतुसमान
 परयोस्तात्पर्यवशात्तादशोर्धस्ततत्र
 कल्प इत्याहुः अकारोत्तत्वेन देववत्त्वप्रा
 भावाद् अकारोत्तामपीति देवशब्दात्
 चिद्विशेष इत्यर्थः सर्वादिपदितयोरपित्व
 सत्वशब्दयोश्चरशत्वाच्चौचित्तप्रयोगा
 भावादेनुपादानो उभयशब्दस्य द्विवचनोत्त
 त्वात्सर्वादि कार्यासम्भवेपिसर्वनाम्नस्त
 तीयाचेति सर्वनाम्नोहेतुप्रयोगे ततीया
 विधेरभावाहेतुमामित्यादिसिद्ध्यर्थमु
 पादानो अन्यतरशब्दोक्त्यन्यत्रानु
 उत्तरात् विपत्रस्य तत्तद्विदः अतो उ
 तरे प्रत्ययोत्तत्वेन प्राप्तौ पुनरुपादानात्

येनमस्यसर्वादिवाजावस्यसतसमश
 कः सर्वपर्वीपः ननुःपार्थः एवेसिमश
 कोपिनेमशकः खंडार्थः एवेचसर्वेषां
 मानिसर्वनामानीत्यमर्थताविज्ञानात्सर्व
 वाचित्वेएवसर्वादि कार्येनसंज्ञागौरात्व
 योः तस्यालोकनेप्रहीदीनोत्वाप्रिधयापे
 द्याविधिनियम एवसंज्ञागौरात्वयोर्नति
 सर्वत्र अतोदक्षिणागायकादस्याराववि
 धोनियमानादुत्तराः कुरवदस्यादौसंज्ञा
 त्याच्चन तथाराज्ञासमापेत्यादौनुःपार्थ
 त्वेसमस्यापिन तथायदिधानेवद्विष्येगा
 र्थस्यान्तरस्यापुरीवाचकस्येत्यंतरायापुरी
 त्यादौन तथार्थज्ञास्यवाचिनएवस्वशब्
 स्यनेहस्वायज्ञासयेपीयवा तथार्वगीश्व
 मेतरेवगीश्वमेतरादस्यादौबंदे नसिवा
 नायत्र तथारतीयासमाससहाक्योरेषि
 नेति मासप्रहीय मासेनप्रहीयेत्यादि स
 यच्च बहुव्रीहिसमासावपवेस्यप्रधानम्
 तस्यापिसर्वादित्वेनेतित्वेपितायस्याहेपि
 तायस्यसत्वत्कपितकोमत्कपितकइत्या
 दि अन्यथाव्ययसर्वनाश्रामकव्याचक

देरित्यकचित्त्वकंचित्मितकोमक इति स्यात्
 दिक्स्वमासे बहुव्रीहौ च वेति उत्तमः सर्व
 स्यात् अंतरा न्नेदिक उत्तरपूर्वौ तस्ये उत्तरप
 र्वस्ये उत्तरपूर्वौ ये इत्यादि प्रयोगानुसारतो
 यथा यथमहो जसी २ अत्र केचित् मात्रात्मा
 घवेन वैयाकरणाः पुत्रोत्सवं मयंत इति
 जसि इत्येव यदु दीर्घविधेः प्रयोजनमावा
 त् न च दीर्घविधौ द्विमात्रत्वेन गुरुत्वाजुर-
 शि च सर्वस्य जसः स्यादिति वाच्यं तस्यापि
 छानिर्दिष्टस्यादेशस्तदस्य स्पष्टवत्त्वात् इत्ये
 तदविधेरपवादत्वात् अत्र च यही निर्देशा
 नावान्निर्दिष्टमानस्यादेशात् न वेतीत स
 र्वस्येव जसः स्यात् न च ऊ इत्युत्तरस्य उदी
 र्घकारानुवृत्तौ केचित् अने पूर्वविप्रतिषे
 धेनाधावीकारदेशे जरसादेशे च जरसी
 इत्यादिसिध्यर्थं दीर्घविधानमिति वाच्यं
 कृताकृतप्रसंगित्वेन जरसादेशस्य नित्य
 त्वादादौ स एव स्यात् केचित् अतोपसंगरा
 र्थं धिरीत्यनंतरस्य एव दीर्घविधानोचि
 स्यात् अतएव धिरी इत्येव च चित्यावः च

विद्यौरी इत्यपि सर्वस्वपाठादौ जसी इत्ये
 वपाठ इति चेत् तत्रापि जसि इति चेत्
 जसि इति स्थाने सप्तमी श्रमे तु जस इति
 सांकेतिक षष्ठ्या तमेवेति अतस्त्वेव शास्त्रे
 सची देशार्थं गुरुकरणं तदसत् गुरुः शि
 खे सचीत्यत्र गुरुशब्दस्थाने कवर्गी देशो
 पलक्षकत्वस्य उरपडि निडित्करणेन सा
 पनात् अथ यादिव डौ इत्यादौ डौ कारादी
 नोदिमात्रत्वेन गुरुत्वात् सची देशप्रसंगा
 त ७४ षचरचरुच एषां समाहारः षनस्मा
 त ७५ अत्रेकात्परस्यापि न स्यात्वाकरणं
 समानपद एव तात्त्वविधिज्ञापकं अवर
 अवप्रत्यारः कुः कवर्गीः पुः पवर्गीः एते
 र्वात्तेः समस्ते र्वात्तरे व्यवधाने पि पूर्वोक्त
 निमित्तज्ञानस्य तात्त्वित्यर्थः अपि शब्दो
 नुक्तसमुच्चयार्थः तेन पर्यायाद एव निमित्त
 त्यादौ आशुदव्यवधाने पि तात्वे तथापि
 अतस्त्वार विसर्जनीयस्य व्यवधाने
 पिरिगता उरब्धेता उरब्धेता आदि सची
 देर अत्रापि स्मृतिवारक प्रकृत्या

राघे तस्यानत्येनोभयोरविरोधस्तथापि
 द्वास्तोभ्योरधिदीयतो कौटिम्यतस्त
 मित्युक्ते कौटिम्यस्यापि द्वास्तोभ्योरनित्य
 रधिनिदाने प्राप्तेपिसादाच्छिष्टं न तत्
 दानेन वा घते तथा अपितत् कौटिम्य
 येन सहीदे स्मडेव अतः विभक्तिप्रकरण
 त्वद्विभक्तेरेव० ततश्च सर्वम्यतस्तिसर्वा
 न इत्यादावतसा तस्य गमन इत्यस्याचि
 पितलोपे० सहीदेः परस्यापि अतः स्म
 उभावः ३. सिरदित्यतो मे उक्त्वा विभ
 क्तिविपरिणामेन ३. मेरित्यनुवृत्तिर्ही
 सुदु अत्र यद्यपि सामान्येन सहीदिमः
 सुद्विधौ सहीदिगुणोत्तवर्त्तनोऽनुक्त्या
 पि भवच्चवत्स्य उभयौ नामित्यत्र च प्रसं
 गः अदीत्यतो रित्यनुवृत्ताचीवेतानाम
 प्रसंगस्तथाप्यावेतानो सुद्विधार्थे प्राप
 इत्यनेतरस्त्वमनुवर्त्तनीये अग्राम इति
 लुप्तये च मत्तोवर्गी प्रकृषो वा विपरी
 तनिर्देशात् तदका प्रतियदोक्तयोः ५

तिपदे ऋस्येव ग्रहणं ननु त्नात्तलीकस्ये
 ति वा पुत्रामित्यदौ सुटुन् उत्तर उत्तमावि
 ति न केला प्रकृतिः प्रयोक्तव्या न केवलः
 प्रत्यय इति केवलतयोस्तपोः प्रयोगा संभ
 वात्प्रत्ययग्रहणं न तदेतस्येति तदेतग्र
 हणमित्यर्थः अथ मेति नेमशब्दस्य प्राप्त
 विजायात्वाच्चेयं सर्वतत् अनेषां त्वप्राप्त
 त्वाद्देववत् उयीत्यादौ डो वर्थं तथाप्यडो
 संख्यायामित्यपट्टित्वात् नृपाय डो वित्त्वं
 पाठः उग्रयशब्दस्य पडे तत्वेन विकल्पप्रा
 प्तावपि सङ्घीदिषु साक्षात्प्राकारकृत्यन्त
 त्वाद्वा नित्यमेव अयट्प्राचपकार्यकत्वा
 दुजाववयवौ यस्येति विग्रहे एकवचनोत्त
 त्वे येषामिति बहुवचनोत्तत्वे द्वयोः प्राचप
 विनोर्ध्ववपवत्वात् संभवाद् उग्रयशब्दस्य द्वि
 वचनाभाव अर्थकः तीयस्य तीयप्रत्ययो
 तप्राप्तियदिकस्येत्यर्थः ततश्चाप्राप्तिय
 दिकग्रहणोक्तिगविशिष्टस्यापि ग्रहण
 मिति द्वितीयस्ये द्वितीयोऽप्ये इत्यपि

सजातीयायेत्यादौ तीयप्रत्यये तत्त्वभावा
दर्थवद्गुह्यो नानर्थक्येति वातदभावः
मासस्येति प्राप्तशब्दस्याकारस्यावालोपो
भवति शशादौ विप्रकृतिवित्तिकेचित्प
दन्तनासिनाहुरयमिमा असज्जस्यो
षपकृत उदक आस्यशब्देभ्यः परतनस्र
हुरनिशश्चतन एषन रोषन यकन श
कन उदक आसनादयः शब्दाप्यगोवे
लोकाद्याशस्य भूतिष्वेवामेति आदेशाय
यासेत्यमस्या लोपस्यादेशविशेषत्वात्
ह्रीनिर्दिष्टदेवस्य स्याकारस्य सिद्धे अधि
कावर्तीग्रहणस्याधिकार्यसिद्धेर्विशदो
षोर्धोवसेपः आतः ३ तं ३ धर्मेता पुनरु
च्चार्यवाधातो रतो लोपः क्वचित्तिर्यक
भ्यनार्थकः अः इत्यादावणालोपः धातो
किं हाहान किवंतत्वाच्चास्य धातुत्वं श
नृशान क्विवंतानो क्वसंतानो तथैव च त
जंतानो च धातुनो धातुत्वं नोपहृत्येति
तपरस्य तावन्नात्र ग्राहकत्वात्सोपपन्नकु
त्वेनेत्यादावप्रसंगः वस्तुतो विनात्रोच्चा

रत्नसामर्थ्यादेव सर्वगानुपास्थितौ तसं
 नमेव धो सर्वविधिभ्यो लोपविधिर्बल
 वानि निधि लोपे पश्चात्प्रत्ययलोपे प्रत्य
 यत्नदीराभिनिर्दिष्टाः प्रिये कार्ये ३. स्म
 ३. कारोपत्नदितोः ३. स्तस्य सच ३. सि
 ३. सोरेवेत्यभिप्रेत्योक्ते ३. सि ३. सोरकारस्ये
 नि अधरितीति ऐसत्पुटित्यत्राधेत्यस्य
 नुत्तेत्तस्य च विभक्तिपरिणामेन सप्तमी च
 हुवचनान्तत्वेन धिवर्जितेषु ये च चित्यर्थः
 लोकाराभावोपीत्यर्थः ३. यथे सत्पुटित्य
 स्पदुर्द्यौरत्वात् षष्ठी निर्दिष्टस्येति षष्ठा
 निर्दिष्टः षष्ठ्यन्तत्वेनोदितस्तस्य ३. आ
 देशः एतस्यान्तस्य स्यादित्यर्थः सखाय
 मित्यत्र परत्वात्कृताकृतप्रसंगित्वेन नि
 त्यत्वाच्चादावेकारे समानत्वाभावाच्चाप
 शसोरस्येत्यकारलोपः दीर्घत्वादिति
 यद्यपि ह्रस्वविधावपि कृताकृतप्रसंगि
 त्वात्प्रथमतः सवर्गी दीर्घत्वेपि नानस्या
 त्तथापि सङ्घिद्येयीयानित्यत्वज्ञापनात्स
 न्नमेकवचने प्रथममौकारः सविनावा

नरेण अयत्रपतिना सहेत्याद्यर्थप्रयोग
सिध्दार्थमाह आगमजमिति आगमाज्ज्ञा
यते आगमजं सदनित्यमित्यर्थः अनित्यमा
गमानुशासनमिति परावाया इति भावः
रूडे अत्रपदिडे इति वलुर्थे कवचनमपि
प्रेतमेवेत्तहिडे इत्यस्यानुवृत्तेरेव पुनर्ग्रह
णनकुर्वन्तस्मात्तु कारोप्यनदितः अः ३
तास्मिन्डे इत्यभिधेयाह उतिउ. सोर्दे कारे
इति रूतः ३ तपकरणेन सावन्मात्रस्यैव ग्र
हणाद्भूयोर्ग्रहस्यादौग इत्येतस्यादीर्घादु
त्वाभावः रूडे इत्यत्र द्वेस्वोवेयतो वातुकर्ष
णालोकाच्च खीती शब्दाभ्यामपि रूक तत
श्च सुखमात्मन इच्छति सुखीयति सुखप
तीति सुखीः तस्य सख्य एवे सुतमात्मन
इच्छति सुतीयति सुतीयतीति सुतीः तस्य
सुसु तथा सहिखेववर्त्तते इति सखः त
मिच्छतीति सखी सख्यः तकास्थानजाद
र्णिर्योष्यते तन्नमिच्छति तन्नीयति त
नीयतीति त्रैनीः त्रैयुः वेनिकेचित्
सुख्यः सुत्यः सख्यः त्रैयः ननु सखि

इतमः स्यादिति चेत् तस्यै रूडे इत्यारं
 चिवात्रापि रकारसहिताकारस्य मकारस
 हिताकारविधेः च वकारयुक्तत्वात्तरमा
 वः ३ त्रिशब्दस्य बहुवचनोत्पत्तेरपि शब्द
 रित्तिका संख्यायेषामिति निर्देशादेक
 वचने अनेकवर्गादेशत्वेन गुरुत्वात्स
 र्वस्य प्राप्ताचार उद्देशस्येति गोणत्वे तु
 त्रियत्रीणां मित्येव क त्रिशब्दादितिका
 संख्यायेषामिति शेषानि पात्या कस्यापि
 यदिति उत्पत्तेन निपातित्वात् त्रिशब्दे ता
 उन्ते म्येति स्रजे राजसशासोर्लुगीत्व
 र्थः स्रजे चरः संख्याया इत्यतः संख्याया
 इत्यनुवृत्ते संख्यायात् उत्पत्तादित्यर्था
 वगमात्यातेऽतिरिति उत्पत्तादपि पति
 शब्दान्तरकश्च स एव पतते नागरी
 र्थो गी तन्ति तेनागवेदना इत्यादौ या सं
 ख्यायेषां पतित्वा संख्यायेषां तत्तीत्या
 रावपि संख्याया उत्पत्तेन त्वजशासोर्लु
 कलुकिनमन्निमित्तमित्येकाराभावः
 त्रिषु चाप्यसुरूप इति वाच्यत्वेन

त्रिलिङ्गत्वे वदुवचनोत्तत्वेन वनाभावादि
 कृतविशेषाभावात्स्वरूपत्वे समानरूप
 त्वमित्यर्थः अपमित्युपलक्षणं येष्वनप
 रतीनां तयोक्तं ह्येतत् शब्दाव्यपदित्यु
 ष्मरस्मरस्मत्तद्वक्तृत्विति शब्दः ५
 अत्राप्यपि य्वोरिति द्वस्वरीषाधारणं
 तथापि द्वस्वकारोकारौ न द्विवेत्तधातुप्र
 योगाभावादीकारोकारयोरित्युक्तं अतए
 वनुधातोरित्यत्र तएवावर्तमाने य्वोरिति
 धातोश्च वर्णवर्गीयोरिति साधारण्येन
 त्रिधास्यति अमिश्रसिचपरत्वादियुवावे
 वाविभक्तिप्रकरणात्वादिना द्विस्वरेण वन
 आर्षमित्यादौ ईकारोत्तमधापित्वयं
 शब्दस्य उवप्रप्रसंगादुक्तिश्चोकारधातो
 अवपवैर्यः संयोगः तयस्मादीकाराद
 कारान्पूर्वीनास्तीतोधातोरीकारो अते
 यस्य एव विधोयश्चनेकस्वरः शब्दास्य
 यावीकारोकारोत्तमयोर्धकारवकारौ न
 वदित्यर्थः वर्यभू पुनर्भू यामतिरिक्तौ
 योपोभू शब्दोत्तः सुधीशब्दश्चातवर्ज

धित्वा केवलम् न शब्दस्य नेकस्वरत्वाभावा
 देवा प्राप्तीर्जीतस्य प्राप्तौ प्रतिषेधः एवं
 विधनियमनियामकापेक्षायामाह वाग्य
 हस्तादिति वाशब्दस्य व्यवस्थितविकल्पा
 र्थत्वादिपर्ययः विवक्षितेन न प्रयोगानुसा
 रतो यथेष्टे व्यवस्था विज्ञानात् इ नकार
 नृणां मयस्य स्येत्यवसेयं तथा गति कार
 पूर्वस्येव नेह शुद्धयोपरमविधौ गतिसंज्ञ
 वगतिश्चेत्याति लोकतो वगंतया उभ्या
 वित्यादा उपसर्गाधात्ववयवयोः संयोगा
 न्प्रतिषेधः सेनानी नाम हंस्कर इत्याद्या
 र्थप्रयोगार्थमाह सेनायासीनामिति कंठ
 स्येव आदिशब्दात्त गोनामित्याद्यपि आ
 म्रुः अत्र निश्चयस्य नुवर्त्तते ते ते २ अत्र यद्य
 पि परत्वात्पंचासित्यर प्राप्नोति तथापि त
 लोपसंभावान्निरवकासत्वाच्च आ एव
 पंचसु कर्त्तृणीकुले इत्यादौ परत्वात्तुमा
 बाधान्नाप्रसंगः नृणां प्रयोगस्य त्वमसि
 पयसा मर्त्तव इवेत्यादिप्रयोगसिद्धार्थ
 माह उर्ध्वेति न शब्दस्य नामिपरेवादीर्घ

इत्यर्थं नुर्ध्वेनिसूत्रमर्थतो व्याख्यातं तु
 सचतश्चास्तनस्य सुः प्रागमा नुशासन
 स्या नित्यत्यानुभावः त्रिग्वचनव्यत्ययो
 वारूतोऽऽरित्यतस्त इत्यनुवृत्तस्तस्य
 चतपरत्याक्रवन्मात्रग्रहणो नित्यः चतस्रः
 प्रियनित्यो प्रियचतस्रा वित्यादौ रूकार
 स्य रूकारा निदेशान्तर तस्य सकारसं
 वंधीस्वस्य स्य रूकारः उकारो तस्यापी
 ति पंचवित्यस्य शेरण्युपदाने दत्ता त्वापि
 कोट्टणीत्यादि सार्धे तस्य यवडावाभा
 दिनि तस्य यवडावास्याभावस्तस्मात्तं
 चसुतस्य यवडावो विधीयते तनीयादौ
 त्वरादौ च वेत्यवशिष्टे शसितरभाव इत्य
 र्थः ननु कोट्टनामित्यत्र कथं पदे तस्य
 यांतत्वाभाव इत्यत्र आह कुता कृतप्रसं
 जीतिः यः कृतेऽपि प्रसज्यते अकृतेऽपि स वि
 धी नित्य इत्यर्थः नित्या नित्ययो नित्यो विधि
 र्वत्त्ववानि नित्यस्य यदागमात्तद्ग्रहणं
 गत्येतदिति ह सादित्वं रूकारो ता इत्यादि
 यद्यपि रूद्वेनाविति केप्पाहुः देवयो निप्रस

अहः गावे गारित्यादौ रुकारादयो दृश्ये
 ते नपायि तदेता अप्रसिद्धा एव एतेषु
 प्रचुरप्रयोगाभावात् नोक्तारैः सचमचस्र
 तस्मिन् स्थिरैः इति सांकेतिकवक्ष्यतस्मा
 त्पृथीनिर्दिष्टस्येत्यस्य अपवाः रूपः
 तैरे इति पृथीतस्युरपे प्रापादेशे पलो
 पेचसंक्षिप्यः रेश्वस्येकारश्चानवती
 त्वर्थः प्राप्तासि ३ प्राथमशसि समान
 परस्य कृत्साकारवर्जपरत्याख्यात्माना
 दुइत्यत्र नत्वा प्रसंगः इति सारस्वत प्रसा
 देस्वरौताः पुञ्जिगा आयः प्रात्प प्राप
 तस्मात्तदेतादित्यर्थः ततश्च खका
 मति कांतोऽतिखट्टः अनिखट्टेनेत्याह
 वेकदेशं विवृतस्याननत्वादावेतत्वेति
 त्कार्यभावः अत्रादीनामित्यत्रादिशु
 द्धेनमात्र्यकाकास्त्रादिसंग्रहः अ
 विकारीमोत्तु अत्रादिमोत्रिनत्वात्तद
 प्रसंगः डि. तौ ३ इत्येवोते डि. तत्तेषा
 मित्यत्रिप्रत्याह ३. ३. सीत्यादिदेशनियमा
 र्थः देशस्य स्थानस्य नियमार्थ इत्यर्थः

वाङ्

२५

जराया इत्यत्र नरेत विधेरिहत्वा देवदेश
विकारेपि जरा जरा शब्दयोः पुनस्तकयो
रपि जरास वक्तव्यात्वात् शब्दाद्दे जरे इ
त्यत्र जरासभावः इदुच्छ्या १ वेयुव इत्य
तो वाङ् वृत्तेनियस्यी लिंगानामेव नात्रि
यतल्लिंगमासु चिमदु प्रसीनो शक
ठायनास्तेषामपीच्छेति स्त्रियो २ योरि
ति विगद्यवाचछे इच्छा उच्छेति नुमभा
वश्चानित्यत्वात् व्यास्ययोवा अत्रासि
नित्यस्यी लिंगयोरित्येव अत्रागमाभा
वे अशमोपभावे वक्तव्य इत्यर्थः हसेपः
३ हसश्च इच्छा हसेप तस्मात् तन्वात्
मत्वात्स्वीये सो उवा अत्रापि ईत्यः ई
य ईय इति विवक्षाया निष्क्रान्तः कोशा
व्यानिः कोसो विरित्या दोसिलोपाभा
वः यद्यपि हसात्तात्स्यो गतलोपेना
पिसिद्धिः स्यादपि ककलो इत्यादीनां
ककारोत्तानाच्च पित्कोरापोश्चेति वि
शेषस्य कलोपविधेः प्रसंगेनानिष्ठे स्या
त् ४ २ वेयुव इत्यतो वाङ् कर्षणान्नि

सस्त्रीलिंगानोस्त्रीवर्जमनियुवेता न
 मितित्यवस्थावसेया अधेधातो रिति तु
 अनियुवेतोपलक्षणां अथवा प्रकृष्ट
 धीः प्रधीरिति मित्यस्त्रीत्वप्रधीशब्दे का
 रस्यधातोर्हस्वत्वानस्यात् इयुवेतत्वाच्चे
 श्रीहेनरित्यादौ न हस्वत्वे विमानता सुभ
 कुतः पितुर्देहस्यादिप्रयोगादौ सुभः
 स्त्रीवदिति हस्व इति केचित्तनु हस्वत्वे
 इकारोत्तत्वाद्वाविति स्यादिति चेत्तस्य
 वेयुवइत्यतोवानुवृत्तेर्कवस्थापानहस्व
 विधानसामर्थ्याच्च अथवा एउोइमेव
 कुर्षीत् स्त्रियोयोरित्यतोयोरिति साधा
 रणानुवृत्तेरिवर्गेवर्गीयोरित्युक्तं त्रि-तां
 पपपि स्त्रियांयोरित्यतो हस्वदीर्घसारणा
 नुवृत्तिस्तथीकीदुःखाभिसनेन हस्वाया
 धिकल्पेन विधानात्परिशेषादीकारेता
 द्दकारताच्चेत्युक्तं अत्रापि मित्यस्त्रीलि
 गमित्यर्थावसायाद्युनघेभ्रम्येइत्यादा
 वउन्नावः लक्ष्मीशब्दस्येति लक्ष्मीमुद्धेति
 प्रत्ययोतत्वादित्यर्थः तदुक्तं अवीलक्ष्मी

वासु०

३०

नरीतेत्रीहीधारीमुखादितः सप्तानाम
पिशदानोसिलोपोनकराचनेति स्त्रीशब्द
स्येति स्थापनेद्दृष्टिदृष्टित्वादीवेतत्वा
दित्यर्थः स्त्रीभुवो १ भ्रमुभ्रनवस्थाने प्रमा
दुःप्रत्ययेधातुरवर्तीभावाद्भवप्राप्तावा
रंभावाभासीत्यत्रयद्यपि स्त्रीभुवोरित्यस्य
एकयोगनिर्दिष्टानोसहवाप्रवृत्तिः सहवा
निवृत्तिरिति भ्रशब्दस्याप्यनुवृत्तिस्तथापि
काशब्दमवस्थपानास्यः विकल्पः वेयुव
इत्यत्र काशब्दमवस्थपानासीत्येव स्त्रीश
ब्दस्येतेतत्वेपि भ्रतो विकल्पावाभावात्तिस्य
मटिशेवेनदीवरित्युक्ते वेयुवः २ इत्यत्र उ
क्त्वे इयुव तस्यान्त्येनविधिस्तदंतस्येति
इयुवेतादुसुक्ते प्रत्यापि स्त्रीशब्दमनित्य
स्त्रिलिंगनियमात्सु श्रियेनपेक्ष्यारावउ
प्रसंगः प्र्यादीनामित्यत्र स्त्रीशब्दस्य प्रका
रवाचित्वान्नित्यस्त्रिलिंगानो स्त्रीवर्जप्रि
पुचैतानोमुपादानादीनेभ्रनामित्यादि
सिद्धिः कुमारीनात्मन इत्युच्यते कुमारी
पति कुमारीरित्यादौ स्त्रीप्रत्ययोतप्रकृति

कानामधातोः कृषिप्रकृतित्वेनैव च
 नात्कुमार्येष्टास्य गायेत्याद्यं मातेश्च
 वस्य कृकौरत्वेन नारा ईविनिष्ठाभावे
 पितृस्मृतिपाठान्नः ते च स्वसातिश्च त
 स्त्रश्च नानाद्वाहितानां यातमातेनिस
 प्रेते स्वसादय उदाहृता इति विचारविशे
 षश्च तत्रैव वक्ष्यते इति सारस्वतप्रसारे
 स्वसरोतः स्त्रीलिङ्गाः श्रुतौ मत्तपरकर
 यो मुखोच्चारणार्थं श्रुकारोतस्य ह्रस्वत्वेन
 व्यावर्त्तीभावान्न येन नाप्राप्ते यो विधिरा
 रयते स तस्य बाधक इति लुको बाध इत्य
 र्थः श्रुनेकाक्षरत्वेन गुरत्वात्सर्वस्येवास-
 त्यान्नात्यमकारमात्रस्य नृन्वउम एव वि
 धीयतासेरेत्यस्याभावादाद्यतया येन स
 र्वस्येव स्यात् श्रामोप्येतस्येव मविष्मति
 मविधिसामर्थ्याच्च लुगभावोपि मविष्मती
 तचेत सत्ये श्रामो मस्य विधौ कुलेयातीत्या
 दावउच्चारोपिनस्य न्मविधिसामर्थ्यात्
 श्रुत्तरे संकुलमित्यारिप्रयोगासिद्धिप्रसंगा
 च्छ्रु इमो मधुनी इत्यादौ दीर्घश्च वकार्थं दीर्घ
 विधिः जज्ञातो जसाश्चादवर्त्तन सानुवे

धकग्रहगोननिरुवेधकस्येति परिभाषा
यावाशसीद्वितीयावहुवचनमेवेति कुं
उशोरदातीत्यादौ शस्यस्यस्यनद्वितस्य
नस्यात् नशरासोरितिषष्टीनिदेशादेतस्य
प्राप्तावपकाराह गुहुरित्यादि गुहुरनेकव्य
लीदेशः ननु गुहुरादेनानेकाक्षरादेशोप
नद्विकत्वेनशोरप्यनेकाक्षरादेवसर्वादे
शत्वसिधौपयुगुपादानमपार्थक्यमिति
चेत् नोपधायाः नस्यनोतस्यउपधानोप
धातस्यानेतिसंकेतिकषष्ट्येतेप्यगेव
वा अत्रयद्यपिपंचस्वित्तीसामाग्येनोक्तं
यथापिवादीयोः शतुरित्यतोवाहुवर्जनात्
स्त्रीपुंसयोः पंचसु नपुंसकेवशाचित्तेवि
वेकः अधावित्यपिस्त्रीपुंसयोरेवस्त्रीवेप्रा
प्तत्वेरेयत्वेवेत्यस्यतोवाहुवर्जवस्यपादे
अयदित्यत्रलोपाप्रसंगः यत्वेयदित्यत्राम
लुगभावश्चात्रापिपुविधानसामर्थ्यादेव
लोपाभावश्चेति तदसत्त्वेननाप्राप्तिमाये
नामलुकोप्राप्तयोः पुविधेस्तदपवादत्वात्
विधानस्यमोरेवसार्थकत्वात् आदिशब्देन
उतमांताः पंचोपादीयेतेरुकरस्यचरुका

शमापकारः समाजादितोपोधातोः रिमञ्जि
कृत्वा शस्ते शस्ते अथाविमस्याननुवर्तते
रि

तद्विस्तमृत्तावाचामितिउत्तरप्रत्ययेन
 पि अनेकविंशमागोवार्तिकस्यमोशतुर्न
 एकतरस्यनियेधोवक्तव्यः अरदुतरादिमः
 पंचमः इत्युत्तरस्यनियेधान्नतरादितुत्र
 रसत्रेपनियेधान्न नपुंसकेधोवागुगाइ
 रनिर्दिष्टस्यात्रित्वेपिगुगुगासंज्ञयावि
 धीयमानानामिनएवस्यानेनवेतितितिनि
 यमात्रेणामिनःस्याननोज्ञेयाः रूजव
 लुक्कागोनपुंसकेइत्यादिपठेति रचीचार्य
 संमतिमाह उक्तंहीतिमध्यंदिनस्यापत्येमा
 ध्यंदिनिः आचार्यः उशनसः उशनसए
 वस्यत्रिरूपेववृचयागोत्पागोसमाहार
 त्रिरूपे श्रीगीरुयालीसर्पः वह्निकामयते
 तस्यइगेतेइउगाऊनकवलीतेनपुंसकेगु
 रोचववृच तजोरवार्ण्यव्याघ्रपादगोत्रागोम
 ध्येष्टेष्टसर्पः नामिनः २ विनक्तधिकार
 द्वित्रित्वरेणवनरधनपनादे अच्चास्पृ ४
 शसः आदित्यवामित्यतगुगासंविज्ञानवडे
 श्रीत्याश्रयत्वात् एसंविहाययटातावित्य
 र्थः तदुपादानेचवसोर्चउमित्यारावतुवृत्त
 र्थं यन्नृपियास्पृः शुनः पश्येत्यादेपुंसिशसि
 परे प्रियाप्यर्थतदिति तदुक्तं पारिग्या

दिविरोधात् अस्यामिति बहुवचनेन अ
 स्थिरधिसर्गः अतिशब्दागद्यंते अतरे
 तविधेरपीकृत्यास्यिपरध्राद्याद्यगोनेत्या
 यपि नामिनस्वरइतिनुमिसिद्धेविर्नुमि
 धानेतानाहियामितिनामावाभावाप्यमि
 तिकः अत्रैतदुक्तं विशेषत्वापरत्वाच्चतरे
 भावात् नाप्यामिनुभावाप्यनुमः परत्वा
 देवप्राप्तेः अतएवनुमंतस्येतिपाठः व
 लुप्तः अथपरध्राद्याद्यगोनेत्यासावनपुं
 सकेपिनुमिधार्थनुमिधेरप्यावश्यकत्वा
 त् अत्रोपः योगोयुक्तं येनविधिस्तदस्ये
 तिमकारवकारोनेपुक्तसंयोगः तस्याउत्र
 रस्यनभवतीत्यर्थः अमानोनाः प्रतिषेधइ
 तिः प्रकारः प्रतिषेधार्थः अत्रशसारावि
 तिननुतासंवित्तानवहुद्वीहेराज्ञइत्यादि
 सिद्धि नयेवेकुलशब्दात् शसः शोपरेनु
 मिअत्रोपः स्यादिनि चेत्तस्यैवैवविप्र
 तिषेधेननोपधायाइतिदीर्घविधौसति
 अत्रोभावाच्चायाभावः वेद्योरित्यनोभावा
 कर्षणान्नपुंसकेतादौपरेयत्रशसाराविनि
 वाच्यवत्त्वावसेयानुसंतस्यवक्तव्यत्वेरप्रये
 गानुसारत्वादस्यामितिज्ञापकाच्चामिविशे

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

खरोतानपुंसकलिङ्ग पंचखनदुह इ
 नि अनदुहश्चेति सूत्रेणोत्तर्यः सूत्रे च
 इति संचखित्यतः पंचसु चतुराशे
 चेत्यनेतरतः अमशोचेति पंचननुव
 र्त्त्य अनदुहशब्दस्यामागमाभवति न
 नपुंसिपेचसु नपुंसकेशोच चकारात्कि
 यावा तस्यश्चानदुही अनदुही तथाच
 नदुही खनदुहि चच अनुमिहकारस्य
 उत्सत्वाभावात्तथाप्यदोतेरुत्सेइत्यस्यप्र
 नेः कथमनुस्वार इति चेत्तस्य नश्चाप
 दोतइति योगविभागात्स्यात् सो अत्र
 चनुमागयोर्विरोधाभावात्समावेशः
 संयोगोत्तस्य रसेरसादो विप्रकृतिर्य
 र्यः रसेइत्यनुवृत्तिरसामर्थ्यदेगावपव
 संयोगोत्तत्वं मोक्षयतीये ततश्च तत्सो
 त्रमित्यादौ सकारस्य संयोगोत्तत्वाभावः
 पुंस्यामित्यादौ च भवति अनदुवानित्यत्र
 वसोरसे इति रत्वे प्राप्तावपि नुविधान
 सामर्थ्यात् न धोर अत्र चतुराशे चेत्यतः
 चतुराशब्दानुवृत्तेर्ह्यप्येव चत्वः इत्यत्र
 प्याम होहयो प्रगद्यत्वात्संधेप्रसंगः
 अत्रच अम् विधानसामर्थ्यादामोपवारः

अथपि विशेषाभावात् नुच्यतेव वसो
 वसामिति बहुवचने बहुपत्नत्वं कर्मियति
 प्रेयाह वसस्त्रित्वादि वसो प्रत्ययत्वा
 त्प्रत्ययग्रहणोत्तरं तस्येति वत्त्वे तस्येत्यर्थः
 सोपि सोत एवेति विद्वानित्यादौ तदभावः
 पूर्व्वरत्वे वा सयोगो न लोपः रादेः रादित्वे
 धातुपाठोपरेशावस्था यामपेक्षितं ततश्च
 अधो कइत्यादौ अतुगमे सति परागमात्
 इह गोन गद्ये तइति अकारादित्येष्टुपदेशा
 वस्था यो रादित्वाद्भवत्येव समन्निहमात्र
 नइच्छति समन्ति सतीति समन्ति इत्या
 देर्नाम धातोर्दीदित्वेपि धातुपाठे तदभाव
 न्नपत्त्वं आदिजबानो ४ अत्र वावसाने इ
 त्यतो वा नुच्ये च वस्था या जे मतीति जे
 इत्यादौ तथा समन्ति उच्ये च न गर्ह्यमात्र
 नइच्छतीति गर्ह्यीयति गर्ह्ये नइत्यादौ मध्य
 वर्त्तिनेऽपि रकारस्य जत्वेनाप्यपि गका
 रस्य वावसाने विगमो वसानमित्यवसानो
 प्रसिद्धमेव अत्र च त्वसंचपाज्जानामि
 त् चपा इति जवे जवा इत्यतश्च जवा इत्य
 नुच्यते ततश्च वाशब्दस्य चार्थत्वात् रबसा
 नेव जमानानां ज्ञानां जवाश्च पाश्च जवती

सूर्यः विकल्पाप्यत्वे तु रसा नोच्य जवो
 वेत्यर्थं रूपत्रयं स्या होदः २ नाम्नोरसे इत्यु
 क्ते ल्हीदयति नुते इत्यादौ धातोरसपरत्वे
 नटत्वे दुहादीनामिति आदिशब्दास्तु ह
 शुभ्रश्चिह्नो गद्येते अत्रापि चार्थवशात्
 अन्यथा घत्वत्वाभावे रतीयत्वे स्यात्
 क्वचित्तु घत्वत्वे चेति पाठः तदाह टत्वे स
 ति घत्वे वा भवतीत्यर्थः ननु दुहेरीदित्येष
 स्मादेव वाक्यभेदे नटत्वे क्वचित्तु सत्त्वा
 वादौ दुहावेति सूत्रं घञ्पर्यंतं नतञ्च
 दुहादीनां घत्वे वा भवति घत्वाभावे ल्लोको
 त्सीतः टत्वमिति सूत्रार्थे रक्षितः चेत्तु
 चतुरास ४ विसर्गी लोपेच्छोदसः संधिः
 चतुर इति लोकेनिकषण्येन वापे चत्वि
 यनुवृत्तिरामर्ष्यास्त्रियचत्वार इत्यादौ
 गौरात्वेपि २ संख्याया इत्यनेन संख्या
 वाचित्वे एव गौरात्वे तु प्रियचतुरं प्राधा
 येतु परमचतुर्णी स्त्रोर्विसर्ग इत्यत्र वा
 नुकर्यगासोकाद्या चतुर्ध्वित्यादौ विस
 र्गीभावः यच्चतुर्ध्वितिज्ञापकाच्च नाम्न
 नाम्नो न इति समा नाधिकरणे येषौ न
 कारे तस्य नाम्न इत्यर्थं नकारे तत्त्ववोप

देशावस्थायामेव लोपस्यादेशविशेष
त्वाद्यैर्निर्दिष्टस्येतत्स्यतदेतत्फल
निमाह नाम्नानेकारस्यानागमजस्येति
नथासुहिच प्रशान इत्यादौ बुपदेशका
लेनोत्तत्वाभावानलोपाप्रसंगः प्रोक्तो धातो
रित्यादिनामस्य नकारादेशात् अधावित्य
स्य डेरथुपत्नत्वात्वादेदिकत्वादापरमे
व्योमन इत्यादौ डावपिन्नोपाभावः नजो
र्त इत्यत्र जकारात्तरेण जकारेण योगे त इ
स्यर्थाद्वा जानोतीत्यादौ नवर्तव्यत्वादा
ज्वारे । वसोर्वउमित्यतो वउमित्यनुवर्त
ते तत्र वकारेण युक्तं अः व इत्यर्थावधार
णात् सत्त्वरस्योक्ते वकारमात्रोत्वे तु प्रकार
प्रवर्गाभ्यां नचाकारस्यालोपः स्वरे इति
लोपः स्यादिति वाच्यं सप्रमेकवचनेऽ
लोपविकल्पस्यास्य देशप्रवर्गाप्रसंगात् शसा
दावित्यादिशहारीपीकारे च युक्तं छवि
हीपि इति सृजोत्तत्र च ई अ ई ध्रुतयोः स
माहारे ईप तं स्मिन्नित्यधिकारः ध्रुनी
मघोनी युवतीत्यादौ निपातनात् ईका
रेच शोभया युवानोपयो कुनयोस्तु

यनी इत्यादि मघकैदित्ये मघने मघः म
 घोस्या स्ती निमघवान मघवेतौ इत्यादि
 वस्यो तो मघवच्छे कोः मघव एतोः त
 पणोटे रित्यतः पणामित्यनुवर्त्तते तत्रच
 पणामिति बहुवचने समर्थिन ऊभुदित्त
 आदि वष्पुपादीयेते इना अत्रापि बहु
 वचनस्य बहुपस्यापकृता मप्रि घेत्ताह इ
 नह्रित्यादि इनप्रत्ययत्वादिते तस्य नो
 पधाया इत्यनेव सिद्धे पिनियमार्थं सिद्धे
 सत्यारो नो नियमापो नित्यायात हनः हह
 नः घने इति छेदः हनो घदित्यतो हन इत्य
 अनुवर्त्तनीयं ततश्च हेतेर्नकारे परहेतेर्हि
 सघत्वं भवतीत्यर्थः अत्राप्यवृत्तहन्मसो
 घस्याहावेत्यत्रापि प्रसंगात् तत्र हेकारा
 व्यवहितपरत्वसंभवान्नस्य सहा व्यवधा
 नपरत्वे जिगत्सपरत्वं धातो रिति विवेकः
 एवं च वृत्तहणा वित्यादा प्रसंगः घसंयोगे इ
 ति कुचिदैकपप्येतात्वे हेतुरिति कुचिच्छ
 कां ईतेरकारपूर्वत्वे वेत्यर्थः हेतुसंयोगे च
 तदभावात्तात्वेनेत्यर्थः जशसो ह्य इत्य
 अनुवर्त्तते तत्रच उपदेकाल एव घातत्ववि

वदन्नाकृतानीत्यादौ लोपाप्रसंगः प्रत्यय
 लोपे प्रत्ययत्वदितामिति जश्रासोर्लोपे
 धितन्निमिन्नोपदीर्घकारलोपादिप्राप्तावा
 हलुकीति लुकशब्देन वर्णीरर्णने सन्ति
 सन्निमिन्नमंगलकार्ये न भवतीत्यर्थः सः
 षचनचस्त् तस्मान् अत्रापिसंख्यायाः प्रा
 धान्ये परम्ये चानामित्यादौ भवत्येव गौरात्वे
 लुप्रियये चापिसादौ न अष्टनः वासुदयने
 न आत्वपदो राववडौ विधिः अत्रापिसंख्या
 याः इत्यनुष्टुप् गौरात्वेनात्वेन तेनात्वे वाडौ
 वसुतो वासुदयत्र आइति रतीयेकवचने
 न सुइति सप्तमी बहुवचनेन प्रत्याहारग्रह
 णादत्रात्वाभावरावचघत्रात्वे स्यादाविति
 डित्कराव्यर्थस्यात् गौरात्वे पात्वे यस्स से
 रोश्चैवेत्येके इत्यस्य चानादराव अष्टना
 मित्यनुटिसंख्यात्वे आत्वे वा उपदेशकाले
 न कारोतत्वालुट आत्वाभावेपि नुटि नुय
 धादीर्घचरसादिपरत्वेन न लोप इति संप्रा
 नरूपत्वादेकमेव रूपं इदमः ३ अनेक
 वर्णीत्यात्सर्ग्यस्यामकारोतत्वादस्यः से

लोपः हे असकौ आद्यगीत्यादौ संवोधनसं
 नवेपि प्रचुरप्रयोगाभावाद्भावात्ति स्यः
 २ स्तिथः स्यादेहेरः स्यादाविसकारे सिद्धे
 पि पुनर्विधानसामर्थ्यात्सर्वस्यैवेकं तर
 सत सदे हेरिति हेरकारविधानात् अने
 नचेरसः षष्ठीनिर्दिष्टत्वेनांतस्यैवैय
 र्ण्याभावात् छशषराजादे षडस्यादौ षड्
 स्यस्यापि विसर्गपयत्वेन गुरुत्वाप्रत्यासर्ग्य
 देशप्रसंगात् अयोगे विसर्गावगणाच्
 वस्तुतस्तु इदमोपेपुसीत्यनइदमइति वि
 भक्तिपरिणामेव प्रणमोतमनुवर्त्तनीये
 ततश्च निर्दिष्टमानणादेशाप्रवेत्तीति
 सर्वस्यैव स्यात् षष्ठीनिर्दिष्टस्यैव स्यवक्तु
 व्यत्येनुप्रयोगानुसारित्वादत्राप्रवृत्तिर्वा
 प्रिसु २ प्रिसो प्रिविधानेकार्ण्यात्तेरकार
 त्यर्थमित्यप्रियेस्योक्ते भ्रमकारस्याकारइति
 इदमरसोरककारयोरेव अकचित्तु इमुकै
 अमुकैरित्यादि छशष २ आदिशब्दात्
 प्रश्नभ्रसजमजयनभ्राजारीनामरस
 अत्रकेचित् छशषराजादेरित्याप्रयगुरु

गोवर्धनं आख्यातादौ उत्तरनिषेधार्थं नि
 त्यप्युक्ते अष्टद्वयादौ उत्तरार्थनात्
 न च द्वेष्टीत्यादौ उत्तरावाच्यं उत्तरविधाय
 कस्य षोडशस्यार्थवैयर्थ्यात् षट् षड्भा
 षट्सु इत्यादौ वाचसाने ज्ञेयत्वाः स्वसे
 च्याजसानो प्रियादिभिः सिद्धे । यद्यपि
 यथासेत्वं नालि तथापि कूटुरवाका
 मूर्द्धत्यादिस्थानादिसाम्यास्थानेतरतम
 इति न्यायेन षस्थाने उविधेः न च षकापि
 यत्र षकारस्य उविधसंभवात् षोडशस्य
 सार्थकत्वं मित्रिवाच्यं षड्द्वयउपकारस्यै
 वं वसान इति कृत उकारस्य त्रिद्वैशान्
 संख्यासंबन्धिनः षकारस्यैवाकां मूर्द्धस्यै
 उत्तरात्वे विधानात् धानोर्ज्ञेय इति चासं
 नमसंगतमेव द्वेष्टीत्यादौ ज्ञेयत्वेऽपि
 शीनात् अतएव पात्नीनिनापीलुणां च
 इत्येवोक्तमित्याहुः नरसत सवर्गीत्वयथा
 संख्यत्वाभ्यामन्वदेशविधानात् तत्र ज्ञा
 नामादेशिना वदुत्वे न ज्ञानामादेशा
 नां च यच्चत्वात् यच्चकपेचकापेक्षया यथा
 संख्यत्वे तत्र च शयसानोत्रिकत्वेन यथा

सेख्यत्वाभावः वर्गे वर्गे गणसवरी इति
 सवरीत्वविधानादेवां सवरीत्वाभावः अ
 तु अत्रेकोष्ठाणां सवरीनसवरी इति श
 षसहजाम्बत्वात्सवरीत्वप्रतिषेधः
 स्थानेतरमइत्याद्ययगोवर्गीवर्गीरिति
 सवरीत्वाद्देकारस्थानेदकारइत्यादिद्वेप
 र्थप्रसंगः देहीत्यादौ त्वसेचपाजसानां
 मितचप्रसंगाच्चङ्गइत्युचयकारस्य रा
 त्वेदमइति विधानप्रसंगान्न श्रवसान
 सिमिश्राभावेन नैमित्रिवत्स्यनवस्यनिश्च
 त्त्यात्त महोत्यादिसिधार्थवाच्यधातो
 र्जसेइतिवक्तव्यं उत्तन्निषेधार्थमिति तु
 कचिदेवेतिदिक् आख्याताद्विद्यादिश
 वात् शुष्कइत्यदावपिन् सम्राट्पितृत्वं
 कचिरपदोमेपदोत्ताद्ययगीयेति
 दोरेत्यादिति दुत्वनिषेधः सः २ सोमइ
 त्यतः सइत्यनुवर्त्तमानेपिपुनः संग्रह
 तासामर्थात् प्रापिपरिःपिसाइत्युत्स
 त्वेकचित् सः इत्येव साइत्यनुवर्त्तव्ये
 ननामवधानेनेनव्यवहितेऽपिकचनेषा
 मारायादिप्रियायात् सादेशानेतरवा आ

यविधि एतदइति समनेतरस्येदमेषु
 पल्लवित्तात्त्रस्यापि किंचिद्विध्यावसिष्ठ
 त्वेनोक्तस्यपुनस्तोनायेनवा क्रियांतरवि
 शिष्टत्वेनोक्तिरन्वादेशइत्यर्थः अतए
 वेवदर्थे क्रियायोगेभ्योऽपि विविधोचयः
 एवमातेडिते विधादित्यादौ स्वतयेतानि
 दिष्टस्याप्यातः क्रियाविशिष्टत्वेनोक्तं जा
 वादन्वादेशत्वमावः नयुं सके द्वितीयैक
 वचनेशत्वमादेशरित्युत्तुतइति योगवि
 भागारमः श्रुः आदेशो एव पित्यादिसिद्धि
 इमेच्छा उच्छेदो ध्याय अथो एनेव्यकर
 तामध्यायय अनेनरात्रिरधीता अथो
 अनेनाहरयाधीतेः अनयोसोमनेशीत्र
 मथो एनयो प्रमेने स्वमियास्पृह्य एवमे
 तदोपि वावसानइति तकारदकारविति
 सवर्गीत्वादित्यर्थः यथासेत्वेननुयका
 रः प्राप्नुयान् अचेरिति अंचुगतिरन
 नयोरेतस्यनो लोपइत्यनेन गत्यर्थेना
 यामेवनलोपेपंचसुनुमिधीयते यप
 पिपरत्वान्नश्रायदासइत्यनुस्वारः प्रा
 प्रोतिनयापिपरस्येच्छा चित्यास्पृष्टवि

प्रतिषेधेन अनुस्वारे वापरसवर्गत्वे वि
 शेषाभावाच्च तौ ऋरिमा ए क्ति यनु क
 ता त कृशावात् अमुं अचतीत विग्रहे
 ऽचतौ परे रस हरे आरे शो अर प्पु उ
 अर उचो अर मु ई च अर द्द्री चः अमु मु
 ई चः अमु र द्द्री चः इत्यादयः प्रयोगानु
 सारतो ज्ञेयाः वितः उष्मरु हृवड निय
 त्य स वित तस्येय मि प्रत्याह उकारानुवे
 धस्येत्यादि न च चनेर युकारानुवेधत्वा
 रने नैव नुम सिद्धौ बक्र व्ये न वक्र व्य मि नि
 चेत् सस्य सिद्धे सत्पारे मो नियमायेति धा
 तुषु कारानुवेधे च चनेरेवेति अत उवा
 चत् परी ध्वन इत्यादौ नुम भावः नुम य
 म इत्यनुमिति यो ग विभागादे चेरित्य
 स्य युजे रय त्रक्षणा दायुजे रसमासे नु
 म यु उ युजो इत्यादिसमासे नु अश्च यु
 क अश्च युजा वित्यादि पंचत्वित्यस्य न
 पुंसकव्यतिरिक्त विषयत्वे पि स्त्रियो वि
 त ई विधेः पुंसी युक्ते पुंसो सुडि तो विम
 क्रि परिणामे न पुंसी स्य नु हृत्ति र्ही ततश्च
 कियत् कियतो इत्यादौ न नुम सम्पद

त० सच अथ च महत्तव तेषां समाहा
 रः सप्रहस तस्य० अत्र तादीयोः श
 सुरित्यतोवानुष्टे अंस्तत्कविभाजने
 इत्यस्य कृपि अतः स्य असावित्यादौ नो
 सत्वेपिन अत्वसो अनुष्टुप सच०
 अत्वसौत्रयोः अत्रापि वानुष्टे सुबुव
 स्ते सुवः पिउग्रः इत्यादौ न नुमागमरावे
 त्वेवकारेन अत्वत्तत्वाभावात् न दीर्घ इ
 त्यर्थः न धिद्वि सादौ ह्रस्वे कुतो नेत्यत
 आह क्वचिरपरांतते वि अयदांतेपि प
 रांतताश्च यगान् तोरत्यदिनिहुत्वनि
 षेधान्नभवतीति भावः दोषा अन्तोरे
 रात्रिष्ठित्यतो रइत्यनुवर्ततो वदुवचने
 वदुनांगाहकप्रियप्रिप्रेसाह दोषसत्तु
 विइत्यादि यद्यपि दाप्यतीति रमेर्त्तुं सि
 द्धेरिति० सतश्च परत्वात् स्योर्विसर्ग इ
 त्यनेनैव सिद्धिस्तथापि० जुषी प्रीतो जो
 षणी जुट तेन सह वर्त्तन इति सज्ज मित्र
 मित्रिय प्रकृतिकस्य विसर्ग प्राप्तेस्तद
 र्थं त्रियमागमेषां मप्रकारकं अमुस्य

नपदाश्रयेणावा नवाणीयानि रिस्या
 दोरेफप्रहृतस्य खवेवेत्तनेनपदोरेफ
 देशप्रसंगः स्यादिति वाच्यं वद्व्यत्वा
 दाशद्वयवस्थया नावातशसारावने
 ततावेक्तव्येत्तत्र प्रकारोपादानेमात्रा
 दोडौ चपक्षेप्रवगाथं सजुषाणियो रि
 ति योर्ध्विहसे इति स उरोत्पथः प्राउ.
 प्रर्धस्य शासः द्विपिउपधायाइकारेधा
 तुसंबंधित्वादिवर्तोवर्गयो अथवाव
 क्तव्यारेप्रसामर्थ्यात् योर्ध्विहसे इति
 दीर्घविधेरसाध्विक्त्वपोतनात कु
 र्ध्विहसादौ दीर्घाभावः अथुत्पन्नपदप्र
 येपि दीर्घविधार्थया सप्तमीवद्वचने
 धातोरापिरेकस्य रसे विसर्गीः द्विवेता न
 स्य रसे धातोर्नेति नियमात् ततश्चवा
 शरीति विसर्जनीयसकारो असंभवे इ
 ति वेदात्तैकवेद्यस्यात्मन एकमेवाद्विती
 यनेह नानास्ति किंचनेत्यादि निरेकत्वे
 न प्रतिपादितस्य पुंसः बहुषु वचनामि
 ति वक्ष्ये वाचित्यविहित बहुवचनास

भवेत्सर्पः अथवा संयोगोऽसत्त्वेन
 पुंस्त्विनिसर्पं त्रुसंभवे मुक्तिः पुंस्तु वदु
 स्त्वयीत्यादिप्रयोगस्यासंभवे त्रुद्राविते
 कक विधानेन संभवेतीत्यर्थः तत्र संयो
 गोऽसत्त्वे एकदेशविकृतस्यानन्यत्वेन
 कगागमेषत्वे तादेशे मस्यानुस्वारः य
 त्रुमध्यवर्त्तनोपि सकारस्यादित्वविव
 दानः स्कोरापोष्ठा निसत्त्वेपइति तद
 सत्त्वं एवेविधादित्वविवक्ताया अप्रामा
 णिकत्वात् उक्तयुक्तैव संभवे कुसुष्टि
 रगोप्रमाणाभावात् अतिप्रसंगाच्च वसो
 ३ अत्रापि पूर्ववदकारसहितस्याका
 रस्य उत्वे वसोरेकानुवेधवत्स्य स्यनुवेध
 कस्यापि कुसोरप्युपलक्षणाभावात्
 तस्युषः वस्येऽत्यनिमिन्नाभावमायेने
 नष्टेऽत्रिः तथा जगत्त्वा न जगुषः इत्यत्रा
 पि नो नोधातो रित्यस्याभावः निमिन्नाभा
 वात् तद्विते वैदुष्यं विदुष्यान् इति वि
 दुषी ईकारे विदुषी कुले टादात्तुत्तुपुंस्
 पुंवदस्यनेतरस्य त्रुलोवानुहर्त्तव्यवस्थ

याविहृदेष्य इत्यादौ न उशनसोधावि
 तिसकारोत्तस्योशनसश्चक्षस्यसकार
 स्थानेन करेणानोत्तसकारलोपेनवा
 दंतताचेचेत्यर्थः नोत्तादेन्नपोविकल्पे
 पक्षेसातप्रवृत्तिरपि त्रिरूपेत्वेचोक्तमेव
 माइ २ ऊइतिविगम्यचष्टेउश्चउश्च
 तिआदेसयोरेकमात्रद्विमात्रत्वाभ्यामपरा
 वादेष्टिनाचपि एकमात्रद्विमात्रोपपत्त्यो
 नतश्चांतरतमत्वादेकमात्रस्यैकमात्रऊ
 द्विमात्रस्यचद्विमात्रप्रसंगित्वेननिस्यत्वा
 संयोगात्तत्त्वोपेयुत्वाभावात्कुत्वाप्रसंगः
 कृतेपिवायुत्वेसंयोगात्तत्त्वोपेयुत्वा
 भावस्यायेनतरभावात्कुत्वात्तमेव
 तस्यादृष्टाप्रितिवहुवचनेनवत्तनामु
 पादानोरस्यापितेनैवकुत्वमिति तरस
 तसंख्यावित्यादीनिमित्राभावस्यापस्या
 यिनित्यत्वप्रतियारनात् वागित्यादाव
 यिदिष्टाप्रित्यनेनैवकुत्वसंभवेचोःकु
 रित्यस्यानर्थक्यापातान् असिद्धवहिरंग
 मंतरंगइतिवहिरंगसंयोगात्तत्त्वोपस्या

तरेणेषुत्वेसिद्धत्वाच्च अंचे ३ इपीतसञ्ज्ञा
 लुहृत्तेरीयि ईकारे चेत्युक्तं चकाराद्यान्
 क स मु च्छ पा पीत ह्रस्वे इति चेत्प्रो रित्यतो
 वानुहृत्तेस्तस्य चकारावस्यया पूजार्थस्य च
 तेन्म अंचेरिति लुप नकार निर्देशे तु पू
 जार्थस्य नलोपाभावादेव न अकारस्य
 लुपत्वाच्चकारस्य वचनेति नियमादी
 र्द्ये संविभादि धान सामर्थ्या सर्वस्येति
 समाख्येन हितरावगाह्यः ततश्च प्रती
 च इत्यत्र प्रत्यस्याकारस्याप्रसंगः त
 द्विते प्रतीचीनः प्रतीचः इति प्रतीची
 दिक् इकारे ० प्रतीची कुले पंचस्विति
 निर्देशेन यत्कार्यतत स्त्रीपुंसपरेवेति
 नपुंसकेन मभावः पूजार्थस्य लुपंचस्व
 विशेषः प्रासादो प्रत्येचः प्रत्येचा इत्या
 योगात्तलोपे कुत्वे च प्रत्यङ्प्रामित्यादि
 लुपिङ्गः कुकटगिति कुक्किषत्वेत्तादेशे
 च्छुतिरश्चादयः आदिप्रत्यङ् लुप इत्य
 र्थः एते ३ अत्रापिमादित्यनुहृत्तेरमुके
 इत्यत्र न मत्वे उत्वे च कृत इति कृताकृ

तत्र संगे मनीस्यत्वात्परत्वाच्चेत्यर्थः सामा
 न्ये इति सामान्ये विशेषाप्रकाशनेर्ध्वः अ
 दशशब्दात्कप्रत्ययो भवति सचस्यादिव
 त्से सिप्रस्यस्यादिः प्रकृतिः अदश
 शब्दः तद्धिततत्सहितस्याप्यदसोदस
 कार्यं भवतीत्यर्थः अथवा सिशब्देन सक
 र उपलक्ष्यते ततश्च सेसकारस्याऽऽदि
 वदति तिस्यादिव त सकारात्पूर्वं भवती
 त्यपि तेनैरणार्थः ततश्च तन्मध्यपति
 तस्तद्गुह्येन ग्राह्य इति कप्रत्ययसहि
 तस्य सेरो सोसः इत्यादिक कार्यवस्तुतः
 सादिवदित्येव पाठः असौ इति स्त्रीपुंस
 यो न पुंसके अदक इति सेरो इत्यत्र ह्रस्वो
 वेत्यतो मडूकस्तुत्यावानुवृत्तेः प्रत्ययस
 हितस्य वा डौत्याभावपदे च स्यादिव चि
 ति च कारादधिकार्यात्सात्पर्येण च अ
 मुक इति केन कप्रत्ययस्य स्यादित्यनिदे
 शात्कप्रत्ययेपित्यदा घत्वमत्वेत्वादिव
 वति च वधानाच्च न सत्वौत्वे अतएवात्र
 कशर्मेत्यादिप्रयोगसिद्धिरित्याहुः तद

सत पाणी निविरोधात् अमुकस्ये अमु
 कस्मादिषुकप्रत्ययसहितस्य सच्चीदिक
 यीभावप्रसंगाच्च अमुकेत्यादिसुप्यक
 शब्दादेव इति सारस्वतप्रसादेहसांता
 पुल्लिङ्गः नहः २ धातोर्जसेइत्यधिकारा
 देवनहमित्यादावपि उपनस्त्यतइत्युपन
 तदिवः अधावित्यनुवृत्तिभावात् हेचो
 उरसे उच्चारसश्च उरसे तस्मिन् वसोर्वउ
 मित्यतः उमित्यनुवर्त्तते तत्तश्च प्रथितः
 इत्यादिके चित्तु उरसे इति ये तुस्तउ उर
 से इति छेदः रसस्युं हसोपलक्षणात्वात् २
 उइति योगप्रियागाद्वापुदुपइत्यादौ हे
 कारेपि उत्वे त्रिचतुरोः ५ नित चतस
 रूर्त्तवदिनिछेदः स्त्रियाप्रिति त्रिचतुरो
 विशेषणं स्त्रीवाचकायैत्यर्थः ततश्च या
 न्ति सश्च तस्मादायस्यासौ प्रिय नित्वा प्रिय
 नित्वादादौ पुंसपि स्त्रीवाचकत्वाद्भवत्त
 वादेशो प्रियस्त्रियस्त्रीवाचत्वारः चत्वा
 रिवायस्याः सा प्रियत्रिः प्रियचत्वा इत्यादौ
 त्रिचतुरोः स्त्रीवाचकत्वाभावात् स्त्रियाप्रपि
 वादेशो ततस्तु त्वा इत्यानभवतीति रु

तोउ उरिसनः कृत इत्यनुवृत्तेस्तस्य न पर
 त्वेन तावन्मात्राद्वाक्यत्वादस्य च कृत्वा
 रानि देशास्तु गारः इति स उवाच आरनम
 वतीत्यर्थः अपवादनिवृत्तावुत्सर्गासि
 द्विरिति अपितु ल्यप्तायत्वान्न अप्रमासो
 रस्य इत्यत्रानेकार्थसमात्रावुवृत्तेस्तिस्रच
 नसमाशसो लोपेन त्वेचन दीर्घकृत्वा
 रात्तादेशप्रपहापतदनिदेशादाप्रिनु
 टनथा गौरात्वे सौनः पुंसः कृतोउउः
 अप्रमासोरस्य इत्यादिसेरा० धेर इत्यादि
 चमवति चो इच्छाउच्छयतयोः इचवच
 र्त्ततस्मिन् विस्मितोपेपि प्रत्ययलोपे प्र
 त्ययलक्षणाप्रिति दीर्घः चोरितो यो ग
 विभागास्तुपिः सुपिसो इत्यादौ सिलो
 पेसस्य विसर्गोपि इकारस्य दीर्घः दोषा
 प्रितिरेकादेशो वा इयं २ आदेशविधान
 सामर्थ्याद्वाप्यत्वाभावेः हसो न त्वासि
 लोपः आसामित्यादावकारादेशो आरा०
 प्रातिपदिके मायेनाफाहितस्य त्वकारा
 देशो अदीत्यत्रादित्यो गविभागादा
 त्वेनेष्टसिद्धिः प्रिदयो ३ अप्राप्रिति बहु

वचनोत निर्देशात्त्रिसु बहुवचनां तस्यै
वरत्वे स्यान्न गोलात्वेः तदुक्तमवादीनामि
ति तस्य तदुत्तरपरस्य वेति तदुत्तरपर
स्वप्नमिति नामयिभवतीति भावः षष्ठी
निर्दिष्टत्वादेतस्यादिशाचोष्कुरित्यतः
कुरित्यनुहृष्टमेव बहुवचनासु योगतोद
धदु उद्दिष्टप्रसयोप्यस्या इति सारस्व
तप्रसारे हसोतात्प्रीतिः अथ मइति
लुप्तमइत्यनुपसकस्येत्यस्य अथ म
इति विशेषणादित्यर्थः अथ सत्तावि
त्यतः सइति बुद्धनशब्दस्येति नाम्नो
नोलोपप्राधावित्यनेनेत्यर्थः अथ यथा
बुद्ध्या बुद्धप्रित्यस्य दीयादिप्रसे
गः अथाविनिविधस्य नोक्तमनित्यमि
ति नाम्नो नोलोपप्रीतियोगविभागाद्वा
संबुद्धौ नपुंसकानां नलोपेवेति हेवुद्वा
हेवुद्वा न छेदसीति सर्वस्य उशिलोपे
आगमजस्यापि नस्य छेदसोलुक् नि
मित्राभावमायस्य चात्रित्यत्वादीर्घत्वा
स्यातिवृत्तिः अथवा वा अथा इति छेदः
सतश्चाशिलोपेति मित्राभावमायेवनु

मुपधादीर्घयोऽन्निवृत्तौ भ्रकारस्य भ्रकारः
 अथवा वा आ इ नि छेदः एव च उ. लोप
 शेषश्च भ्रानवतीत्यर्थः ननश्चास्ति परत्वा
 नावादागमजनित्या नित्यत्वाद्वा नुमना
 वेसवतीदीर्घः अधाविम्वत्तु रूपत्नत्वा
 तात्वाच्चेदस्त्वास्त्रोपशसता पूर्वकत्वे
 नानित्यत्वाद्वा व्योमन् इत्यत्र नलोपाभा
 वः परमेभसानीति डि श्येनत्वघोतगार्थं
 सदादीनामिति लुकिनतन्निमिन्नमिति
 प्रनिषेधादित्यर्थः इति हसोत्तानपुंस
 कलिंगाः अथेति त्रिलिङ्गस्वरान्तहसोत्त
 निरूपणानन्तरं नास्ति च युष्मादिवाभा
 गेरित्यादौ नामभ्यः पृथक्कारित्वादन
 यो पृथगुक्तेयुर्नैव स्वमेवरूपे स्वरूपे
 विस्तरमयाङ्गोत्तात्वादियदित्वागेनेत्यर्थः
 वाच्यलिंगत्वादिति वचनवाक्यतस्याऽ
 लिंगत्वात् स्वविषये लिंगघोतकाभावा
 दित्यर्थः अथमर्थः सर्वस्य त्रिगुणार्ध
 त्वेन सत्यो द्विक्रवाचित्येपुंस्त्वरजउद्विक्र
 वाचित्वे स्त्रीत्वेन मूउद्विक्रवाचित्वेन पुंस
 कत्वेन वति अनयोस्तु धर्मिमात्रवाचि

त्वेन्यलिंगत्वे अथवा उपचयापचया
 पभाववाचित्वादलिंगत्वे अतएवोक्तं
 अलिंगेयुष्मदस्मदी केचित्तु वाच्यमि
 त्युच्यते नैघंतलिंगं मज्जते तु यः विशेष
 षत्तात्वमायन्नोवाच्यः लिंगः स उच्यते
 इति विशेष्यलिंगत्वादलिंगत्वमित्याहु
 तदस्य शुक्लादिशब्दानामपि वाच्य
 लिंगत्वेनालिंगत्वप्रसक्त्या अवाधना
 वप्रसंगान् अत्रापि स्त्रीवाचत्वे आप्प्रसे
 गाच्च त्वमह २ सांकेतिकप्रथमादिव
 चनोत्ते सिनाजसाउयाउसेनिसहार्थ
 तृतीया निर्देशात्समासे प्रधानत्वे गौता
 त्वेवानयोः सदैव एते आदेशा भवेत्ती
 निसूचते ततश्च परमत्वे परमाहं तथा
 त्वोमो युवो अवा युष्मानस्मानवानि
 क्तान् इति विगहे अतित्वे अत्यहं एवेमे
 सदिव्यपि युवावो २ द्वयोः वचनद्विव
 चने क्यर्थावाचित्वमित्यर्थः ततश्च गौ
 तात्वो क्यर्थावाचिनेर्घुष्मदस्मदी द्विव
 चनपरत्वाभावेपि युवावौ स्तरव यथा
 युवो अवावा अतिक्रान्ते अतिक्रान्ते

अति क्रोतेनेत्यादिविग्रहे अतियुवां अ
 सावो अतियुवान् असावान् अतियुव
 या असावयेत्यादि ननु द्विवचनपरत्वा
 भावेऽप्यदेशे० युवयो रावयोर्वा युवः यु
 व्मयुवः अस्मयुव इत्यादावपि कर्ष
 वाचित्वा युष्मदस्मदोर्ध्ववावो स्यातामि
 ति चेत् मैवै चोवयतो व्यनुहत्या व्यवस्य
 पातदभावात् अत्रो २ नन्वस्मिधावपि
 सावरी दीर्घत्वेनेह सिद्धावास्मिधिवैय
 र्थ्यं विधानसामर्थ्याच्चाश्चासोरस्य कस्या
 प्रसंगस्यात् अन्यथा मादेशमेव विदधा
 दिति चेत् मैवै अमादेशेत्यामामेति प्र
 संगे न चः सलक्षणां प्रतिपत्तौ कस्या
 येन लाक्षणीकृत्या त्रदसंभवः अस्मा
 देवज्ञा यकादमग्रहो न्यायस्याप्रवृत्तेः
 अतएव कुलप्रियादावप्यसोरस्येस्य क
 रत्नोयः त्वन्मदे एकत्वे एकार्थवाचित्ये
 इत्यर्थः ततश्चात्वा मति क्रोते अति क्रो
 ते अति क्रोतमीत्यादिविग्रहे अतित्वा
 ३ अतित्वानित्यादियदावप्युष्मानस्या
 चेति विग्रहस्तदा युष्मदस्मदो घोका

२५
 र्क वा चित्वा भावाद्युवावत्त्वन्मरादेशात्
 मजावादति युष्मान् अयस्मान् अति
 युष्मयेत्यादि आसस्मोर आसस्मा
 अमचसचमिश्मनस्मिन्मिनामितुप
 लक्षते अननु एवविधीयतो विधान
 सामर्थ्याच्चुटेरनुवृत्तौषहीति हि हत्वा
 येनासस्यादेशेनेह सिद्धौ दीर्घविधिवेय
 र्कमिति चेत् तत्रैव युष्माप्रितियादावका
 रान्तेनमिसोभकारस्याकारप्रसंगात्
 असः २ उमिसोऽतुरित्यु ३ उमिसा
 हचर्या अस एवपेचम्मा एवेसवधारणा
 यदिशेषाच्चतुर्थी असः १ असमवती
 तर्कः अनेकाक्षदेशत्वाद्गुरत्वेसर्घदेश
 त्वसिद्धौ शीत्करणाप्रयोजनमाहशका
 रइति व्यर्थं सत्किंचिदिष्टे ज्ञापयतीत्या
 पादित्यर्थः अतित्वयामनियुवयामति
 युष्मायामित्यादिषु अपवादनिज्ञातुत्वा
 र्जप्रवृत्तिरित्यात्वमपिनेत्यर्थः उमिसो
 नानुबध्कृतमनेकालमित्युकारानुब
 धत्वादनेकवर्गीदेशत्वाभावात्सहीनि

निदिष्टत्वेन तस्य प्राप्नोति तत्सर्वस्य
 त्रिप्रोक्तं शाकारः सर्वदेशार्थ इति त्वन्म
 रादेशे स्य राघत्वसंयोगात्तलोपोवान्वे
 वेलोप इव विधीयता एकत्वाच्चित्वात्
 न्नरादेशे वेष्टुमिच्छिः स्यादेवेति चेत्
 सत्यं न्नसि प्रत्ययलक्षणत्वेन स्य राघत्व
 प्रसंगान्न यद्यपि लुकि क्रियमाणेन प्रा
 प्नोति तथाप्यनि युवदस्यावदित्यासि
 धार्पण्यविधिः सामान्यं सुदृढं हि तन्नाम
 सामान्यं शक्यं नवतीत्यर्थः स सुदृढं न स्या
 देशविधानात्तौ रात्वे च सुउच्चारणं
 मोप्राप्तेरेतादौ रित्यत्र इति योगवि
 भागाद्देरेत्वेप्याकेकमेव स्येव अपादेशे
 च अतित्वयामति युवयामति युष्मया
 मित्यादि केचित्तु स सुदृढं निर्देशस्य भाव
 सुट निवृत्तार्थत्वादा मणवाकविधेर्गौरा
 त्वेप्याकेकमेव स्येव अतित्वाकमिष्या
 दीत्याहुः प्रकश्चिधानेनैवेष्टुमिच्छेवरा
 म्बिधाने यथा युष्मदस्मदीनुद्वित्वेतर
 तीसमापातः भवेत्तत्तदुवाचौतदित

रसेत्येसमासाथे १ अत्रिवरनित्येकत्वे
 समासमपतस्तदासयोस्त्वन्मत् इत्यादे
 शोभवतोद्वित्वबहुत्वाच्चितेसमासाथे २
 उ. सज्जते. सस्मिष्ठतासक्तवममनुमतेषा
 मत्पदयपवेत्वमहसितिसर्घ्यैवसुरा
 देशादिति उदाहरणमित्यत उक्तं नू
 त्वात्रिविध्यादिसहितयोर्युष्मदस्मदोस्ते
 त्वयादिविधानेयर्थमित्येवमप्येवाधित्वा
 त्वामादिति विशेषादेशोभवतस्तथाष
 ष्टाद्येकवचनमेतद्विवचनमात्रविषय
 मेतद्विवचनमात्रविषयसेवस्यादेवेचय
 यासेत्यत्वात्षष्ट्यादिविवचनसहितयो
 स्तेमप्यारयः प्रसज्येइतित्यत आह अथा
 नयोएरेसविशेषविधिरिति आदेशस्त
 वमप्यारयस्तेषामेवमप्यारदेशविशेष
 विधानमित्यर्थः एवेचनवाधात्ताधकमा
 दादिदोषः युष्मदस्मदोः तेमप्यारीनो
 प्रत्येकं युष्मदस्मदोः संध्याप्रयासेत्य
 त्वेवषष्ट्यादीनोचत्रिवचनात्मकत्वेनते
 मप्यदित्रिकाराप्रत्येकं यथासेत्यन

वासु०

४६

नुसंधे षष्ठीस्य स्वस्वरस्यास्युत्वं किंचि
तुवैपरीयविधानेन नियमो नैष्यते बुधे
अत्रधेवैत्यसोवानुवृत्तेस्त्वस्य व्यस्यया
अनन्वादेशे विकल्पेन अनन्वादेशे तु नि
सं विद्यमान पूर्वप्रथमासात्पर्योरन्वा
देशेपि विकल्पेन० षष्ठीचतुर्थी द्वितीया
त्रितिसहार्थ० तृतीया निर्देशाद्विभक्ति
लोपेन भवेति युवयो पुत्रः युष्मत्पुत्र इत्या
दि० अन्वन्वादेशे समयादीनञ्जमेणोरा
हरति स्वामीने इत्यादि चतुः श्लोके त्वाम्ना
२ अमेति तृतीया० तेमपोरपवादः शेषे
पूर्ववत्तमदेन आलीढोपक्रमेणोन्मत्त
इत्यर्थः नादो २ आराविति सामान्यत
आपिमात्रभूतयोरादेशनिषेधात्त्वपातु
मापात्वित्यादौ वाक्यादिभूतयोरापिन
स्यादित उक्ते वितिना रावित्यत्र नेतियो
गात्संबोधनपादादित्याद्युक्ते यथा देवा
स्मान्मादिन हरे विष्णोस्मान्नतसर्वरा
विशेषपूर्वसंबोधनेन पूर्वसंबोधनो
सात्पर्योलुभवेत्तद्योगविभागस्य इह

सिद्धहेतुत्वात् यथा हेतुपालोनः पा
 दिसर्वदारद्वेवनः चादिभिः २ चवाह
 अहं एवेतिपंचवाहयः आवयोर्धुवयो
 श्लोके विशेषेण सत्येव च अदेश आव
 योरवे हरिमीमेवरत्तु साक्षाद्योगेनेति
 सेधः युक्तयुक्तेन हरो हरिमेत्वा मीमांसो
 भवेत्येव अनुक्तसमुच्चपाथी चकारान्ते
 त्रियोगविभागाद्वा अवाहुषत्तु नार्थही
 तुभिः साक्षात्पर्ययावायोगेनेतेस्युः
 यथा चेत्तसात्वं समीक्षते प्रकृतवत्तु
 ध्यायति चाहुज्ञानस्तु प्रकृतत्वपश्यति
 चहुषेत्यादिप्रयोगतो ज्ञेयं नामाख्यात
 निपातोपसर्गात्सकचतुर्विधशब्दानु
 शासनं तावच्छब्दशस्त्रतत्रनामिनि
 रुपरांतवत्यति चारणात् निपातोप
 सर्गाणामपि स्याप्यतत्त्वत्तदनिरूपण
 प्राप्तेवादीनप्रसंगतो निरूपयन् नि
 पातसंज्ञासूत्रप्रवतारयति चादि २ अ
 द्रव्यापीनामेव चारीनां नियतत्वदर्श
 नादत्र चार्थ आदिगीरो निपातसंज्ञा
 वतीत्यर्थः ततश्च औरशशकयोरि
 साद्यप्रधानाच्चादीनां चोरदिद्रव्यव

चित्ते निपातत्वेन इव्यं चोक्तं वस्तुपल्लव
 लोपत्रसर्धनोमप्रयुज्यते इव्यमित्युच्यते
 सोर्धोमेघत्वेन विवदत्तौ इति मेघत्वेन
 विशेष्यत्वेन त्वर्थः अत्रापि निश्चयेन
 यतत्वेन केष्वर्थेऽपि निपातान्तरं
 संज्ञाविज्ञानादनेकार्थत्वेन तेषां विप्रसि
 दप्रयोगानुसारेण कालबुद्धये विप्रसि
 दर्थः कथ्यते अत्राच यस्मात् हारतरत
 रसमुच्चये विनियोगे तुल्ययोगितावधा
 रणहेतुं पादस्पर्शरण्यव्यक्तनवत्वर्थ
 उवाच्यं तत्रावाचयोमुखसिद्धवधा
 न निष्पत्तिः समुदायप्रधानः समाहारः
 प्रत्येकप्रधान्यइतरतरयोगः एकत्रा
 नेकप्रचयः समुच्चयः क्रमेणोदाहरण
 निमित्तामृतगंचानय पारंगीचपादोच
 पारंगीपादरामश्चकुष्मश्चरामकुष्मो
 ईश्वरं पुरं च मज्जत्येवाहं संप्रयुज्यावः
 ध्यातश्चापस्थितश्चाप्रतीतः पंचाना
 तवचमहिमावाङ्मनसयोगागामोगंत
 व्यः श्रीलं च मीमः पार्थस्तथैव च द्वेष्ट
 यमानच धनिविकल्पानच नृत्तिषु स
 मुच्चये चाव्ययवाय ह्यर्थेषु प्रकीर्तिते

सावाशं मोस्तरीयावा मोमूर्तिर्जलमपीम
म जोतामयेतुदिनमथिताप्यनीवान्य
हरूपोगंतव्येवा यवेद्वीहमिच्छी कस्यचे
हमुजवीर्यशालिनः वायुधीरहनीवा पा
दस्यपूर्णेहोक्ते विनियोगेप्यतिक्रमे मैत्री
पीतहोवाच त्वेहग्रामे गच्छस्वयमासने
उपविशति उपध्यायेह भूमौ विनियोगेन
याचारातिक्रमे पूजनेप्याह त्वमहग्रामे
गच्छस्वपमहारथेनपात्याचार्यमहपरा
निसंगमयति श्रद्धमाणावकमध्यापय
श्रयोगस्यव्यवच्छेदेसंतायोगान्ययोगयो
एवावधारणोचोक्तमव्यपेचतुर्थकं सत्र
विशेषणसंगतस्यायोगव्यवच्छेदोर्थः
क्रियासंगतस्यासंतायोगव्यवच्छेदोर्थः
विशेष्यसंगतस्य चान्ययोगव्यवच्छेदोर्थः
शंखः पांडुर एव नीलं सरोजं मजस्येव पा
र्य एव धनुर्दरः कर्तव्यमेव एव प्रकारचा
र्थपदेशो गीकारनिश्चये प्रकृतस्य परा
मर्शनिर्देशोप्यपेविदुः एव कुरु श्रद्धि
रेव विप्रः एव पठ एव कर्मः एव मेतुल
एव बादिनेवर्षे एव तावत् नूनं तर्ह्ये
पेद्रोक्तमर्थस्यापि विविदि श्रये नूनं शरत

पुष्पाहकाशाः न न हेता स्मिरावसो यथ
 विना च मे रा र्य नाना ने क विनार्थयोः स्व
 त्रः पथक नास्ति चेधुः विना वा ते विना
 वर्ध नाना विधे देह भनो समा जो नाना
 री निष्पला लोक पात्रा पुण्या श्रीः दोममो
 ग ल्ये स्वस्ति प्रम मि वा द ने स्वस्त्यस्तु ते धा
 म्मिक मस्य सा दान स्वस्ति ते तुल नपा स
 हे न ते स्वस्त्यस्तु ते सोम्य चिरा प जीव स्वस्ति
 श्री कुश मपुरा न राज्ञान मत्कृता विप्रः
 स्वस्तीत्येते स्वस्तीत्येते प्रयुज्यते अस्तीति
 विप्रमानार्थे दोषा रात्रा बुदी रिते मया मि
 ष्या च विनये र हो मो मार्य पो मिथः अस्ति
 दी रा गोः दोष मय महः मया घाः मिष्या वा
 दी मंत्रये ते मिथः मिथः प्रहरतः प्रश्नका
 त्प्राधिकारेषु प्रतिज्ञा यो स मुच्ये मंगला
 नांतरारे मेष्वा ह्यस्वर्ग्ये घणा व्यये अथ
 शक्रो सि मो त्तु अथ ऊत चमः अथ स्त्रा
 न विधि गो डो मवान ये निज्ञमः जी मो र्ण
 गुनः अथ परस्ये पदा नि त्त्रा पो त्तु नै
 अथ शब्दा नुशा सने अथो ह्यथ वदे यम
 न्यादेशे तथेव च इमं वेद मध्या पय अथ
 एवेया कर सो स्यः स्यात्स्वर्दिने श्चस्तु पर

स्मिद्विसे सथा उच्चैर्नीचैर्महस्यलेख
 गीवरलोकयोः स्योभवत् श्लोकांतासि
 उच्चैः पुरयः नीचैर्गच्छति छायेवपात्र
 जीलेषु स्वर्णात्स्यस्य पुत्रस्य अंतर्मध्ये
 तथा प्रातः प्रसूये श्लोकाववत् पुनर्वि
 शेषो प्रथमं नृपोऽपि पुनरर्थकं अंतर्हीष्यः
 प्रातः संध्यामुपासीत प्रातर्नीचैर्किं पु
 नर्नीचैः प्रातः पुनरा पुनरुक्तं नृपोऽपि रक्ष
 ने अहोस्त्रिंशु वितर्क्य चैरर्थं पिपरिकीर्त
 ने अयं स्यात्पुनराहोस्त्रिंशु पुरयः अहोस्त्रि
 देवं वदेः सहस्राकं सप्तमं सार्धं यैमेव
 च पुत्रेण सह गतः एव मयेऽपि मध्येन
 रा विनार्थं च प्रकीर्त्तयेन मः स्मृतः अंत
 रात्वं महतिः त्वामंत राता मरुत्पतस्ती
 नमो वेदेभ्यः अलेभ्यः पृथग्यः प्रिनिषे
 धशक्तिवारतो अलेकारः अलमस्य धने
 आलप्यालमिदं वचोयत्सरा नपाह
 त अलमस्योपपन्नं आलमतिप्रसेने
 न कृतं निषेधे मानो नास्त रर्थाः परिकी
 र्त्तिता कृतमतिविस्तरेण अविप्रद्वय
 षसे विप्रवन्नञ्जयेत्यर्थः माकुरनो

अत्र स्थानये नैकः सुप्तेषु जागृतात् इ
 परलोकिलेति स्याद्वात्री संभाव्यहेतुषु
 रुचिन्मद्युराणां लोकेष्वपि प्रोक्तं मनीषि
 मिः ईष्यज्ञैः जघानकं संकिलया सुदे
 यः पार्थः किल विजेष्यते तत्किल कवि
 नोक्तं एवं किल केचिद्दरेति त्वंकिल पोत्स्य
 से गोत्रसवलिते किलाशुमेरुत्वा निषेध
 वाक्यालंकारजिता सा नुनपेपुच निय
 मेनि श्रये हेतो विषारे पि खलु रितं खलु
 क्ता खलु वाचकं अणा खल्वहः सखल्व
 धीने वेदां न खलु मुग्धे साहसकार्यमेत
 त् प्रवृत्तसाराः खलु मादृशां धियः न ख
 लु रास्ये त्वरधीने खलु रेहि नो मुग्धे न
 विहीर्य कटिनाः खलु स्त्रियः वैश्यात्मे
 बोधने परस्परगोचनेपेपि च एवं वै विप्र
 वृहस्पतिवैदेवानो पुरोहितः न वै पुनः
 कार्यमिदं द्विसाहसं आरुहरे समीपे च
 भग्नमर्थं वाचकं आराच्छत्रोः सखाव
 सेतु प्रतीतानां रात्स्यापयेत् न शमाह
 महीपति यत्कारणं तथा सत्स्यात्स्वराणां
 प्रतिरूपकाः स्वरा निपातसंज्ञास्युरदेवा

र्थस्य वाचकाः यत्प्रमासप्रथमेन सृज्योति
 संबोधनेन अलपार्थभावे च प्रोक्तमव्य
 यं इति प्रतीतेन तथा खेदे रोषोक्तावधिकी
 र्तिने उक्तयोः न तथा नर्कसंबुद्धोपादे
 पूरणे मेव स्तोत्रेण कारः स्यात्तल्लकारेण
 तथा मतः एते उच्यन्ते च त्वारोह तसंबोध
 नार्थका यथा संप्रवमयेष्वेव पर्येष्वेते
 व्यपात्मकाः इत्येवमादिरिति इति शब्दो
 गता समाप्ति सूचकः प्रकृतपरमार्थको
 वारवदृशाया रौप्यस्य स तथा आदिना
 शब्देन श्लोषट् वौषट् वषट् प्रत्ययः
 प्रयोगस्येतेषाः एतेषु केचिद्योतकाः के
 चिद्वाचकाः केचिरनर्थकाः तद्वक्तृकेषु
 योद्योतकाः केचिद्वाचकाः केचनर्थकाः
 आगमादवकेचित्सु संप्रपार्थस्य वाचका
 इति अथ प्रत्ययान्तिपातानाह तत्र
 दितिरिति विप्रत्ययदेशकालाघधिकार
 तात्पर्ये द्विप्रवत युष्मदस्मदोवर्ज्य
 त्वान्प्रत्यात्महोरेवदुशब्दाच्चे संप्रत्यय
 अननिपात्यते तदिते तदन्ताश्च यपसं
 ज्ञादित्यर्थः तस्मिन् तपोस्तेषां तस्यां ता

सुवेत्यर्थे तत्रयस्मिन् यथो येषु यस्यां या
 सुवायत्र कस्मिन् कयोः केषु कस्यां कासुवा
 कुहेकुत्रच्च सार्धं विभक्ति क इति सर्वं सां
 विभक्तीनामर्थे भवतीति सार्धं विभक्ति
 कः पूर्वतः पश्य अग्रतो गच्छेत्प्रादिप्रयो
 गादित्यर्थः रत्तिरास्यो रत्तरादि चोडु
 लाइत्यनेन इत्यर्थे तस्यार्थः आदिप्रत्य
 यो तो निवास इति सूचने गामा इत्येव
 तेषां निवासात् किम इति सर्वे प्रत्यया
 ता किमशब्दात्सामान्ये विशेषा प्रकार
 नेर्थे चिरादिप्रत्ययगणो भवतीत्यर्थः
 कौचित् काचित् किंचित् कानिचित्
 कास्मिच्छित् कस्यां चिरित्प्रादि किम इ
 तिसामान्योक्तोऽर्थो च न कुतश्चनेत्यादि
 तदधीन इति तदधीन इत्यर्थे तस्य का
 स्मिन्मित्यर्थे वेत्यर्थः राजाधीनं राजसा
 न सर्वं नस्म नस्म सादित्यर्थः क्विलास्यः
 स इति प्रात्यय वेदिये मिलितो विभुः
 चूनेराग्निसादित्यादौ सातः सस्यपत्वात्
 वः पदे राजी कौये नस्मये प्रादि २ प्रश्ना
 दिष्यस्य स प्रादिगीताः उपसर्गा संज्ञा

स्यादित्यर्थः इयमस्य स इयमसर्ग इ
 त्यन्यर्थसंज्ञासोधात्पस्यनोतत्ति
 पायोगे तो प्रत्येको यसर्गीत्वे ततश्चाप्रा
 गतो नापको यस्य स प्रनापक इत्यारो
 गमनक्रिया योगेन यनक्रियाया योगाभा
 वात्ता प्रत्युपसर्गीत्याभावात्ताभावाः
 प्रादिकर्मणीरीरीशस्य प्रशमेन वेतप्रि
 पु वियोग शुद्धिशक्तिश्चाशानि प्रजाग्र
 द्दर्शने क्रमेणोरादरगानि प्रयातः प्र
 वला मूषकाः प्रभुर्देशस्य प्रवरति रा
 पादाः हिमवतो गंगा प्रभवति प्रभुर्
 मन्त्रे प्रोषितः प्रसन्नसुखं प्रशक्तो वि
 प्राय प्रार्थयते कर्म्यो प्रशोतो रि प्राज
 लि प्रवाल प्रलोकयति वधे गतो दर्शने
 च विष्णुमात्रिमुखे प्रशे अधीनमोक्षरा
 प्रतिलोभ्यकेषु परामतः पराहतः प
 रागतः परादृष्टः पराक्रान्तः परावृत्तः
 पराजितः पराधीनः पराकृतः पराशु
 खः अथो वियोगे विहृतो विपरीतेन
 दर्शने आनन्दे वर्जने चोर्ध्ववारगोसम
 गीरितः अप्रयति अपकृतवान् अप

शब्दः अथदिशानि अपहसति अप
 विगृहीद्वहोरेवः अपहरति अपसर
 ति संयोगएक्यप्रमेवस्यत्सिद्धिबुज
 वंजीकरणाश्चेयक्रोधाप्रिमुखवाचिते
 संगतः पुत्रेणसवरंति सख्यः संभवस्य
 त्रिकाष्टो गसंजानाति संयश्यते संसि
 द्धिः संस्कृताकेन्यासंग्रहाति संधने सं
 क्रुधाः संयाति वेदाधिष्ठानसामीप्यप
 आद्रावन्नुवेधने साम्याप्रिमुखहीने
 पुविसर्गलक्षणेप्यनु अनुवाकमधी
 ते अनुष्ठानदेशे अनुमेघवर्षति अनु
 रणं अनुशया अनुवत्सोसातरधावति
 अन्वज्जुनेपोदारः अनुज्ञातः अनुध
 नसमतांग छुति स्नानावलं चक्षुहीष
 दर्शव्याधिपराभवे अवोक्षेयो विद्योने
 चलोकयोगानुसारतः अवगतोर्थः
 अवलंबयष्टिंयाति अवदानं अवलं
 वते अवकीर्त्ता अवधुति अवपातः नि
 र्द्वियोगास्यपादेशोति क्रमेस्वाप्रनिश्र
 ये निःसंगः निर्मधे निर्दिष्टं निःक्रान्तः
 निर्घृशः निर्ध्रिते उरीषदर्पे कृच्छ्रे

कृशासंपन्निसंकटे दुर्मतिः दुर्जीवनः
 दुर्बलः दुर्गतः दुर्दिने नानावियोगाति
 शयनशमोहेसवाग्रधे पेशुम्यास्मर
 तोभ्रषेष्टदरपीनाप्रमुख्यके अन्वत्स्या
 मुख्यशोषीररीनेविरराहतः वचित्रा
 गतिर्भगवतः पाणिनोः विद्युक्तः विकी
 र्णः वित्तदानघः विमनस्कः विभुः विम
 र्दन्ति विगायन्ति विस्मृतः विम्रयतः विली
 यितः विमुखः विम्रोतः विशिष्टः विक्रातः
 विलोकयन्ति आदि. छान्दोग्यवाक्येष्टरपी
 श्लेषादिकर्मणी वेधनेविधोशाक्यकृक
 सामीप्यसंश्रिये अग्निमंत्रनिवृत्त्याशीवी
 रानुभवविस्मयोपनिष्ठादेशमयीरास्य
 र्हीमुख्यो ईकर्मणी अकाक्षते आविग्रः
 आजानानि आताम्रनखः अलिंगति
 आरभते कवचमावध्नाति आकुमार्य
 शः पाणिने आचरन्तिकपटेन आदृतः
 आसन्नावयः आवसथ्यः आमंत्रणः आ
 धावन्ति आशस्त्रे आदत्ते आशीते आग
 वेकिलसुत आस्यरे आदिष्टः आमुक्ते ईः
 खे अद्ध्यते आगच्छति आरोहिती शण

शस्त्वभशादेशनित्यकौशलवेधनेभ्रंन
 श्रीवेसमीपेनिर्देशनोपरमाश्रयेनिकरो
 मरीनो निपतनिगहीतः निदिशतिनि
 विशतेनिपुणः निवधः निपीतमुदकेनि
 कृष्टः निर्देशनेनिवृत्तः पापात्तनिलपः
 अधिरधपनेश्वर्यवशित्वस्मरणाधिके
 उपाध्यायादधीतेः अधिपतिः अधीनः मा
 तुरधोतिः अधिकृतेः अपिसंभवगर्हीशीर्ष
 निमेषासमुच्चयेः अपियोजनमस्तिः अपिपा
 येऽपि मरणापिः अपिनित्यनिहारेत
 दपि विक्रमातिक्रमेवधौभ्रशार्थानिशये
 छतिः अतिरथः अतिक्रामतिः अतिगह
 नेः अतप्तेः अतिमनुतेतानेः प्रशंसानुम
 तेप्रजाभ्रशक्तुष्टुमेष्टसः सुपुंरयः सु
 कृते सुसाधुसुतप्तः सुदुष्कर सुगंधिः
 उत्थावत्यवियोगोर्ध्वकर्मलानप्रकास
 नेः आश्रयार्थमोक्षोऽभावेवलप्राध्यामश
 क्तिष्ठ उद्वलः उद्वृत्तिः उतिष्ठति उत्पन्ने
 उच्चरति उत्सकः उद्वतोऽश्वः उत्पथः
 उत्कटः उदिष्टः उत्साहः अग्निप्रजाभ्रश
 र्यहाव्याधिसाम्याग्निमुख्यके सौरूप्यव

चनाहारस्वाध्यायेषु निरूपितः अत्रिव
 दनिगुरे अत्रियुक्तः अत्रिलिख्यते अत्रि
 स्पेदेव्याधः अत्रिजातः अत्रिसुखः अत्रि
 रूपः अत्रिधाने अत्रिवहरनि अत्रिस्थिति
 सादृश्यादानदिसागीकृतौ प्रतिनिधौ कृ
 चित व्याध्यामिसुखयोः प्राप्नोवारोपति
 रुच्यते प्रतिदेवदत्तस्य प्रतिगन्तुमिति प्र
 तिहेति प्रतिज्ञाते अत्रिमनुरज्जुनतः
 प्रतिप्रतिस्पायः प्रतिसूर्यगच्छति प्रति
 कीर्तिः पाशुमि प्रतिषिद्धः परिसमन्ततो
 भावव्याप्तिरोपकथासुच भव्याष्टेष प
 जनेचवर्जने शुभेपरिभ्रमति परिगतो
 निग्रीमे परिवारः परिवहरोतिकेया प
 रिष्यजने परिवरतिगुरेपरिचिगर्त्रेभ्योवृ
 ह्णदेवः परिधत्रेवासः परिदेवने उपःसा
 मीप्यसासामार्थाव्याप्तावार्थकृतौमत्तो
 दोषादानक्रियावीप्सारेभाध्यपनपूजने
 उपकुंभेतिष्ठति उपकरोति उपकीर्तिः
 पोशुविष्मिः उपादिशति उपहनः उप
 घातः उपहरत्यर्थं उपाचारः देवदेवमु
 पुचरति उपक्रमतेभोक्तु उपाध्यायारधा
 ने उपचितः पितापुत्रेण अदिभ्यास्ति

वासु०

५३

क्यवुदौस्यरेतसमीधेतथामजे प्राकट्ये
र्धतथा द्याविः कविभिः परिकीर्तितं अद
धते अतरीतः आविष्कारः प्राग्भासा
प्रागिती सामान्ये नोक्ते प्रभवति हते प
र्थासाधु मित्यादौ व्यवधान प्रयोगेषु पस
गीत्वे एतेषु केचिद्वा त्वर्थवाधने यथा
आदरे वितरति केचित्तरर्थविशिष्यति
यथा विजयते प्रभवति केचिद्वा त्वर्थम
नुवर्तते यथा अधीते आशंकते केचिद्वा
धात्वर्थस्य प्राधान्यादनर्थकः यथा अ
वतिष्ठते वितनोति तदुक्ते धात्वर्थवाध
ने काश्चित्काश्चित्समनुवर्तते तमेव विशि
नस्य न्योनर्थकोऽप्यः प्रयुज्यते काप्रेते
कारयः प्रत्यया अने यस्य तत्र या ते चक्र
क्यप तुमच्चिडा च धा च तु एतत् कृत्यम्
आम् स० इत्यादयः प्रयोगतो ज्ञेयाः लि
गादि नियमाभावे ओंकारसु निपरायर्ह
णष्टुतिसमन्तिमाह उक्ते हीनवचनश
ब्देन एकवचनादियच्चा एकत्वादिसंख्या
पते तथाच लिङ्गकारकसंख्या विशेषा
नुपादानापत्तौ नयेति ततोऽव्ययमित्य
र्थः विभक्तिनिमित्तत्वात् विभज्यते प्रा

निपदिकार्थ इति विप्रक्ति शब्देन कर्मा
 दिकारमुच्यते एतेनान्वर्थसंज्ञेयमित्यु
 क्तं इति सारस्वतप्रसारेऽव्यायानि उक्ता
 नुवारपर्यस्त्रीप्रत्ययनिरूपणं प्रतिज्ञा
 नीते उक्तानीत्यादिलिंगेषु स्त्रीपुंनपुंस्वे
 षु विशेषः स्त्रीलिंगे तस्य च विशेषराज्ञा
 पयितुमिच्छया स्त्र्यंधकारविहिताः प्रत्य
 याः स्त्रीप्रत्यायाः यदसौ न लोके स्त्रीपमि
 ति प्रत्ययः सुधर्मः स्त्रीत्वे सच गोत्यादि
 वत्सामान्यविशेषः स्तनकेशाद्यभिव्यं
 तदुक्तं स्तनकेशादिमौ वीक्ष्य विविधैक
 स्तनारयः तदुपचयं जनाजानिर्गुणा
 वस्थागुणास्तथा शब्दोपाजनिनोपीत्या
 शब्दसंस्कार इत्यति लिंगाने लिंगमत्व
 जैर्धिकल्पः समदर्शिता इति तथा इयम
 पमिरमिनीयेषु व्यवरेणोदश्यते लो
 के स्त्रीपुंनसकानि प्रोच्यते तानि लोके
 गोत्यादिस्वाप्येयै हत्सामान्यमुपलक्ष्य
 ते व्यजकैश्च नुब्रुवन्त्या स्त्रीत्वे पुंस्त्वाद
 कं तथा सतो व्यजकवैचित्र्या घेनात्र स्त्री

त्वमेव हि व्यजते न पुंस्त्वादिति सोऽर्थः स्त्रीत्य
 मन्निधीयते इत्यादि अजातेरिति जातेर
 पोपधादिस्मादिविशेषविधिना ईषिषाप्र
 वचने वालावत्साकन्यकस्यादेव प्रपन्न
 वपोवाचिस्मादीय चकारादनुस्त्वमुच्चा
 पार्थीत्येन स्त्रीजिनसगापिडेभ्यः फलान्
 संफलान् स्त्र्यफलेत्यादि एकफलेत्यपिके
 चित् अन्यत्रासीफलीत्यादि तथा ज्ये
 ष्ठाकनिष्ठा मध्यमेति संयोगेपि तथा
 सप्ताष्टौ उप्रातशतेकेभ्यः परात्पुष्पाद
 पिसत्पुष्पा राकपुष्पा अन्यत्र तु शंख
 पुष्पीत्यादि तथा नञ्पूर्वाभ्यन्तारपि
 अमला अन्यत्र दर्भमलीरुचिवाच्यायां
 पादेतादपि द्विपादा रूक् मन्त्रेतादन्ने
 ताच्च बहुव्रीहेर्घो नोवेति टिलोपः बहु
 सीमे बहुसीमानो बहुयजे बहुयजानो
 उपधालोपिनो अबताब् आवीपो नोवे
 निवाशब्दव्यवस्थायाः प्रायेव टिलोपो
 न ईष्य बहु राजे बहुराज्यो बहुराजानो इ
 त्यादिप्रयोगानुसारतोऽनुसरणीयं कार्यं

३ ककारेणाऽव्यवहितः श्राप कप स
 स्मिन् कापि तत्तश्चवहवः परिव्राजक
 यस्यासावहुपरिव्राजकस्यत्रायः स्यादि
 परत्वेन तेन व्यधानान्न श्रापाप्रत्ययेन
 साहचर्यात्ककारोऽपि प्रत्ययसंबन्धव
 बोध्यः एवं च शक्नु शक्नु विस्तारेः पचा
 द्याचि श्रापस्यपककाराभावेऽपि भव
 ति तथा नरात्कायति नरि केस्यत्रापि श
 यवा कापी निसामान्येका वपिवाशब्दे
 व्यवस्थया शक्ते स्यात्त विलासः पका
 शक्ते स्यादौ प्रत्ययसंबन्धिकाप्यपि न ए
 वं अधिस्यका उपस्यका जीवका भवका
 रेवका यत्तका क्षिपका ध्रुवका चटका दे
 उका इष्टका हलका पिप्पका एउका श
 लका करका मेनका कन्यका एरके स्यादि
 छुप्रयोगानुसारेण नेत्वे तारका ज्योति
 धि अन्य उत्तारिका वरीका सौतवेऽन्यत्र
 वरीका वरीका शकुनौ प्राचो उरीचोतु
 वर्रिका श्रष्टका पितृदेवस्यैः हिका न्या
 इत्यादिष्वर्थनेदेन मतमेदेन वेत्ताभाव
 तद्भाववस्यास्य सत्तकादीनां वा सति

का स्रसका पुत्रिता पुत्रका वृंदारका वृ
 दारिका तथापक पक्षेस्पत्नी प्रत्ययाका
 रस्यस्थानेपोःकारस्तस्यापिका आर्यका
 आर्यिका चटवका चटविका तथाभस्यै
 याजातोदात्ताद्योनश्चर्वाणामपिका भ
 स्त्रका भस्त्रिका अभस्त्रिका अभस्त्रका र
 षका एषिका अजका अजिका तका त्रिका
 दके दिके दका दिका अदका अधिका स्व
 का त्रिका एषादैतयोर्न प्रच्येयोर्नत्वे अ
 नेषका अदके भस्त्रादेरुपसर्जनत्वेपि
 वानिर्भस्त्रिका अभस्त्रित पुंस्का द्विहित
 स्यातः स्थानेपोःकारस्तस्यापिका गंगका
 गंगिका अगंगका अगंगिका परमगंगका
 परमगंगिका उरूपेनकस्यनपुत्रिका
 तथा बहुव्रीहौ नित्ये अत्रद्विहो धात्वेन
 पकपोरपि नित्यमिमादि यथा योगव्यव
 स्थावसेया वाशब्दात् लोकाद् अभस्त्रित
 पुंस्कादतः स्थाने आह गंगका इत्वेवेमि
 व्यवस्था नृत्वा भावेवायत्ते प्राप्नुते आव
 तः स्त्रिया मिमाश्चावेनियोगविभागक
 विद्वत्सातेभ्योप्यप्रत्ययइत्यभिप्रेत्यभा

शुभं नृत्वा मिमाश्चावेनियोगविभागक
 तथापुत्रिका उपपत्तिर्भवति

गुरि संमति माह वष्टीति हसानानामि
 ति स्वमितसिद्धहसप्रत्याहारमिप्राये
 ण पाठस्तु हलन्तानामिति ह्रस्वः २ का
 यीति पूर्वतः सराविति तु शब्दव्यव
 दस्योक्तो तेचत्तरतमरूपकल्पारयः
 बहुव्रीहौ कप्रत्यये वा सुसोमपाकः सु
 सोमपाकः नौका रेका ग्लोकेत्यादौ च न
 विधत्वेत्यादौ पुंवडावेपीत्यादि वा श
 द्वावसेयं वा शब्दस्य विकल्पार्थत्वेपि
 निपातसंज्ञान्वर्णकारनेकार्थत्वमित्या
 ह निश्चयेनेत्यादि न्रणः नचरूचश्चरा
 चण्यो समाहारः न्रण तस्मान्नराः श्रु
 नोवेत्यसौ मंडकस्तुत्यावानुष्टमे स्वत्या
 दिभ्यः संख्यावाचिनकारांतेभ्यश्चान
 श्रावतः स्त्रियामित्यत्रापितत्तएव वा
 अनुष्टमेपेच स्त्रियस्यादौ नलोपेभ्यका
 रतत्वेनापि प्राप्तेपिनकारांते संख्या
 वाचिनोनेत्यादिकवस्थापनीये इति
 राज्ञ इति राज्ञ इति राज्ञ्यकारकस्य न
 तस्यैवकारमकारांतसयोगादनुत्तरस्य

वासु०

५६

सर्पविबलातः द्विदाम्नीत्यादिसिद्धिः
श्रीपगवीसत्राकारलोपाधीमाह यस्य
हीतोवेस्यतोवानुष्टमास्त्रीप्रत्ययसमो
सांततद्वितादिप्रत्ययसंबंधिपकारस्व
रेखेवनधिभक्तादिस्वरे अतोवापुः द
ध्यात्रेत्यादावप्रसंगइतिव्यवस्था हिसः
षट्चट्चउष्मरूष्मष्टुनदिप्रत्ययसमा
न् अत्रापिपूर्ववदानुत्तरेउपपलज्जा
याभित्यादेः पचापचित्रयेत्यादौधित्वे
पिनस्तनंधपीत्यत्रधेटस्तुत्यादित्यादि
व्यवस्थापनीये नदादे १ नदादेराकृति
गतात्यात्सोपरोधि पीवरी जित्वरी
शवरी द्वादशीपोचमीप्रभृतयोः वि
हितलक्षणा नरादौ ज्ञेयाः इन्द्रदेरि
ति इन्द्रदेर्गणादीनीप्स्ययोचक्रव्य
इत्यर्थः तेचइदेवरणभवसर्वरुद्रमंड
हिमारण्यपवनमातुलाचाप्यादयः
व्यक्तव्यत्वाश्लोकाच्चकाराद्वा हिमारण्य
योम्निहत्वे महद्विमहिमानी अरण्या
नीपचादौषे दुष्टोपवोपवानी पवना

क्रिया पदानामातलानी मातुली उपा
 ध्यायानी उपाध्यायी आचार्यदरावेच
 आचार्यरी आर्यदत्रिपायांवास्वार्थ
 आर्यरी आर्य दत्रिपाणी दत्रिपा
 पुंयोगेतु ईवेव ब्राह्मणी सूर्यरी इत्य
 विकेचित् इत्याद्यह्य ननु श्रीनीवेववि
 धीयतांविधानसामर्थ्यं चयस्यलोपइ
 यलोपोनस्यात् अथान्यनीपमेवकुर्म्य
 दितिचेत्तस्य इन्द्रमाचष्टे इन्द्रपति इ
 द्रपति इतस्येन्द्रः स्त्री इन्द्राणीत्यादावपि
 दीर्घशुभ्यर्थे मानी द्विधिः ब्रह्मणीत्या
 दोनेवेतिटिलोपेपि दीर्घप्रवणार्थे च
 ईप्समाहार इति समाहारार्थे वाच्ये ई
 प्यस्यः पूर्वस्य च गुणो वक्तव्य इत्यर्थः
 उपायां समाहारस्त्रीरावेदपीत्याप
 पि पुंयोगे २ पुंवाचकोपियः शब्दः पुंयो
 गात् स्त्रियोवर्त्तते तस्मादीप्सादित्यर्थः
 शुद्रस्य गरास्य स्त्रीत्यर्थः चकारात्काल
 कशब्दात्तान्नगोपालिका जाता २ अ
 पोपधादिति सामानाधिकरण्ये कौ

जीतिशब्देनाग्निधेयाग्निधायकाग्नेरोप
 वाराजातिवाचकोलक्ष्यसेइत्यग्निधेया
 हजातिवाचिनइति सस्मदराचोक्तं
 आकृतिग्रहराज्जातिर्लिंगानोनचस
 र्वत्राकसकृदाख्यासनिग्राह्यगोत्रचच
 रणः सहेति गद्यतेऽनेनेतिग्रहरोआ
 कृतिः संस्थानेग्रहकंयस्याः श्रवणव
 विशेषव्योमसर्पः एतेनगोत्रादिजाति
 रुक्तावास्त्राणाद्याकृतेः क्षत्रियादिषुसं
 भवात्रसंग्रहापाहल्लिंगानिचेति पा
 तर्वल्लिंगानिप्रजतीत्यर्थः आस्त्राणाः
 आस्त्राणीत्यादेर्द्विलिंगत्वात् एतच्चगधि
 कसंग्रहार्थमिति तदादेः सर्वलिंगत्वे
 विप्रैरसीवास्यजातित्वं देवरत्नादेरस
 र्वल्लिंगत्वेनानिव्याप्तावाहसकृदाख्या
 सेतिसकृदुपदेशनिश्चयेत्यर्थः एते
 ननिर्यत्वमेकत्वेप्रत्येकपरिसमाप्तत्वे
 चोक्तं सतश्चैकस्मिन् पिंडेउपरिदृष्टा
 तस्मिन्नेष्टपि पिंडात्तरुपलेनादे
 वरत्नादेश्चसत्ताशब्देत्वेनातथात्रा

वा नानिवाप्तिरिति भावः न चैवमप
 यप्रत्यायोतस्य सर्वलिङ्गत्वव्याकृत्य
 हराभावादप्राप्तिः स्यादत आह गोत्रे च
 चरणैः सहेति गोत्रमिति पूर्वाचार्य्यसा
 मपत्यसंज्ञा चरणाभावेदशास्वाध्यायन
 त्रियासंबन्धाद्विषयाशङ्कानां जानित्वापि
 मुक्तिश्च अजातेरितियोगविभागतं य
 वयदपमुकयमस्यमानुषेभ्योपोषधेभ्यो
 पि गवपीत्यादि नोवेत्यतो मंडूकस्युत्पा
 दानुवृत्तेर्मदिकावलाकेत्यादौ स्त्रीभामा
 उविषयाज्जानिवाचिनो न प्रथमवयो
 वाचिन इति बालकृतासरीरावस्थापो
 वनादिर्वयः सत्रपचयिकेचित्कोमार
 पोवनमध्यत्ववृद्धत्या निचत्वार्य्याहुः
 अन्येतुकोमारपोवनस्यविरत्वानिरी
 रांहेति अपरेत्वाघोउशद्रावेदालोपा
 वत्तदीरनिवर्त्तिकः मध्यमः सप्ततिर्यी
 वत्परतोवृद्ध उच्यते इत्यन्यथा त्रीणा
 हुः तथापि पावस्योवृद्धिमस्योवस्थात्ता
 सर्वाङ्गीकृत्ये प्रथमवयः याश्चापाप
 वस्यस्तारा शीकृत्य द्वितीयमिति द्विष

यः पदेनाभिप्रेतः साचोक्तः वर्धनायाव
 दनेनवर्द्धितव्यपश्चादयापेनयुज्यता
 मिति एतदेवाभिप्रेत्याह प्रथमग्रहणा
 द्द्वेति त्वोगात् २ त्वोगत्वरूपेचोक्ते अत्र
 वेमूर्त्तिमत्त्वागं प्राणीस्यमविकारकं अ
 तस्य तत्र दृष्टं चेन्न तत्रा युतमिति शरी
 रम्येतरचारीवायुः प्राणः सोऽस्यासीति
 प्राणी तत्र तिष्ठतीति प्राणीस्य तत्त्वाग
 एवंस्वेस्यापी प्राणीस्थित्वा त्वोगतास्या
 तन्नाह अत्रवमिति तस्य तु द्रवत्वात् न
 एवमपि ज्ञानस्य प्राणस्य सत्त्वादद्रवत्वा
 चेत्त्वोगतास्यादत आह मूर्त्तिमदि अस
 र्वगतद्रव्यपरिमाणो लक्षणा गुणस्य
 र्श लक्षणा सत्त्वात्तज्ज्ञानगीकारादमूर्त्ति
 मत्वेज्ञानस्येत्यर्थः एवमपिशोफादेर्
 योलक्षणावत्त्वात्त्वोगतास्यादय आह
 अविकारजमिति विकारोवातादिवैष
 म्ये ततो न ज्ञाने शोफादिसुविकारजः
 रथादिगतकेशादेः त्वोगतासंग्रहार्थ
 माह अतस्य तत्र दृष्टं चेदिति तत्रा
 णीनिदृष्टं अन्यदा तत्रावर्तमाने मपि

स्वागे एवमपी प्रतिमापवपवानोमु
 खादीनोप्रलीख्यदृष्ट्यात्त्वोगतानस्या
 दत्रश्राह तेनचेन्नत्रथापुनमिति तेन
 प्राणिनायेनप्रकारेणसंस्थानविशेषा
 दिनासबंधेनथाप्यप्रानापिसेवेदे
 स्थापितरचितयेत्यर्थः प्राणिमुखादि
 शब्दशमप्राणीमुखाप्यिस्वागमिति
 भावः उदाहरणं तु सुकेशीसुकेशाका
 रणा सुस्तनी सुस्तनावा प्रतिमा प्रसु
 दाहरणं क्रमेण सुमुखाशाला बहुस्वेरा
 सुस्तना सुशोका इत्यादि कृदिकारादि
 नि अक्रोरिय उक्रिशब्देन कार्यगद्यते
 अत्रार्थद्वयार्थः ततश्चाश्रकराणिः अह
 रारिरियादीन् वक्तव्या ह एवमचारे
 रियादिशब्दान् वृषाकप्याग्निबुद्धि
 तकुत्सीदपतक्रनवोगद्यते पूतकृतो
 तुपुयोगएव अयत्रपूतक्रतुः स्त्रीयत्या
 रयः १ स्वागाद्वेतोवानुष्टेनः क्वचिद
 र्थविशेषे क्वचिच्चवेति व्यवस्थापनीये
 तत्रपत्नी इति यत्तसंयोगे एव अयत्र
 गवोपनिः स्त्रीवृषलपत्नी सुपमान्

विद्यमानरुचस्पतु दृढपत्नी दृढपति
 सपत्न्यादिषुनिये सपत्नी एकपत्नी
 श्रेतर्वत्नी गर्भयोगेणव श्रम्यजनवर्त्नी
 शाला तथा भर्तयोगेपतिवत्नी श्रम्य
 उपतिमतिनगरी तथा सखी सवपत्न्या
 सख्युर्नर्प्यापि नशिष्युर्यस्याः सा श्रशि
 पवी श्रईजरनी पुवतीशची मत्नी मा
 नुषी सखी श्रागली असितपलितये
 रसिक्री पलिक्री एताएनी जानपदी
 कुंडी श्रमेउचेत् कुंडाया गौणी श्रपव
 रांचेत् गोराया स्थली श्रकृतिमाचे
 स्थलाया भाजीपद्माचेत भाजाया
 नागीस्थोत्येचेत् नागाया कालीवरी
 चेत् कालाया नीली श्रनाच्छदनेचेत् नी
 लाया कुशी श्रपोविकारश्चेत् कुशाया
 कामुकीमेथुनेच्छावतीचेत् कामुकाया
 कवरीकेशवेशश्चेत् कवराया उषधी
 प्राणिनिचनीली सेंतायावा नीला नी
 ली शोणी शोरो त्यादयोविहितस्तदेषा
 पत्न्यादोदृष्ट्याः वी ३ वा ३ः गुराशदे
 नमनुत्योपादमेदोपचाराद्यगुरावद्य

चको गद्यते वा शब्दव्यवस्थपैव त्वरसे
 योगोपधात्रस्वरः पयिवराकया पादुः
 गुणलक्षणं चोक्तं सत्येति विशतेः पति
 पथाजानिषु दृश्यते आधेयश्चाक्रिया
 जप्यसोः सत्वप्रकृतिर्गुणः सत्वेद्रव्यं वा
 क्यस्यान्यवयवच्छेदकत्वात् सत्येति विश
 ते इत्यनेन सत्वमात्रचुन्नित्यात्रातिव्या
 प्तिः स्यादत आह अथेति अपगच्छति
 अर्थसत्त्वादेव यथापीततायामात्रा
 देन्नीलिमा न चैवं द्रव्यत्वाद्विद्रव्यादेर
 पेति पद्येवैगोत्वसाम्नादिमनिवर्तमा
 नमश्चादेरपेति अत आह पथाजानि
 षु दृश्यते इति मोक्षेहि द्रव्यत्वावतर
 नानाजानिषु न दृश्यते गुणस्य चात्रा
 दो दृष्टस्य नीलादेस्तृणादिष्वपि दर्श
 नात् एवैसकलेजानिव्यवच्छेदे पूर्वैक
 विशेषणाविशिष्टत्वात्कर्मण्यनिव्या
 प्तिवारणायाह आधेयश्चाक्रियाजप
 श्रुति आधेयउपाधः पुष्पादियोगा
 दत्रादिष्विव गंधः अक्रियायोनित्यः आ
 काशादौ महत्तादिः कर्मभूताद्यमेव

नत्वेवेद्वेदोमिव्याप्तिः तस्यस्वारभकाव
 पवेपुनिवेशानन्नाशेपगमानुस्याघत्
 पत्वाच्चेत्यतश्चाह सोसत्त्वप्रवृत्तिगुण
 इति गुणानद्रव्यस्वभावः द्रव्यतुद्रव्यस्व
 भावमिति ननु सत्रादीनां नित्यत्वादुस्या
 चानुस्यापीनयत्पत्त्वभावादेवातिप्र
 संगभावात् पूर्वोद्दिष्टविशेषणवैयर्थ्यमि
 तिचेत्सयं नित्यगुणसंग्रहार्थव्याधिक
 रणोत्पाद्यगुणोनास्योभयरूपत्ववत्त्वात्
 द्रव्यरूपजायोर्मिलितपोरुत्पाद्यानुस्या
 यत्पत्वादतिप्रसंगः स्यान्नद्वयगणार्थं
 तदितिदिकउतः २ अत्रापिपूर्वतोवा
 नुदृत्रेः व्यवस्थायाधेनुः २ जुः इत्यादौ न
 यद्यपिह्रस्वोकारविधानेदिदीर्घकार
 देशादीर्घश्चवर्णानुपपद्यते तथापि
 दीर्घविधानेब्रह्मवधः जीववधरित्या
 दौसमासोतकप्रत्ययाभावार्थमित्यनु
 संधेये पूनस्तिरिति पूर्वनशब्दाविप्रत्य
 योभवतिइपोपवादः नलोपः इतिसा
 रस्वनप्रसादेभृवासुदेवविरचितेस्त्री
 प्रत्ययाः लिंगविशेषप्रत्ययापकंप्रत्य

यान्निरूपपूर्वोक्तस्यादिप्रत्ययनिय
 मकप्रकरणमवसरसंगत्या रिप्सु-प्रति
 जानीते अथेति विभक्तीनां षोडशो वा
 च्यकार्यविभक्त्यर्थः पंचप्रतियदिकार्य
 पक्षेद्योस्यस्त्रिक पक्षो वाच्यः येषु येष्वर्थे
 पुंयापाविभक्तयो भवति ते विभक्त्यर्थ
 उच्येत इति भावः एकवचने जायमिषा
 घेरा तत्र प्रथमो दिष्टप्रथमार्थमाह
 लिंगार्थः १ धातुविभक्तिवर्जमर्थवस्त्रिं
 गमिति कलापादिषु लिंगशब्देन ना
 मप्रधाना मलत्तरो मेव लिंगलक्षण
 माह धातुप्रत्ययवमित्यादि प्रत्ययशब्दे
 नात्र प्रत्ययविशेषो विभक्तिरपलक्ष्यते
 नामलत्तरो लिंगलक्षणो च विभक्तिव
 र्जत्वमिधानात् धातुवर्जमिति तु संभ
 वदमिषाये विचारविशेषश्च नामल
 त्तरोक्तो वसेयः सन्मात्रे इति शब्दप्रवृत्त
 पलत्तरो यत्रार्थसरापेक्षया शब्दप्रवृ
 त्तिः स सर्वोपिलिंगार्थ इत्यर्थः पुंस्त्रीन
 पुंस्यलिंगादितु सन्नोत्तरीयकत्वो लिंग

र्थएव अत्रिदितकारकइत्यर्थः प्राति
 पदिकार्थः संपद्यत इति तत्रापिलिङ्ग
 र्थप्रथमा लिङ्गार्थस्य सर्वत्रानुसृतत्वे
 पितृतत्रकर्मचर्चविशेषविवक्षया हि
 सीयादिविशेषविधानात्सामान्यविधि
 तप्रथमायावाधानेति प्रसंगः लिङ्गाद
 पोषीत केचित्प्राप्तिनीयाः लिङ्गेऽपि ननु
 स्वशब्दवाच्यः क्रमादपचयोपचयस्थि
 तिरूपोवस्तुधर्मः संस्थानप्रसवो लिङ्ग
 मित्यादिनामहाभाष्याद्युक्तः परिमाणं
 खारी० द्रोणा० आढकमित्यादिशब्दा
 यंपरितः सर्वतोमानेदारुलोहादिम
 पपात्रे उन्माने प्रमाणं च वचने एकत्वं
 द्वित्वबहुत्वं निरूपे प्रथमार्थाः प्रथमा
 याऽर्थः एष्वर्थेष्वपि प्रथमा भवती
 त्यर्थः उदाहरति तदित्यादितत्त्वमसी
 तवाकोतदित्यनेनकारकविशेषावा
 कलितवस्तुमात्रमुच्यते सदित्यनेनापि
 सदस्मीतीवाकोतदेवोच्यते नित्ये वि
 तानमाने रवृह्येत्यादौ ब्रह्मपदेनापि

निरस्तसमस्तविशेषसम्प्राप्तमुच्यते य
 द्य यत्र दोर्नित्यसंबंधात् यतस्तत्काल
 उपायाधत्वेन परमार्थसत् तद्वद्व्योम
 र्थः रविरिव राजसे राजेत्यादौ कर्त्रीघर्ष
 स्यतिरुपुक्तत्वाल्लिंगार्थत्वाल्लिंगार्थ इ
 त्यनेव प्रथमा तथा चोक्तमहाभाष्ये अ
 त्रिदितोयोर्थः संपन्नः प्रातिपदिकार्थ
 इति न चैवमन्योक्तप्रथमेत्यस्यैव यथी
 यन्निरिति वाच्यं तस्य कर्मीघर्षसद्भाव
 द्वितीयादिप्राप्तावधि नियमार्थत्वात् त
 तद्व्यार्थदनुक्ते कर्मीघर्ष द्वितीयादयः
 इत्यर्थः अमे उणासिमुखीकरणं तस्य
 च ल्लिंगार्थत्वाभावाद्दारेभः हेयवत् हेय
 च मानेत्यादौ संबोधनस्य शतशान्मा
 मुक्तत्वाभ्युद्गारादि भगोस्तु मे न मोस्तु ते
 इत्यत्र अस्तु ते इति छेदः न स्तीतीत्यस्तु त
 तस्मै परस्य स्तव्यस्याभावाद्दविद्यमान
 स्तव्यापेक्षार्थः अथवा असदुणा रोपण
 गुणवत्तयाज्ञापने वास्तुनिः तत्र भगव
 दुणा नामनेतत्वात्तेषामज्ञाते द्वितीयादौ

वासु

६२

च नासं प्रवाद विप्रमानस्तुतिर्यस्य स
स्ते बोधने तु ताव सामर्थ्येन केवलं तु
नम इत्यर्थः अतएवोक्तं कालिदासेन न
तार्थक्याहति साहिनस्तुति परमेष्ठिनः
यद्वा अः के सवे विरिं ये सप्रधानात्
अनेन उद्गृह्यतास्तुतिर्यस्य तथा सर्वे स
व्यविरिचिस्तयेत्यर्थः हे अयो अथ वन
स्वस्मरे नाशके पापघातयेत्यर्थः शेष
१ कार्ये इत्यादिभिन्नपदनिर्देशो द्विती
यादिषु द्विभक्ती नोपपद्यतेत्यर्थः या सखा
त्यर्थः उक्तादयः शेष इति प्रथमाया
उक्तत्वात् अथा अथ वीर्यं द्वितीयाया
द्विभक्तपद इत्यर्थः तत्र तावतीप्सित
नीप्सितद्विविधकर्मणा इप्सितस्यत्र
विधेयिसेत्कार्यविकार्ययोरवतरने
रमाश्रित्य चातुर्द्धिधमाह उपाये इत्या
दि तत्र यत् सज्जायते तदुत्पाद्यं यत्रो
त्पाद्यविकार्यसंबन्धेनो विशेषः प्रस्यते
तानुमानेन वा न प्रतीयते केवलं प्राप्य
ते तदाप्ये गुणानुराधानेन व्यपदेशेन

रनिमित्रं संस्कार्यं प्रकृत्युच्छेदेनावस्था
तरत्त्वमापाद्यं विकार्यं प्रकृत्युच्छेद
तदुच्छेदाभ्यां संस्कार्यं विकार्यं यो मे दो
नवस्तवः अत्र राकित्रे विध्यमुक्तं न त्रै
हरिणा निर्वर्त्यं च विकार्यं प्राप्यं चेति
त्रिधामसं तत्रेऽपि तत्समं कर्म चतुर्धनं
चतुर्कल्पितं तथा यदसंज्ञायते रश्मि
अनोपपत्तकाले तन्निर्वर्त्यं विकार्यं
च कर्म देधाव्यवस्थितं प्रकृत्युच्छेदसं
भूते किंचित्काष्ठादिभस्मवत् किंचित्
लांसरोयत्र्यासुवर्गादि विकारयत्
कृपाकृतविशेषाणां सिद्धिर्यत्र न ग
म्यते दर्शनादनुमानादासंशयमिति
कथ्यते अनीमितं च द्विधौ क्ले उोरासी
येन यस्याप्यपञ्चकर्तुरनीमितं सैजो
तरैरनाख्याते पद्यः चाप्यनपूर्वकमि
ति संज्ञातरैरनाख्याते अयादनादिका
रकविशेषैरकथितमित्यर्थः अयं पू
र्वकैः दिवः कर्मचेत्यादिलक्षणो तदेवै
सप्तविधं कर्म उपाधादि चतुर्विधं क

वाह

६३

म्रीक्रमेणोदाहरति कतेकरोति त्पारी
रूपमिति प्रप्यसोदाहरणं राज्यमिति
चसेत्कार्यस्य अभिषेकादिसंस्कारस्य
राज्यशब्देन विवक्षणात् अनीमिनो
दाहरणं च विषेष्टे क्रमेण गच्छन्तं तत्
स्पर्शानि अकथितस्य च दुःखार्थरुचि
प्रच्छिच्छिन्नशक्तिविकर्मयुक् नीदृक्
संयवहिदैर्दिग्गहमुष्णचकर्मभाक्
दुहादीनां धातुनां धनकर्मस्युक्तदे
ह्यान्मयापानादिभिर्कथितकर्म
यथा पोदुदोहधरा मन्त्रपाचेव सुधां
बलिं रूरोधदैत्याभ्यां ताले प्रच्छेदे च व
क्षिते धर्म्मिनो वाचनोद्धतमवुचीता नव
सेविनः पार्थिवान् यथा इति त्रिलो
की रजपद्रिपन्धारकामन्यवदधुनु
किंणीमहरत्युरं चकष्यकंसविधिने
ममेधदीरधिसुधां अवहन्मदरेसिं
धुमदेउपदरीनसून जग्राहयुतरुश
क्रममुष्मादिति जासुधां पचति प्रा
णीनो बर्म्मयः फले सहरि मजे इत्या

दि हरिः प्राणीनो धर्मा धर्मलक्षणो
 फले स्वर्गनिरपारिरूपे यच्च तत्
 त्वमिहानिमित्तभूतेन फले निष्पादयः
 तीत्यर्थः ते हरिं भजे इत्यन्वयः एवम्
 तत्प्रितिसर्वत्रसेवधत्ते धरादीनामन्त्र
 तरणाद्यपादानादित्वे तदविवक्षायां
 निमित्तत्वमातार्थत्वे परशदि प्राप्ते
 कर्मत्वविधितथा गमनाद्यर्थकधातु
 नेमरापात्तावस्थकर्तृत्वात्तावस्थायोक्त
 म्रित्वयथा शस्त्रनगमयत्वर्गवेत्तार्थत्वा
 नवेदयत् प्राशयच्चाप्रतेदेवानवेदमथा
 यपद्धिश्चाशयत्सालिले पृथ्वीयः समे
 श्रीहरिर्गीतिरित्यादिप्रयोगानुसारेण
 ह्ये अन्यपर्वप्राप्ते अन्ताच्चादीक्यती
 त्यादि एवेकारकद्वितीया मुक्तोपपद
 द्वितीया माह अत्रिसर्वतसोरिति अत्रि
 अत्रिसर्वश्च अत्रिसर्वताम्योतसो अत्रि
 सर्वतसो द्वाते श्रयमाणो यदे प्रत्येक
 मत्रिसवेधत्ते इति या पात्रसः प्रत्येक
 सेवेधः तथा धिकयोगे द्वितीया कार्या

उपय्यादधः उपरि अधि अधः एते त्रयः
 तेषु तस्य परमाश्रेष्ठि स मि नि द्विरुक्तो
 त्रेश स्याश्रेष्ठि तत्त्वात् तदेतेषु प्रयुज्य
 मानेषु सत्तु आश्रेष्ठि तद्विस्तृत्तमि
 ति त्रिकोटीयादिराश्रितमतेषु यो
 गे द्वितीयाकार्यस्यार्थः ततोऽयत्रापि
 उभयतपरितः समया निकषादाहूते
 प्रत्यादियोगे छपि त्रमेणोदाहरति अ
 त्रितोग्राममित्यादि धिकजात्ममेत्याहो
 मात्मादीनां संबोधत्वेन विवक्षणात्
 त्वात्साधर्मी विवक्षणादिगर्भयोगात्
 वान् द्वितीया उपप्लुपरीत्याहो उपर्य
 धधसः सामीप्य इति द्विर्वचने समया
 निकषादाहो सामीप्यलक्षणासंबंधयो
 तको अत्रयद्यपि संबंधस्योनयनिष्ठ
 त्वादेव यत्रापि योगस्तथाप्येते द्ववचन
 स्पष्टं पवादत्वादपवादो ह्यत्मगीति
 वन्नैक इति मायाद्यत्रयं हीनास्तत्रैव
 द्वितीया संबंधस्य द्विष्टत्वेन प्रधानादे
 व यहीति वक्ष्यामाणात्वात् अविशब्दस्य

चिव ल्पार्थत्वेन हारामहादेव रत्नात्मन
 इत्यादौ न क्रिया विशेषणानामपि कर्मत्वे
 स्तोत्रमोदनेपचति क्रिया विशेषणानाम
 पिकात्प्रीदनेकारणात्वेकात्मेन करोति
 प्रत्यक्षेण पश्यति सुखादौ नोच वासुखे स
 खेन वा करोतीत्यादि प्रयोगानुसारेण य
 ज्ञापीत्यतो वसेयं कालाध्वनोरिति काला
 ध्वार्थनेरसर्पे अस्य तस्य योगेयं द्वितीये
 त्वर्थः नैरसर्पे किं मासस्य द्विरधीते क्रोश
 स्वेकदेसे पर्वतः कत्रसाधनयोरिति पदे
 व्याख्येयं कर्मरीत्यादि तत्र तवत्कर्त्री द्वि
 विधः स्वतेजः प्रयोयकश्चास्वतेजोप्रिदि
 तानप्रिहितमेदाद्विविधिः प्रयोजकोपि
 प्रेक्षकोऽधोषकः आनुकूल्यभागीयेति
 त्रिविधः तत्र प्रभुत्वेन प्रयोजयन्त्येषकः
 यथा शिष्येण कारयति हीनः प्रयोज
 यन् अधोषकः यथा गुरुं न जयति यस्तु प्र
 भुत्वहीनेत्वाभावेनानुकूल्यमात्रेण प्र
 योजयति स आनुकूल्यभागी यथा आ
 नेदयति पितरसमुत्रः एवैव विधः

कर्त्री तत्राप्रिहिते प्रथमाप्रिधानादनप्रि
 हिते कर्त्तरितर्तीया श्रवकर्त्तृलक्षणमाह
 प्रधाने क्रियाश्रये इति क्रियाश्रियः कर्त्तृ
 सुक्तेवर्त्मीदीनामपि तथा त्यादति प्रसे
 गः स्यादस्य उक्ते प्रधान इति प्रधानत्वे चे
 त्तरकारकाप्रयोज्यत्वे सति सकलकारक
 प्रयोज्यत्वे यथा देवदत्तः काष्ठे स्यात्त्या
 मोदनं पचति एतच्च देवदत्तः आस्त्ये
 ते इत्यादेन स्याद्योज्यानां कर्म्मीदीना
 मात्राभावादव्याप्तमिति धातुक्रिय
 त्वे प्रधानत्वमवसेये यदीषो व्यापारो
 धातुनोच्यते सकर्त्तृत्वार्थः तथा चोक्ते
 धातुनोक्त क्रिये निरूपकारके कर्त्तृत्वे
 ते इति करणमपि व्याख्यासंशयं न हि
 विधे वाद्यं शरीरादिश्रयं तरे चिन्ना
 दितश्चेत्तरो क्रियासिद्ध्युपकारक इति
 क्रियाया सिद्धि उपसन्निहितत्वेन करे
 त्तितया पक्षापारो नंतरमपि लेवेन
 क्रियोत्पत्तिरित्यर्थः तथा चोक्ते भर्त्तृह
 रिणा क्रियाया परिनिष्पत्तिर्यव्यापारो

दनेतरं विवक्ष्यते यदा तत्र करणत्वे तदा
 स्मृतमिति उदाहरति त्रिन्त्रइति त्रिन्त्रइ
 ति क्लृप्तकर्मकमिति रावणात्कर्मिणीः प्र
 यमावानरे कर्त्तृभिः करणैरा नखैर्विही
 र्णपितैराग्नेरावासाहपुनरपि युध्यते क
 राग्नेरोतिजातावेकवचने दानपात्रइत्ये
 तद्व्याकुरते संप्रदानकारके इति दानं
 नाम पूजा नुग्रहे कामनपा स्वस्य स्वस्य
 त्वपरि त्यागेन परस्वत्वापादाने तस्य पा
 त्रे न विघ्नपाके वलपातपसा वा पिपात्र
 ता यश्चतुर्भिर्मैत्रेयैश्चिपात्रे प्रचलते
 इत्याद्युक्ते ततः संप्रदानकारकमित्यर्थः
 तथा चोक्ते संप्रदाने तदेव स्यात् पूजा नुग्र
 हे कामनपा दीपमानेन संयोगात्सामित्वे
 लभ्यते पदीति तच्च त्रिविधं अग्निराक
 त्रप्रेरकं अनुमंत्रिचेति तत्राग्निराकर्त्तृ
 यथा आदित्यापार्धं ददाति प्रेरकं विष्णु
 यगो ददाति मद्यं गोदेहीति प्रेरितो ररा
 तीत्यर्थः अनुमंत्रं गुरवे गो ददाति गु
 रुर्हि न प्रार्थयते दीपमानो च तामनुम

न्यतेभद्रकृतमिति तदुक्ते भर्तृहरिणा अ
 निराकरणात्कर्तृस्मो गगने कर्मो फिते प्रे
 रणानुमतिभ्यां चलभने संप्रदानतामिति
 अतश्च राज्ञो रं उददाति रजकस्य वत्सु
 रासीत्याहो संप्रदानत्वात्संवेधः विश्लेषाव
 धावित्येतक्यावत्ते विश्लेषो विभाग इति
 अवधेद्विधेनापादनत्वे चोक्तं अथाप्येय
 हरासीने चले वा पदि वा चले ध्रुवमेवास
 दावेशात्तदपादानमुच्यते इति तच्च विधो
 क्तं निर्दिष्टविषये किंचिदुपात्तविषये तथा
 अपेक्षितक्रिये चेति विधापादानमुच्यते इ
 ति यत्र साक्षादपापभूतक्रियानिर्दिश्यते
 तदापेक्षमात्रायासीत्यादि यत्र धातुद्वित्वं
 सरार्थं गत्वार्थमाह तद्वितीयं यथा वलाह
 काद्विद्योतते विद्युत् वलाहकान्नि सत्य
 विद्योतत इत्यर्थः प्रमाणं सरप्रतीतक
 याकेतृतीये यथा आगच्छते पश्यन्ना
 ह कस्मात्त्वमिति परस्परस्मान्नेषावयं
 तस्य तदस्य त्रयोऽप्यविधित्वमुक्ते मे
 षांतरक्रियापेक्षमवधित्वे पश्यक पण

क मेवयोः स्वक्रियापेक्षं कर्तृत्वे च पथक
 पथगिति संवेधे तदेत्यदमाह संवेधेष
 हीति संवेधश्च स्वस्वामिभावावपवाव
 पवपिभावाद्भेदादनेनः कारकेभ्य
 श्चाम्यक्रियासंवेधषहीति भावात् त
 दुक्तं संवेधः कारकेभ्योभ्यः क्रियाकारक
 पूर्वकः श्रुतायामश्रुतायोचक्रियायोसो
 प्रधीयतइति तत्रश्रुतायो नमाधाराणा
 मश्रीयात् अश्रुतायाः राजः पुरषइति
 तत्रयद्यपिसंवेधस्योभयाश्रितत्वाद्भ
 योरप्यप्यप्येरावायहीदामि तथाप्य
 प्रधानादिशेषणादेव तदुक्तं परार्थे स्वा
 दीनिः दोषादप्रधाने विशेषणं विशेष्ये
 तु प्रधानस्यात्स्वार्थस्यैवप्रकाशनानमे
 चनेरुक्तयोः स्मिद्धिः संवेधोभ्योभ्यमुच्य
 ते द्विष्टोपचयिसंवेधः षष्ट्युभयत्रिकुमे
 दकादिनि एकवचनादिक्रमेणोक्तद्व
 ति राजः सपुरषइत्यादि अत्रक्रियायो
 गवः पुरषादय प्रधानभूताः राजादिप्रि
 रप्रधानभूतेर्विशिष्येते इति राज्ञेइ

त्यादौ बही पुरयादौ तुल्लिगायी प्रथमैव
 यदा पुनः पुरयो विशेषतो सदा पुरय
 स्य राजे स्येव यदा चोभाव्य प्रधानत्वेन
 विवक्ष्येते तदोभाभ्यामपि स्येव यथा
 रासः पुरयस्य वस्तुमिस्यादि आधारभा
 वयोरित्यस्येकदेशमाह आधारसप्तमी
 ति० अधि क्रियते यस्मिन्मिस्याधारः स
 चे क्रियाश्रयकर्त्रकर्मणोरेवेति तयो
 र्त्वे भर्त्रिहरिणा कर्त्रकर्मव्यवहितो स
 मादादारपनक्रिया उपकुर्वन् क्रियासि
 द्दोशास्त्रे अधिकरणोऽस्य सप्तमिन्नि आधारस्य
 वाधिकरणासेतात्वमभिप्रेत्याधिकरणा
 नेतानाह यद्विधमिस्यादि सत्राभ्यत्रसि
 धयोराधाराधेययोः प्रादेशिकः संबंध
 उपश्लेषः सामीप्ये सान्निध्यं सत्रभवः
 सामीप्येभवः सामीप्यकमित्वा अप्यथा
 देशयोराधाराधेययोः सकालावयवसं
 वेधेन व्यापकं अप्रिव्यापकं विषयो न
 यत्रभावस्तत्रभवैवेत्यपि के निमित्तेका
 रणं उपाचारश्च लक्षणाः सत्रभवे कमे

लोकादरनिकदेशेते इत्यादिभावपदेव्या
 चित्वासुस्तत्परमाहभावः क्रियाल
 क्षणमिति क्रियाधत्वर्यः साप्रसिद्धयः
 क्रियायालक्षणभावइतिभावः सर्वविरि
 त्त्याप्रसिद्धयावर्षणक्रिययाः अप्रसिद्ध
 चोरागमनक्रियालक्षणे अशुमालीसर्पः
 तस्यतनेप्रसिद्धे अरानिः शत्रुः तस्यतने
 चाप्रसिद्धे एवेकारकविभक्ती प्रदर्शयपर
 विभक्तीर्दृष्टीयितुमाह विनासहः दंडाते
 श्रयमाणोपदेप्रत्येकमप्रसंवेधते इति
 यायादादिशब्दस्यप्रत्येकं संवेधः तथा
 चविनादिप्रियोगे द्वितीयासहादिप्रिये
 गे तृतीया नम आदिप्रियोगे चतुर्थी रू
 ते आदिप्रियोगे पंचमी निक्षेपणा देर्य
 त्वान्निक्षेपणादौषधीत्याद्यादिभिः स
 प्रमीति चकारायापेन विनायापाद्विने
 याद्यपि अंतरेणोत्पेनवेतयोगे अदि
 लीनि द्वितीया द्विवचने अंतरामध्ये
 र्यः इत्याद्यादि पदाद्वाह्यमिति दंडा
 ते श्रयमाणस्यादिशब्दस्यप्रत्येकं संवे

ध्यायुयोगानुसारेण तन्मीयार्थहीनार्थी
 नुयोगेन हीमन्त्रवसितासेना न घासह
 सेवेधेयार्थः अनुहरिंसुरः हरेहीनाइ
 त्यर्थः तथाहा नार्थीपयोगेपि तत्रलक्ष
 णो हरिंप्रतिपुरः हरेहीनाइत्यर्थः त
 था लक्षणेमेभ्यस्ताख्यानभागवीप्सार्थ
 कैः प्रतिपद्यनुप्रियोगेपि तत्रलक्षणे
 • हरिंप्रतिपरि-अनुवाप्रकाशतेभक्ति
 इत्यभ्यन्ताख्यानेभक्तोविष्णुप्रतिपरि-अनु
 वा विष्णोर्भक्तइतितात्पर्यार्थः भागेल
 क्ष्मीहरिंप्रति पद्यनुवा हरेर्भीगोलक्ष्मी
 इत्यर्थः वीप्सायाभतेभतेप्रतिपरि-अ
 नुवाप्रमुः कैकास्मिन्भतेप्रभुरस्तीत्य
 र्थः तथा भागवर्जितलक्षणाद्यर्थका
 प्रियोगेपिहरिमप्रिवर्त्तते भक्तोहरिम
 प्रिदेव्येदेवमप्रिसिचनि तथाति क्रम
 णाप्रजार्थतियोगेपि अपिदेवानृ
 द्यः इत्यादयो यथा यथमृद्वः सहा
 रियोगेनतीयोदरीयन्नाह सहसदृशे
 त्यादि त्वमहेमिनेत्यादि निर्देशाच्चाप

कान्नघोरो विनायितरथीविवदायां त
 तीया यापयि योगस्य संबंधत्वादुभय
 संबंधाश्चित्वा दुभय उ प्राप्तिस्तथापि
 पश्यपवादत्वादप्रधानादेव आदिश
 कस्य कृत्यादिमोपि प्रकृत्याचारः प्राये
 णायासिकः गोत्रेण गार्ग्यः समनैति विष
 मेरोति द्विद्वेरोनधाम्येकीणानि सुखे
 न दुःखेन वापासीत्यादि तथा फलेशा
 न्नौगम्यमानायां कालाध्वनोदयतयो
 पि अहोशेन वा नुवाकोधीतः अथ उ
 तुमासमधीतो नायातः तथा संवत्स
 जानीतेः कर्मणो चकाराद्य पित्रापितरं
 वासे जानीते तथा मानादीप्सायां कर्म
 णी वा संतं शतं वत्सान पापपतिपयः
 शतेन शतेन वा तथा वारणाथमिधि
 कलहहीनार्थपर्ययोगे तैत्तिरिहृताव
 ता धर्मेणाथो विधिनि गुडेन मिश्रः
 शस्त्रेण कलहः पुराणेन हीनः मासेन
 अवः मासेन पूर्वः तथा अशिष्टं
 बहारे चतुर्थीः येषां दास्यासं पञ्चते

६१

कासुकः इत्यादिप्रयोगतो ज्ञेये नमश्चा
दियोगे चतुर्थीदशीपञ्चाश नमः स्वस्ती
त्यादि अलेमश्चोमश्चापेयञालेशब्दः
पर्याप्पर्थः शक्त इत्यर्थः चारणापीस्य
तुयोगे तसीयेव आदिना क्रियया यमप्रि
चेति ततोपि पत्ये शोने रवे रुच्यार्थधातु
प्रयोग प्रीयमाणारूपि हरये रोचते भस्त्रि
तथा आध्यतु दुः स्या शयां तापयितुमि
ष्टादपि कृत्वा यस्याध्यते तु ते निष्ठमेश
यमेवा गोपी स्मरन् तथा राधीत्यो वि
विधे प्रश्नविषयक म्मीली चतुर्थी कृत्वा
पराध्यति इत्यनेवा पछोगर्गीः शुभा
शुभे पर्यालोचपतीत्यर्थः तथा प्रत्यङ्गा
परस्य श्रुतो ते योगे पूर्वस्याः प्रवर्त्तनत्रि
यायाः कर्त्तुरपि विप्रायगा प्रतिश्रुतोति
आश्रुतोति प्रतिजानीत इत्यर्थः तथा
अनुप्रतिपरस्य गणाने पूर्वप्रवर्त्तनत्रि
याकर्त्तुः होत्रे अनुगणानि प्रतिगणानि
होतारं शंसते प्रोत्साहयतीत्यर्थः तथा
नियसकालवसननेन स्वीकरणेन स्वरणा

कासुकः इत्यादिप्रयोगतो ज्ञेये नमश्चा
दियोगे चतुर्थीदशीपञ्चाश नमः स्वस्ती
त्यादि अलेमश्चोमश्चापेयञालेशब्दः
पर्याप्पर्थः शक्त इत्यर्थः चारणापीस्य
तुयोगे तसीयेव आदिना क्रियया यमप्रि
चेति ततोपि पत्ये शोने रवे रुच्यार्थधातु
प्रयोग प्रीयमाणारूपि हरये रोचते भस्त्रि
तथा आध्यतु दुः स्या शयां तापयितुमि
ष्टादपि कृत्वा यस्याध्यते तु ते निष्ठमेश
यमेवा गोपी स्मरन् तथा राधीत्यो वि
विधे प्रश्नविषयक म्मीली चतुर्थी कृत्वा
पराध्यति इत्यनेवा पछोगर्गीः शुभा
शुभे पर्यालोचपतीत्यर्थः तथा प्रत्यङ्गा
परस्य श्रुतो ते योगे पूर्वस्याः प्रवर्त्तनत्रि
यायाः कर्त्तुरपि विप्रायगा प्रतिश्रुतोति
आश्रुतोति प्रतिजानीत इत्यर्थः तथा
अनुप्रतिपरस्य गणाने पूर्वप्रवर्त्तनत्रि
याकर्त्तुः होत्रे अनुगणानि प्रतिगणानि
होतारं शंसते प्रोत्साहयतीत्यर्थः तथा
नियसकालवसननेन स्वीकरणेन स्वरणा

द्वा० शतापशतेन वा परिशीतः सथा
 लुप्तसर्पयोगे संपद्यमानात् भक्तिर्नी
 नायकल्पते संपद्यते जायते इत्यादि
 सथा स्यात्तापितादपि वा तापकपित्वा
 विद्युत्तदितयोगे च वास्त्रगायहिते न
 था तुमर्षात्रियायोगे तुमनोः प्रयोगे क
 र्मीणि फले मीयानि कलान्यादृष्टुः या
 तीत्यर्थः तथा तुमर्षभावप्रत्ययो नास्ति
 यागापयानि यङ्ग्यातीत्यर्थः नौ कान्
 शुक्लशृंगालवर्जं मन्यतेः कर्मीणि वा
 अनादरेन त्वोत्तरोत्तरावामये नावा
 दोनुनत्वा नावेमन्य इत्यादि अर्धवर्जं
 तेगस्यार्थो नो कर्मीणि चेष्टाया वा ग्रामा
 यग्रामे वागता अर्धेनितुमार्गे याति उ
 त्थगतौ तु भवत्येव उत्थेन पथेन गच्छे
 ति अर्धेष्टा यो तु मनसा वने याति प्रसा
 दयः प्रयोगतो ज्ञेयाः अत्र चार्थविशे
 षविधि विवकल्यादिकं लोकाच्चाशब्द
 सूचनाद्वावसेयं रूते आदियोगे पंच

मीमुदाहरन्माह कृते ज्ञानादित्यादि अ
 न्य इति अस्यापि ग्रहणात्तात्पर्यं यो
 गेपि इतरो विनोकाग्रामात् अमो देव र
 त्रापत्तदत्र इत्यादावस्यादियोगस्य यत्
 दत्तादिनिष्ठत्वेपि एकत्वावस्य न्नपापे
 चम्यातद्विशिष्टमस्यत्वे प्रतिपादयितुं
 शक्यमिति द्वितीयात्संवेधिनः पेचमी
 न आदिशब्दादिगृह्यशब्दयोगेपि पूर्वो
 ग्रामात् अपमस्मात्पूर्वः दक्षिणोऽयं जैन
 निपातदक्षिणाहीत्याद्यं तन्निपातयोगे
 पि दक्षिणाग्रामात् दक्षिणाहिग्रामात्
 आरम्भाद्योगेव हिरेण्येनेच भवत्तारभ्य
 भवत्तु प्रतिवासेषो हरिः ग्रामाद्वहिः प्र
 त्याख्यानयोश्च कस्मात्वे० नपा तथा
 प्रतियोगे उपमानात् पेचमी अयुम्नः
 कृष्णात्यति कृष्णसदृश इत्यर्थः प्रति
 दानेच तिलेभ्यः प्रतियच्छति माषान्
 तिलाः गृहीत्वा पवान् ददातीत्यर्थः य
 यविजानानायोगे पेचमी तृतीया द्विती

याच पय विना नाना वाग्रा मात् ग्रामे रा
 ग्रामे वा तथा अ इ व्य व च नो स्तोको ल्य कृच्छ
 कनि पयानो कर गो वा स्तोको ल्य केन अ ल्या
 द ल्ये न कृच्छा ल्य कृच्छा कनि पया क नि पये
 न वा मुक्तः इ व्य वा चित्वे तु स्तोकेन विषे रा
 ह न इत्यादि दूरे तिका र्थे यः प्रातिपदिका
 ये द्वितीयापे च मी तनी याः स्युः ग्राम स्य इ
 रं ग्राम स्यो तिके इ रं इ रे रा वा अंतिका दे ति
 के न वा तथा वा स्यो र्थो नो धात् नो प्रयोगे
 वा पितु मिष्टात् एवे मोगो वा र प नि प नि
 मित्र मा व्य नो द री नो मिच्छु तित तो पि मा तु
 मि ली य ते कृत्स्नः तथा वि घा स्की कारे धा
 पकात् उपा ध्या या दधी ते य न आ ध्वे का
 ल निर्मी र्णो म उ य पे च मी त पु क्ता द ध्वे नः
 प्रथ मा स न स्यो काला त्स मी व ना हु मो
 योजने योजने वा का र्त्तिका अग्र हा य र्णी
 मासे इत्यादि प्रयोगा द व से ये विक ल्या
 दि क च र्छ व च्छ का र दे व नि र्ही र रा दो
 य र्ही द री पितु नि हार गो ता व ध्या च छे
 नि र्ही र रा मियादि क्रि प या गु रो न जा त्या

वाधर्मविशेषगानिर्दीर्घमाणास्य समु
 दयात्रिन्नीकरणमित्यर्थः सत्रषष्ठी च
 कारात्मनमपि सावाप्रधानात्ममुदा
 यादेवननिर्दीर्घात् नन निर्दीर्घमाणा
 वयवः समुदायात्रिन्नीसयदातदा
 धारत्वेन विवक्ष्यते आधारत्वादेव वृत्ते
 वषष्ठी स्यादिति चेत् सत्येन स्यैव प्रयत्ना
 यत्वात् निर्द्धारणाधिक्यव्याः समासनि
 षेधार्थत्वाच्च क्रियागुणजातिभिरित्यस्य
 संभवदुक्तित्वात् श्रीयोञ्जारादे
 वदत्तः पटुरित्यादौ संज्ञादिभिरित्यव
 छेदे भवत्येव क्रमेणोदाहरति क्रियापरा
 णामित्यादि आराधनत्रियपाकृष्णगु
 णानन्तत्रियत्वजात्याच भगवदाराधका
 दयो विशेष्यते आदिशब्दात्वाचित्कर्म
 णापि भजेशोभोश्चरणायो तथा भावक
 र्त्तृकराणोच्चरिवर्जो नो रजार्थो नो कर्म
 णि चौरस्य रुजतिरोगः भावकर्त्तृकाद
 न्यत्र नदीकलरुजति कर्मत्वविवक्षा
 योत्तु चौररुजतीत्येवं तथा नाद्यतेः

कर्मणा शिषि सख्यो नायते सख्यिर्मे
 नृपादिति प्रार्थयत्यनेन्यर्थः अन्यत्र
 बहुनाययति पाचत इत्यर्थः तथा जा
 सते सहेतव्यस्तविपर्यस्तमि प्रपद्ये ई
 तेः नाटयते पिनष्टे आकर्मिणी हिंसाया
 धि ध्यानः पिनष्टि अवहेतीत्यर्थः तथा
 दुतव्यवहारार्थो व्यवहरति द्विपत्नीस
 र्थः ब्राह्मणोपरायति सौख्यीत्यर्थः शत
 सदीव्यति सोपसर्गस्य वा स्यवा शतेश
 तस्यवा प्रतिदीव्यति तथा कृत्वोर्थप्रयो
 गे कालवाचिन्यधिकरसोऽपेक्षकस्योहे
 मुक्ते अधिकरणविवक्षा योतु विरहस्य
 धीते इत्यादिप्रयोगवशात्तत्तेयं स्वभा
 दियोगे सप्तमी वीकाराख्यं च दर्शयन्
 हस्याम्यादीनि आदिशब्दादींश्चरता
 पादसादिप्रतिभूपसूते योगेयं ही सप्त
 म्यौ आमुक्तः कुशलो वाहरि पूजने हरि
 पूजने स्यवा अन्यत्र उक्तः शकटे गौ त
 था साधु निष्ठुरा यो र्यो गे च्छीयो सप्तमी
 मातरि साधु निष्ठुरा वा आच्छीयो किं

वासु

७२

साधुर्नस्योराजस्तत्त्वकथनेन तथा प्रसि
तोत्सुकाभ्योयोगेनसीयासप्रम्यो प्रसित
उत्सिकोवाहरिणा हरौवाइत्यादियथा
प्रयोगमद्वयं अत्राप्यर्थ विशेषविकल्पा
दिश्रार्थः कर्मकार्ययोः ४ अत्रादाविति
आदिशब्दात् कृतवत् कि० उ० इत्यु० उ
क० कल्पेताव्ययः शान० शान० कसु
कान खल्वर्थशीलार्थसच० नविष्यद्
र्थकाकमविष्यदाधरोपीन् इत्यादयोगस्य
ते क्रमेण प्रत्युदाहरणं त्वयाकृतं ग्रामे
ग्रामः संहकृतवान् विश्वं च त्रिहरिदि
दृष्टुः अलेकारिणुर्दृष्टि दैत्यानघातुवः
जगत्सद्गुणसुखकर्तुः हरिप्रणाम्य लक्ष्मी
मिच्छन्मालोविभ्राणाः अन्नपेचिवान्
शुभचक्राणाः ईषत्करः प्रपेचौहरिणा
विश्वकट्टी सप्तः पालकोवतरति ग्रामे
ग्रामी सुखमणोदायी अत्रवाटा उग्रो रि
त्यतोवानुवृत्तेलोकाच्च वर्तमानार्थक
योगेष्वह्नी सतो ज्ञोतः शीलितो देवद
त्तेनैत्यादौ चन् कोसो हरिश्चन्द्रप्रजा

नामित्यादौ तु स्यात् तथा न पुंसके भावे
 कृयोगे कर्माद्यविवक्षायां षष्ठी सप्तो
 गते कर्तृत्वे तु सङ्गिगीते अधिकरण
 वाचिकयोगे नि इदमेवामासितं इदमे
 योऽनुक्तमोदनस्य उक्तप्रत्ययान्तकमश्च
 योगेष्वष्टौ लक्ष्म्याः कामुकः तथा द्वि
 यः शत्रुघ्नीः पुरस्य पुरं वा द्विषन् कृत्या
 नोप्रयोगे कर्त्रीरिका मयाममवासेव्योह
 रिः उभयप्राप्तौ कृत्येष्वष्टौ ननेन स्याद्वे
 जेगावः कृष्टेन कर्त्रीकर्मणोरुभयोः प्रा
 प्तिर्यस्मिन् कृतितत्तयोगे कर्म्मिणीष्वष्टौ
 सप्तो गते आश्चर्यं गवो दोहे गोपेनेत्या
 दिज्ञेये स्मरतौ स्मरतावित्यर्थः ग्रहणो
 त्तस्य स्मरणार्थधातुप्रयोगे कर्म्मिणी
 ष्वष्टीत्यर्थः चकाराद्वये शोरपि सार्धं वा
 द्यतेः जगतामीष्टे कर्म्मत्वे विवक्षायां
 सुमातरस्मरयिन्नु कर्म्मिण्यविवक्षायां
 संबधमात्रं विवक्षायां षष्ठी सिद्धवान
 र्थव्यमेतस्मिन्निचेतस्य एतद्वारं प्रसा
 मर्थीदप्यदविधानं घट्टानसमाप्त
 इति सूचनात् ततश्चात्तु स्मरणमि

वासु

७३

सादौ समासाभावः हेताविति साध्य
साधक इत्यर्थः शब्दः पक्षः अनित्य
त्वे साध्यो कृतकत्वे हेतुः अनित्य इति
प्रथमे प्रयोगश्च साधत्वोत्पत्तौ न पेत्त
दोषः अयं हेताविति अयस्य हेतुः कार
णोत्पत्तौ च मीत्यर्थः अयेत्युपलक्षणं
जुगुप्साविरामप्रमत्तार्थानां तत्तत्तथा
पाजुगप्सिते पापादिरमनिधर्मसमा
पत्तिष्वहीच हेतुप्रयोग इति प्रयोगस्य
शब्दधर्मात्वाद् हेतु शब्द एव गद्यते न
हेत्वर्थः चकारात्सर्वीरियोगे तत्सीयापि
कस्य हेतोः केन हेतो नेत्यादिसर्वनाम्नो
हेतुप्रयोगे द्वितीयाव्यतिरिक्ता सर्वा वि
भक्त्यो निमित्तकरणहेत्वर्थेषु भवेत्सी
समाध्यकारादयः को हेतुः को न निमि
त्रेन कस्मै कारणायेत्यादि सर्वनामा प्र
योगे विप्रातिपदिकमात्रात्तत्सीयादयः
इति केचित् ज्ञानेन निमित्तेन हरिः से
वाः इत्येव अनेन प्रकारेण भवेत्तदस्य
भावः तस्मिन्नर्थे तत्सीया भवतीत्यर्थः
श्रियो पुत्रत्वेन संसारमसारत्वेन यथा

मीत्यर्थः येन २ अंगानि सत्यस्य स्ये गेश
 रं येनेति तदवयवौ हेतुत्वेन निर्दिष्ट
 ते सवविकृत एव विकारहेतुरित्येन
 विहते नो गीनो विकारो लक्षणे तस्मादे
 गात्रयेत्यर्थः जनिकर्तु २ जनने जनि
 जने जन्यर्थस्य जन्मनः कर्त्री सव जाय
 मान एवेत्यभिप्रेत्याह जायमानस्य का
 र्यस्येत्यादि उपादानमत्रकारणमात्रेण
 ह्यनेन समवायिकारणं पुत्राद्यमोदो जा
 यते इत्यादौ तदभावादप्रसंगस्तथा
 दानसेनेत्यात्रापादाने पंचमीति स्तु
 द्यानुसारेणोक्ते आहुदियोगे चेति म
 र्यादाभि विधायक आहुदियोगे पंचमी आ
 दिनावर्जनायकापि पण्योर्गो गेयि अ
 थि हरि परिहरि संसारः हरिं वर्जयित्वा
 संसार इत्यर्थः तथा अकर्तुः प्रभवदपि
 हि भवतो गंगा प्रभवति प्रथमं दृश्यते इ
 त्यर्थः तथा पराजे प्रयोगसद्धार्यदपि
 पापापराजने इत्यादि सेये तदर्थे इति
 तच्छब्देन कार्यं निर्दिश्यते तस्माद्दे

तदर्थं तदर्थशब्दः कार्यप्रयोजनं का
रणाभावे तदर्थस्य भावस्तदर्थं तदर्थ
शब्दः कार्यकारणसंबन्धभावे ततश्च
ष्टांशप्रमाणं च न कुधारियोगे चेति कुध
दुमे हेष्वास्त्यर्थः कुधारयस्तद्योगे
प्रतिकोपस्ततश्चतुर्थीवाच्येत्यर्थः त
तश्च भावी प्रीतिस्तदोत्पत्तिकोपा
भावाच्चतुर्थीभावः सोपसर्गयोस्तु कुध
दुहोर्द्वितीयेव वृत्तमपि कुपति अमिदु
स्त्यति एवमोपुष्पमइमइकुशलसुखा
र्थयोगेष्वातीर्थीचतुर्थी यहीच कृष्णा
यहृष्टस्य वाचिरे जीवते भूमादित्यादि
कपल्लोपइति यत्र कपवर्थः प्रतीयते
सचनप्रयुज्यते सकपल्लोपः तस्मिन्स
त्तिकर्मण्यधिकरणे च ये च मीवक्तव्ये
त्यर्थः हस्मिमारुह्य शीसने उपविश्य प्रेत
तद्व्यर्थः निमित्रादिति निमित्रात्ययो
जनवाचिशब्दात्कर्मण्यधिकरणे
च ये च मीवक्तव्येत्यर्थः चस्मिन्निमित्तादौ
हनननिमित्ताच्चस्मिन्नेहोपादिकर्म

योगे सप्तमी समभूत सीमनिमित्रे पुष्क
 लकः पाषाणो ह सो विहितः केचिन्नु
 गुरमेद्रोतरालो गसीमे निप्रोच्यते बुधे-
 पुष्कलो नृषमेरः स्याद्वन्यः सो गंधदेतु
 कः सीमिगुरमेद्रोतरालावपवनिमित्रे
 पुष्कलो नृषक विशेषो दसोधन इत्याहु
 विषये चेति क्रियापादाप्रयोगे कर्त्तृकर्म
 घसंभवतदाधारत्वासे प्रवादारम्भः सर्व
 चतुर इति सर्व विषये चातुर्यं मस्येत्यर्थः
 चकारासे साध्यसाधुप्रयोगे साधुः कृत्स्नो
 मानरिः असाधुमी तुले तथा क्रोतेनेतयो
 ने कर्मणः अधीसी व्याकरणे इत्यादि
 षष्ठीसप्तम्योचानादर इति अनाररेषा
 त्येषष्ठीसप्तमीचवक्तव्येत्यर्थः अनारद
 रश्च बलं हृदं विवेकाविवेकजत्वाच्च
 तुर्द्धेति चेत्तसि कृत्योदाहरणचतुष्टय
 ग्राह वदनामित्यादि वदनाक्रोसिसोना
 दस्यगत इत्यर्थः आर्यो विवेकी विवेका
 दसन्मार्गी मनादस्य सन्मार्गी राया सोम
 र्थः अनार्य इत्यत्रा विवेकादनादरः

सनमार्गिणा प्रवृजतिसम्यस्यति हवा
दिवेकादा चकाराकारकद्वयमध्यस्था
कालादध्वनश्च सप्तमोपचय्योऽप्रयु
क्तयोधहेछहादाभोक्ता अत्रकारकेन
प्रक्रियानिमित्तभूताशक्तिः सतश्चायु
जियोर्द्वयोष्कारकशक्तौर्मध्येकालः अ
थवाधिकरणकर्तृकारकद्वयमध्यस्थः
एवमिहास्पायंक्रोसेक्रोशादालक्ष्येविधे
तत्रायाहस्तलक्ष्ययो कर्तृकर्मणोर्मध्ये
ध्वा तथा अधिकयोगेपि लोके लोकादा
अधिकोदरिः इत्यादिप्रयोगवशादुक्तं
अयोक्तेर अत्रैरुक्तमयोक्ते तदेवविव
क्तोत्तियदिदमिति कृताचेति चकारात्र
द्वितेचसमासेनच तद्वितोक्ते कुंकुमेन
रक्तं कौकुमे समासोक्ते प्राप्तमुदकोग्रामः
प्राप्तोदकोग्रामः छंदसीत द्रविष्यवृत्रि
रिति बाहुलकात् दधिजोहोमीति द्विती
यार्थे ततोऽत्रा वृक्षस्य निमित्तार्थे प्रथमा
वृजस्य इत्यर्थे द्वितीया इत्यादि कर्त्रीक
र्मचकारांसे प्रदाने तथैवच अपादा

नाधिकरामिस्याहुः कारकानियत इति श्री
 महेश्वरदेवविरचिते सारस्वतप्रसादेकार
 कप्रकरणे विभक्तिनामर्थवत्त्वेनिरूप्यते
 युक्तानां समासविरूपणं प्रतिजाननं समा
 सश्चान्वयेनाभ्यामिति सामर्थ्यात्ताव्याचष्टे
 अर्थार्थवदित्यादि अयामाशयः समास
 श्चान्वयेनाभ्यामिति सूत्रे च विभक्तिनामे
 निपरिमाधिक्येनामगद्यते तदा विभक्ति
 रहितत्वादसाधुत्वं अनन्तित्वं समासो
 तवर्तिविभक्तिलोपविधायकं चैवार्थं च
 स्यादतो नामाख्यते व्यादौ प्रसिद्धं सुवेत्ता
 परवर्ण्येनामगद्यते अत उक्तं पराना
 मिति पादत्वे चानर्थकानो निपातनाप्रपी
 ति अर्थवद्विभक्तिविशिष्टनामित्युक्तं
 अर्थविधेतेषु तानि अर्थवेति विभ
 क्तिविशिष्टानि विभक्तिविशिष्टानी
 तानि च तानि च तथा अथवा अर्थवि
 चते यासुता अर्थवत्तः अर्थवत्तश्चासा
 विभक्त्यश्चतुर्विधानां अर्थवद्विभ
 क्तिग्रहणस्य संगसंगतिः सूचिता विभ

क्लीनामर्थवत्त्वरूपसमासार्थस्यापि
 विप्रक्षार्यत्वात्त्रिकारणयोश्चित्तत्वात्स
 मासः ४ समासने समासः सचैकस्मिन्सं
 प्रवर्तमाने द्वयोर्वद्नेनैवास्पात्त सतश्च ना
 श्चोच नामानि च नामानि तेषां द्वयोः पारयो
 समाससत्त्वकंचैकविद्योरित्यादि परस्पर
 रसापेक्षत्वे मन्वयः समास इति सामान्य
 समासविधायकयोगः अन्येनाश्रान्ति
 तिनियामकोपयोगः सतश्च सामान्य
 तः अनेकेषां यदाने समासो भवेति सच
 नामान्मन्वययोग्यत्वे सत्त्वेव प्रवर्तनीत्यर्थः
 चकारादनुक्तसमुच्चयार्थतद्विसौप्यच
 ययोग्यत्वे एवेत्यभिप्रेत्याह चकारात्तद्वि
 तीयीति नियमफलमाह सत इति देवद
 त्तस्य भार्या पुर्वस्य वस्त्रमित्यादौ देवदत्ता
 न्वित भार्या पदवत्त्वाच्चितपुरुषपरयो
 र्मीधोवर्जिनोरन्वयाभावान्न समास इ
 त्यर्थः एवं वस्त्रमुपगौरपत्यैव त्रयेत्या
 दौ तद्वितोपिन द्विगुक् र्मीधारयोक्त्यु
 रवत्वेपि अयोसरमेदाभिप्रायेणैव हि

ध्यमाह सचयद्विध इति महामायायु
 क्तानि प्रापकारण्यवपीभावादिलक्षणा
 याह पूर्वपदप्रधान इति आदि साक्षात्
 याचितत्वे प्रधानत्वे तद्व्यपदार्थस्यैव सं
 भवतीत्यनेनोपचारात्पूर्वपदार्थिनिः प
 र्वपदार्थीलक्षणे यद्युपभयपरप्रधा
 नस्यापि पूर्वपदप्रधानत्वमस्ती तस्यापि
 नियमो गीकरणा न्नानि प्रसंगः वाक्यस्य
 व्यवच्छेदकत्वत्वात् एतच्चोन्मात्रगगमि
 यादो व संभवती तत्रापि कत्वे मुक्ते एवमु
 त्तरत्रापि यच्च गवधनमित्यादावुत्तरपपवि
 षयद्विगोरुत्तरप्रधानत्वे पूर्वपदार्थप्र
 धान्ये हेतुमाह तस्य त्रिधा त्रिसंवेधारिति
 एकपदप्रधानानेकपदप्रधानप्राप्तौ
 यममाह उभयपदप्रधानो वलवानिति
 ततश्चोतया त्रिधा तस्य पत्नित्याजपेरित्या
 दो त्रिधारा नो स्थपतिरिति तत्पुरुषे त्रिधा
 दृष्ट्या सो स्थपतिश्चेति कर्म्मधारये च प्रा
 प्रे उभयपदप्रधानत्वात् कर्म्मधारये एक
 यवसीयते तत्पुरुषे यद्व्याप्यलक्षणा
 देवप्रसंगात् समासप्रयोजनमाह ए

कपचमित्यादि अनेकेषां पदानां मेक
 पदे समासेऽप्युदात्तादिस्वरेक्यं चे
 एवेकविभक्तिकत्वमपि तत्राव्ययीभा
 वे प्रतीययादपि पुरस्वपदविग्रहस्य नि
 त्यसमासत्वात् स्य निमित्तत्वे रक्षयन् वि
 भक्त्यर्थी व्यपपदसमास निरूपणाप्रवि
 यामाह अधीस्त्री इति स्थिते इत्यादि वि
 ग्रहशब्दार्थमाह अन्वययोगार्थेति अ
 न्वययोगार्थं समर्पयति बोधयतीति
 तथा यावदिति पर्यवसन्नोर्थः कृते स
 मास इति समास इति सामान्यतः समास
 विधायकेन योगेन समासे कृत इत्यर्थः
 पूर्वव्यये प्रधानत्वेनाव्यये पूर्वपदे इ
 त्यर्थः ततश्च आवास्यात् उच्चैर्भुत्व इ
 त्यादौ नातिप्रसंगः समाससंज्ञायामिति
 अव्ययीभावाख्या समासविशेषसंज्ञाया
 मित्यर्थः समासप्रत्ययपाद्विभक्तिं लु
 गित्यतो विभक्तेर्लुगित्यनुवर्तते समास
 प्रत्ययोरित्येकापिसप्तमीनेदेनाच्चेति सा
 मर्थ्यादित्यभिप्रेत्याह समासेवर्तमाना
 या विभक्तेः प्रत्येव परे इति समासावय

वभ्रताया इत्यर्थः नामसंज्ञायामित्यर्थः
 ह्रस्वत्वेन पुंसकस्येति सत्रेणेत्यर्थः अथ
 यपूर्वत्वेऽपि पूर्वपदार्थप्राधान्याभावाद्
 व्यपीभावाभावरक्षयन्त्यारयः क्रोताप्य
 कृद्धितीयेति तस्युरुषोराहरणो ह्रस्वप्रसे
 गसंज्ञाद् रयमिति क्रोतामियादि कृते स
 मासेव्यपस्येति सामान्यनिर्देशात्पूर्वनिष्प
 तः कुलविशेषणत्वात्कीवत्वे पण्य २
 योयतावीसापराधीननिवृत्तिसादृश्या
 नियथापी सत्रसादृश्यत्वात्तिरिक्तेर्पेवर्त
 मानीयथा शब्दः समास्यते इत्यर्थः सत्र
 पदार्थानि क्रमेण उदाहरति शक्तिमनति
 क्रमेणानि सादृश्ये तु यथाहरिः तथा हरः
 अतोमनसः ३ अथ व्यपीभावादित्यनुवर्त
 तेनात इति संध्यते अतो न इति नावपी
 भावविशेषणं विरोधात्कितु आदे सविशे
 षणमित्यभिप्रेत्याह अनेवर्जयित्वेति प्र
 यणोक्त्यपोभावस्यैकवचनं तत्त्वादनन्तर
 इत्युक्ते पंचस्युपलक्षणं एवं वाटाशोरित्य
 आदि अथ व्यपीभावादित्यत्रालु क्वचिदित्य
 अनुवर्तकारोत्तरादव्यपीभावात्तद्विभक्तिर
 लुगिति आम्नावाभावे लुगभावः अव

धारणार्थे ३ अवधारणं निष्कयस्तरपीके
यावच्छब्दे रूच्यपदे सनियो नयः सो व्यपी
भाव इत्यर्थः अयमवधारणं नैना बहुनेना
वधारणमिति पन्मया मुक्तमिति महिका
णामभाव इति विग्रहे अर्थी भावार्थकाव्य
पसमासे लीवत्वाद्दसत्वे अमादेशे च नि
र्मदिकमिति मिद्धि निर्देशः यावन्निचेति
अनुक्तं समुच्चयार्थी चकारादर्थविशेष
यु अर्थपीभावो ज्ञेयः सयोक्तुमुक्तचित्ता
या रुद्धेत्याधिक्ये विग्रहे पश्चापयापो
चे अनुक्तपश्चात्तमभावे साकल्ययोगपद्य
चे १ सादृश्ये अर्थी भावे सथेव चोत्तवाचित्वे
यि शब्दे प्रादुर्भावो असे प्रतीत्येन रर्थे च
२ इत्यादावपि नित्ये अर्थी हे रिहो व्यपीभा
वः सामीप्ये र्धे वापस्पहेतुः समस्यते
न अक्षरशलाका संख्याः परिणा प्रतिनामु
नाममात्रार्थे निहृत्तवमायती गवमित्या
द्ये सिद्धमेव निर्दिष्टं ४ आडुप्यादाव्याप्नो
र्यपरिवहिरंचवपंचम्या पारे मध्येषणा
सारख्यावशेन वासमस्यते इति एतज्ज्ञा
ख्या नोदाहरणानि स्वयम्भूतनीयानि वि
स्वरनयान्नप्रपेक्षते इत्यव्यपीभावः अ

मादौ अम आदियेष्टांसे अमारयः द्विती
 याद्याः सप्तम्येता विमक्तः नासोचप्रत्य
 यत्वात्प्रत्यपग्रहणेन तदेतस्य जासावेक
 वचने पूर्व्यापीभावइत्यतः पूर्वइत्यनु
 वृत्ते इत्येतत्सर्वेचेन सिक्त्याह द्वितीया
 यत्ते पूर्वपदे सतीति वीर्गुणादित्यतो वातु
 वृत्तेर्वाक्यमपि वाशब्दादमादाविति सामा
 योक्ते लीकादाख्येष्टाने साग्निके इत्यं
 दावपि प्रयोगस्तत्स्युरघोवसेमः तथा अ
 र्धननित्यसमासः सर्वलिङ्गताच द्विजापाय
 द्विजार्थः पटः द्विजापीपटी द्विजार्थवत्
 तथा इवेननित्यसमासो विमक्तलोपश्च
 वागर्थविव तथा निर्द्धारणार्थं पष्ठान
 समासः गवो ह्यनासं पन्नदी राखे प्रति
 पदविधानापि षष्ठीनसमस्यते सार्धो
 ज्ञाने तथा पररागुगारपूर्यसरव्यबत
 व्यसमानाधिकरणार्थं न षष्ठीनसमस्य
 ते सतो षष्ठः पटस्य शौल्क्य चेदन्नगंध
 इत्यादौ सदागुगाचाचिनस्तु प्रवत्येव क
 लानोत्तमः द्विजस्य कुर्ध्वेन सतो कुर्ध्वीणः
 सतो ह्यलो शतो कर्त्तव्यं शतो नलस्यः

एवेमन बुद्ध प्रजित योगेपिन सत्तोमत्तो
 पुद्धः प्रजितोवा अधिररणवाचित्तयो
 गोपिन इदमया सितेगते मुक्तेवा उन्न
 य प्राप्तो कर्मपट्या अपिन अश्रय्यो ग
 वंरोहो गोपेन शापिकोत्पादो अकपो
 गेकर्त्तवट्याः समासोन अपास्वष्टा व
 चस्य प्रतीसनामर्चक इत्याहो कर्त्तरित्
 जकाभ्योन अमर्त्री उरालवपुष्पकीडा
 मेजिकादेन लेखक इत्याहो च भवत्येवे
 सादिप्रयोगवसादवस्थावसेया कुचि
 दमाघेतस्येति अमाहो पूर्वपदेसीती
 सुक्तेः माघेतस्यतस्युखे पूर्व निपात
 त्वमुक्ते अत्रप्रयोगतः कुचिस्वरत्वेवक्त
 व्यमित्यर्थः कुचिरित्युक्तेरगाहिन इत्या
 प्यपि पुर्णोक्तोनेत इत्यत्र रेफात्पस्यापि
 नस्यगात्वाभावनिर्दिशतापकादिन्न
 परस्थानिमित्तेगात्वाभावात्समासेतो
 कपघरात्वेभवति नवेस्याकोत्तायामा
 हे समासे कुचिदैकपघमिति कुचिरि
 सुक्तेः पुरगा मिश्रकासारिकाकोटरा
 मेभ्योवनस्यनित्यं पुरगावगमिन्यादि

एवंप्रवर्गो निर्घणामित्यादावपि उौषधि
वनस्पतिवाचिभ्यः परस्परमुचनस्यवा इ
कीवर्गो इकीचनमित्यादि पुकारेभ्यश्च
कपापेचउ इत्येचस्वच्छिद्रम्यपनारम्या
वेत्यादिप्रयोगादस्य जावश्च इति छेदः
नजोतस्मादृश्यमजावश्चतदम्यत्वतद
ल्यताश्च प्राशेस्यविरोधश्च नजर्था षट्
प्रकृतिर्जित्वा कारोमत्वादकारोनादेशवे
पर्थप्रसेगात्सर्वस्य यद्यनेत्यस्यसाके
तिकप्रथमोत्तत्वात्त्रिर्दिश्यमानस्यादेश
नवेतीति सर्वस्य नाकादिवर्ज्यमिति पुं
वदेत्यतोनेतरस्यत्राद्यनुष्टुप्त्रेकीवस्यया
नाकादौनेत्यर्थः नाकारयश्च नाकन
कुलनखनमुचिनपुंसकः नक्षत्रादयः
अनरः क्लीहत्वाद्धिः स्वरे इत्यत्र शेषकेत्य
नेत्रसूत्रनोवानुष्टुप्त्रेकीवस्यया अतश्च
इत्यादौतरभावः तरयेत्यादि तस्माद
म्यः तेन विरुद्धः तस्याभावः इति विग्रहः
चार्यं च स्यात्तर्थाः तस्मिन् जात्यामि
प्रायेणैकवचने चार्थानाह समुच्चयेत्या

दि समुच्चयान्याचययोः स्वरूपं निरूपय
 न्नच योगत्वाभावात्तत्र समासाभावेऽप्य
 ह सञ्ज्ञेति ईश्वरे प्रजस्वगुरे च भजस्वेति
 एकस्याप्यभजनक्रियाया ईश्वरगुरुभ्यो
 प्रत्येकं संवेधात्समुच्चयः यदा त्वेकस्य प्र
 धानस्यानुरोधेन तदप्यन्वाचीयते त
 दा चयः सदाह० वदो प्रित्तामटेत्यादि
 अत्र प्रित्तननुख्यगवानयननुप्रासंग
 कं एकस्य वदोः क्रमेणाटनक्रियया गवा
 नयनक्रियया च संवेधात्तदा चयः अत्र
 योश्चार्थयोः समासाभावे हेतुः परस्पर
 संवेधादिति समुच्चये तावत्परस्परान्वि
 संवेधात्तद्वेश्वरादयो भजनादिप्रि संवेधः
 मानाः समुच्चोयंते एवमन्वाचयेयि अ
 यो संवेदावपव प्राधान्येन क्रियान्वपइ
 तरेतरयोगः स एवतिरोहितावपव प्राधा
 यः संहृत प्रधानः समाहारः दंडे पूर्वभा
 वनियमाभावे नियमामाह दंडे ल्यस्वरे
 त्यादि अल्पस्वरस्य मध्यपदा प्रधानस्या
 अर्हितस्य इकोरातस्य उकोरातस्य च

पूर्वनिपात इत्यर्थः अल्पस्वरत्वं च समस्य
 मानपरायेत्या अनेकप्राप्तावेकस्य नि
 यमः हरिहरगुरुवरः हरिगुरुहर तथा
 शंखदुडुप्रिवीणा वीणाशंखदुडुमयः
 वक्रव्यत्यास्ययोगसः स्वरादेरकारो नस्य
 पूर्वत्वं ईशकृष्णवदुद्युत्वे नियमः अथा
 र्थद्राः ईशश्चरथा तथा स्वराधकारो नस्य
 कारोकारो नस्य च प्रियः समासेस्वरपदेन
 स्य पूर्वत्वं ईशग्री ईशवाक् तथा समादरा
 णामनुनदत्रवाचकानामनुपूर्वेण पूर्व
 त्वं हेमसफिराशो आशीनी अरण्यो एवं ल
 ख्यतस्य पूर्वत्वं कुशकाशं वर्णानां चानु
 पूर्वव्येणोव पूर्वत्वं आस्त्रणादत्रियविटश्च
 द्राः जायापत्नी पुष्पपुनर्वत् इत्या राविका
 रानोकारो नस्योरधिन पूर्वत्वमित्याह
 ननु समासवाक्यचकारः किंचन प्रयुज्य
 ते इत्यने आह उक्तार्थानामिति इतरतर
 योगादे समासेनोक्तत्वाद्यस्या प्रयोग इत्य
 र्थः देवतादेव इति देवतावाचकानाम
 योने दं व समासे पूर्वस्य पूर्वपदोत्पशच

वासु

८१

रस्यदीर्घवक्रव्यस्यर्चः वाशब्दस्यव्य
वस्थितविकल्पार्थत्वादग्निवापूवीष्वग्नी
इत्यादौ न प्रादेशस्तथा नोऽनुमामिति
षत्वविधानज्ञापकस्य प्रादेः सस्यषत्वा
भावात् अवगमादग्नीषोमावित्यादौ क
कथं षत्वमित्यत आह अग्न्यादेः सामा
दीनामिति सस्येति शेषः वक्रव्यस्यप्रये
गानुसारित्वादीर्घप्रादेवाग्निशब्दान्ते
ह अग्निसोमो मातावको आदिशब्दान्ते
अग्निष्टुत अग्निष्टोमः ज्योतिष्टोमः
आयुष्टोमः मातृ ख्यसा पितृ ख्यसा अं
वेष्टु इत्येवमादयो ज्ञेया इतरैतरयोगे
द्विवचनमिति द्वयोः समासे द्वयोरप्यव
पयो प्रधाभ्यामिद्विवचने बहुनात बहु
वचनमूह्यं समाहारस्य मुदा य प्रधान
त्वात्तस्यैकत्वादेकवचने प्राप्ते विक
ल्पमाह एकवद्भावविधिं केचित्सर्वौ
द्वौ विभावयेकवद्वत्सीति इतरैत
रयोगेप्येकवद्भाव इत्याहुः वाशब्दव्य
वस्थायां प्राप्तिर्यस्येनो गादीनां द्वद्व

स्यनिस्यमेकवद्भावः वृत्तमगसराधा
 न्ययंजपशुशकुन्यश्रुवउवपूवीपरा
 धरोत्ररादीनांच चूताशोकंचूताशोका
 इत्यादि कलसेनाचनस्यति मगशकु
 त्रिदुइजेतुधान्यसराणां नवदुप्रकृति
 कश्चएकवत् वदराणिच आमलक
 निचवदरामलकं विप्रकृतीतुवदरां
 मलकोस्तनः रधिपयआदीनांचने
 कवद्भावः रधिपयसीत्यादि अन्यश्च
 अन्यश्चेति विग्रहे द्वंद्वेचिप्रकृतिलोपे
 एकवद्भावे पूर्वस्यान्यशब्दस्य समाग
 मे सस्य विसर्गे उत्तौकारयो रलोपे वा
 योन्यमिति वक्तव्यत्वात्कर्मव्यतिहा
 र एव सक् अन्योने विप्रानसंति अथ
 त्राः न्या न्यपरस्परमिथ्यत्र कुयोष्क
 योवेनिवाशब्दात्तथाभावे डौर्लुकि
 सः शशकुशपलाशमित्यादीनपुंस
 कत्वार्थमाह एकत्वे २ अत्र तस्युरंघ
 स्यापुपलक्षणात् वाटाडोरित्यने
 वानुवृत्तेस्तव्यवस्थयावस्थायास्त

वासु०

८२

सुरषः पूर्वपदार्थानावाहुलयेत्कीवे
स्यात् शलमानोच्चायाशलमच्चायेत
थारवानसमेईश्वरसमेरत्तः समेस्त्री
सन्त्रमितिसेघातेतथासेनासुराच्चाया
शालानिशोतोवात्कीवे द्विजसेनेद्विज
सेनीइत्यादिअसेनेत्यादौचनेमिप्रयो
गतोनेये चार्थे द्वंद्वस्यत्रद्वयत्रयौगुणा
दित्यतोमेउक्कस्तुनित्यायेनवानुष्टुत्रे
प्राणीतृप्यसेनोगानोसमाहारएवद्वंद्व
दधिययआरीनामितरेतरयोगएवद्व
दमगादीनोचोभययेनित्यवस्थेये ए
कत्वेद्विगुद्वंद्ववित्यत्रद्विगोःस्मृतत्वाप्र
संगतोद्विगुनिरूपयिष्यंस्तस्मिन्तुरा
माहसेख्यापूर्वैरतिवाच्यवाचकयोर
नेरापचारात्सेख्याशब्देनतद्वाचक
पदमुपादीयते तत्पूर्वकोन्ययोयोद्वि
गुसेतोभवतीत्यर्थः एतच्चसमाहारेत
रईयद्विगुरित्यनेनैकवाक्यतपाचेति
तत्तश्चसमाहारेथंसेख्यापूर्वोद्विगुः
सचेदकारोतत्तदातत्तईवित्यर्थः ए

वंचद्विभार्ये इत्यादौ संख्या संख्या पूर्व
 त्वेपि शाशकुसपलासमित्यादौ समा
 हारेपि द्विगुत्वा प्रसंगः समाहार इत्य
 स्पतद्वितार्थे त्रपदोपलक्षितत्वात्
 चकपालेषु संस्तुतः प्रोडाशः यंचक
 पाल इत्यादौ तद्वितार्थे द्विगुपंचगवो
 धनेपस्येति यंचगवधन इत्यादावुत्र
 रपदेयरे समाहारे ४ अत्रापि बौर्गुणा
 दित्यतो वा तु च त्रेण वतात् द्विगोरीपका
 त्रिखट्वे त्रिखट्वी तथा अनेतोत्रप
 दस्यनकारलोपः ईष्वा यंचकर्म्य पच
 कर्म्य पात्रादावुत्र रपदेचन यंचपात्रे
 त्रिभुवने चतुर्भुगमित्यादि पात्रादि
 श्चाकृतिगणाः त्रयाणां फलानां समा
 हारस्त्रिफला अत्रानादि परंपरा प्रये
 गतो द्विगुत्वे अकारोत्तत्वे पीवभावन
 पुंसकत्वाभावौ स्त्रीत्वे च बहुव्रीहिः
 २ अन्यस्य समस्य मानपदानि रिक्त
 परस्परार्थः अन्यार्थतास्मिन् अस्ति

धन इत्यत्र अस्तीति सिद्धे तत्र निरूप
 क मय्यये स त्वा र्थे अन्य पदार्थस्य प्रधा
 त्वेन समस्य मान पदार्थस्य विशेषण
 त्वा यत्न दत्ता त्वाभ्यां द्वे विधा द्विशेष
 णात्वे सतु रा संविज्ञान इत्याह तस्य प्र
 धानस्येति तस्या प्रधानस्य अन्य पदार्थ
 स्य एकदेशः शमस्य मान पदार्थः वि
 शेषण तया सव्या चर्तृ कत्वेन यन्न स
 मासेताप ते सततु रा संविज्ञान इत्यर्थः
 यस्येति पाठे यस्य प्रधानस्य एकदेशः
 कर्त्ता द्विशेषण तया समस्य मान पदार्थ
 र्थत्वेनेत्यर्थः तस्या अन्य पदार्थस्य गुणो
 वन्निपदार्थः कार्यत्वेन यत्र संविज्ञाय
 ते सततु रा संविज्ञान इत्यन्यर्थं संज्ञे
 यमिति भावः पूर्वी नियममाह बहुव्री
 हा विनि बहुव्रीहा चित्यस्योपलक्षणा
 त्वाद्रक्तलतेत्याहो कर्मधारयेऽपि विशे
 षणस्य पूर्वी निपातः वक्तव्यत्वात्सर्व
 नाम संखयोः पूर्वी निपातः सर्वश्वेतो

विष्णुः मिथो न यो समासे संख्याया
पर्वत्वाद्यस्यः तपोऽप्या ल्पीयस्याः प्र
चैत्वं द्वित्रा प्रियस्य च पर्वत्वं वा गुडप्रि
यः प्रियगुडः गुडदेव्यस प्रम्यं तस्य प
रत्वं गुडुकं हस्य गुडुकं हः वहेगदुरित्यपि
इंदादिम्यस्य स प्रम्यं तस्य न पर्वत्वं इंदः
शेखरः स्यः इंदः शेखरः यद्यनामः क
पिध्वजः चक्रपाणि दंडुपाणि रित्यादयो
मथाप्रयोगं ज्ञेया प्रजामेधयोरिति प्रजा
मेधा इत्येतपोः समासे सुगागमो वक्तव्य
इत्यर्थः सुहृ प्रजायस्य दुष्टा प्रजायस्य
निविग्रहो असु कियस्य लोप इति अका
रलोपे अत्वसो मा वि नि दीर्घः य प प सु क
उकारानुबन्धित्वा द्वितो नुमिति नुम प्राप्ते
ति तथा पिवादीयोः शतुरित्यतो वा नु क
र्यगान्न वक्तव्यत्वा न्न ज दुः सुमेरा ले
यः परयो नेह मधु समष्टि समेष्टि तमेध
या आगमानशासनस्या नित्यत्वा च धर्मा
दिति वक्तव्यत्वात् केवलरत्यरायः केव
लो धर्म शब्दस्तस्मादन प्रप्रत्ययोन तपो
वक्तव्य इत्यर्थः तेनेह न् परमत्वाध

मः परमः स्वधर्मो वा यस्य परमस्वध
 मः रूपवद्रूप इति सिद्धरूपे प्रदर्श्यते
 स्रष्टव्यामाह श्रमार्थः । त्रिचतुरोक्त
 यामित्यतो विमर्शविपरणामेन स्त्रिया
 इति यद्येतमनुवर्तते ह्रस्वो वेत्यतश्च
 ह्रस्व इत्यभिप्रेत्य वाच्ये स्त्रीलिंगस्ये
 त्यादि पुंवत् समासश्चाचयेनाम्ना मि
 तिसमासे इति सप्तम्यंते कर्मधारयस्तु
 ल्यार्थ इति तु ल्यार्थत्वे च समासाधिकार
 तास्येवेत्यभिप्रेत्याह समासे सतीत्यादि
 स्त्रीशब्दस्य स्त्रीप्रत्ययान्तशब्दस्येत्यर्थः
 पुंसां तु ल्यपुंवदिति पुंवद्रावानिदेशा
 निमित्ताभावमायेनाम्ना मि तिसमासे इ
 तिसप्तम्यंते कर्मधारयस्तु ल्यार्थ इत्यन
 तु ल्यार्थ इति स्पष्टिकारविहितस्येयोनि
 वृत्तिरित्यर्थः वाग्रहादिति निपातत्वा
 दनेकार्थीदित्यर्थः अतश्च उक्तपुंस्त्वस्ये
 वारूढे पुंवस्त्वेनेह गंगाप्रार्थः तथा यउ
 मादिन तत्त्वशसेत शो पुंवत् एतीवा
 चरति एतायते पुंवद्रावादी प्रवृत्त्याप
 त्यादय इति निपातितस्यातस्यापि नि

शृङ्गिपंडितमास्मानेमम्यतेपंडितमानी
 त्वसयोर्गुणावाचकस्यैव पद्माभावः प
 दुतापदुत्वेनेहकंवीत्वं अत्रजातिवा
 चित्वे अल्पादेहिअल्पसः पदुतरपदु
 समाएवेचरट जाती अकल्परेणरेणी
 यरूपयाशादी तथा कुकुत्सादीनाम
 उदिष्ठ कुक्कुत्सा अडे कुक्कुत्साडे मगपरे
 मगदीरे काकसावइत्यादयः प्रयोगानु
 सारेणोद्या संख्या संख्यावाचिपदं व्याधा
 दयउपमानवाचिन् एतेपूर्वपस्यतस्य
 स्पर्धः शसादाविति चकारादनुक्तस
 मुच्चपार्थीहीकारो ईपि प्रापितदितेति
 द्विपदीकुलो द्विपदी द्विपदोऽरुक्कनदा
 दिवोपिहसंतत्वादापिचपुवडावः द्वि
 पदोऽपत्येद्वेपरः वेयाघ्रयघ टाउकाः
 टश्च अश्च उश्च कश्चने तथा एतेप्रत्य
 यासमासेता अवापीभावादिमोयथा
 योगेनवेनीत्यर्थः अत्रापिवाचुकर्षणा
 लुसखेसादावप्रसेगः नोवा २ वीव्यः
 त्वरे इत्यतोपस्वरेयस्यलोपइत्यतः लो
 पइत्यतः लोपः देरित्यतस्तेरित्यस्तेरि

सनुवर्तयः येन विधिस्तदं तस्येति नो
 तस्येत्येतच्चेतसि कृत्वा ह नो तस्येति नो
 अहो मध्यामिति विग्रहे तत्पुरुषे क्वचिर
 माद्येतस्य परत्वमिति परत्वे सवर्गी कीर्त
 त्वे मध्याह्नं इति इस्थिते अत्रत्ययेनोत
 त्वात्मा मटिलोपनिबृत्तो उपधाकारत्वा
 पे मध्याह्नं इति पुस्त्वा लोकात् कर्मधा
 रयः २ तुल्यार्थत्वेनामसमानार्थत्वे
 तच्चैवायं शः परयोर्दृष्टमिति परद्वये
 इत्युक्ते तेन नीलो ज्वलद्यदस्यालोच
 दुपदेष्पदोयः एकार्थनिष्ठसतीति
 भिन्नप्रवृत्तिनिमित्तत्वे एकार्थसमाज
 महिम्ना एकस्मिन्नर्थे निष्ठावृत्तिर्यस्य
 सार्थः अतश्च कुत्र कलशादावमति
 प्रसेगः नीलपदं नीलघटादिभ्यो व्या
 दृत्य उत्पलपदं च तामरसादिभ्यो व्या
 दृत्य एकस्मिन्नासितसिरोजे वर्तते इत्ये
 कार्थनिष्ठत्वे नीलपदस्य विशेषणत्वा
 त्पूर्वनिपातः रक्तलतेत्युसमानधि
 करणो लतायदं पुंवद्वानि पुस्त्वातिरे
 शादौ यो निवृत्तिः पुसः स्वपदस्य स्य

वक्रव्येत्वेन प्रयोगानुसारित्वात् रव्याधा
 तुवर्ज्जिते अमप्रत्याहारपरेऽमपेक्ष्यते
 संधेये ततश्च पुराणानेपुंस्त्रीरप्रियादौ
 खपेपिसंयोगांतलोपः नाम्नः ४ प्रादि
 रूपसर्गइत्यसोविप्रक्रियस्येन प्रादे
 रित्यनुवच्चाह प्रादेरूपसर्गस्य नाम्नश्च
 तियचषुपसर्गाणामपि नामत्वमस्मेव
 तथापि नामाख्यातनिपातोपसर्गस्यादौ
 प्रिन्त्वेन निर्देशात्पुण्यगुक्तिः समाससा
 मास्यसमासइति पूर्वोक्तयोगेनैव सि
 द्धः समासइति विशेषपरे सचोत्तरपरा
 र्थप्रधानत्वात्तस्युरयइत्यभिप्रेत्योक्तं तस्य
 रुषोभवतीति अमादौस्युरयइत्यसोमंड
 कलुनित्यायेन तस्युरयइत्युहर्त्तृ
 चकारादुरीकृत्यस्थलीकृत्येयाद्यपि
 कालामोक्तप्रियादौचन उच्चैः कृत्यः उ
 च्चैकृत्येयादीचवेत्यादिप्रयोगवसाद्रेयं
 सहादे २ आदिना समानस्य ज्योतिर्जु
 नपदरात्रेनाग्निनामगोत्ररूपस्यानुव
 र्त्तव्योचचनवेधियु पिउगंधलोहित
 कुटिवेगापलीपदेषु तथावेतोचरेण

यत्र स्रवारीति परः यत्र यथा ते तीर्थे च
 सो भवति समाने ज्योतिर्घस्य ससज्योतिः
 सपितुः सत्र स्रवारी सतीर्ष इत्यादि पुर्वदे
 सतो वा नुदनेः क्वचिन्मिमे क्वचिद्वा क्व
 चिच्चनेति व्यवस्थेये जाते उत्तरे वा सोऽर्थः
 समानोऽर्थः रूपनामगोत्रस्थानवर्गीव
 यो वचनधर्मजातीयेषु वेति केचित् स
 पः समानरूप इत्यादि दृग्दृश्यते सदृशे
 पुत्र सदृक सदृशः सदृक् इत्यादयः प्र
 योगतो ज्ञेया पुत्रासहि आगत इति वि
 ग्रहे समासे व्यपत्वात् सदस्य पूर्वमिपाते
 सदृश्ये च स पुत्र इति सिद्धं सदृशं च तो
 त्यत्र सदस्य सध्यादेशः समं च तोत्य
 असमः समिरादेशः तिरः च तोत्यति
 रसस्तीर्यादेशः एवं देवानां च निविष्ट
 गंचति अमुं च तोत्यादिविग्रहे देवद्वि
 विष्टद्वि अरष्ट्रादेशः देवघुडः विष्टघु
 डः अरघुडः तस्य रुष समासे कुशब्दस्य
 कुत्सार्थ ईषदर्थे च वाच्ये कत् कवत्
 देशः अक्षिरणवरे को कत् को देवा पु
 रषे याणि ईषदर्थे च वाच्ये सुरगा वृक्षे

कल्कवा १ कुत्सितमन्त्रेकरन्ने कथ्यः
 कद्रुणादरः कान्तः कापुरषः कुपुरु
 षः कृपयः कुपयः ईषज्जले काज
 ले काग्नि कद्रग्निः कवाग्निः कौले क
 दुष्टे कवोष्टे तरोचजासौ कर्तरो त
 सुरसुदन्त्र कर्णराजा बोउन्नित्यादौ
 षट्पदेतायस्य षट्चरशच षट्प्रका
 रगोतिविग्रहेष्टुत्येसहादित्वात्ययः यो
 इत्यादेसेनिमिन्नाभावयायस्यानित्यत्वा
 द्दुत्वा निवृत्तिः पुंवद्देश्यसोवानुवृत्तेश्च
 षष्ठ्ययेवापद्धा कचिरपदोतेपदोते
 ताश्चयगातदुत्वाभावः तदुक्तं षष्ठ्य
 दत्वेदत्तदशधासूत्ररपदादेष्टुत्वेधा
 सुवावेक्यमिति हृत्तापनिरिति वि
 ग्रहे देवतायां वाचायेहृत्तः हृत्त
 आदेशः सस्य विसर्गकत्वादित्वात्
 एवं चोरवाच्येतत्त करोनितितत्त्वरः
 महाश्वासावीश्वरश्चेति विग्रहे समा
 नाधिकरणो जातीयदेशीययोश्च पर
 तः महतः महादेशः घासकरविशि

दृष्ट्वापि महायासः महाकरः महाविशि
 ष्टः महाभाषेयादौ महतीशब्दस्यापि
 द्यौश्चन्द्रमिश्रोतिविग्रहे दिवसश्चस्यवा
 प्यावादेशः एवंजायाचपतिश्चोतिविग्र
 हे जायायाजेभावेदेभावावा जेपती देप
 ती जायापति महादेराकृतिगणाल्यमा
 ह आकृतिगणोपमिति आकृत्यासिद्ध
 शब्दस्वरूपदर्शनेन तदेतर्गीरपतइत्य
 चर्थसंज्ञातः सिद्धशब्दस्यस्वरूपमुप
 लब्धादेशविधानेयस्मिन्स आकृति
 गणादित्यर्थः अलुकर समासप्रत्ययो
 रितिप्राप्तस्यापवादत्वात्कृतंरंनेचतस्या
 प्यभावात्सरसिजप्रियादौ नाम्नश्च
 कृतासमासपार्थिवादीनामिति पार्थि
 वादौसमानाधिकरणेपूर्वस्यपदुन्न
 पदेतस्यलोपइत्यर्थः शाकः प्रयोय
 स्यसशाकप्रियः देवान्प्रजयतीतदेव
 प्रजकः इत्युन्नपदयोः प्रियप्रजक
 पदयोर्लोपः मध्यमरलोपइतिपावे
 समुदायोपेत्यामध्येवर्त्तमानस्येत्य

र्थः आहृतगणायं आदेशोति दंड
 समासे आदेशादिभूतस्य परस्य लोपो
 वक्तव्यः वक्तव्येतु प्रयोगत इति प्रयो
 गतो व्यवस्था रूपा दंड इति विद्यायो
 निसंवेधिवाचनामकरात्ता नपुत्रे च
 परे पूर्व परस्य कारो वक्तव्य इत्यर्थः मा
 ताचपिताचेति विग्रहे समासे इयोमा
 तागरीपसीत्यादिवचनाभ्यामुः प्रधा
 नत्वा पूर्वनिपाते आकारादेशः रावे
 होतापोसारोपि नपुत्रो इत्यादि भ्रम्ये
 उक्तर्त्तमाकारो दंड इति भ्रमः पूर्वदित्यपि
 निष्ठेदः सतश्च दंडस्य समासे सर्वादित्वेन
 भवति वा इति जसीति शेषः बाशब्दे
 ववाजसिक्तानाम् उ वरीश्च आश्रमा
 श्रद्धतरे चेति विग्रहः वै अधिकरण
 प्रिति प्रिन्नविभक्त्यत परवाच्यत्वे
 अधिकरणे गंधपरस्य मध्यवर्त्तनो
 लोपे इत्येवं लोपात्कार्यत्वात् प्रयोगः च
 काराद्धे शब्दः स्यकारोत्तदेशः चक
 रादेव निर्गतास्त्रिशरे गुल्लयो यस्या

त्सनिस्त्रिंशः स्वदुः इत्यत्रो गुलिपरयो
 त्ररस्यापिलोपः द्विसंखेदने दिग्वा
 चकसंख्यावाचकशब्दविशेषः संज्ञा
 यामित्यनेन नित्यसमाससूचनान्नल
 तरामाह अविग्रह इति रसिणाग्निरि
 त्यादौ विग्रहश्च न्यगको नित्यसमासः
 अधिस्त्रीत्यादावेत्तपरविग्रहः सम
 त्यमानपरायपरविग्रहो यो नित्यस
 मास इति नित्यसमासो द्विद्वयार्थः
 इति सारस्वतप्रसारे समाससंदेहः
 समासश्चात्र येनाग्रामित्यत्र च शब्द
 त्रदितस्याप्यत्र ययोग्यत्वेरावसेत्स च
 नात्ममाससमाप्रावचसरासंगस्योत
 दितप्रत्ययान्निरूपयितुमुपचक्रम
 अथेति तद्वितेदयप्रिप्रायेसौक्यवच
 नातेभ्यः पूर्वोक्तयोनामपदेभ्योर्थेन
 रप्रतिपादनशक्तिप्रदत्वेनहितोनुक
 लस्तद्वितेदयवर्णसंज्ञाविज्ञानात्र
 दितसंज्ञाणादीनामिति भावः अप्रपत्ते
 रनाम्न इति नामप्रकरणात्वात् अ

ज्ञापि पूर्वज्ञानशब्देन परंपरेण ते वा
 को उोपगवदिति तद्विना र्थबोधक इति
 शेषः अपत्यार्थस्यागोत्रत्वाद्कार्य
 नास्ति पदाप्रयोगः आदिस्वरस्य ४
 आदोस्वरः आदिस्वरः आदित्वं च स्वरा
 पदस्येति प्रिये त्योक्तं स्वराणां मध्यस्था
 दित्ततश्च वासिष्ठस्यारोवृद्धिसिद्धि
 एतदपि संभवदप्रियाये ततश्च एका
 मस्याप्यसमाया इत्याद्याद्येतद्वदेक
 स्मिन्नित्यादिव द्वावा इव स्येव वृद्धिसिद्धि
 एतदपि संभवदप्रियाये ततश्च न चरा
 च न्याः इत्यस्य सज्जिततस्मिन् तद्वि
 तेपरत इति तद्वित प्रकरीत्वात् ओंका
 रोकारयोः स्थानादिनोत्तरतमत्वे रोका
 रावृद्धिरित्यर्थः वा १ वा श्रवयः स्वर उ
 आउ श्रवोः इति संकेतिक घटी द्विव
 चनोते यश्च स्वरश्चो निसमाहारः तद्वि
 तप्रकरणत्वात् तद्वित एवेति गोयनप्रि
 त्यादावनतिप्रसंगः ओंकारस्य स्वरेश्च
 विसिद्धेऽपि यकारविधानार्थवचनं य

अपि क्वचित्स्वरवचकार इति स्वरत्वा
 निदेशाद्यकारेपि अवसंभवति तथा
 विसृज्य वक्तव्यानुपजीवत्वा दोकारे
 क्तिर्युक्तैव नाम संज्ञायां स्याद्युत्पन्नोदे
 ववद्रूपनयः विष्ठीकृत्या यस्य गोत्र
 न स्याप्यस्य मिति विग्रहे कृषिवाचकत्वा
 दिजभावे अणुयस्यत्वाप्यलोपः कृ
 उरणी ३ यणामात्रणामिति विग्रहे अ
 रणी संख्या प्रवृत्त्या त्रिद्वितीयविषयत्वा
 चेद्विगुसमासे विभक्तिलोपपदांतत्वे
 माश्रित्य षोडशति उल्लेखे मण्ययं द्वयण्य
 पमित्यादाविक्रमजमावेत्यत्र चेपा
 अथोजवा इत्यनुवृत्तेः वाजमेपरजमा
 भवेतीति जवस्य उकारस्य सवर्गात्वात्
 जमोराकारः केचित्तु नामितुं नैपि प
 त्ययलक्षणा इति न्यायेन साधितोद्भूत
 निराकार इत्याहुः अन्येतु हसं हस इति
 षत्वद्वित्वे रसपरत्वेन प्रवृत्त्येषोडशति
 उल्लेखे च षोडशति च पटकारसंयोगा
 तलोपच निमित्ताभावस्याप्यस्य नित्यत्वा

त जमानमावेतिटस्यत् इत्याहु अतइज
 अतइजइतियोगविभागत् वैदिगीति
 रौसालिखिरित्यारावृषिवाचिकेऽप्यपीज
 वाटाड्योरित्यतोमंडुकमुसावातुचनेय
 वस्यया श्रीवादिमोनषिवाचिमोका
 रातेमोपीज् श्रीवस्यापसंशैवः श्याफ
 ल्कः राधसः चासुरेवः अनिरुद्धः नाकु
 लः साहदेवः चाश्वदेवलोकातेवावा
 दिमोऽमकारातेमोपीज् वाहविउपग
 विंगवि श्रीउलोमिः श्रीशर्मिः नाते
 मोनेवेतिटिलोपः एवेतुसुधातुव्यास
 वरुटनिघारः चण्डलविं वानमिजिअ
 कडादेशः सोधासकिः चैयासिबि वारु
 टकिरित्यादिप्रयोगादस्य रापायकारण
 श्रीआपनराचरणश्रीगीयश्रुतेनया
 गर्गश्रुनउश्रुतिश्रुस्त्रीचपिरखसाच
 तेश्रादीपस्यसनयाद्वद्वानत्वादिरिश
 वस्यप्रत्येकसंबंधइत्यभिप्रेत्याह गर्गी
 देरित्यादिगर्गीदेगीगातरापः नडादेगी
 गा रायनरा अत्रादेगीगात्स्त्रीलिंगाच

एयरापितस्वसादेगीतातीयराय एवका
 शब्दानुवृत्तस्यदित्वादिलोपेयैरखसेयः
 मारखसेयः इतिविवेकः स्त्रीलिङ्गादिनि
 स्त्रीप्रत्ययोतोपलक्षणं अतश्चभमेरप
 त्यंमौमइत्यादावप्रसंगः लुगबहुत्वे ३ क्व
 चिदितिगर्ग्यस्वचिदादिमगवत्रिकुलो
 गिरोवसिष्टगौतमदेसतुल्यत्वात्रियेभ्यः
 परस्यप्रत्ययस्यबहुत्वविषये लुगभव
 तीत्यर्थः देवते देवताच इदमच देवतेर
 मीदेवतेरन्वयार्थः देवतेरन्वयस्तस्मिन्
 उक्ता अणदयो यथायोग्यं भवेतीत्यर्थः
 केचित्तर आदिस्वरस्येय उपरायेत्या
 आदित्वे विशेषादयोः पूर्वपदादे उक्तर
 पदादेश्चवृद्धिर्भवतीत्यर्थः अग्निमरुता
 देवते अस्मत्तत अग्निमारुते कर्मनिवि
 शेयपदे सुहरोभावः सुभगस्यभावोऽ
 निविग्रहेभावार्थप्रत्ययानामाप्रिधा
 नारत्रप्रचोरावक्तव्य इतिवक्तव्ये स्वा
 र्थेयोस्यपि शब्दानुक्तसमुच्चयार्थो ह्य
 विकारभावसमूहोदाहरणमिदंरत्रापि

तेनैव वक्तव्यो व्याख्येयः सोमाग्निस्य च
 भावे सत्वयरा इति पण यदि तु भावे य
 एव क्वचिदिति पाठस्तदा भावे सत्वयरा
 इत्ये प्रवृत्तिरिति मन्त्राभाषानुसार इ
 व्यगुणा क्रिया जानिरूपं केचित्तु इव्यगु
 णाः क्रिया जानिरुदयः शब्दहेतव इति
 ब्राह्मणस्येति वा ब्राह्मण प्रवृत्तिरिति
 मित्रे जानिः समाहारे ताचेत्यावेतानि
 ईशा मातस्य नित्यस्त्रीत्वसचनाराध
 समाहारे ताचेति चकारादनुक्तसमुच्च
 पार्थीत हस्तिनां समूहो हासिकं धेनु
 कृमियादौ समूहः सत्यचणीतोवेति
 शिखादादिदृष्टिः तथा आप्रयानां समू
 हः आप्रयिकं शाखुलिकप्रियादाव
 चित्रयाचकेकः एव कवचानां समूहः
 कवचिकं कोराराणां समूहः केदारिकं
 केदार्यमित्यत्र क इकण्यः तथा प्रित्ता
 रिप्पोरा प्रित्ताणां समूहो मैदो यौवसेत
 यायाशदिभ्यो यत् पाशानां समूहः पा
 श्वा चास्या खल्या गव्या रण्या वाता इ

वासु०

८१

लः वात्सलः तथा खलु गोरथेभ्यः
इति श्रुत्वा च खलु लालातमूहः ख
लिनी गोत्रार्थ कस्य सारथः प्रयोग
तो ज्ञेयः स्त्रीत्वादिकं च लोकात् गुणा
अतिविशेषार्थं चकारात्रिशब्देन
गुणः कर्मण्यपीति अत्रिशब्दात्साध
र्थ्यपिसामसुसाधः सामान्यः कर्मण्यः
नोवेति वपरासिद्धः नैतेन वक्रकोच्चा
वेयः गीतः २३ उक्ता अगादयः प्रत्यया
विषयोत्तरमुख्यविषयश्चादयस्यारूपा
दयस्मिन्विषये इदमर्थो दो गीतो गी
त्यर्थकृतो वा भवेतीत्यर्थः अपवर्गी
त्यादिदेशो गीतोः गीतो वाच्यस्तत्र वि
कल्पेन गीत्यविकल्पन इमावार्थः
अजगुशब्दादिदमर्थः गीगीत्यवि
कल्पाद्वद्विविकल्पः धनुर्वदेत्याजग
वेपि नाविकर गोवनमिनि कास्यमने
नित्यं अमरसिद्धमने तु यिना कोऽज
गवधनुरित्युक्तेर्नति विकल्पः विष
योत्तरइत्यस्य प्रत्युदाहरणं कोमुदग

ध्येति सत्रवैयधिकरणे बहुव्रीहर्मध
 पदलोपेव चकारा ऊधशब्दस्य कारदे
 शे कुमुदगेधि शब्दादयस्यार्थे गगादि
 त्वात् एष प्रत्यये विषयंतरत्वाभावात्
 त्वविकल्पाभावः स्त्रीत्वादा ए क्वचिनुकु
 मुदगे ध्येति लीत्वाभावो राहरणमप्य
 क्ति सच्चिंसे विषयंतरत्वाभावात्
 विकल्पाभावात् वैष्णवमित्यत्र नित्यं
 लीत्वे गवामित्योरोचन चतुरश्रलो
 पइति चतुरशब्दस्य यश्चकारत्तस्य
 एष लीपयोः परतः लोपोवक्तव्यः इत्य
 र्थः चतुरली संख्या पूरणा इति विग्रहे
 स्वार्थे यीत्यपिशब्दात्पूर्णा र्थे यलीपो
 मयोश्च लीत्वाभावादिदृष्ट्यभावः अ
 म्यस्य दत्तिनि अम्यशब्दा लीयेरगाग
 मोवक्तव्यः कित्वादेने अम्यस्येदमिति
 विग्रहे कारकात्तर क्रियाधात्वर्थतत्तु
 क्रुस्तत्तश्चयः सच क्वचित्कत्री क्वचिच्च
 कर्म यथा देवदत्तोश्चामंगच्छतीत्यत्र
 गमनक्रियाया देवदत्तः देवदत्ते उ

वासु

८२ दनेपचतीत्यादौचविविक्लिन्निरूपायाः प
चनक्रियायाः श्राव्यः भूतोदनः इत्य
त्रिप्रत्ययकङ्किकर्मणीचात्रिधेयैश्चयुक्ते
यक्रियायुक्तेकर्मकर्मणोतक्रियाकार
कारणादयोभवन्ति तद्विज्ञातस्यचेत्त्रे
ववाच्येभवेतामिस्यर्थः कौकुममिस्यत्र
जनक्रियायाः करणकारकुलुकमाद
जनक्रियायुक्तेवस्त्रेऽत्रिधेयेः साधुरमि
निकर्मकारकादहनयुक्तेवर्त्तयन्तु
हिवाच्येभ्यः एयराणीतोवेनिव्यवस्था
णीत्याभावादादिदृष्टमावः एयराश्रीणी
ताद्विद्वेनेकश्चैन्नश्चैयश्चैक
श्चतेतथाणीत्वेचैषावेकल्लिकमिनि
णीतोवेत्यस्यात्रानुदृष्टेरितिभावः संध
मेवतद्धीचीनः सम्पमेवसमीचनः स्वा
र्थेन प्रत्ययेतद्विज्ञेयरेऽचेदीर्घश्च
कारलोपपर्वकारदीर्घानिरश्चीन
यत्रनिरश्चाद्वेयः इतिनिरश्चनियतः
यलोपश्चनिव्यवस्थाद्विज्ञेयरेयकार
स्यलोपोवक्तव्यइत्यर्थः कस्यायोभव

इति विग्रहे ईनः यस्य लोपः पाकार
 लोपः आदिबृद्धिः पुष्ये भवः पोषीनः
 ईयो वेति तत्र शब्दजातावेवेयः दत्र
 जानिः त्रियः दात्रोयः अदौ दीव्यनि
 शब्दान करोति तर्क मधीते वेर वेयादि
 विग्रहाः वैदिकीयत्रनरादित्वादीय कि
 मादेरिति किन् शब्दः आघः वपवो यस्य
 तस्य कारकादुक्तस्यः च अमा इह च तसि
 आतेयः आमास्यः इहस्यः कृत्यः कुतस्म
 कुत्रस्यः इत्यादि एव मैघनसद्यश्चस्यः
 एषमस्यः स्यस्यः श्वस्यः तथा परस्य
 रादिविराजन्तः परस्मै परादि ल चिरले
 दक्षिणाद्यश्चासुरसस्यः तस्य च गीतो
 वेतगीत्वे दक्षिणास्यामवोरादिगास्यः प
 श्चास्यः पौरस्यः इत्याद्यहं स्वार्थः २ अणि
 शब्दोऽनुक्तसमुच्चपार्यस्ततश्चोष्ठसिद्धि
 चत्वारराववर्णाः इति विग्रहे कर्मधारये
 चतुर्वर्णा शब्दात्स्वार्थेणः अणीनपोरि
 ति अगाच ईनश्च अणीनो तपो परतः पु
 ष्यरस्मदोस्तचकारिण कत्वेन वयं ममको
 दित्व बहुत्वयो पुष्पाकास्माको च वक्तु

व्यावित्यर्थः अनेकवर्तीत्वेन गुरुत्वाद्
 २- शिञ्चेति सञ्ज्ञादेशः सव २ तत्तीयांता
 क्रियातुल्य इति व्याख्येयं तेन पुत्रेण तुल्यः
 इति व्याख्येयं तेन पुत्रेण तुल्यः स्थूलः
 गोमान्वा इत्यादौ गुराद्वा तुल्येन वै वि
 तुल्य इति समासोक्तेर्विवक्षितार्थावयवे
 गदशीनाम पुत्रेण तुल्यः स्थूल इत्यादाव
 पि अस्तीत्यादि क्रियाधाहाराद्विवक्षितज
 इत्यादाविवक्ष्यमाणेष्वप्येव तत्तीयां
 ता क्रिया तुल्य इत्यादि विवक्षानेति चेदं
 इव घटे इव पटस्येवेति प्रथमासप्रमी
 षण्यन्तारधियाद्भावे २ तश्च त्वश्च यरा
 चनेतया भवस्य स्माच्छब्दे प्रवृत्तिरिति भा
 वसदस्यान्वर्थतामप्रियेत्याह शब्दस्य
 प्रवृत्तिरिति त्रैभाव इति नञ्च चतुष्टयोऽश
 दानां वा शब्दव्यवस्थयादिलोपाप्रसंगाः
 नाम्नो नो लोपशधावित्यत्रापि द्विस्त्वोच्चेय
 तोवानुवर्षण व्यवस्थया तत्रादभावः
 एवे समासोऽसाधुः सम्यः समानतीर्थवा
 सीतीर्थः सहादेरिति समानस्य सः समा
 नेउदरे चापितः समानोदर्थः सोदर्थः

विकल्पेन सादेशः अग्रादि चर्वपपतो
 भावार्थे अग्रेभवः अग्रियः अग्रीयः
 अग्र्यः तथा हि मार्थे शरीरावयवाद्यन्तरे
 ते मोहिते रस्ये कस्यो उच्छे इत्यादि शतेन
 क्रीमः शयः इत्यादि प्रयोगानुसारेणोद्योगि
 तोवेति गीत्वव्यवस्था लोहितारे ३ भावेन
 स्वयरा इत्यनुवृत्तेऽपि तन्मश्लोहितता
 लोहितत्वे लोहितं प्रियापि रूत इति व
 त्तत्वेन प्रयोगानुसारित्वाद् सादेशः ४
 रित्येव नेदरुजमाकृष्टाभावहोरिति इमना
 दीना प्रियादिशब्दे नेदर्थसोर्गदो पुनर्व
 होरिति अस्या निप्रियमार्थे अथवा इमना
 दीना प्रकृतसत्त्वात् तेषामेव स्यात् यद्यपि ते
 यामिकारलोपसामर्थ्यान्नेन वेति तथा
 विप्रर्धस्य पेचम्येन त्वेन स्थानवच्छेदस्य
 पथगुत्क्रियुक्तैव अतएवादेः परस्येति
 परिभाषया परलोपप्रसक्तौ से प्रवदन्ति
 येणोकारस्येत्युक्ते तन्मश्लोहिततादी
 कारस्यापिलोपः अस्मर्थे २ अस्तेरर्थोऽस्य
 र्थः विद्यमानार्थः तस्मिन् नाम्न इति प्रथ

मोतपरे तनश्चप्रथमोना न प्रोत्सुया
 धिका नतुरित्यर्थः अस्यास्मिन्वास्तीत्यर्थ
 विशेषस्तुवानवृत्तेरवसेयः गौः श्रीश्चास्या
 स्यास्मिन्नेतिविग्रहे उकारानुबन्धस्तत्र द्वि
 तिइति य भूमिनिराप्रसंसासुनित्ययोगे
 तिणायने संसर्गसि विवक्षायां भवेति मनु
 वादयः क्रमेण द्वाह्यगवान गामः उदरिणी
 केयात्पलान्नरः क्षीरिणो वृद्धाः विद्या
 वान्नरः दंडी अस्त्यर्थोदाहरणं चोक्तं अइ
 काविनि अश्चइकश्च अइको संधिभावः
 संदेहायः एव प्राज्ञा स्याति प्राज्ञः आहः
 आर्चः वृद्धिरस्यास्ति वार्त्त इत्यादौ शीतोवेति
 व्यवस्थापारणीत्वे चकारानुक्तसमुच्चया
 र्थेन प्रयोगानुसारेणान्येपि यथाफलव
 हिरथम्य इतः फलमस्यास्ति फलिनः व
 हिताः रथिनः तथावलवानाम्यामलः
 वलमस्यास्ति वललः वानलः तथावाता
 तीसाराम्याकिनरोगवातो रोगास्यास्ति वा
 तकी अतीसारकी तथाकंसम्यावमारुधः
 केशोवास्तीति केवः शंवः केयुः शयुः

कंति शंति कंतु शंतु कंत शंतः तथा
 तुदिवलिचटिमोमः सुदिनो विघंतेः
 स्मिन् तुदिमिः वलिमः वटिमः कृष्ण
 दिमोवलः पृथ्व्यचदीर्घः कृषीवलः
 रजस्वला हंतावल शिखावलोमेजा
 यो अम्यउदेसवान् शिखावान् तथाप
 ध्यादेरः मधुरः उषः क्षारमन्त्रिकास्याति
 ऊषरः सुषिरः सुखरः सुष्करः कुंजो
 हस्तिहनुः सोस्यास्ति कुंजरः कच्छकं
 उ सोस्यास्ति इतिकच्छरः अस्यहशरी
 सोवः सलोपश्च अशीसिजलाम्भि
 न्नीवः केशवः केशवः तथाकोडाउयोदरः
 कोउमस्यास्ति कोडीरः अंडीरः मेधा
 रण्यामामिरः मेधिरः रथिरः लोमारि
 यशः लोमशः रोमशः पापादेर्नः
 पापनः प्रशस्त्यान्गानि संयस्या
 अंगिना सिध्यादेर्नः सिद्धमलः चूडा
 लः इत्यादयोर्ध्या प्रयोगमहात्तमो

वासु

२५

व

तोपधात् मश्चश्चमौसौश्चनेउपधा
पोचस्येति अधिकरणचतुर्वीहःचतु
प्रत्ययः सामान्येनभवतः इत्युच्यते
कारोसादेवेतिविवेकः दृष्टवानित्यव
गीपधोराहरणोवसोरकारानुवेधित्वा
दीप किंवा न लक्ष्मीवान्मकारंतेमका
रोपधयोराहरणो गीतोवेत्यसोमंड
कञ्चुनित्यायेनवानुवृत्तेर्वीवस्थायाप
वादेर्नयंमान्भूमिमान् इत्यादिदि
सतिरादिमइतिचकारादधिकविधा
यीत्रातिरादीनां चपादीनां जवान्स्त्र
विसर्गः इत्यत्रापित्कारोपोश्चोत्पन्नैत
रसत्रसश्चकारानुवृत्तेर्मत्वर्थेरोपरे
यशस्वानित्यादौविसर्गप्रसंगः एत
त्किंपन्नप्र्यःपरिमाणोवतुइतिप्रत्ययः
परिमाणोर्वचतुप्रत्ययोवक्तृपः मांनो
पधादित्यनेनैवसिद्धेपरमाणार्थवच
नेकिञ्चइत्यस्मिन्किरादेशोवक्तृत्वः
चकाराचवतोर्वस्यप्रादेशश्चोत्पन्नः
यत्तत्तत् किंवापरिमाणमस्येतिविग्र

हः इयानियत्रचकाराचः अस्मापेस्यत्र
 सः प्रत्ययत्वात्प्रत्ययग्रहणनतरेतस्ये
 ति अस्म्ययाताम्नायादेश्येत्यर्थः वच
 इतिवाचशब्दादस्यर्थमितिप्रत्ययोवक्त
 व्यः म्मिनेगीकारः श्मः मः शकारस्येव
 ज्ञादिस्त्वव्याहृत्प्रार्थः अथावावागमि
 निरितिछेदेवाचोमिनप्रत्ययः वाचश्च
 गकारोत्तादेशइतिवक्तव्यं एवंवाचोस्य
 स्योपलक्षणात्वाग्नेमीत्यादावपिकुत्ति
 तमनञ्चितेमाधितुंशीलमस्यकुत्ति
 तमायीतस्मिस्तद्धितान्तवाच्येविवदि
 तइत्यर्थः इयदपरिसमाप्तिः किंचिन्म
 नत्वेप्रशंसाप्रशस्त्युत्तुनिरितियावत्
 पूर्वमन्तः प्राप्नोत्तातइतियावत्तटका
 रस्येद्धिधानार्थत्वादृष्टचरोप्राचुर्ये
 तिप्राचुर्यचविकारश्चप्राध्यामादिश्च
 तेनयानेष्टुमथउपस्ययोवक्तव्यइत्यर्थः
 प्रचुरस्यभावः प्राचुर्येबाहुल्यमित्यर्थः
 अन्नप्रचुरोन्नमयः मदाविकारः स्त्री
 प्रधानः जालोः समीक्षकारी आदि

शब्दात्तादुर्यपि तदेवाह अमसमयश्च
 इति अमसस्य इत्यर्थः एवमादिशब्दा
 देवगोः पुरीषमयट गोमयं मयट हित्वा
 दन्ममपीत्यालीत्यादावीप सत अधी
 तेयदति सद्धरजानातिवा इत्यर्थः अ
 एवक्तव्य इत्यर्थः व्याकरणात् शब्दाया
 मणी स्यादहृदि प्राप्तावपवादमाह
 नसंधिघोः संधे संधि सवधि नौद्योस
 वेधश्च जन्यजनकभाव एवेति विगद्य
 व्याचष्टे संधिजो घावि इत्यादि इच्छुः
 अपुटकारो दृष्टातत्वाद्भुमा भ्यामचेति
 अतएवोक्तं इट कुट इत्येतावागमौ न
 वत इति नौचसंधिघोरवयथासेख्येन
 सतश्च व्याकरणात्प्रवकारस्य संधि
 जत्वाभावाच्चकारवकारयोर्विश्लेषवृ
 त्त्यसंधिजापकारात्सूर्यमिकारः एव
 सकारवकारयोर्विश्लेषवृत्त्यावकारा
 सूर्यमुकार इत्यर्थः विश्लेषश्चाल
 बोधार्थलिपावुक्तः ईकारोकारयोश्च
 जकारवकारजनत्वाभावात्तारि ईवत्ये

वानेसुके वृद्धि विषय एव नादाध्यासि
 क इत्यादौ नौ व इत्यसौ वा नु वृत्तेर्क वस्थ
 या स्वागत स्वध्वरत्वे गये गय दुन्य वहा
 र व्याया प्र प्र मती नान निषेध युतो द्वा रा
 दो नो च सं हि ज स्व मा वे पि निषेध युतो दो
 वारिकः सौ वस्तिकः नै प गो धः चै पा म कि
 रिया दि इति इति अस्थ जात मित्यर्थ इत
 प्रत्ययो वन्न व्य इत्यर्थ लज्जा जात्रा स्थरा व
 तार कितेन मः पक्ष वितो वृत्तः इत्यादि जे
 ये तरत मे २ तर अत म अ इत्युक्ता इष्ट
 अते तथा प्रकर्षाः निशयः अति मयेन
 कृष्णः शीतो वे स तो वा नु वृत्तेर्क वस्थ या
 पा च क तरः पा च क त म इत्यादौ तरत मा वे
 वने प स्तिष्ठो गुची देरिति अतिशयेन पि
 यः प्रेष्टः प्रियस्य मावो प्रेमा प्रेयस्य प्रा
 देसः स्थूलस्य स्थक अतिशयेन स्थिरः
 स्थेया स्थेयः स्थेमा स्थिरः स्तेयान् वरः
 वरिष्ठः वरीयान् वरिमा बहुलः वैहिष्ठः
 वैहीयान् वैहिमा वृद्धः वर्धिष्ठः वर्धीया
 न तप्तः अपिष्ठः उयीयान् वृन्दारिकः

हृदिष्टः हृदीयान् ह्रः रविष्टः रवीया
 न् पुवा यविष्टः यवीयान् ह्रस्वः ह्रसिष्टः
 ह्रसीयान् ह्रसिमा द्विप्रः द्वेपिष्टः द्वेपी
 यान् द्वेपिमा दुद्रः दौदिष्टः दौदीयान्
 दौदिमा भ्रंसकः नेदीयान् नेदिष्टः वा
 दः साधीयान् साधिष्टः पुवा ल्यपोः क
 न कनिष्टः कनीयान् इत्यारयो यथाप्र
 योगे ज्ञेयाः इलोप इति प्रशब्दस्य वृद्धयो
 ऋदेशः सस्माज्जाशब्ददीपसः ईकार
 स्य लोपो वक्तव्य इत्यर्थः प्रशस्य प्रादेशः
 वहोरिति बहुलोपो न च वहोरिति ईष्टे
 कारलोपे वहोर्भ्र प्रादेशो यादेश आयेन
 एकदेशविकृतन्यायेन च ईष्टप्रत्यये य
 रे बहुशब्दान् विप्रत्ययो वक्तव्य इत्यर्थः
 अथवा ईष्टस्य ई ईष्टे इति सौकेतिके प्रण
 माने तत्तत्प्रवहुशब्दास्य रोप ईष्टकारः
 सपि र्विति यद्वा ईष्टे इति स्थाने सप्तम्या
 पि प्रादेशो प्राप्ते प्रादेः परस्येति परिभा
 षया इकारस्यापि प्रादेशे कचिन्नुवहुश
 षास्य रे ईष्टप्रत्यये यकारः यकारपुञ्जव

कृत्व इत्याहुः किमोक्त्यपरिति रम्यः पर
 योस्तरत्तार्थः वक्तव्यत्वाद्व्यप्रकर्षण
 वनेह उच्चैः स्तरस्तुरः कणाकस जवेप्रमा
 णाभावात्तस्तरमेकत्वेनाप्रिमताः परमा
 णावो निशयेन कुतः एवं परमाणानाम
 स्थातेषां पृथिव्यादिचक्षुष्यारमेकत्वमप्य
 निशयेन कुत इत्यर्थः परिमाणोतिरुद्ध
 द्यसमाचारयः तदध्वदयसावर्द्धमाने
 मात्रस्त्वतिविशेषेण आदिशद्वस्तुतय
 हस्तिभ्यामेतेः श्वपुरुषप्रमाणमस्यणो
 रुषे नोवेनि वाशब्दव्यवस्थयादिलोपा
 भावे हस्तीप्रमाणमस्य हस्तिने यदे पु
 रुषमात्रमित्यादि द्वयोर्मध्ये एकस्य निधी
 रणोत्रियमाणो किमादिभ्यः कियत्रभ्यो
 उत्तरः एवं बहुनो मध्ये निधीरणोत्तरः
 एवं बहुनो मध्ये निधीरणोत्तम इत्यर्थः
 संख्येयविशेषेति संख्यातुमर्ह संख्येये
 तस्य विशेषः तस्यैकस्तस्यावधारणा इ
 त्यर्थः द्वयोः संख्यापूरकः संप्रसारणो स
 खरस्यरेपस्यैकारः षड्बुधोरिति य
 ष चतुरश्रद्व्या संख्येयविसेषावधा

रलोपाप्रत्ययोवक्तव्यः षन्नांचतुर्णां सं
 त्वापूर्णाऽनिविद्यहौ षस्य षत्वमाख्याता
 दोउत्वनिषेधार्थमित्यत्रापि षविधानसा
 मर्थ्यात्वात् षोउइतिउत्वाप्रसंगः सोर्विस
 र्गइत्यब्रह्मत्वोच्यते तोमंभुक् ह्युतिन्यायेन
 वातुवृत्तेर्व्यवस्थया विसर्गप्रसंगः पंचा
 देरिति संख्येयविशेषावधारणे इति सर्वा
 आनुवर्त्तमाने पंचादेर्दशपर्यन्तान्मप्रत्य
 यः सप्तमः श्रुतमः नवमः दशमः एका
 दशादेरिति एकादशादेरिति निपाता
 नादेकशब्द दशशब्दपरः श्रुत्वा एवं द
 दशोत्पादो द्वि श्रुत्वा नोसमासे सहादेः
 सादिद्वा श्रुत्वा नोसमासे सहादेसादिति
 नि द्वात्रयोष्टाः प्राक्शतादनसीतेत्युः
 द्वाविंशत्रयोविंशत् चत्वारिंशदकादो
 वा द्विचत्वारिंशत् द्विचत्वारिंशदित्या
 दि यद्यप्येकादशइत्यादौ डित्वेविना
 पि नोवेति षिलोपः संभवति तथापि विं
 शइत्यादौ यस्य लोपे षिलोपार्थे डित्व
 मिति ध्येये डित्वविधानसामर्थ्याच्च का
 रणागुणान्माव पदे धाप्रत्ययासादरा

चि

च चकारो विकल्पार्थः क्रियायाः आवृत्तौ
 क्रियाभ्यां वृत्तिगणने संख्यावाचकान्
 कृत्वसवक्तव्य इत्यर्थः पंचवारानिति
 पंचवृत्त्वः द्वित्रिभ्यां सुरित्यत्रापि क्रिया
 वृत्तावित्येव वक्तादेरिति वक्तादेः कार
 कादित्यर्थः तेन च ह नो स्वामीत्यादौ न
 अत्रापि क्रिया आवृत्तगणनवभरिशः
 गुणशः स्तोके शः अल्पः अनेकश इत्या
 दितिन्याय उ विनितयश्च अष्टचतस्रं
 स्थाया अवयवविवक्षायां भवत इत्यर्थः
 द्वावयवौ त्रयोवावयवा इति विग्रहः
 द्वित्रयी त्रयीत्यत्र न दारित्वात् त्रयीपदस्या
 दुःसरसत् यस्य लोप इत्येव सिद्धेर्द्वि
 त्ववैयर्थ्यं प्रसंगान्न तद्विप्रत्यायाना
 मनेन तत्वात्त्वेनाभिधानु इति श्रीभट्टवा
 सुदेवविरचिते सारस्वतप्रसादेन द्विप्र
 क्रियासमाप्तो यम ॐ शुभं भवत ॥

100

17

1771

1771

देवीदत्त

॥ॐ॥ यस्य संसेवनात्सु सो स चः संसारसार
 गरः समुत्तीर्णनरो प्राप्तिमजामितम् १
 एवं नात्र त्रिपातोपसर्गान्तिरुपावशिष्टा
 नाख्यातु मानेन व्यवाचिनाप्यथवेनम
 धमेगलमाचरन्प्रतिजानीते श्रेयसि
 उभयार्थत्वेचास्य आनेन व्यःधिकारेर्धमे
 गत्येचाथ इष्यते इत्याद्यप्रिधानान साद्वि
 धास्यादिस्त्यादि श्रेयसि द्वैविधेनाकृत्याविम
 क्तैः स्यादिविभक्तिरित्युपात्तानेतरमवसर
 संगत्यात्यादिविभक्तिरित्युपात्त इति भावः
 आसर्वभावेन प्रयोगे बुख्याताः कथिनाः
 आख्याताः निवारयः तेषां प्रकृतिम्यउत्पा
 दनेन बुख्यादनेन प्रक्रिया प्रसया इति पाठे
 प्रतिषेधार्थानेतिरिति प्रसयाः आख्याता
 श्रेयस्य प्रसया श्रेयसि तथा तथा नान्द्रइत्यधि
 कारनिराकरणापाधिकारोतरमाह धातो
 १ आसमायेरधिकारोपेनाश्रोयईवास्पे
 त्यादि नासात्तात्प्रकृतित्वेनोपातत्वापाद

योनाम्न- धानो- घेर गो इत्यत्र धानो रितु
 पानेनेनुनामाधिकारनिवृत्त्यर्थं धानुसे
 सासुमाह आदि सधानुरित्यनोधानुरतु
 वर्तने अ-आदिर्यस्येति महुता संविज्ञान
 इत्यनायासित्यादिरमाचुरादिसमाप्रेर्द
 शरतायदिगता नो गतो धानुसे स इत्यर्थः
 टिष्ठुमादिवदेकतरसे सार्थं सिद्धे- पूर्वा
 वार्थकृताऽनेकाक्षरसे साः॥ अथ गो तत्तं
 मतानामेव धानुत्वार्थम् नैश्चक्रियावाचि
 नामेव धानुत्वमत्रं ततश्च धानुसमान
 नामक्रियावाचिनोवादीनां ततश्च कोतर
 मेरानाह सचेति आत्मनेपदमस्यास्तीत्या
 त्मनेपदी तप्यप्युभययदिनोप्यस्ति न
 यापि वाक्यस्य व्यवच्छेदकत्वत्वात्तद्व्यवच्छे
 दः एवेपरस्मैपदी सत्रापि आत्मनेपदगारि
 नियामकमाह आत् अनुदात्तश्च उ-च-अतु
 रात्तुः नाचिनोयस्येति द्वे द्वे तत्वादिनः
 प्रत्येकं संवेधः सत्यमासत्ये निवत्सरे

कंदेशेनापि से सुपास्थि निरि म प्रियो क्रमा
 दित्यात्मनेपदे प्रवतीति अनुदोतत्वे च धृ
 द्वाचित्वा दोधानुपाठे प्रतिज्ञाते कार्योक्तौ च
 ते व्यम् जिह्वरेतेतः २ न इत्यस्य सज्जित
 स्वरित इत्यस्य सस्वरितेन जिह्वस्वरिते च जि
 तस्वरितेन तस्मात् स्वरिते त्वमपि पचात्
 वसेयम् उभयपदिनो निमित्तं प्राच्यादग्नि
 यमप्राप्तौ नियममाह आत्मगामिचेदित्या
 दिङ्कियाफलस्यात्मगामित्वपरगामित्वा
 भ्यामवस्थेत्यर्थः ननु हेतुः अन्वर्थ इति म
 हासेना- विज्ञानादर्थानुसंधानादित्यर्थः
 परतः परशकार्यमन्याशकार्यचाह सर्वो
 वीक्रनिमित्तेत्यादि पूर्वमुक्तमनुदानेन च डि-
 त्वेस्वरिते त्वेवन द्रहितादित्यर्थः परात्पा
 त्मनेपदानीत्यत्र नवेयमनुवृत्तेः परिशेषा
 दापानीत्युक्तं वर्तमाने १० द्विपदे वा स्व
 स्य वेदो नित्वा हेदो नित्वा च व्यवहारे प्रदृष्ट
 मि नृद्वयायाश्च यत्नान्नत्र च प्रावने वदिय

नात्मासर्वत्राख्यातगोचरइत्याद्युक्तत्वात्
 र्मव्यापारस्यैवाख्यातार्थत्वात्तत्त्ववर्तमान
 कालावच्छिन्नत्वविवक्षायां निवाद्य इति
 सूचयन्नाह शरद्वुपरिसमाप्त्यवर्तमान
 इति शरद्वुउपक्रमः सन् अपरिसमाप्तो
 यः कर्मव्यापारो वर्तमानकालावच्छिन्नस्त
 स्मिन्नभिधेयेवाच्ये निवाद्यः प्रत्ययान
 वेनीत्यर्थः वर्तमानशब्दस्य वर्तमानसा
 मोप्यस्याप्युपलक्षणत्वाद्देवोवर्षनिगदे
 गच्छेत्यादावपि क्वचि निवाद्यः वर्तमाने
 वोक्तम् अतीते भूतनाकाले भविष्यत्वम
 नागते शरद्वुपरिपूर्णे च वर्तमानत्वमिष्य
 ते इति कालस्य त्रित्वेनाऽऽरंभात्प्रसंभवा
 द्वर्तमानशब्देन वर्तमानकालावच्छिन्नेव
 सूच्यते अथवा शरद्वुपरिपूर्णा चास्त्यत्रेत्य
 शश्रादिवादेन ननु कुमारः क्रीडेती
 येवमादावेकक्रियारंभसमाप्ते क्रियातरा
 रंभे पर्वतास्तीक्ष्णतीत्यादौ च त्रित्वप्रवृत्तेर

रथेत्वा घमात्कथं वर्तमानं चैतन्मैवं
 कनिषदि क्रीडोपरि तावपि क्रीडनसामान्य
 स्थानुपरत्वात् पर्वनादि स्थिते रथिनयात्
 ततदुक्तम् परितो प्रियने सर्वास्मानुनदि
 प्रियने पर्वनादि स्थिते रथितस्मात्पररथे
 ता प्रियने इति निवादी नो ममानरे से सारमा
 ह अस्थेति पाणीनां प्रोक्तमुपज्ञाने वा शा
 स्त्रे पाणीनीयम् तदधीयने विदेति वा पाणी
 नीयाः तेषां प्रियर्थः नास्ति च प्रथममध्य
 मोत्रमा इति सूत्रशेषः सूत्रोत्तरं वा परस्मैप
 दात्प्रने परसे सक्तं अष्टादश अष्टादश
 निवादे यस्मिन्निस्त्रिगै प्रमास्य प्रमपुरु
 षमध्यमपुरुष उत्रमपुरुष संज्ञका भवेति
 तेव क्रमात्सामानाधिकरानां मापुपपद
 विवक्षायां भवन्तीति मेदेनाचयः ननु
 भावस्याख्यातवाच्यत्वेन त्वयामयावभ
 यत इत्युक्तं सामानाधिकरानां युष्मदस्मदु
 परत्वाभावात्तन्मध्यमोत्तमपुरुषाभावः

रथेत्वा घमात्कथं वर्तमानं चैतन्मैवं
 कनिषदि क्रीडोपरि तावपि क्रीडनसामान्य
 स्थानुपरत्वात् पर्वनादि स्थिते रथिनयात्
 ततदुक्तम् परितो प्रियने सर्वास्मानुनदि
 प्रियने पर्वनादि स्थिते रथितस्मात्पररथे
 ता प्रियने इति निवादी नो ममानरे से सारमा
 ह अस्थेति पाणीनां प्रोक्तमुपज्ञाने वा शा
 स्त्रे पाणीनीयम् तदधीयने विदेति वा पाणी
 नीयाः तेषां प्रियर्थः नास्ति च प्रथममध्य
 मोत्रमा इति सूत्रशेषः सूत्रोत्तरं वा परस्मैप
 दात्प्रने परसे सक्तं अष्टादश अष्टादश
 निवादे यस्मिन्निस्त्रिगै प्रमास्य प्रमपुरु
 षमध्यमपुरुष उत्रमपुरुष संज्ञका भवेति
 तेव क्रमात्सामानाधिकरानां मापुपपद
 विवक्षायां भवन्तीति मेदेनाचयः ननु
 भावस्याख्यातवाच्यत्वेन त्वयामयावभ
 यत इत्युक्तं सामानाधिकरानां युष्मदस्मदु
 परत्वाभावात्तन्मध्यमोत्तमपुरुषाभावः

व भवेताभ्युत्थे इत्यत्रापि समानाधिकर
 ता नामोपपदत्वाभावात्प्रथमपुरुषोपि
 न स्यादिति चेत्समं पुरुषविशेषव्यवस्था
 यकामात्रेपि भावार्थप्रत्ययविधानसामर्थ्य
 जवस्यैकत्वात्प्रथमानिर्गमेकारताभावा
 त्प्रथमपुरुषस्यैकवचने चकाराद्युष्मद
 स्मदोः प्राधान्यमेवेति अनित्यमसहेवा
 गच्छतीत्यादौ गौणत्वेन मध्यमो नमो प्राधा
 न्ये च स्यादेव परमत्वे गच्छसि परमाहं गच्छा
 मि कर्त्तरि इयमिति संज्ञैकदेशः कर्त्तरि इति
 शुद्ध एव पदनिमित्तेन पच्यते डोऽनः स्वयमे
 वेत्यादौ कर्मकर्त्तरिन चकारादादात्मनेपद
 मयीत् आत्मनेपदोऽप्यपदनिमित्तयतः कर्त्त
 र्यात्मनेपदमपि अपविकरगौणतात्वे दत्ता
 यकोऽप्यत्मनस्मान् परस्मैपदस्य अपि पुरुषात्म
 कत्वात्तामोपपदविवक्षायां प्रथमपुरुष
 प्राप्नोतस्य कर्त्तर्यत्वात् कर्त्तृचेकत्वविवक्षा
 यां प्रथमपुरुषस्यैकवचनमित्यर्थः एव

च सर्वमुक्तेकारकपरिदायो नितु च नव
 पूर्वाह्णं लादेशावपरौ द्विधा परस्मैपदमा
 ख्याते तत्तान्वात्मनेपदे परस्मैवात्मनेमा
 गेच वचना निविधा विधा त्रियस्ते पुरुषाश्चे
 पा प्रथमो मध्यमो तृमौ एकद्विवदुसेता नि
 पदान्येकैकशान्तिताम्परस्मैकर्त्रेति सेये
 न भावेनापिकर्मीणि आत्मनेतु विभुसे
 ये भावेकर्त्रेति कर्मीणि धातोरकर्मीकाङ्
 वेप्रथमेकवचने तथा सकर्मकर्मकाङ्क्षानोः
 कर्त्रेति स्मृतमात्मने यञ्च कर्मीणि निर्दिष्टं व
 सेते तत्सकर्मकान् नास्ते वै सन्निपोक्तव्यः
 प्रथमः पुरुषो भवेत् त्र्येवौ प्रथमिनेपि
 त्रिपिरेव तु मध्यमः अहमावो वयं त्वेति
 तमो नान्यथा मतः अन्यथानुप्रहास्ये स्यात्
 त्वे मये हे च मोक्षस इति अथ २ कर्त्रेति नि
 निवाचयः विशेषणम् यञ्चतुर्थीत्यनञ्चनु
 र्ध्वितानुवर्त्तते तत्र प्रथमाति वृत्तेकारणा
 भावान् प्रथमोक्तवन्ति वाच्योदित्यर्थः

शब्दः शब्देनोच्यते इत्येतच्चेतनसिद्धत्वाद्
 कर्त्ररिविहतेष्वित्यादि अस्मिन्करगालुदा
 देर्जीवादिकस्यत्रेदज्ञापनार्थ इत्यर्थः गुणवि
 धानार्थेऽपि गुणः धातोर्द्विगुणकारणत्वं अत्र
 दोनामिन् इत्यनिर्दिष्टस्यानिकस्यगुणस्य
 नामिधितयस्यात्रिकत्वनियमान् नामिन्
 मुख्य द्वयविज्ञायां कर्तृद्वयविज्ञायां
 त्वर्थः अपिनादिः २ एदस्यसप्तपितृनां
 दिव्यस्यमानादिः पित्रेनादिः अपिनादीनां
 प्रामयोऽपिनादिः आदिशब्दादायादिग्रह
 णाज्ज्ञेयापनोत्यादिसिद्धिः वि. त्सेज्ञाप्रयोज
 नमाह किं नि २ कचउ-चकुं कुं चित्सेयस्यस
 तथातस्मिन् अगुसीनि किं द्विशेषणं हे द्वि
 रत्रेधातोः निमित्तभूतादुपसृप्तसत्त्वादस्य
 सत्त्वमित्यर्थः एवेव जुहुवुरित्यादौ द्विर
 न्निमित्तस्य उक्तोऽप्रावातस्मिन् नगुणः
 नोक्तः मन्त्रितामित्यनेन जुहुरित्यादावपिनगु
 णः अदे अच एव अदेसाकेनिकसप्रम्येतन्

अत इत्यनुवर्तने आख्याने प्रकरणात्वनस्या
 दा वननिप्रसेगः कोः २ अत्रापित्यादिसंबंधि
 त्वविवक्षा योजनं वा नित्यादावननिप्रसेगः
 समानाधिकरणानां आदि सन्निधाने व्यवस्था
 र्थमाह अथ व्यवधानादिति व्यवधाने च सौत्र
 मवसेयम् अर्थ उपविधायकत्वेन वा का उपत्या
 नेषोचोत्तरतः पूर्वपूर्ववाधानं नाम सदापोस्त
 स्तरादीनामविशेषानेषोचपरस्य तथात्वादिति
 भावः विधिसंभावनयोः विधिश्च संभावने च वि
 धिसंभावने तयोः विधि शब्दार्थमाह कर्तव्येति
 कर्तव्यः करणयोः पार्थे पागादिलक्षणस्तस्योप
 देशः अतुन प्रवर्तनमित्यर्थः पचपि विधि
 निमेषाः मेत्रागाः धीष्टसे प्रश्न प्रार्थनेषु लिङि
 तिपाणीनीयानुसारतो निमेषाणां चार्थेष्वपि
 लिङ्गुदृश्यते तथापि न्यायतुत्यादनार्थे च प्रय
 वार्थमयापि वा विधादीनानुपादाने च नुगां
 मादितः कृत्स्न अस्ति प्रवर्तनं नारयमनुस्मरे
 चतुर्थ्यपि न उच्यते द्विधा तवः किमेतस्य चित्त

त्वयेत्यादिपरमं जरीकारस्वरमादौ वानर्त्तन
 नन्वेवं परद्वारा नोपेयादित्यादिप्रवृत्त्यभावबोध
 केविधित्वेन स्यादिति चेत्सत्यम् प्रमाकरमतेः
 वान्तरवाक्यार्थकत्वेन नृनि साध्यत्वरूपविध
 र्थस्य नत्रापि सत्त्वान् विधेकत्वपदे च न भर्त्तुवि
 धिविषयत्वात्प्रवर्तनात्वायत्र भट्टाचार्यमते पिक
 र्त्तव्यार्थो यत्र विषयो भर्त्तुर्थास्तदुपदेशोऽपत
 मानापयन्ना उक्त्वोक्त्यापारः सच शब्दव्यापार
 एव विधिपरवाच्यः स्यादिति यत्रोद्वि विधः १
 वृत्तिलक्षणा निवृत्तिलक्षणाश्च द्विषमोपि द्वि विधः
 यागादिः परस्परगमनादिषु नत्रप्रवृत्तिनृत्ति
 जनिकौ प्रवर्तनानि वर्तनाख्यौ शब्दव्यापारेण
 ३ प्रवर्तनाशुद्धपालिउच्यते निवर्तनानुनन्त
 मन्निव्याहृतपाञ्चनायक्ये बोधको ननु शब्दाव
 छेदक इति यन्मते इह साधन त्वेविधार्थस्तन्म
 तेपिकर्त्तव्यार्थो पूर्ववदिह साधनानिह साधने
 नत्रोपदेशस्तद्विषयकपन्ना उक्त्वोक्त्याः सचे
 ह साधनत्वमनिष्ट साधत्वे च नत्रयोह साध

नत्वे केवलयेतर न न समप्रिया हनया लिङो च
 ते इति पूर्ववत् या आता य इति त इति
 अत्र षष्ठी निर्दिष्टत्वा प्रावाग्निर्दिष्टमानस्या
 देशाभवे नीन सर्वस्य द्विविधा बुदाहरति शि
 ष्य इति शिष्ये रागुरुः शशुषा कर्तव्ये तु यदे
 शा द्विधित्वम् ब्राह्मणस्य वेदपारगत्वसंभावना
 नस्योरिति तनङ्गेति त्वान्निर्देनस्ये त्वेयस्य
 ब्राह्मणविनस्यगुणाप्यत्रावर्धित्वान्नोत्पादेशा
 र्थत्वम् अनर्थास्यनरर्थात् तदुक्तं तात
 दुत्वे संवर्तमानत्वादेत्यविधिश्चेत् च नयाने
 ति अथवा वक्तव्यत्वेन प्रयोगानुसारित्वात् तत्र
 रप्रसंगादनेकाक्षरत्वात् सर्वस्येव अतः ऊर्वादे
 रित्यतो वा शब्दस्यानुवृत्तेर्वावस्यया यदादेश
 त्या येन देस्तानङ्गेन लोपः अनघमने अनघ
 तनस्याप्यननाभाव रूपत्वाद्भावस्य च अति
 योगिनिरूपणाधीननिरूप एतत्वात् तस्मिन्
 योगिनमघमनशब्दार्थमाह अमीतीपारात्रे
 रित्यादि अमीतागमाया रात्रिश्चानुपीति का

मस्यायप्यामद्वयेततोऽकीक आमासिभ्यारात्रे
 प्रथमेयामद्वयेयावद्वेति तावानहयमात्र
 कः कालोऽपतनः ततोऽयोऽपतनः सोपि
 भूतप्रविष्यजेनद्विविभः तत्रभूतानपतनश्च
 नपतनेवाद्योदिवादयोभवेतीत्यर्थः अनपत
 नइति अनपतनमात्रइति सेयम् तेनाप
 ह्योवाभूदित्यासावपतनश्चनपतनव्यामिश्र
 णात् नास्त्यपतनोपस्थितिनिबहुव्रीहिवी
 दिवादेर दिवादाविनिसनिसप्तमी तनश्च
 कृताकृतप्रसेगितेन नित्यत्वादपीप्रत्ययेकृते
 पिरिवा दिपरत्वाभावेष्पट्स्पादेवदाइतिर्य
 दिने आराधः आचूआश्च आराधतस्य व
 सोरित्यतः प्रथमानमापि विभक्तिपंचिरिणामे
 न् आइतिषष्ट्यंतमनुवर्तनीयम् आआदा
 यइति छेदः त्वरादे त्वरादित्वेचोपदेशव
 स्थायामेव वेदितव्यमित्यभवदित्याहो नानि
 प्रसेगः अन्यथा त्वरादित्वाद्युभयावात् वव
 नसामर्थ्याच्च पूर्वीऽधेननतीतद्वितीयइत्य

क्रम विधानसामर्थ्यद्वयेनादाधानुकीर्णने
 तरे द्वितीयेनकार्यम् एतच्चैतान्यादिसिद्ध
 र्थकृतेनस्यविषयारजोक्रम नचपूर्वनिय
 मार्यनैवास्मेतिवाच्यम् विभागवैयर्थ्यप्रसं
 गान् उकारपकाराविति द्वित्वमिदं कनकृते
 विद्विरामडि.त्यादिकार्य्यीर्ष्यविसर्गः एवम
 न्येऽद्यादाकल्प सचचाकारांमादिक्रमेणाक
 त्रियपेक्ष्यते गाउ.गतौ गाने अपिहृत्प्रे
 कृत्याप्यितत्यादादौ सवर्गोदीर्घ अकारपरत्वा
 प्रावादायइरित्यस्याप्रावे सवर्गोदीर्घ गाने
 एव मन्कारापरत्वात्तोतोत्तदनतइत्यदादे
 शे गाने गाने गाध्वे मे यति आलोपइत्येके
 मे गाव हेगम हेगेत् गेयाताम् मेरन् गाना
 मे गावहे गामहे आगात् अगाम् अगात्
 ईगते गुगायादेशो अपति अयेत् अयत्
 आयत् एवेतिजिप्रभनयः उउ.गतौ अवे
 ते अवेत् अवताम् आवत् एवेकुउ. शवे
 कवते यउ.शोधने एवते कृज करगो करति

करिते भज भरणो भवति तनरगो तरति
 ननये नरति एकारान्तराकारान्तराश्चौवा
 दिकारवद्वेट पाने धयति देउ. पालने दयने
 मेउ. प्रदिदाने मयते वेज संन संनाने वयति
 वयते वेज संवरगो व्ययति व्ययते द्वेज
 आह्वने वृयति वृयति एनेषउकारोतः
 केगरे शब्दे कायति गायति रायति देजे
 हये दायति ज्ञायति ओयेवे शोषगो पायति
 वायति ग्लैग्लै हर्षहये ग्लायति ग्लायति
 वैस्वैर्षयननहिंसात्र ग्वायति उउ. पालने
 ज्ञायते दैपशोभने दायति चैनंकारे प्यायति
 द्वैत्वमे दायति ध्येचित्रायाम् ध्यायति ध्यौत
 न्नो धायति व्येउ. वृद्धौ प्यायते व्येवेदे आ
 यते श्येउ. गतो प्रणायते वैवेहने सायते ह्ये
 स्तेशब्दसंघानयोः स्थायति श्येमस्वैम प
 येन आयति स्वायति औकारान्ते छेव. एवमौ
 वादिकः व्योउ. नियमबुतादेशोपनयेषु च
 वते ओकारान्ता लुनमन्ति अक वक्कगतौ अ

कति कुकशाहने कोकले नखसाखसर्प
 ले नखनि मखनि गखलाखडाखधाय उप
 शेषगार्थीलमर्षयो सखति लाखति डाखति
 धाखति डोखति अगवक्कगमो अगति रगणे
 कायाम् रगति लगसेसेगे लगति वला वज
 ने वलानि खगसगस्य गहगहगगस्ययी राव
 उलावडः डावडः चडः शङ्को रावने लावने डा
 वने धावने आचडः कथने आचने अर्च
 पूजायाम् अर्चनि कवेडः दीपदेवनयो कव
 ने इत्यादयो न्येधातु संग्रहोऽवगन्त्याः वि
 स्तरप्रयान्ने होचोने इत्यष्टिकरणाभ्यादयः
 लुक्विकरणां व्यावर्तकेष्वप्यनस्यात् अदादेः
 उत्पन्नस्येत्तनेनान्यकार्यव्यावृत्ति ज्ञान् इह
 रिनिद्धिहकारकनिर्देशात् ह्यधिरिति छेदे हे
 जभारिति जभेधकारे च द्विधकारनिर्देशजरोज
 विसवरोडिति यलोयेनवापिपरीतनिर्देशा
 द्भुडुग्धीत्यादौ सत्यरस्यापि हेर्हिः शीउ
 अङ्कु निगुगाइयेतेनैवमिद्वत्यादारेभविधा
 नसामर्थ्याङ्कु मपि भवतीत्यभिप्रेत्याह

सर्वत्रेति सर्वत्रसार्वधानुकेयकिचेत्यर्थः
 तेनही श्येति चदिवश्चमादित्यादावनतिप्रसं
 गः अवादी ४ स्मीतिद्विनकारकोनिर्देशोवगं
 नव्यः तत्रैकः स्वसेवपाजसानामिनिदेकारजः
 तनश्चाववीह इत्यत्रापि अष्ट आदिः स्या
 नोयस्यस अवादि अञ्चुक तस्मिन् अञ्चुवि
 षयेत्यर्थः पितृनु त्याभावाभङ्गाः केचिनु
 ईप्रत्ययस्यसार्व धानुकत्याभावाहोपायसी
 यादिवन्तिसेताभावाभङ्गाइत्याहुः तन्तुगु
 वेतीयादीनोरुविधानार्थविहितेनुधातो
 रितिसूत्रेय्योर्धातो रिपुवौत्वरेश्चनुवर्तनीय
 म् तनश्च पुञ्चतीत्यादावप्यति प्रसक्तत्वात्
 दयदादत्वेन य्योवेत्येतदप्यनुवर्तनीयमित्य
 पिप्रोक्तं य्योर्धातो रिपुवौत्वरेश्चोवेति चवर्त
 मानइति नुधातो नुइति नुइति लुप्रवृष्टासां
 धातो रितियेवम्यमे तनश्च धातोर्विहितस्य
 नोरित्यर्थलाभादिकरणास्यनोरित्युक्तम् एवं
 चासेयोगपूर्वस्य नोरुवर्गस्यवः सेयोगपूर्व
 स्यनुउव अनेकस्वरस्यधातो रसेयोगपूर्व

वस्तीवर्तीयोर्धे अन्वयोऽप्ये पुनोऽभवत् इत्यर्थः
 क्वचिद्वत्त्वस्मादपवादमाह नान्योरिति अद्विष
 यपादस्य अनेकसरस्यासंयोगपूर्वस्याप्युक्ती
 स्य जुहुवुरित्यादौ बोनेत्यर्थः वाशब्दादद्विषये
 पि जुहुतीत्यादौ जुहोतेरेवत्वम् नवो भुवतीत्या
 दौ जुव ४ वितोन् वानोत्यादीनां तादादिर्वैस्य
 तोवानुवृत्ति नत्रपेवानोत्यादीनां मादेशीनोयो
 गत्वा तादौ पेचैवादेशा गद्येने इत्यप्रियेस्यो
 क्रम् ताप अस्तुम इत्यादि परोक्षतौ विधास्य
 मानानामेव तादादीनामत्रादेशाद् अहृद्यप्र
 योजकत्वेपि यपाचेत्यादौ हृद्यर्थी ताकार इत्य
 र्थः द्विष्टेस्य अपरोक्षानुवृत्ते परोक्षार्थकतादौ
 द्वित्वविधानादत्राप्रसंगः ज्ञातेष्वनुतेर्वा तथा
 जुव आह अद्येत्यतो विप्रक्षिपरिणामेन आह
 स्येत्यनुवृत्तेः यच्छेनिर्दिष्टस्यापेनो त्वस्य ह
 कारस्येत्यप्रियेस्याहु पुनो हकारस्येति अत्रादे
 र्नुत्तिवकरताप्रेराभावेपि द्वित्वकृतो जुहोत्या

दोनोमेरइत्याह लुग्विकरगास्यापीत्यादिस
 खर ४ हकारादिमात्रस्य द्वित्वाभावाच्चैस्त्वरइ
 निनचपूर्वस्य ह्रस्वादि शेषइत्यादि शेषविधा
 नसामर्थ्यदेवसमुदापायनापावयवस्य द्वित्वे
 स्यादिनिवाक्यम् ननश्चसुनिरप्रमौहसमु
 दापस्य स्यात् नचैवमानर्च्येत्येतौ सत्वरत्वाऽश्च
 यमर्थोऽयस्य सत्त्वं द्वित्वेन स्यादिनिवाक्य
 म् अमेदेन सरत्वं सहितस्य द्वित्वविधानात्
 द्विरिति सुप्रसंगो न निर्देशाद्विर्वचने लभ्यते
 दरिद्रे चर्चमेतत्प्रसंगे गदञ्जोक्तम् कुहो
 हस्यववर्गीषा प्रौस्थाने त्ररतमन्यायेन वोष
 वकारिना च वर्गीचनुर्थहकारपोरोत्तरतम्या
 चैवर्गीचनुर्थोऽकारः एतच्च पचहर्गीगश्च पर
 त्यञ्जोक्तम् उपानो उपानो चनुपेवात्मकानो द्वि
 पेचकपोर्जवचययोर्मीठरकोऽप्यन्यायेन सा
 दाक्षिण्येनादेशत्वेन जयोनर्गितत्वात्प्राप्तादे
 शित्ववाधान् जटधयमानो जउदगवाः त्वप

छवयानं चटनकपाइनि विवेकः नउतस्था
 विमादौ सर्वरीवारम्यउपयासेत्येन उर्वमो-
 ४ प्रत्ययप्रकरणत्वात्प्रत्ययसंबंधिनइत्युक्तं
 म् कचिदप्युपान्तवक्तव्यमेतत् काशब्दव्य
 वक्ष्यमानं ब्रह्मवदस्यादौ सै योगपूर्वस्य प्रत्यय
 संबंधिनउवर्गस्य नलोपः अस्मिहोअंजहुपा
 दिसर्थेनुहोति गुणावादेशाविनि अद्यसीत
 विशेषणानुगानिषेधायाहुगस्तनोऽवादेश
 अत्यर्थः उदित्कार्यर्थः स्वापोदितइति का
 र्यर्थइत्यर्थः अजो कपिजलाधिकरणमाये
 नवहुवचनस्य अित्वपरत्वाद्ब्रह्मउपसुक्तम्
 देतो नक्तुदेन सर्वनामा पूर्वोक्तो लोपेका
 रोपरमण्येते इत्यप्रिप्रेत्याह लोपनुवर्तते
 इकारश्चेति उर्वमीवीलोपइत्यतो लोपः
 इहसेइत्यनईकारः तत्रेकारस्य हसेइत्यनेन
 संबधान् हसेईकारः परिशेषान्तराया लो
 पः उर्वमोर्वे त्यनोवानुवृत्तेर्नवक्ष्यमाणारारु
 वप्रसंगे जज्ञादित्यादौ रादेरित्या लोपः इवी

वा आहो इति चेतः जहानेहो परे इकार आ
 कारश्च वा भवति उभयाभावपक्षे हे स्ता विती
 कारः इति पाठे ई चेति चेतः ईकारेकार
 भावे सिद्ध एवाकारः उभालोप इति अन उ
 सिमु सि आ लोप इत्यर्थः अस्फुरित्वा पृथ
 मेन द्वे कृत्ये समानविषयत्वादप्रोक्तम् तदे
 एनना प्राप्ते यो विधि एभ्यने स तस्य बाधक
 इति हे स्ता विन्यस्यापवादः तामि मिः बहु
 वचनेन सारयोग्येन इत्यभिप्रेत्याह सही
 नामिनि पूर्वस्य ४ सारित्वाकारलोपेऽभा
 तत्त्वत्पूर्वस्य धः तथे ई इत्युवावसान इत्य
 तो वा नु ह्यत्रैव स्याधत्त इत्यादौ तत्प्रसंगः
 इति उहोत्यादिः दिवादे च नुर्धु इति वर्तनी
 निचानुवर्तने येनाश्रमशायेनापोपवादः
 आदेः इति दोनवानामित्यनेवरसत्रतोवानु
 कर्षणाद्वावस्यपानामधत्तुष्टे व्यष्टिचो
 नवाश्रोचते छे उपनिष्ठा यनिष्ठ व्यष्टिने छे
 वने एवमन्यत्रापि प्रयोगतो वावस्थापनीयम्

प्रादे ५ तथेति वाच्ये तेनैव निमित्तेति
 निमित्ते च यस्य किलादिष्वकाररे यः कृत्वा
 तात्त्विकनिमित्तमन्तत्रादयः सप्रत्ययस्य प्रत्यय
 पोतास्य पुञ्जश्च प्रियवे ह्युक्तं सुतो सुभक्तये
 पोतकर्मणी पुञ्जरेणोष्ठागतिनिवृत्तौ ज्ञेयः स
 नाशब्दः संगसंगे चैव परिच्छेदे अगम्यः
 विधुगम्यश्च प्रानिर्गच्छं यज्ज विशरणागमो
 अपदेन विचिरतरणो अवर्ष्यते न निरोधक
 वपर्वकमोजनार्थं स्तनशब्दे परिनिविष्टं
 वेदमेवने सुदप्रत्ययः अदुवर्जितं विवृतेन
 सेनाने अद्वर्जितं बहुमर्षणे एवामदुक्
 बायेपिसम्पद्यः तत्र रशानो स्यादीनां द्विर
 क्रानामपि पूर्वोत्तररूपयोः सम्पद्यते दुर्वर्जो
 पस्योपपदे नादिधानुहिनु हिगसौ मीना
 मीत्र हिंसायाम् आनिशशांताश्च पेनशादयः
 एषां नश्यतो भवन्ति गदुनदपतराधामाउमा
 ने पोतकर्मणी दन कागतिगोधनयो पाशयलो
 शब्दुन्मायाम् सांभदलोवप वदशमुद्दिहउप

चये चित्र चयने एतत्पूर्वस्यनेर्त्तत्वम तथा
 अनशागने निसनिच्च निरायाम् मकारेन
 वकारेन हशकादिखादिवर्त्तुः श्रयाने चनेश्च
 वागत्वमित्यादिलोकनो व्यवस्था यनीयम
 नपः धातोर्नेर्गुण इत्यनेनैव गुणसिद्धेरप्य
 साहचर्याच्च नुरपि विकरणा एवेत्यभिप्रेत्याह
 विकरणास्यनुप्रत्ययस्येति सोमं वस्त्रीविशे
 षः उर्ध्व इ प्रत्ययप्रकर्षीत्यानप्रत्ययसंबन्धि
 न इति वाशब्दो व्यवस्थितविकल्पाद्य इत्याह
 वाग्रहणादित्यादि मश्रयचतस्रो नयोः क
 वसाने इत्यनो वानुवृत्तेर्धनु इत्यादावनतिप्र
 सेगः कचित्रयोध इति पाठः मरानयः इ
 निसमाहारेष्वर्णकवचनम् अथ इति दधाने
 निषेधः पूर्वस्यङि निरुत्सेध इत्यनो ध इत्यनु
 वृत्ति आदि चानामित्यनो जमानुवृत्तिः पूर्व
 तुल्येव नमसः नमव असचनस्य उर्वमोर्व
 यतो वानुवृत्तेर्धवस्यया आस्तामित्यादौ तद
 प्रसेगे खरादित्वादितीयोः दुस्याव उपदेशाव

षापोत्तरादित्वा ह्यनन्वसधानुमाहवर्षा
 नमपिधानुरेव गद्यतो न विकरणा इति चेत्
 सत्यम् यवतुर्धित्यतो मेड् क्लृप्त्या चतुर्धित्य
 हृते डि. त्यदु रित्यतो डि. नीत्यन हृते ष्या विक
 रणात्वा न्नसप्रतुष्टुडि. त्यरत्वा से प्रवान् यप
 पि विकरणा स्यापि धकारव्यवधानान् डि. त्य
 रत्वं से प्रवः येन नाव्यवधान न्यायस्या चतुस्त्य
 त्वे स्यापि डि. ति परतो विहितो यो न्न सत्ये स्य
 र्थः न च यड. तु किं नमधानोरपि चतुष्टुडि. त्य
 रत्वे से भवतीति वाच्यम् न स्य यड. सधात्वे तर
 त्वान् दिस्योः २ हसादुत्तरयो रिस्यो से योगो
 नलोपेनैव लोपसिद्धावेतद्ववने तस्या नित्य
 स्तापनार्थम् न सप्रतु ऊष् इत्यादौ रेकात्स
 कारा न्न से योगो न्न स्य नलोपः डि. त्यड ५ डि.
 ति अतड. कृजोपे इत्यतः कृज इत्यनु हृते करो
 ते रित्युक्तम् न पकरणो मुखोच्चा गीर्णम् अत्र
 पि चतुर्धित्यनु हृते सत्रचोष्टु स्य सत्वा नित्य
 परत्वा से भवा येन व्यवधाने तेन व्यवहिते पि

वचनप्रामाण्यादिति न्यायादुपायवधाने
 पितृसादिद्वित्वमाश्रित्योक्तं कुरुत इत्या
 दोचोत्त्वविधानसामर्थ्यादेनरेणुतोक्रिया
 मारोचहिरण्योत्त्वस्यासिद्धत्वाद्गुणसंज्ञापूर्व
 कत्वेनानित्यत्वाद्वा उपधाया लघोरिति पुन
 र्गुणाप्रसंगः असीद्धवदिरंगमिति न्यायेन
 वत्त्वलोपयोरसिद्धत्वाद्दसपरत्वाभावाद्दीर्घ
 विधेसंज्ञापूर्वकत्वेनानित्यत्वाद्वा कुर्वन्नि कुर्वन् इत्या
 दोदीर्घत्वाप्रसंगः कृज- कृज इति पचमीति
 ईशात्रस्मादित्युत्तरस्येयुक्ते नुरादेः अत्र
 पत्वचित्राभावाद्भित्वाद्गुणाभावः नातः नात्र
 तः एकमेव वा ननुलोपश्चदेशविशेषत्वात्
 हीतिर्दिष्टन्यायेनात्यस्यैव सिद्धत्वात् इति व्य
 र्थमिति चेत्सत्ये नादस्यसंकेतिकत्वेन प्रति
 श्रयकत्वात् अन्यथास्यानप्रथमाया अथि
 सेप्रवान्निर्दिष्टमानस्यादेशाप्रवर्तीनसर्वस्य
 स्यात् तस्युत्पत्त्यानेष्योत्तमेवंप्रमुहमे इत्य वा
 अनादस्यस्यानुष्टुप्प्रावीकारस्यगुरुत्वाद्गुरुः कि

सुसर्वस्य नि सर्वस्य स्यात् न नानात् किं
 त्वानरवस्यादित्यात् इत्युत्तरार्थमिति तद
 सत गुरुशब्देनानेकवर्णीदेशोपलक्षणत्वे
 नोक्तत्वात् अथ यथा जहीहीत्यादावीकीहावि
 सीकारदेशस्यापि सर्वादेशत्वप्रसंगः इति ह
 मे ईकारविधानात्परिष्कारे इत्युक्ते ग्रहो
 ३ यजोयवराणो यतः संप्रसारणमित्यनुव
 र्जतेऽग्रहमिति बहुवचनेन गणो गद्यते इ
 त्यप्रिप्रेत्यगता यति ग्रहयेति ग्रह उपादायेत्य
 वयोहानौ वेजनेन संप्रेत्य धनाडेन वशाकोनौ
 वं व्याजौ करणौ प्रसीपायो अस्तोयाके ओड्राव
 २ छेदने इत्येतेषो यवराणो ३ उरुवर्णीः संप्रसा
 रणं भवेतीत्यर्थः हसात् ३ येन विधिस्तदं तस्ये
 ति हसोसादित्युक्ते येन नाप्राप्तिर्येन यो विधि
 रारभ्यते नाप्रत्यस्य वायस्य वाधक इत्यप्रिप्रेत्या
 ह न नानि अत्र स्य संप्रसारणं ति वादि चतुर्थ्य
 स्य मतौ तरे सोऽतो रमाह एनञ्चेति विकरण
 महितेन यक सहितेन निमित्ताय पीतु पक्व

त्वयान्पूर्वविभागा तउ० १ शीत्तार्थयातुक
 आह्वयधतुकशेषः इति पाणीनोक्तत्वात्
 भावकर्मणोः प्रक्रियायोरर्थायतुमुपक्रम
 तेऽप्येति भावः क्रियारूपो धात्वर्थः कर्मया
 रिभाषकं यद्विसनीति यकश्चतुर्लकारस
 र्वयित्वाच्चतुर्लकारसंबन्धनीभावकर्मशक्ति
 याप्रसंगान्निरूपण इत्यर्थः आत् ३ भव
 नं भूमीवः तस्मिन्कर्मणी चवाच्ये आत् भव
 नीत्यर्थः त- सकर्मकाकर्मकप्रेरेन धातुद्वे
 विधकवस्था अकर्मकत्वरूपमाह येकर्मत्वे
 पेक्षामित्यामित्यादिकर्मनिर्येतत्क्रियावाचि
 त्वेवेष्टोचनर्थोक्तो धातोरर्थान्तरे हनेः धात्वर्थ
 नोपसंग्रहान्न असिद्धेरधिबद्धानः कर्मणोः क
 र्मकाक्रिया इत्यादिना नानरे बहनीत्यादौ धारणा
 प्यर्थस्य बहनेः सकर्मकस्यापि नदीहनीत्या
 दौ सवर्णीयकसाकर्मकत्वे तथा न न्यतीत्या
 दौ त्रियतया च प्रोक्तत्वात्तयोरेव वर्धिता मि
 त्यकर्मकत्वे तथा शरणं छनीत्यादौ अपि वि

दातव्यादकर्मकर्तृगतं व्यापारद्वयमचक्षते
 ते सकर्मकाः यथा यच्च व्यापारयः उदनादिग
 ते विज्ञेयविकर्तृगतमधिष्ठयणादिचाहुः ये
 तु कर्तृगतमेव व्यापारमाचक्षते तेऽकर्मका इ
 त्याहुः अन्ये पुनः क्रियायीः सकर्मकाः भावा
 र्थकर्मकाः सपरिस्परसाधनसाध्या क्रियाः अ
 परिस्परसाधनसाध्याभाव इत्याहुः नः शशी
 उपमनय इत्यत्र प्रमतिग्रहणारम्यानप्यका
 न समुच्यते तो वीरः लज्जासतास्थितिजागर्ता
 वृद्धितयप्रयजीवतमरगोशयनकीडारुचि
 दीप्यधीधातुगतो नमकर्मकमाहुः तथा स
 ताशुद्धिसमद्विशेषनस्य नाशने भ्रामने जो
 ले जीवगुदने च हरने नत्ये प्रलावे कुक्षिसेतु
 छीरुविशोक दोषमरगास्पृहीविहारेषु च ज्ञे
 यो धातुमकर्मको प्रयमसीन्मारप्रमेदेषु च
 तिसकर्मका च युक्ता गतिज्ञानयविधानदि
 साभोजनमेधने कृतिरुमग्रहस्तेपदानपूजा
 कर्मिस्पर्शिनतिस्वतिस्वजिज्ञोतिपुष्पाध्याय
 यमादिके वरत्नकर्मको ते यो वक्रिमानादिक

र्भयइति एक ३ चतुष्टितिसामान्योक्तेरपि
 प्रथमानिर्गमेकारणाभावात्त्रिवादश्चत्वा
 रोगाणागद्येतेयकस्य यस्यपित्वाभावादि
 त्वादिरिति डि. त्वादेवगुणनिषेधमिद्वोरित्वा
 र्णमाह धातुके च चिन्ति त्वाभावज्ञापनार्थं
 अयकीत्यादिविशेषणार्थं च अन्तरावाप्य
 प्रतीनोडित्वाभावः भावस्यैकत्वादिति भा
 वोनमधात्वर्थः सहाख्यातवाच्यः साधार
 यः प्रतीयते साधारणाच्च न च न मेरः तदुक्ते
 न च न मेरा सर्वे व क्रियास्वीने प्रिधीवने शु
 क्रेशका मेरा नो प्रविभागः एकस्यनेति न
 स्मादाख्यातवाच्यस्य भावे स्य संख्या प्रयोगाद्वा
 दिप्रतियोगकैत्वाभावेप्यत्रैकवचनमन्त
 र्गैः करिष्यने इति भाष्यत्वरदेकत्वात्समाना
 धिकरणापराधविशेषनियामकनामास्तु
 पपदाभावेपि भावार्थः नन्वेव भावार्थेयज्ञा
 पज्ञाप्यतानां पाकादौ नो मप्येकवचनोतने
 वस्यादिति चेत्संयुक्तमीदृशो भावो द्रव्यव
 त्यकाशने इति वचनानस्य द्रव्यव्यवहार

अतः एष पाकः पत्रिः पचनमिति लिङ्गमेतदो
 पिशीडः सर्वत्रगुणातिधानाहुः लोक्चिन्तव्यव
 यकारत्वातिदेशादएकपुरत्रुत्वात्नेकनरि
 तनीत्याश्रयकर्मकेपिद्यच्चिद्विशेषमाह अक
 र्मकोपीनकत्वाच्चिरर्थोत्तरवृत्त्याहोसकर्मनाम
 नुभवत्वादेः कथमपीत्तरवृत्तिवमनमाह उप
 सर्गोनि धात्वर्थेवाधनेकाश्चिदित्युक्तत्वाच्च
 वशक्तिस्वाभावादुपसर्गोपादिनाप्रसिद्धो
 धात्वर्थः सन्नादिरन्यास्मिन्नर्थे प्राप्पने उपसर्ग
 विशेषोपसृष्टस्य धातोर्वाक्येनिरवृत्तित्वोक्त
 योत्तकत्वमुपसर्गात्सत्त्विसकर्मकर्मकत्व
 त्वमाहयेनित्विनियेधानुबोवाह्यसायेतोक्ति
 एमाहैहोक्तकर्मकादित्यर्थः कर्मगोनामादि
 वात्वेसेभवात्युत्स्यविशेषोत्पत्तिः रपिकर्मक
 उक्तत्वात्प्रथमाश्रयकिप्रथमकवश्चपक
 वश्चपकनास्मि शान्तोरिडि. सनुवृत्तेविदिश्य
 मानमानस्यादेशाभवेनीनरुकारस्येवादेशो
 सिद्धेअन्यकार्यनडित्तरगाव्यवधानार्थ

मित्याह उ-कार इति च तत्रात्रिपने इत्यादौ ये
 इति दीर्घत्वा प्रसंगः न चात्र ह्रस्वविधानसाम-
 य्यात् एव दीर्घे न स्यादिति वाच्ये तस्य तस्या
 वर्तकत्वात् ह्रस्वविधाने लाघवाच्चेत्येते इ-
 त्यतो दीर्घ इत्यपि ये इति स प्रमी निर्देशात् तस्मी-
 नि निस प्रमी निर्दिष्टे पूर्वस्येति कुक्त्रे प्रत्यय-
 करणात्वात् प्रत्ययसंबन्धिकार एव तेने पाजेत्या-
 रावन निप्रसंगः दीर्घसंज्ञा पूर्वकत्वेनाति-
 यत्वाद्वाऽकृतसार्धधातुकविषयान् क्रोवेत्य-
 नोमे उक्त्वा निन्यायेन वा नुवृत्तेर्कीवस्य यावा-
 दादे षष्ठी निर्दिष्ट्यायेनाकारस्य तुक्त्रेऽपि
 साधामागौष्ठिवशो स्यादिति दादयः-दायदैपो-
 पित्वादायते अत्रापि क्रोवेत्यन एव वानुवृत्त्ये-
 र्कीवस्य या प्रत्याय प्रयाये स्यादोमेपि नातिप्रस-
 गः ३ नानोतिरित्यत्र आवेति छेदः ततो ते-
 द्वीतोर्नकारस्य आवक्तव्य इत्यर्थः वस्तुतज्ज-
 एव विधीयते गुणोर्जिसंयोग आदौ यस्य स सं-
 योगादिनयो आगता वित्यस्य संयोगादेश्च

धातोः-रूकारस्य गुणो वक्रव्यस्यार्थं वक्रव्य
 नेनप्रयोगनुसारित्वाप्यकिपडि. किनिगाहो
 वाशीर्षी दाहोचस्मर्यतेस्मरतुस्मर्यत्समुत्क
 कृजंस्तुकिनिगादावैवसेचत्वरतुनरूपसर्ग
 योगात्पूर्वसदोः संभवात्प्रकृतिप्रत्ययोः कार्यमे
 तरेगमिति रिसंयोगपूर्वत्वेन गुणसंभवात् अ
 यथाउपास्यते गुरुरित्यादाद्युपसर्गयोगात्
 र्वमासेरकर्मकाच्चावेप्रत्ययः स्यादिनिपश्चादु
 पसर्गयोगे सनिसकर्मकत्वेन कर्मणो नुक्रत्वा
 त्वर्माणी द्वितीया स्यात् कर्मकर्तृस्वरूपमाह
 यत्कर्मणि कर्मिणी मां कारकाणां शक्तिरूपना
 च्छब्देऽर्थधर्मत्वात्तर्कस्य धर्मिरहितवार्म कर्म
 काच्चाश्च येनेतुलादिद्रव्यमुच्यते तपदाया
 त्वनिष्ठचेति मत्वादिगुणयोगाद्वाच्यकसीया
 पारनिष्ठत्वे स्यात्पारमात्रोऽवनिष्ठतेन दास्यते
 त्वात्कर्तृव्यपदेशे लभ्यते तदुक्तं हम् गात्रि
 दृष्टप्रमाणकर्मस्वक्रियावयवेने निवर्तमानेक
 मत्वेत्वेकर्तृत्वेवनिष्ठते इति तच्च कर्मकर्तृण

ते कर्म कर्त्तव्ये च ते यथावा द्वागः श्रमता
 नो प्रातो वा द्वा श्रवता इति दुर्गः सिद्धेनायुक्ते
 क्रियमाणां तु यत्कर्म कर्त्तव्यं पारे कर्त्तव्ये
 रक्षते स्वयमेव प्रसिद्धानिः सुकरैस्त्वे गुरुतः
 स्मा कर्म कर्त्तव्ये इति तद्विदुः विलोकाद्यो न स्य
 हि कर्त्तव्ये श्रयणादिके द्वयोः कर्म कर्त्तव्यं
 पारे कर्त्तव्ये परे इति पच्यते उदरनः स्वयमेव
 निविलेखे रमाय च नो अपाचिः पाके प्रतिकर्म
 त उदरनो मादृवादिगुणयोगात्कर्त्तव्येन विव
 दितः तस्य वेद्यं सिद्धं न पूर्वगतिराश्रीयते इ
 निभनैकं कर्मत्वा श्रयणात्कर्मणात्मने परं तस्य
 व्याख्या नोक्तत्वा न्नरितियेति द्विकर्मकाणां तु
 त्वा मुख्यत्वमेवेन प्रत्ययमेवेदं दर्शयमाह
 द्विकर्मकधानोः कर्मणात्मने परं नियमपू
 र्वकमुदाह्रियते इत्यर्थः वने चरो न यते मुख्य
 कर्त्तव्येन तत्र प्रत्ययः तदुक्ते न्याययोग्येति
 कर्मगत्यर्थं मुख्यकर्मस्तीत्यप्रत्ययेनोति दुस्व
 दिर्गता न्येतु यथा रचीति उदाहरे च नित्यो

पूर्व

विजन्मजागरिरजनिमगमिमुदमयाचिसे
 प्रोक्तोऽहोवमकार्यनभावशेनामनेनेनेति
 यादयश्चोक्ताः नीदृष्टश्चेयवहेदिगदमुख्य
 चकर्मभार इह्याच्यर्थरधिप्रतिचिरश्राप्ति
 त्रिकर्मयुक्तः त्रिकर्मणामधिकर्मेकैकाल
 भावाधारेण व्याकर्मसेस्यास्वकर्मणो देशश्चा
 कर्मकाणोचकर्मसेसाद्यकर्मणादेशश्चाक
 र्मकाणोचकर्मसेसामभामुकारिणि वाच्यते
 यजमान इत्यत्रा मुख्यकर्मणी यजमाने प्रत्य
 यः परोक्षे २ अनपत्तन अतीत इत्यतश्च
 कीर्ते इति अनपत्तने इत्यपि बाह्ये सतश्च
 भूतानपत्तेन परोक्षवृत्तेर्धातोरावादयो भवेती
 त्यर्थः ननु धात्वर्थी क्रिया क्रियारूपत्वात् स्या
 श्च परीपरीभूतावयवसाधनसाधमानस्य
 वासत्वेनेन्द्रियविषयत्वाभावात् सर्वधातुनो
 परोक्षार्थवृत्तत्वाग्निनित्यावस्थाभावात् परोक्ष
 ग्रहणानर्थमिति चेत्सत्वे धात्वर्थस्य निष्प
 न्नत्वादप्रत्ययत्वेमेवेति वाच्ये इत्यस्य प्रस

इत्थानराश्रियते शृङ्गात्मनिसाधनेत्याश्र
 यधर्मः प्रत्यक्षत्वसुपचर्यने अथवाशक्तिश
 क्रिमनोरभेदोपचारात्साधनशब्देन द्रष्टव्यमे
 वोक्तते बहुजगदपुरस्यात्रस्यमत्रकलाहमि
 त्यादौ वैविध्यात्परोक्षेद्विष्ट २ एतादीविदित्य
 तोविभक्तिपरिणामेन एतादिरिति सप्रम्येत
 मनवर्गीकृतं तादात्म्ययोगइति श्राव्योः
 आश्रयो अश्रय अश्रय अश्रयतयोः पूर्वस्यह
 सादिशेषइत्यत पूर्वस्येति वक्ष्यीति निर्दिष्टुं
 दुवउकारस्यनवगुरुत्वात्सर्वस्यनस्यानेका
 दारदेशोपलक्षणकत्वात् ननुभूइत्यस्य
 पूर्वावयवस्यानर्थकत्वात्तानर्थकोलेनवि
 धिप्रतिषेधान्निर्दिश्यमानश्रपादेशाभवेति
 इति सर्वस्येवस्यादिति चेन्न अत्रास्यपि
 कारेण्येति नानर्थक्यपानियमनान् को
 दित्यतोवानुवृत्तैव्यवस्थपापउल्लिख्य
 कर्मणोश्च भुवो नात्वेवोभावसुखमनुवभ
 वे भावकर्मणोर्वेति केचित् दीर्घकारकरणा

मानर्ह्येत्यादौ पूर्वस्य दीर्घश्च वार्षा न भव्य
 मिनिह्रस्व इति ह्रस्वः भुवः रं कृतकृतसं गी
 तेन नित्यत्वात्तादौ वुक्विपरागमग्रायेन न
 स्पधात्वतावयवत्वाद्गुणवृद्धोरप्रसंगः ऊदे
 गीदेः २ डुकृज्जकारणोत्सगनोदुभजधारणा
 पोषणयोः वृजवरणोदुजस्तुनौ सुप्रश्नवरो
 शुश्चवरो एते ऊदयः ऊदितो वेत्यतो मेडू
 लुतग्रायेन वा नुवृते स्म च स्तुरिणे त्यादौ स
 सुद्यकृजोऽप्रतिषेधः नैकस्वरानयः रभुता
 तादित्यनेनैव सिकारिना मिडभावे सिद्धेपि
 सिद्धे सत्यारेभो नियमापभवतीत्यर्थः निरि
 यमार्थनेन दित्याह इति नियमादितागमइ
 ति अतः २ नो वेत्यतो वानुवृत्तेरखदीदत्वा
 दीष्वादीत्यादौ ह्रस्वादेर्लघोरकारस्योडादौ सै
 परस्यैपदावावृद्धिं लादि २ एण्देनैकदेशे
 नगावुपलक्षणे रुमेयोगात्रेयनेन रभ्रत्रेक
 सेटकिद्धेत्यतो नेन रतो वानुवृत्तपत्वाच्चित्तं
 योगाद्वा किमित्त्वान्नलोपः प्रपेयनुः ममय

तु लोपः १६ पचामिति बहुवचनेन पच
 प्रारं धानबोलत्पने पचापचरकदसमध
 वर्गीकारवत्त्वनादेशादिसंचरावेप्रकाराणां
 परप्रभतीनामित्यर्थः एकदसमधवर्गीका
 रवतइति किंप्रसक्तुः अनादेशादेरिति किं
 जमरतुः चकारधिकविधानार्थं च्चिदुक्तं
 विप्रिताभावेपिकलभजनउपप्रेयग्रथरेत्रि
 नामेत्वलोपोक्तः नलोपश्चान्वमममममम
 फणारिराधावाभेवनः फणाराजभ्रासन्ना
 शक्तमस्यमरणनः फणारयः शशरदवका
 रादिगुणाभनाकाराणानेत्यपूर्वलोपो वेद
 पपइति एकस्वरानुसाराद्वाहानोः परस्यथ
 पोवाइउवाभरवनिनस्येह्यहितस्यकित्वेवेत्य
 र्थः वाशब्दव्यवस्थायाद्यविन्नित्यं च्चिदुक्तं
 कचिच्चनेति नडुक्ते अर्धवेदस्यपः स्यात्
 हिदुयसजदशोर्बोपदेशोत्वनः अन्तिमामि
 हास्वराताञ्चस्फुटरहितरुच्चलुनस्माच्चन
 स्यात् कित्वेचचोन्ननीन्भवनिखलुनर

प्येतलोपोविधानुनाम्यत्कार्ये विरथा त्यागी
 जगदुगिनिस्पपमाद्यामुनीद्रादुनिरुगतोके
 स्मेवरगो-अरभदगोरभ्यस्यपोनित्यमिट्-भु
 रिथविविधिया-आदिथसजदशोश्चवासत्
 हृदरर्षिथः-रदृष्टउपदेशावस्थामकारवतः
 नित्यममिटुतातादिर्धस्यवस्मात्स्वरंतात्रादौ
 नित्यामिट्पवायेचिथयवपक्यरदिथर
 राथसुदसहितकृजोचुजश्चान्योपरुकारोन
 सांस्मान्नसेचत्वरिथववरिथवकर्ष-अस्मि
 कर्त्तृसेटिथविपक्वित्वमुक्तेनदेनलोपोविधा
 नु-प्रत्यहुगप्रतिषेधादिकार्येन विरथान्न
 तनश्चनुहविषेयादोगुताः-जगप्रिथयासा
 बुपधा लोपाभावश्चागबुनम इतिगीत्वविक
 त्यात्त दहि विकल्पः- रः-आ-अः-गादौपर्यस्ये
 स्यतः-धातोः-षष्ठ्योसमाधिकरण्याप्येनविनि
 ष्यायेननाम्येतस्यविधीयमानानहृदिः-ष
 ष्ठीमिर्द्दिष्ट्यायेनोत्पत्त्यवस्थादित्यप्रिषेया
 हधातोरेयभूनस्योनितनश्चप्रिनिरेत्याराव

नेतनामिनोऽप्यस्य चरस्यैतत्प्रसंगः नामि
 नः ४ उदितोवेत्यनोमेडु, सुत्यावातुवृत्तेर्कीव
 स्यादाइलेतोरेगा नित्येइतप्रवीदिगश्चवेति
 सतश्चातुभवविवेच्यनुवन्नविध्वेदस्यादिसिद्धि
 नत्वासेत्वजासैर्नरित्यसार्वधातुकेनभावोभा
 वोभावाइनिचेत्सत्ये कासारिप्रत्ययादित्यत्रासः
 पष्ठगुणाननसामर्थ्यात्तनस्यानित्वत्वज्ञापना
 तश्चतएवलावण्यउत्थाप्यइत्तसपन्नइत्या
 दिमहाकविप्रयोगः नदस्वरदिविषयत्वान्
 तदुक्ते स्वरदेः परइनिहितीयस्य द्वित्वेनकार
 मिनिवाच्ये अशादीनोगादिविधानतः आम्बो
 लीतोचवन्नव्यादवर्गास्वरेषुवोरित्तिअत्रतुद्धि
 तीयस्यसस्वरत्वेभवति तत्रोर्लुनावेत्यादो द्विती
 यस्यैवद्वित्वे १ कासिरकासश्चात्तरप्यअपनेस्या
 दिगुरुमहानुरनेकस्वरध्वनेिकासादयः तदु
 क्तं रुद्धत्यनोउरुमाननाम्नादिः कासादयः
 येचानेकस्वरकासोकासायाइनिप्रत्ययापठन
 दपस्तरेनाच्चेत्यर्थः अत्राप्पुदितोवेत्यनोवातु

वृत्ते विररिद्राकाशजागउपेभ्योवा रू छ
 मृणोमोश्चनकासोचत्रेकासोमासेकासो
 वमवेदनिमोवप्रयोगनैधित्वावमुक्तकर्त्रे
 रिश्राम्यत्ययनत्कनोनप्रयोगश्चित्तात्मनेपरि
 नः प्रयुज्यमानस्यहजएकत्मानेपरविधारा
 न जागरामित्यत्रनोक्रमतिगुणानिषेधस्यानि
 त्यत्वादुक्तः यदाश्राम्यत्ययत्वात्मानव्यतिरि
 क्तत्वात्तुत्वाभावः अथवाश्रमिविदेर्नगु
 णानिविदेराप्रिपरनोगुणानिषेधारमेधं
 गुणः विसं कुर्वतुमहनस्तरलेविद्विषदेभ
 सदस्यादिमराकविप्रयोगान् कासारिप्रत्य
 यारित्यप्रवाशब्दानुवृत्तेस्तस्यनिपातत्वादे
 नेकार्थत्वाद्विदोलेप्यमभीहुरहीतामि
 त्यत्रद्विरुक्तानामिति क्वादेद्विद्वज्जोलुकी
 तिमिद्वानामित्यर्थावधारणाद्विद्वज्जोलुकी
 दैमिद्वः प्रजोलुकोत्यत्रप्रजामितियोगवि
 भागेवाजहुवतुरित्यादौनानर्णोर्वद्विचतु
 प्रनिषेधनुधानोरित्यवुज्जिद्विचतुरित्यादौ

तेषामप्युक्तत्वादिय सपरोक्षयोरिति परोक्ष
 शब्देनामेवैव चारत्यरोक्षार्थकात्वाद्वादेवो
 लक्षणेन सयोः परतज्जिज्ञेय इत्यस्य गिरादेशो
 वक्तव्य इत्यर्थः न न स्मर्यस्यापरोक्षत्वात्
 स्वयोगासम्भवात्कथमुक्तमपुरुषप्रयोग इत्य
 त आह वैचित्येति विरुद्धं विज्ञेयं विचित्रं न स्पभा
 वौ वैचित्यं अनुवधाननाश्रयहो अपलावः
 गोपनंमिनियावन एतपोरथयोरवकालेश्च
 परोक्षकालेपि गवादिर्वक्तव्य इत्यर्थः गमो
 बहुवचनस्य रूपलक्षकत्वमग्निप्रेत्य गताप
 निगमहनेत्यादि क्रोचेयतोवाउच्येव्यवस्थ
 याजयानश्रयानीत्यादौ यथादेशेन जय
 मिथेयशेषधालेपे प्रतिक्त्वाभावात्प्रसे
 गः हनो घे इत्युह नो घ इति योगादुक्त निमि
 त्ताभावेपि चत्वे पूर्वख्यातादिकर्मतत्त्वरोतीति
 पूर्वकृत घसः सकारस्य स्वाभाविकत्वेन द्वि
 लादित्यस्यासम्भवादाहवसादेरिति शब्दश्च
 सोचशब्दयः द्विसात्यरस्यैवो सस्यपोवक्तव्य

इत्यर्थः अदेप्रतगोइत्यस्यलुडि.वे.त्रित्यवि
 कल्याभ्योचसादेशविधानात् तादौतरभा
 वात्रत्रित्यानिडुभावाभ्यपिनित्यमिदम्भा
 जघसिधधात्वेतरपदेपिलुड.लिडोरमत्रा
 प्रयोगः प्रयोगाभ्यावात्पचंतीनवन वैया
 करणोप्रयोगैकशरणाकत्वात् आतः ३ आ
 तोयुगिनिपुगभावाप्येडि.टि.धः यपपिठु
 ताकृतप्रसंगत्वेननित्यत्वात्तादौपुगेचप्रा
 प्रोतितश्चपरागतो मयायेनाकारोतत्वाभा
 वात् तौनप्राप्रोतितथापिसावकाशनिरवि
 काशयोनिर्विकारोविधिर्वल्लवान् इतिमा
 क येनस्यनिर्विशत्वाडौविधिरेवस्यात् उदा
 हरतिदौदानमित्यादि आतः २ अत्रापि
 गमोत्परेइत्यत्रैवचानुहतेरातइतियोगवि
 भागाद्वाइतिपरेपिलोपादृष्टित्यादिसिद्धिः
 तस्योप्रीतस्तत्तास्यानेइत्युदाहृतप्रतिपामाह
 स्याइतिस्थितइत्यादिसमात् शसःप्रत्याह
 २ः खपानासविशोप्रोक्तः शसानोनहति

रित्याहनशसाइनि पूर्वस्यहसादिशेषइत्य
 स्यापवादः आदेष्टः स्वइनिसत्वेकतेप्रकृ
 भनयकारस्यावशेषान् कपानोजववपा-
 इनिथकारस्यवपादेशस्वकारइत्यर्थः न
 दुक्तेनकारजावनुत्वारयेवमौल्लिधानुषु
 सकारनः शकारश्चेर्षदृवर्गस्तवर्गजइनि
 पूर्वस्य ४ हसआदिरिनिष्ठेः विसर्गलो
 पेकारससेधिसोकेनैकेवाभ्यनोलुप्यत
 इत्यर्थादुक्ते तुष्टावेत्यत्रकिलारिनिष्ठत्वे क्री
 दितास्यापिनित्यमिदुभावः नष्टोयणादौ
 २ एकदेशेनएकदेश्युपलक्षणं छत्तिता
 वातावित्यपिपाठः षजो ५ यनडुक्ते व
 चपरीभाषणोजिष्टपशयेवदशापरोक्षेनै
 वरणेनैवआकानेडुवपनीजनेतुसंनानेव
 दमक्रायावाचिव्यानिवासेएषोयवराणां
 स्यानेभताभाविनोवाह्यतः संप्रसारणसे
 त्काभवेतीत्यर्थः सत्वरणां निर्देशात्सिख
 तत्राण्योतरेषाहस्यहसः इत्यारिवावस्था

तादौ पूर्वस्येति पूर्वस्य संप्रसारणोक्तं यज
 मिति द्वितोयेव सवर्गो दीर्घ इति दीर्घ इत्यर्थः
 संप्रसारणोऽनित्येऽपः वि- बावसाप्रयोज
 कत्वादियजिष्येत्यादौ संप्रसारणोऽज इति
 जोवचिरादेशोऽभवति अनपि विषये पूर्ववत्
 क्रिया नुगणो २ अशामिति बहुवचनेनाभे
 र्णादौ इति ह्रस्वोकारश्चाश्च अर्धे अर्धे प्र
 तीतोऽमुपादानोऽप्रगवानविशेषमस्तजगद्व्या
 प्रकाशित्यर्थः अतस्तोऽन्तादिसेकः चिह्नं
 स्यन्तेहुदितोवेति तादौ विकल्पनेहत्वाया
 नेजिष्येकमेवरूपाचिन्तेरिति चिन्तयने
 इत्यस्य धातोः सप्रत्यये परे तादौ वाक्ये जावो वि
 कल्पोऽनुवर्तते इत्यर्थः राजाचिरकालेन निश्चि
 त्तवानित्यर्थः निश्चयानुरित्यानुवृत्तसर्ग
 पूर्वकत्वादिवर्गीस्यनुधातोरित्येकारः
 तादौ संहत्वाज्जगद्विषयेत्येकमेवरूपे ईदौ
 गृह्यामित्यत्रोदितोवेत्यनुवृत्तेर्व्यवस्थया ता
 दादौ दीर्घत्वाप्रसंगः यजः तादौ पूर्वस्येति

सत्त्वरस्य संप्रसारणे क्रियमाणे वकारस्य सत्त्वं
 रत्नोभावाद्द्वारस्य दीर्घस्वरस्य हितस्य दीर्घो
 कारे संप्रसारणे जानिपदायोर्जीकारान्न संप्रसा
 रणे संप्रसारणमिति प्रतिषेधाच्च न पुनः संप्रसा
 रणेन च पूर्वपूर्वद्वारि-शेषः इति वकारशे
 षसत्त्वरत्नान्तस्यैव स्यादिति वाच्यं परत्वावाच्यं
 परत्वादनेन न तु तद्वाधनात् संध्यक्षराणामेव
 क्रोवेत्यनोवानुवृत्तेः संधिव्यापे स्यादो नान्वृत्त
 तेवाश्रानोपकृत्या मनचानो गान्त्रादित्यस्य
 विशेषो स्यादिति वाच्यं उर्वमोदीलोपरस्य
 नोवानुवृत्त्या न स्याद्व्यवस्थितत्वादङ्गाभावात्
 पुनश्च नुरः स्वस्याज्ञानज्ञानमावृते वा नित्य
 र्थः प्रजोपवराणां नित्यत्र वा न्यत्रेत्यनोमंडूक
 ह्यस्यास्य नुवृत्तेः सिंहावलोकनप्रायेण वा
 खरानोवेत्यनोवानुवृत्त्या न व्यजो लिटि न
 संप्रसारणे वानुवृत्तेर्वनिकेचित् विव्यप
 तु विव्यपुरित्यादिविव्यपिपेत्येकेवेजइति
 वेजइत्यस्य वेपादेशो वक्रव्यः अन्धिवि

षयेगादौ पूर्वस्येति संप्रसारणे उपधाया
 वृद्धिः ग्रहामिनिद्धि नैय संप्रसारणोऽत्रिप
 मागोष्कारस्य सत्वरत्वाभावात् संप्रसारणा
 भावेवकारस्य संप्रसारणो सर्वगीदौ धत्वेकुच
 नुरित्यादि अनपीत्यस्य गावात्ता उपलक्षणा
 तादौ वपुमादुवपिषेत्यादौ नित्यमित् वपादे
 शाविधायकस्य वक्तव्यत्वेन प्रयोगानुसारित्वा
 द्विकल्पपरत्वेन वयभावेपजामित्यादिसंप्रसा
 रणसूत्रवानुवृत्तेर्वावस्थया किं निगादौ चिक
 ल्पेन संप्रसारणो नान्योर्विदुनि-त्रियमादौ
 भावेऽन्वेकुचनुरित्यादिसंप्रसारणाभावे स
 धत्तरागा मेत्यात्वे आत्वेन युविनिडौ विधौ
 ववौ च नुरित्यादि च विषयववाप्यवे जो वयवपी
 निपाठे वक्तव्यत्वाद्दे जो गादौ वायवादेशः
 किं निगादौ संप्रसारणोऽत आपिशचवृत्तं
 प्रसारणाभावोपित्यर्थः पप्रच्छेत्यादौ पूर्व
 संप्रसारणोरित्यकारः चकारात् पूर्वस्योपधाया
 त्वादन उपधाया इत्यस्याप्रसंगः पप्रच्छेत्यत्र

शयराजादिनायत्वे ह्यत्वेननुप प्रच्छन्नुरित्या
 दौग्रहाप्रितिकुतो न संप्रसारणमतश्चाहमे
 योगान्न किंत्वमित्वप्रितिसंयोगात्परस्यणवा
 देः किंत्वणभवतोत्पत्तिः किंत्वाभावसंप्रसा
 रणाभावः तादिकिदिनिकित्सेताविधात्राचे
 सामिण्यान् अपित्रादिरितिदेत्वाभावोपिन
 चययादीनामेत्वाभ्यासलोपार्थत्वनकिंत्वस
 र्थकप्रितिविवाच्यतादिवित्यनुवृत्तेरावश्यक
 त्वान् डि.निसुक्ते पुत्रत्वारूपयोनः पुन्ययोरि
 निहलोवलाकारः पुनः पुनर्भवः योनः यो
 न्यक्रियासमिहारः एतयोर्धलोडेनतात्रि
 यात्यनेतस्यलोडस्त्वुवादेर्धापरस्मैपदश्चा
 मनेपदोनयोः एकवचनेदित्वोत्तरेताक्रम
 यरस्यपदान्मनेपोधानुभोमिधात्यनेसर्व
 लकारापवादः वक्तव्यत्वेनपयोगानुसारि
 त्वान्नधपोर्विषयोऽनेकक्रियासमुच्चयेवातत्र
 पूर्वस्मिन्लोडविधानेयस्माद्द्वानोर्लोडस्त्वो
 नुपयोगः क्रियासममिहारत्वात् लोडेनद्वित्वे

पादोपाहीनयानि एवेयानः पांतिपासि
 पाथः पाथयानयानेति प्रयेनापयाद्रिया
 हीत्ययासीतयास्य ममीहारेनेतुलोलनी
 वाअधीष्ठाधीष्टेनिअधीने एवमन्यत्रेधुवि
 ष्येऽधीष्टमधीष्ठाप्रितिप्रजमधीष्टेयडेनेति
 पासममिहारेनेतुलोलस्वेनिलोलयनेस
 मुच्चयेतुसामान्यवचनस्य धातोरनुषांगः
 मक्रन्प्रविधानाः खदेस्यवहरपअन्मुते
 राधिकमाखारसेस्य अहरतितक्षमोलुषि
 वतखारनेस्यअवहरपभुग्ं आखारध्वंस्य
 अवहरपपदोहिस्वोलोउभावपदेलडादि
 पुनः खारतीत्यप्रवइतिइत्यादिउदाहरय
 निपुरिमन्त्ररेत्यादिपोराप्रगाः इत्यममुता
 प्रकारेणाहर्निशोप्रत्यहरिवत्त्वस्य स्वात्म
 चक्रेकृतवान् किंकृतवानमुचिद्विषाईडे
 गाविगहासंपुधः पुनः पुनरः निशयेन
 वाः ववत्केरनुलावमुमोषजहारवेत्यर्थः
 इतिगावादिप्रक्रियाआशिषि २ एतेपादा

दयोः ह्यदशप्रत्ययाः प्राप्तिष्विप्रप्रातप्रा
 र्थनेत्त्वपरेष्ठशंसनेचार्थेवाच्येनवेतिइत्य
 र्थः तेषांवापित्वात्रादित्वाच्चडित्वादुच्चादि
 त्वादौसंप्रसारणंदोदे २ अपित्वाधामागेहा
 कृषिवसौस्याइतिरादयः गोयानसेयात्
 दादेरित्यस्यादादेरित्यनुवर्त्तमानेपिपुनरा
 देरिनिगृहणात्परस्मैपदगवनदासीष्टस्या
 दौत्रोवेत्यतोमंडूकसुप्पारानुवृत्तेःसंयोगा
 देःस्यानस्यादेनस्यवाग्लेयात् ग्लायान्
 स्लेयात् स्त्रायान् इत्यादियारादोरितिनिरिडि
 यनुवर्त्तनेनअरुकारस्यैवउडादेशान्दित्वा
 रणस्यचवयवयानार्थत्वाद्येइतिदीर्घताप्रस
 गः कश्चाश्चाईश्चकेशाः-वसविष्णुरुद्राः
 उ-षस्यैकवचनोत्तमिः-भूतेभिःसीष्ठादीः
 एकत्वरत्वादनिदत्वंसीष्ठादेरुपिनादिरि
 निडित्वादेवगुणाभावेसिद्धेःपमारेत्रोनि
 यमार्थः अनिटोसिस्पोष्यस्यषेगुणोनेनि
 अतएववेष्टीश्रेयापुराहनेअनिटोरि

लपलप्यतिदप्यतीत्यसयो दुपद्विपौ लं
 दिष्टिदिदुदः ५ अरिः शरिसरास्येदुदतु
 दनुदः स्वेद्यनिपप्यनिधिननिधिपानिः प
 चविरचछिरेजयः ६ निधिः सिद्धिमुचि
 भजिभजीमननियननयनः पुजिः संजिरुजी
 सजिमजिभुजीविजिर ७ इमेहलेनेद्यनि
 दुइनिटधातुसंग्रहः प्रकारेनरुकारेन
 रुशब्देष्टुपश्चवगोदागुनेजनेशीउ. स्वप्रेष्ठ
 मिश्रगोरास्तुतौदुशब्देतुप्ररगनिवृ
 द्योः डीउ. विहायसागतौ श्रिउसेवायावेन
 सेभक्रौटमआवरगोएपिचिनाएतावर्जि
 यित्वाएकाचः एकेस्वरस्वराणाधानवोः ३
 रात्रा इत्यनिटो ज्ञेयाः वसनीत्यविकरणा
 निर्देशाद्वसनिवासेशक्कशक्रौपस्तप्ररने
 रप्रराभस्येयभमेयुनेउलभयप्राप्तोयमउ
 परमेरमुक्तीजायामनज्ञानेयप्रत्ययानि
 र्देशात् लमुग्रहत्वेशब्देहनहिंसागत्योः
 गन्तुगतौ दिहउपचयेदुहप्रप्रलोमिह

मेचनेगा हवेधनेवदपापगोलिह आखर
 नेरहजन्मनिषादुर्नवेचररुमस्मीकरगोरि
 शश्रितिसर्जनेदृशिरपेक्षगोदेशदशनेस्पर्श
 संस्पर्शनेमशआमशीनेविशप्रवेशनेरुशि
 हिंसायोशुशत्याहानेगशि अलीभावेरिश
 हिंसायोषियुसेराहो दिवादिकः यइत्ययो
 ननिर्देशान् रुधिरआवरणोरपसायसे
 सिद्धोयुधसेप्रराहारेसुदृशोचेयुधभव
 गमनेदेवादिर्घप्रत्ययोननिर्देशान् युधको
 धेयुधविभुतायावधनादनेयुधशेषगोपु
 ययुष्टौशिआलिगनेशिपुराहेदुखवैकुण्ठे
 द्विषअपीतोविषुसेवनेविष्णुलव्याप्तौअधि
 वरणनिर्देशाव उभावपिविष्णुमर्त्तनीने
 त्विषदीप्तौतुषतुष्टौविष्णुविशेषगोचर
 विलेखनेतौदादिकोपौवादिकश्चकृषिक
 र्धतोनिर्देशान् तपरेअर्थेनिघरदगोआ
 शयाप्तौदुवर्षीजननसंज्ञानेनिघपशये
 लिलेपेलुपच्छेदेतपपीगानेरयहर्षविमो

चनयोः सप्तगत्तौ शयउपास्त्रभनेशकथा
 क्रोशेलुपसंस्पृशेक्षिपत्रेणोक्तं दिग्गति
 शोषणयोः हनपुरीषोत्सर्गं छिदिरक्षेपी
 करलोत्रिदिरवितारणोत्तुदिरसपोषणोऽद
 भतलोशङ्कशाननेषड्विशारणात्यवसाद
 नेष्टुविददेत्येविदपरिधानेत्तुदप्रेरणोत्तुद
 व्यञ्जनेविदागात्रप्रतरणोपप्रत्ययान्निर्देशा
 त्दैवादिरः परगत्तौ विदविचारणोविदसन्ना
 यानुविकरणायविकरणानिर्देशान्तेन विवि
 देत्योर्निवृत्तिः इत्येवमप्येवमपरिभाष
 णोत्तुवोवविश्वचिचिरपथग्यावेरिचिर
 विवेचनेषत्तुत्तीप्सायोरैजगनेगीजिरशो
 चपोषणयोः विचिरतरणोत्तुत्तुमोचनेभज
 सेवायामैजश्रामर्दनेऽसज्जपाकेपजदेव
 पूजासंगनिकरणानेषुत्तुजहानौत्तुत्ति
 योर्जेषुजसमाधौषंजसंगेरुजोर्मेगश्चजप
 रिषंजेसजविसर्गं दमस्तोष्टुष्टौत्तुजकोटि
 ल्येविजिरविवेकेहलेनेष्टुदमेधान्तवोः

निटः त्पोहो ३ अविष्यत्कालेषु विदिनेषु या
 दिषु परतो धातोः स्यादित्यर्थः यद्यपि वृत्ति
 माने स्यादिविधानाज्ज अविष्यत्कालेः स भवत्
 थाप्य स्यादेवज्ञापकाद् अविष्यत्कालेऽपि नि
 वदिः अथवा अविष्यत्कालेऽनि विदिर्भवति
 तस्मिन् स्यादोऽस्य प्रत्ययः भवति इति मे
 देनान्वयः केचित्तन्निवदिपरः स्य प्रत्ययः भ
 वति अविष्यत्कालेऽनि वसिष्ठविधिमाचक्ष
 ते षट् ३ इहं वेत्स्यतो वानुवृत्तेऽवस्थाया
 मधुलिङ्गतीत्यादौ स्यादेः से परेन हनतः

२ हने वरुत च हयत स स्मात् गमाच्चः ३
 ततो वचनं विसासेन गम इत्यनुवृत्त्योक्तं गम
 श्रुति उदितो वेत्स्यनेतरतो वानुवृत्त्या व
 स्थाया गमे परस्मै परमेव नात्मनेपदे से गोप्य
 ते इत्यादौ हेने इदं ताच्चोभयपदेऽपि आहति
 ष्यते वा शब्दादेव जिगमिषे स्यापि विष्पद
 स्यत्र गुणभावार्थे न डोडि. त्वाङ्गपकात् धो
 ह्यतीत्यादौ प्रकृतिप्रत्ययसंयोगस्य लघु

त्वाविष्वात्कत्वाहुः-उपधाया-२ गुणाद्
 यनुवर्त्ततेनस्यचससेतयाविधीयमानस्य
 नामिस्थनेकत्वान्नामिनः इत्युक्तेक्रियाया-
 पूर्वोक्तायाअनिवृत्तेहेतुमदभावादौसत्य
 प्यनिष्पन्नावित्यर्थः दिवाकावदित्यनोदि
 वादिरित्यनुवृत्तेः पूर्ववद्विवादिपर इतिउ
 तादरनियदिसुवृद्धिरित्यादिसुप्रिदस्यसु
 वृष्टादेअलिङ्गेनहेतुत्वेज्ञात्वातरनिष्पत्ति
 प्रमाणांतरादवगम्यवाक्यप्रवृत्तिः स्यादौअ
 विष्वातीत्यतोअविष्वातिमेतदप्यनुवर्त्तनी
 येभूतेरभूतइतिसामान्यनिर्देशाअतमात्र
 इत्युक्तेदिवादियरइतिउत्पूर्ववत्तादे२
 इतिनोवेत्यनोमेउक्त्वावातुवृत्तेधीधे
 दशोहोसोप्रमनिमोवासीलोपः अत्रादे
 लुगीत्यनोमेउक्त्वातुनम्यायेनलुगीत्यनुवृ
 त्तेर्वीशब्दादेववालोपस्यलुग्वन्द्वाहुः
 वृद्ध्यावः नानिदिसेत्यत्रनेनियोगवि
 प्रागादिस्त्रिमित्रोपिगुणान स्याविदः-सि

आच विद्वत्स्याविवत अत्र वान्ति यत्र सिलो
 पस्य लुग्न आवा म्यमल वगा म्यापोपुसन्
 उस्यालोप इति उमि परे आकारस्य लोपो वक्रव्यः
 वक्रव्यत्वेन प्रयोगानुसारित्वात् तगेऽस्या दोषि वा
 पुन मपुरुषेण कारौत्तरेपि मेः मेऽनित्या
 चादिमाशब्दे प्रयुज्यमानेऽनिसवर्गो दीर्घत्वे
 पिमागादित्वावतोऽश्रवणोऽपि लोपविधानस्य
 सामर्थ्याद्वावधानेपि लोप इति प्राप्नोति न
 दित्वादिसिद्धिः स्मयोगेपि इतो लोपमिच्छेती
 त्थः स्मउवाचेत्यर्थः यजनिस्म इत्याजेत्यर्थः
 लीत्वाद्द्विधातोर्नीमन इत्यनेनेत्यर्थः से
 १ प्रथमेकवचनेस्य सेर्द्विपरत्वात् संप्रवृत्ति
 रत्रमेसी अवि रूपसर्गप्रयोगः इपेन दत्तो
 तिहवमचववस्यः ते अनेयेषोने हसन्ता न
 तादिं साने जनयोश्च स प्राणने जागमिद्रातये
 हसने आदि शब्दस्य गेकटे प्रभतयः एकारेनः
 अने अशयने आपा रभे एता न्वजेयित्वाऽप्ये
 षो वृद्धिः वक्रव्यत्वेन प्रयोगानुसारिकत्वादिना

दोसौहसोनस्यापिनअवेसीन तथाहसादेन
 घोरकारस्येडादोसौवा अखासीन अखासीन
 लोपः ३ परस्मैपदत्वाभावासित्वाभावाद्बुद्धिमा
 वः अदिनेत्यादौदादेरिनिकारे ह्रस्वसिलोपः
 गुणविधेः सज्ञापूर्वकत्वेनातीत्यत्वादिनादि
 रिनिगीत्वाभावेडि त्वात्तान्नरावः इड. इति
 इड. अध्ययने इत्यस्य विकल्पेन गो आदेशोव
 क्रुव्यः इत्यर्थः उमान तस्मात्पुत्ररस्ये पुनरस्ये
 सुक्रे इति नोवेत्यनोवानुवृत्त्यव्यवस्थपारेधि
 हेत्यादिसेटः सेलीपाप्रसंगः अन्यथायस्या
 परागमस्यायेन उमानहकारात्परस्यसेटोपिसे
 लीपः स्यात् इति नर इतर इपस्य सतप्यात्तस्मा
 तश्चापि रिवादिपरत्वे पूर्ववत् येन नाप्रा
 प्रीर्णयेन योविधिसेरपवाद इत्यर्थः ड. का
 रागुणबुद्धिधानिवेधार्थः अनितो २ नामि
 नोविपनोयस्ययास्मिन्नास्मान्निवत्रस्य अ
 नितो योगविभागात्स्वेदिरगनिशेषगायोरित्या
 देरनामिवनोपि अत्कोत्सीन रजरागे अरोही

न नवाभिर्दिष्टस्थाने एवेति नियमात् स्यादिति वा
 चं - आरेडोष्ठद्विरित्यत्र नामिनो ननु वृत्तेः नाभि
 बहुदशावैषम्यप्रसंगाच्च वस्तु - अवत्सीत इत्या
 हावेन बहुवचनो वा विशेषाभावात् स्यात् - भावेन
 नाभिवद्भवन्मुनरायं अनिट इति किं अवेत्सी
 त नोक्तमस्यमित्यर्थः ततश्च ककारो नानो
 दशोऽति. त्यपि उ. गुणाः उपधाया गुणाः - अदर्शित
 राः ४ अतः - जसे दशो दशमिति बहुवचने
 नस्य शसजकृत्स्नपदपउपादीयेते ह. षोदी
 नो वेति केचित् दशादीनो सेवे धिनश्चरः र इत्य
 य - मादेशो भवतीत्यर्थः - रा इत्यादेशे तु द्रव्यमिति
 इत्याप्तमेवः - ककारस्यैव रास्यैव रादेशे दृष्ट
 मित्यादावपि प्रसंगः - अतो अर इत्युक्ते यद्यपि
 सिस्पोरिनिगुणा प्रतिषेधस्तथापि नोक्तमनि
 त्यमित्यवादादौ गुणो रादेशः - ततोऽत उपधाया
 इति वृद्धिः - कृषादीनो च अकादीन् अकादीन्
 अत्रासीन् अनासीन् अराशीन् अउ. पि इ
 तिकेचित् अतपत सिस्पो डि. त्वादेव गुणानि

यधे सिद्धेप्यनेन नियमनाच्चेष्टेऽस्यादौ गुणः
 लितुषादे २ लइत्यस्य सेलित् लिच्च पुषादि
 श्चलुत्युषादिः तस्मात् पुषादिश्च न पाठेऽत्र
 ताकिं तु प्रयोगवशादग्यागताम्यापुतादयो पु
 षादौ द्रष्टव्याः ततश्चास्य निरव्यानिवन्त्रिलिप्
 सिच देजहृसशास्यमनीशोपि प्रगमदित्यत्र
 गमास्वरे इत्यस्यापि रुक्तेव देवचेरिति तु प्रत्यये
 परेवुचधानो बुद्धादेशस्य च वेरमागम इत्यर्थः
 मित्यदेशस्य स्वरात्पराः रुशहश्चश्चश्चश्चनेषां
 तेपेषोतेऽणो द्वे द्वान्त्वादेशस्य प्रत्येकं संवेधः
 अत्रितोनामिव इत्यस्यानुवृत्तेर्हकाराचनानाम्
 नितोनामिवत्वेनास्युपधात्वेन वतीतनास्युपधा
 दित्युक्तेऽदितोवेत्यतः सिंहावहीकनवानुक्त्वा
 तातस्य वस्य पारशं वर्जिपित्वेपुक्तेव रूपमेव
 चैनत्नास्युपधात्किं अधादीन् इति सारस्वतप्र
 सादे लुञ्ज्रिया तावाप्यादीनुक्त्वाङ्कारः सं
 वेधि भावकर्मनिरूपणो प्रतिनीतेऽप्येति अनु
 पूर्वस्य भवतेऽतीनायत्वेन सकर्मकत्वात्कर्मणी

प्रत्यये सर्वपुरुषवचनो न त्व आ श्लो गी द्वा
 रित्युक्तो वेत्यतो मे ड् क लु ति मा ये न यनु
 वृते व्यवस्थया भावकर्मणो र्भवने नी त्व मि
 नि अ नु वृ भू ने वे नि के चित् पे चे इ मा दो लो
 पः पचा मि त्ये त्वा भ्या स लो पो स्वरं ना ना मि नि
 त्वरो ता ये धान वो ह न ग र ह श्च त न से वे धि
 नो भा व क र्म णो वि हि त्वा ना सी स्य पा णी त्से त
 क इ ड् व ऋ ष्यः से टा मि षो ष्य क स्य तो णी
 त्वे वि धी य ते अ नि टा वे टो विक ल्पे न वि धा
 ने न स्य त्व मि नि व लु त स्त्वन न णी त्वे वि षी
 रु स्ये टो विक ल्पे न वि षी रु वि येः पक्षे से टो
 प्राप्ता ए वे दं अ नि टो च ने त्थ र्थः णी त्वा द्व द्वि रि
 ति धा तो नी णी न इ त्य ने ने त्थ र्थः इ ण ३ अ क
 र्त्र रि न नि यु क्तेः परि शे षा दा वे क र्म णी च यु
 क्तं इ रि तो वे त्य ने न र स्र वा ह्वा नु वृ ने र्ग व स्य पा
 ऽ च न प्र पा प ने त्या दो न तथा अ र ह् अ स्तो
 ह्वा अ ने रु अ करि रु अ प पि रु ते जू नः अ
 षो च न अ प्प मि रु अ वि धि छे त्या दो न क

देश जभ्रषार्थभ्यः सनेताच्च पर्यतो माकि
 रने अक्कीष्ठा गीरने अगीर्ण्ययनेः अथ
 यिष्ठसते अने सिद्धि कीर्षने अक्षि कीर्षी
 छनशास्त्रात्ता नो दुहश्च वा अकारि अकृते
 अद्देहि अदुग्धे त्यादि प्रयोगा इहो अनाली
 घातामिन प्रादावुपधावे कार्य माहसेटश्च से
 लित्वमिनि अग्रहीषातामित्यादि कीटो ग्रहा
 मिनि दीर्घः पातादेरिति आदिशब्दादीपदी
 प्रोजनि प्रादुर्भावे परिभाषायने तादृश
 निशामनयोः बुधश्च वगमने उप्यायीष्टो
 एयोपपिशब्दाश्च अतापि हेत्वादि अनिश
 येपोनः पुन्ये प्रणार्थश्चानिशयः क्रोवेत्य
 निवानुवृत्तेर्व्यवस्थया अनिशयेन चकालि
 जागर्ति चेत्तादौ द्विस्वरान्ता न सचि सचि न
 चिप्रीतीयो द्विस्वरयोपि गत्यार्थश्च कौटि
 ल्य एवलुपसद्वरज परमरहदेशगभ्यो आ
 वगर्हीयामेवन प्रशाप्यर्था आवगर्हयेद्विश्
 गोपिलुपादेः स्यादिति केचित् तुवमीनौ

शुभशोभायां २ अतः आश्रयः पूर्वस्येति
 अश्रयिपयडिसनीनिलुकापिययास्यान ते
 तश्चवावरीत्यादिक्त्रोवेत्यतोमड, लुनिच
 पेनवानुकर्षणा द्वावस्यायागमादीनां नेति
 जेगम्यते इत्यादौ न च चित्स्वरदावेपि यड
 वनि इत्यादस्वरादावतादीनामिनिस्वरदि
 लुये अठानयः अट् अश ऊ लो नि अर्द्धि
 प्रभतयः तेभ्यो यड वक्रव्यस्यर्थः स्वरदे
 यड द्वितीयो वयवः स स्वरः स उ न स्पेव द्वित्वे
 य उ तु श स्वरान्न स उ इ यु क्त्वा च स्पष्टित्वानां
 तरे स स्वरत्वमपि भवति स च प्रथमानि कमे
 कारणाभावात् वर्गीवत्वमेव अथवा यडि स
 निधानोरित्युक्तत्वात् यडि आगते सानि स
 धातुरिति संज्ञायां यड लुकि तस्य द्वित्वं अय
 ण सार्वधातुके वातो लोपेनेह सिद्धे स यडो
 रवर्गीवत्वं वैमय्य प्रसंगात् अनरावपतीपि
 षतोऽप्येतौ स स्पेव द्वित्वं ततश्च पूर्वस्य दसा
 दिशेष इति यलोपः धृष्ट्यनेन कौटिल्य

गमनेमप्रिव्यजनेऽष्टोमत्पर्यन्तात् कोटि
 ल्यएवपद्विधानात् आरयतेइत्यत्रगुणो
 र्निसेयोपोरितिगुणोरेकस्यद्वितीयस्याद्वित्वे
 ससत्वरइति सत्वरत्येयडु-महेतस्यवाहित्वे
 हसारिशेषइतिपकारनिवृत्तौ अतइत्य
 कारः उ-लोभयतेइत्यत्रयडि-सनिद्विती
 यस्याद्वित्वेऽपिमागोस्वरादे परइत्यत्रवे
 त्यनोवातुवर्षगात्रस्यचानिपातत्येजानेका
 र्यत्वात् यकारसेयोगादिनिमित्ताभावेन
 कार-यङीतपूर्वस्यगुणः-येइतिदीर्घः अ
 मजपोरजपामिनिबहुवचनेननजएजमा
 रहदेशमेजमजनंयोबगेतव्यः अत्रआव
 इत्यत्रसत्रनोअतइत्यनुवृत्तेर्धमब्रूयाह
 रांतस्यधात्रोरकारोतस्याऽऽसजपादेश्चा
 ऽऽसस्यनुप्रवर्तित्यर्थः तेनेहनमामको
 धेवाभाष्यतेइत्यादि अत्रापियडि-सतीति
 पूर्ववप्यडि-पड-लुकिचेत्यर्थः ततश्चज
 वनीतिइत्यादिलवयोनस्याऽऽसस्यनु

ज्वेति केचित् चैव ल्यप्ते चाव ल्यप्ते मव वंधने
 मम व्यने माम व्यने रघत्ता मगनि हिंसा दाने
 छुदेदप्यने सादप्यने ननु जेह न्यने इत्यादौ
 ऊस परत्वाभावान्नप्रापदोने इत्यस्याप्रवृत्तेः
 कथमनुस्वारमि त्यत्र आह आदेशेनेति अनु
 स्वाररूपादेशस्थानिना अदेशनानुकाश्या
 देशो अनुका आदेशोनुस्वारउपलक्ष्यते इत्य
 र्थः तस्य नदर्थकत्वात् वस्तुनस्तुनप्रापदोने
 इति योगविभागादेवानुस्वारः नोलोपः २
 अत्रापि केवेत्यनोवानुकर्षणान्नेचने इत्यात्ता
 विदितो नो नलोपाप्रसंगः नचैदितो नु विधा
 नसामर्थ्यादेवनलोपो न स्यादिति वाच्येनेद
 कीत्यात्ता ककुनिनत्तामर्थ्यात् हसे इत्यस्या
 नुवृत्तेरमावाद्धिः णिकत्वेनोक्त रससरित्या
 दोस्वरेपि वा वाशब्दादेव लिङ्गिकण्योरिदितो
 रापि उपलपशरीरविकारयोर्नलोपः लि
 नोतः विकपीतः वाशब्दान् हसोतानामेव
 नेहनीयते उपधायाः लघोरित्यन उपधाया

इत्यनुवृत्त्युपधाभस्तस्येत्युक्तेन न ह्यते इ
 त्यादावननिप्रसंगः देशदशने अस्मापदि.
 नकारजावतुस्वारपेचमौकलिधानुच्चिनित्यु
 क्तत्वादनुस्वारस्य नकारजत्वेन नो लोप इति
 लोपे द्विजपादित्वात् पूर्वस्यनुगिदेदृश्यते इ
 तिसिद्धः चरफलो ५ चकारो न गनु कर्षणार्थः
 अनिशयेन चरनिफलनिविग्रहो फलनिष्प
 त्तोजिफलाविशगो उपयोरपि ग्रहणं ननु
 निष्पत्यर्थस्याकारः प्रयोजमाभावादुच्चारणा
 र्थवन्नानुबन्धकग्रहणेन सानुबन्धकस्येति
 नस्यैवग्रहणोऽप्यादिति चेत्सत्यंचकारत्वात्
 वेकस्यापि समुच्चयान् अस्म्येति सामान्योक्ता
 वपियस्यैव न पूर्वस्य रीकर शब्द उपधा यस्य
 स रूडुपधः नस्यपि रीर्धरूचलोपिधाभा
 वान्नपरकरतामयार्थकोतथाप्युकारेयत्वादे
 शाभावसेपादकत्वेन संदेहाभावात् अथवा
 रकारोपधस्य रूकारोपधस्य चेतिसंदेहस्या
 न्नचकृत्संशयेनेत्यादेरीर्धरूचलोपि

धस्य व्यावर्तकमेवेति वाच्ये तस्य चुरादित्वेन
 कत्वरत्वात् यउ.नेमनेः रिगीनियोगविभागा
 न वरीवृश्चिनेपरीपञ्चने इत्यादावपि चरस्त्रं
 सित्यादिपदगतौ स्त्रसुअधः पतने चैवुगतौ
 अशअधः पतने कश्चिद्विषयापञ्चपतने स्त्रं
 दिरगतिशेषरायोः इत्यनेको यद्वि.पूर्वस्य नो
 गागमो वक्रव्य इत्यर्थः कृतः २ कृकारो नस्ये
 निरुत इत्याचस्य स्यादृत्माने चैरावाव्याख्येये
 नश्च कृकारो नस्य यद्वि. सति रिगदेशो भवतीत्य
 र्थः अन्यथा रिगदेशस्यानेकाक्षरत्वेन गुरुता
 दुरः शिञ्चुसर्वस्येति स्यात् कृकारो नस्ये किं वरी
 दृश्यते इति वाच्ये तनः प्राकलगीति सत्प्रमत्ति
 नदनुवर्त्यत इत्यर्थः अन्यत्रेति व्याचष्टे उक्त्वा
 यत्संयोगे विनापी न देत शक इत्यादौ यउउक
 प्रत्ययः नत्तेनियोगे यउलुके च वक्ष्यति नतोः
 यत्रापि व्यावस्थया यउलुगीत्यर्थः आर्द्धधातु
 के नियमाह अनपिवु ३ यउ. इनियमात्रोपल
 दतो ह सादिनि नियमः नवो भव्यते इत्यादौ स्वा

रं दुन्नरस्य सकारस्य लोपाप्रसंगः वाच्ये निलु
 किकृते प्रक्रिया माह लुकि सन्निनिय लुकि सन्नि
 पिन्नितकारे मकारे वाई प्रत्यये वक्तव्य इत्यर्थः
 अत्रापि निस्मिन्निहिनकारको निर्देशः तत्र
 पूर्वोक्तकारजः तेनाचर्करीत्या लावपी द्वे स्वरेपी
 तद्विरक्तस्य धातोः स्वधातोः स्वरे परेऽबोभुजमि
 त्यादौ गुणान्भवति गुण इत्युपलक्षणं नर्मजी
 तीत्या गुणवृद्धि न स्वरे गुणनिषेधाद्दो मोक्तो या
 दो भवमेव ननु यदो लुकि न तन्निमित्तमिति त
 न्नित्रकार्यप्रतिषेधाद्वित्वे परस्मैपदे स्यादित्य
 तत्राह यद्गुणेन निनियद्गुणेनैव स्य न न शब्द
 येनैव परस्मैपदमस्यास्ति इति परस्मैपदे अर्श आदि त्वा
 द्वे आदि गगावच्च इष्टव्यमित्यर्थः ह्रादित्वा निर्देश
 त्वादेर्द्विष्टे निहितत्वात् लोपदि इष्टव्यमित्यनेन
 यत् लुगेन स्य भाषायां प्रचुरप्रयोगासारेणो व
 प्रयोगेन तु स्वयं लक्षणानुसारेणो ह्यस्मिन् सम
 स्रचित्वादि च यत् लुगेनैव परस्मैपदे विधीयते त
 स्य च ह्रादिवत्त्वमित्याहुः अपरे पुनः यत् लुगे

तस्मैपदीनियेठः अकारोतानामुपधानोच्ये
नेनरुत्वनामित्युपलक्षणद्वरीवृष्ट्यानिवारि
रुकरिकरीक्रोत्राणांमपिकित्तरासमप्यात्र
योप्यागमः भवेनिषेननाप्राप्तिर्यायेनरुतो
रिरित्यस्यापवादः कवेत्यतोवानुहतेववस्थया
वानरभावः रुकारोतानामितिकारग्रहणोन्वे
बलग्रहणान्चचित्तेयेइत्यादेश्याकरीत्यादौरु
गारयोनजर्गहीत्यत्रयडिलुप्रेपिलुकिननि
ममित्यस्यनोक्तमनित्यमित्यनित्यत्वाप्यडि.मि
नेसेप्रसारणोकेचिदिच्छेनिसेप्रसारणोचदे
त्वरइतिगुणभावेजर्गहीनिइत्यादौईकाराभा
वापदेनुहोइतिइत्येतयोईइतिकारस्यधका
रेष्टुत्वेटिइतिटलोपेपूर्वस्यचदीर्घत्वेजग्रा
टिसेप्रसारणपक्षेजर्गटिसिपितुहोठः षटो
कः स आदिजवानामितिचत्वेषत्वेत्तादेशेच
जाचदिइत्यादिप्रयोगाइत्येकैर्उपमानात्ता
कारेइत्यनुववाक्त्रोमितिचत्वेषत्वेकषड्विधा
नात्रद्वित्वेषत्वेत्तादेशेचजाचयेइतिदीर्घः

सधातुरिनिधानुसंज्ञायोडित्वातात्मनेपदे अत्र
 चरणादिपाकत्रुः काकस्योपमानेन सत्समाप
 डः जानः यडि सलोपइति आचारादी विहितय
 डि परेषोनस्य सलोपो वक्तव्य इत्यर्थः अस्मरे स
 इवाचर निवक्तव्यत्वेन प्रयोगानुसारि त्वान्
 उजस्मरयो नित्यं पपसस्तु विभाषया उज इव
 चरनि उजायने इत्यत्र उजशब्देन धर्म्मवाचि
 नाप्यने उजत्वार उच्यते यडः प्रत्ययस्य चेरप्यु
 पलक्षणात्वाद्धि प्रत्यये निस्पृहवे रि निलोपे च
 इ इवाचर निचेद्गतीत्यादिसिद्धि आचारे २
 कर्मणा आधारस्य चोपमानवाचिनोपः प्रत्य
 यो भवति आचारे ष्य इत्यर्थः मध्यपुत्रीयानि क
 र्मणुदाहरणे प्रासाद इवाचरनी प्रासादीपनी
 त्यत्राधारस्य कुटवा उपमाने प्रासादः कुप्यामि
 त्यपि पाठः इच्छायां ३ धातोरित्यधिकाराल
 यतो साचेत्सर्वे धिनी न सा इच्छा चेदति स्वसे
 र्वे धिनी धात्वर्थे संचे धिनी स्यात् यस्माद्भूतोः
 सप्रत्यये विधीयते नरर्थे विषयो लोपे च चेदि

कृत्वादिमर्थः यथाप्रोक्तुमिच्छिनिविमुक्तने
 इत्युभुजेरभ्यवहरास्यार्थसंबंधनीइच्छे
 निभुजेसप्रत्ययः इच्छायामिनिक्किर्त्तुनाना
 निखवेधिनीनिक्किपाकेकत्रुमिच्छनिअत्रेच्छा
 याकरोत्यर्थेनसंबंधात्यवेःसप्रत्ययोनधातेरि
 निक्किपुत्रमिच्छनिधातेरित्युक्तेः सोपसर्गान्न
 अन्त्याप्रकृर्त्तुमिच्छेत्याचिकीर्षदित्यातावुप
 सर्गधात्वर्थसंबंधित्वादित्याःसमुदायात्स
 प्रत्ययेप्राप्तुपसर्गसहितस्यधातुत्वेसत्वरप्रा
 वयवत्यास्यदेहिंत्वेस्यादडागमश्चाप्रादेः प
 र्वमुत्पाद्योतद्विप्रेनिपर्वमुन्नानुवृत्तैःसप्र
 त्ययसंयोगेधातोर्हिंत्वेस्यादिमर्थः बुभे २ बु
 रिनि विहत्याचछेउ.अहृउ.अनिउरितोवेत्य
 तोवानुवृत्तेर्कीबस्यापूउ.रुक्कृदधप्रभतिभ्यः
 इटु नानिति ३ अतिटीनिसेइत्यस्यविशेषणो
 नद्रउयस्याःसावनिटनस्मिन्न अपिनादिरि
 तिउ.त्वादेवगुणाभावेसिद्धेसतीतिन्यावान्नि
 पमायेजिघृक्षानिमुषुफसतीत्यादौतुसंप्रसा

रितो सप्रत्ययस्य डि. त्वं न वस्ये वचि कीर्षी
 त्यत्र चिनोनेः सत्ता लौका कित्वमिती कीत्यादे
 शेरूपद्वयेनैकस्वरदिनिउभावः यः से ३ इत्यं
 से इति छेदः पूर्वस्य दसादिशेषः इत्यतो विम
 क्रिविपरिणामेन प्रथमानो पूर्वस्येन्यनुवर्त्तते
 इति चेत् सकृत्वाद् अकारः पूर्व इकार इति विधे
 यानुवाप्येव परीत्यनुवैचित्र्यार्थः यः से इति पा
 दे तु अ इति साकेनैकषष्ठ्याने इ पूर्वस्येति ष
 छेन मनुवर्त्तते वैपरीत्याभावश्च ननु कष्टेन
 पिपत्ततीत्यत्र इच्छे प्रतिकाष्टस्य करणत्वाभा
 वकल्पेन नीयेत्यत आह गुणः प्रकृत्यर्थोऽयत्र
 सादिनिप्रकृतेर्धीतो रर्थः प्रकृत्यर्थः सगुणः अप्र
 धाने स्यात् प्रत्यापार्थस्यैव प्रधानत्वात् अप्रति
 यमस्तु स्यात् सप्रत्ययान्तरमनुज्ञेयः सप्रत्ययेन
 प्रकृत्यर्थस्यापि प्राधान्यमिति प्रकृत्यर्थस्य पा
 कस्यापि प्राधान्यात् कप्रतिकाष्टस्य करणत्वा
 तनीया युक्तैव काष्टकरणकपाकमिच्छनीर्थः
 वेडी सैदीर्घनाचवत्तयेति हेमिजपोदी इट्

हेमिषनिः ३ भावपदे तयोत्तरस्य इसादेशः इका
 रस्य दीर्घता च चकारादभ्यासलोपः हेमने लोप
 श्च हेमनेर्वादीर्घः सासनीस्कोरापोश्चो निसलो
 पः आदिजवानामिनिधः दीर्घविकल्पश्च
 दीर्घग्रहणसामर्थ्यान्नस्य सेता पूर्वकत्वेनानित्य
 त्वान् अथप्यादीर्घकारमेव विरधान् इस्सेनि
 सूत्रवक्त्रेनास्येसादेशविधानेऽप्युपानमेव वा
 हने सोणीदिनिहेने धातोपरः सप्रोणीत्कार्यक
 म्पादित्यर्थः णीत्वात्तः उपधाया इनिवृद्धिः च
 त्वेव रश्च रश्च रश्च रश्च रश्च रश्च रश्च रश्च रश्च
 ववोसार्वविप्रक्रिकत्वात्तसः तनश्चततीर्षनि
 निजिदिर्षती निजिदीर्षतीत्यासौ ह्रस्वदीर्घसाधा
 रणेन इरमनु प्रचीकृतदित्यादावडि इरश्च
 रीनादिरगाप्रियादा कुत्पयि च दर्शनात्कथं
 कथं ह्रस्वनिः ३ युक्तमने आह असार्वत्रिकोपे विधि
 रिति कृत्येव दर्शवनिः ३ यये विधिः सार्वत्रिको
 नेत्यर्थः यतः यवश्च पत्नस्य चिकीर्ष इत्ये
 नस्मात्कर्मणा अभ्यनेये देयकित्वपन इत्यकारलो

य-प्रसंगलोपस्याप्युदाहरणमाहपावच्यते
 निपच्यताइतिस्थितेइडागमेयतइत्यकारलोपे
 पुनस्तेनैवपलोपः नचेवमनपिचहसार्तिनि
 चेत्तस्ये एतन्निघ्नार्थत्वस्योक्तत्वात् इत्से २
 तापदेयान्यदाधादुमिन्नप्रत्यययोगामानेमाउमा
 नेशदेवमेउप्राणीतानेरमगम्यतेदुलप्रवण्यो
 शक्तशक्नोपरगतोइत्यादौपादादयः यतःइति
 पक्षपननेइत्येतस्यात्प्रत्ययस्येवाइदृकाशब्दा
 दिउभावपक्षेइसकलेपिपिनिषनिश्चासुमर्ष
 निमातावाशेकायांसप्रत्ययःआप्रोनेरितिआ
 प्रोनेर्हीनोःसत्वरस्यइकादेशोवक्तव्यइतिअ
 र्थः मुख्यः बहुवचनबहुल्लापकतामप्रिप्रे
 त्यह गुपादिभ्यश्चिन्नेवेत्यनोवानुवृत्तेर्गुप
 गोपनकुत्सनयोः निजनिशनेत्तमायोचकित
 रोगापनयनेशसयेव एप्रोनियंमान्वधदान
 शाभ्यो आपः गुपध्वचिच्छिपनयो गुपादयः
 नाभ्रः ५ आत्रापीष्ठास्वसेवेधनीएवसधा
 तुरिनिधातुसेजायानिवारः काम्यमयीच्छेती

तनाम्न=इच्छाया मर्षे काम्यप्रत्ययमर्षे स्वास्यप्र
त्ययस्य च विवृषे गोपीच्छेतीत्यर्थः करणो चेत्यर्थः
कंडादिभ्यः करणोर्ध्वप्रत्ययो वक्तव्यः चकार
धिकविधानार्थ इच्छा यमर्षे स्वास्यप्रत्ययाव
विवृषे गोमैशुनप्रिच्छुनिवृषस्य नि रध्वाभोज
नप्रिच्छुनि रमस्य निहिलादित्यत्र वेञ्जोरित्यने
कानुवृत्तेर्कवस्य यात्रणेन अस्य प्रत्यये तु रध्वा
नि इत्यादि घटे करोतीति विग्रहे करणोऽर्थघट
शब्दान् त्रिप्रत्यये विभक्ति लीयेतु कार्यत्वात् करो
तेरप्रयोगेति. त्वादित्योपे घटि इति जाते सधातु
रिति धातुसेजायोनिवादः. अतः उपधाया इत्या
दि घट्यपि अत उपधाया इत्युधत्तोरिति मुक्तवत्
अथ नामत्वार प्राप्तिनयापि अस्य घटचेष्टाया
प्रित्यजो समानरूपेन स्मरणात् ससेगादादौप
समाधानयोरुक्तिर्युक्तैवा घटादयो प्रित इति घ
टव्यथा प्रथमप्रत्ययो धातुपाठतः प्रयोगतो व
गतव्यः निर्दिष्टिप्रयोगविभागात् त्वयः श्रद्धान्ते
वाङ्मनयनित्यत्र नानाभोजननन्निवृत्तौर्जि-व

छत्रादा छत्रने सेवत्तुपनिवोताया उपमायनि
 उपवीतायतीत्यादिर्च विशेषपि प्रयोगनोति
 प्रत्ययो वगेनयः प्रयोजनपनीनि प्रयोजकः
 हेतुकर्त्तृत्वर्थः नस्य व्यापारे प्रेरणादिरूपे वाच्यः
 इत्यर्थः हनः २ इत्येपीतिदिनिनोवेत्यनोव्यव
 स्थावसेयेच्चर्जितित्यपि बोधेयतादेशे अनउप
 धाया इति वृद्धिः अत्र हनस्तकारादेशमात्रव्यव
 धानेपि षष्ठीनिर्दिष्टमायेनो नस्यसिद्धो गीत्य
 रात्वाच्च हनोद्ये इति घादेशे घानयतीत्यादिसि
 द्धौ यदा विधाने चिन्त्यंशदेः शदिनि शल्गात्
 ने इत्यस्य धातोश्चु आदेशो वक्तव्यः जौ परे इ
 त्यर्थः वक्तव्यत्वाद्देतो नगाशादयनि गोविन्दः
 रानरुद्धश्चाच्चरात् नस्य अर्थयनि इत्यत्रु
 क्रियरागममायेनो व्यावयवव्यादुपधाया लघो
 रितिरुक्कारस्य गुणाः इडादेरिति इडः अथ य
 ने इत्यादेर्गीतात् जौ परे पुग्वक्तव्य इत्यर्थः न
 उधर्मेता इडगदेरित्यस्याप्रवृत्त्युद्दः आतपः
 इति वच्छेदे इडः वाचिदिवरीस्य आत्मादित्या

कारोदेशो युगागमो अध्यापयतीति सिद्धिः के
 चिन्नुरित्. रिरित्यस्ये इत्. इति लोके निकषः
 बहुवचनोने आनपरिनिवच्छेदे इत्. लोको
 पुकनवनि अत एव भवति तत्र इत्. ययः सा आनदे
 दो वं क इति वक्रव्यमित्यर्थः इति व्याख्यानं अ
 नोनुविप्रत्यये धातोर्नीचिनः इति एकाररूप
 वृहानायादेशो यत्त इति यलोपेयुमित्याहुः
 इति कावधुपसर्गलोपव्याप्तिचरत इत्यर्थः
 प्राक्प्रयोगः ह्यपयति इत्यत युगी उपधाया
 लघोरित्यनोपधाया इति योगविभागात् युग
 तस्योपधाया गुणोरपि गुणः पादेः २ आदि
 शब्दान् शोभनं करतो ह्योच्छेदनेषो न कर्मणी
 दृज आकाने व्येजत न सनाने वेजते तु सता
 ने इत्यादि योग ह्येते संध्यद्वाराणामनेसावेपु
 किप्रामेः पदा लोपेण पयति ह्यपयति सा पा
 यति ह्यपयति न्यापयति बाधयति त्यादि
 नकारानुबन्धादात्मनेपदम्पितु गभवपदे
 प्रीतिनि इति स्थिते वृहत्वायादेशो धातुसं

सायं निवादावधर्तृरिदमनिगुणापादेशो वा
 पयनि एवेधुजोधावपनिजाननेरिनिवाशर
 स्पव्यवस्थया मरणा नोषण निशामनेयुजाना
 नेहेस्तोनायत्रजानानेरिगस्योपलक्षणात्वात्
 पूरायनिकायायत्रिवमपनिशमपनिशामय
 निज्वलयनिग्लाययनिस्त्रपयनिस्त्रापयनिन
 मयनिनामयनिवनयनिवानयनि इत्यादयः
 प्रयोगनोक्तेयासोपसर्गाणां ज्वलादिनोनुनप्रज्वा
 लयनिप्रग्लापयनीत्यादिवस्तुनोअनउपधाया
 इयत्रवानुवृत्तेर्व्यवस्थावेउत्सेइनिपूर्वोक्तस्म
 रांज्ञाजिइनियुक्तिपोनुसेज्ञापोइच्छायात्प्रनः
 सइनिसप्रत्ययोद्वित्वेहस्वत्वेपूर्वस्यहसादिशे
 षइनिजकारशेषत्वेवधानुसेज्ञायांनिवारिषु
 वेजिज्ञापयीषानिइउभावपदेजिज्ञापिसइनि
 सइनिस्थितेस्वरस्योशादेशेपूर्वस्यलोपेचजेरि
 निजिलोत्कोरापोक्तेनिसलोपेयत्तुसेज्ञायांनि
 वाधुचजीप्सनिअपत्वाधिक्योनेश्चुरादिना
 र्व्यानुमाह चुरादेकरागपेराधिक्येः पूर्वमुक्त

त्वात् छुरादेरिति विधीयमानोऽत्रिः स्वार्थेण वे
 त्यप्रिवायेणाह स्वार्थे इति त्रैरु. ४ अत्रमात्रे
 ऽनघतनपरोक्षविशेषविवक्षाश्च न्यस्यार्थः
 उकारो गुणप्रतिषेधार्थः इति आशीपदित्यात्
 विनिशेषः अक्षररदित्यादौ च जिलोपेयस्य
 लक्षणात्वेन गुणाप्राप्तावपि सहा पूर्वककोविधि
 रनित्यत्वाच्चकारान् त्रिदुसुभ्योपाद्विषे आशी
 अपन अडुडुवत असुश्वन् श्रिधेठोस्तुवा अ
 शिश्चयन् अन्धन् अधासीन् लघोर्दीर्घ इत्य
 च अडि. लघावित्यनुवर्तते तेन च लघुनिधा
 त्वक्षरे परे हसादेर्धनोः पूर्वस्य लघोर्दीर्घो भव
 तीत्यर्थः तेनादेशोऽत्रिलोपेचाडि. लघोरिति
 पूर्वस्य इकारलघोर्दीर्घः नरुतः रुदनयस्य
 सरित् नत्स्य अङ्गुक्ते अडि. लघोर्हत्व उपधायाः
 लघोर्दीर्घ इति पूर्वमुक्तमडि. परतः कार्यमित्य
 र्थः नेनियोगविभागान् शास्त्रे लोपिनो च अ
 शशासन्तौ दृग्नौ अस्मान् जेरडि. दिवा राव
 दे अभासहस्वेजियमाणो हस्वादेशो संधादरा

लामिकारोकारौवक्रव्याविनि ठौकारस्य ठोका
 रैरित्वा लघोर्दीर्घ इति इति प्रनिषेधे अट्टोक्
 त्नेनियोगविभागादेवभाषादीपनीपमील
 पीडलुयामप्यपट्टुक्नेनिकेचिन् अवभाषदि
 त्यादिभ्रलोपिनामट्टुक्कार्यभावाद्यमुक्ता
 हरयनिठौजदिनिबहुषापगोअस्मान्निप्रत्य
 येयजामिनिम्योकारेसंप्रसारगोहोहइतिहस्य
 दत्वेनषोर्धःइतित्रिप्रत्ययस्यनकारस्यधका
 रेविदनेनस्यचष्टुत्वेनदकारेदिहोलोपःपू
 र्वदीर्घयोःरुढीनिनानेनामसेज्ञायास्यादुत्यतो
 उढीकरोतीत्यर्थोर्जिदित्करगोइतिजिप्रत्यये
 समासप्रत्ययोरितिनिविप्रत्त्रिलोपेडि.त्वाहिलोपे
 सयोनुरितिधानुसेज्ञायांदिवादिपरेअडि.जि
 प्रत्ययेलोपेत्वरानेःपरःइतिद्वितीयेऽगममे
 पूर्वस्यउत्स्यउत्स्यजइतिकर्त्तव्येनप्रयोगानुसा
 रित्वात् उढोक्इत्यादित्यावियसेउकारस्यजत्वा
 भावेउडुढनइत्येकेजिप्रत्ययोस्यद्वित्वेयइकान्
 जिलोपेपूर्वस्यजादेशेउजिहदित्यपरेजादेशा

भावपदेऽङ्गिदिनिङ्गुमादयः- द्वादेरि
 निकारे इति ह्यगने निवृत्तावस्थान् जिप्रत्य
 येयुगागमेऽङ्गि- चजादेरिनीकारेकृतेमस्वर
 आदिरिनि कारसहितस्य द्वित्वे शमात्त्वपा
 इतिरवयवशेषे च पादेशो द्वितीयस्य द्वित्वादि
 निषत्वे हत्वे च प्रमाद्युपपदे अत्यनिष्ठितम्
 न च जादेरिनीकारेकृते निषिन्नाभावस्यायेन
 यङि-वृत्तिस्मादिनिवाच्येन स्यान्निषत्त्वस्योक्त
 मन्वात् न चैवेरन्तदस्यात्तावपि जादेरित्वेप
 श्च द्वित्वे स्यादिनिवाच्यतादेयस्य विरवाक
 शत्वेनालोपस्येव प्राप्तिन्वात् जादेरिनिका
 र इति निविषयेव क्रव्यमेव वाङ्मनसंयोगप
 नागुरुनालघो दीर्घताभावः पापानेऽस्मा
 द्वादेर्युगीनियुक्ति- अङ्गि- सनिजिलोपेयन
 इति पलोपे जादेरित्वे द्वित्वे लघो दीर्घ इति
 दीर्घत्वेन धातोरिति पकारः पलोपश्च निषि
 ह्यभावस्यापानाश्रयेणोसनाश्रयेन तेनैव
 प्राप्तिरिति- कृपोरोल इति कृपत्तामध्ये अस्म

धामोरवयवस्यरेफाशस्यलकारादेशेवक्तव्य
 इत्यर्थः-मौवादित्वमनुदानेनचरणीयत्वेकत्वा
 मेइत्युदाहनेकत्वमसीतिप्रयोजकत्वमुक्तं
 कृपेर्ज्येदडि.जिलोपेऽङोडि.त्वाङुणानिदृमौ
 रइनिपूर्वस्यकारेकुहोभ्युरिनिश्चुत्वेऽडि.ल
 याविनिकारे लघोदीर्घइतिदीर्घ-विपूर्व-
 व्यापिल्लपनइत्यादिप्रयोगानुसारेणोदाह्रि
 त्यर्थः-अथेत्यादिप्रक्रियाभिरुपरानेनरे
 आदेशरूपाविशेषाः-पस्यादय-आदेशाः-
 यश्पादयोविशेषाश्चसुवादेर्मुमादपइति
 वानेनिरूप्यन्तेइत्यर्थः-इशादेरितिदृक्
 प्रेक्षणेपापानेघ्रागंधोपादानेध्माशब्दादि
 सेयोगधोः-छागमिनिदृत्रोच्चा-अभासेदाता
 दानेरुगतौशङ्कशाननेषद्धिविशरणागत्यव
 सादनेषुइत्यादिनोपश्रयपिवाजिब्रधमनि
 छमनयच्छरुच्छधौशीयसीदादय-आदे
 शाभवन्तिविदो नवानामित्यन्तोवाचनेष्विव
 स्ययाः-सरते-शीघ्रगतावेवधावादेशोचे

द्वयोः सरनि सरल स्केध संध दृजने सादाव
 संगः पिवादेश स्पदेन त्वानोपधाया गुणाय य
 पिरुगना विमस्य जुहोत्यादिगणस्थोप्याप्ति
 तथापि दशदिप्रौवादि कस्य साहचर्या दौवा
 दिक् एवात्र गत्यनेन स्पनु इयत्रीत्यादिशीया
 देशे आत्मनेपदमेव गमो र बहुवचनेन इष
 इच्छापोयम नियमने रतयोरपि छः षष्ठी नि
 दिष्टत्वेनोत्पस्य मकारस्य शुव इने शुप्रव
 गो इत्यस्य इत्यादेशे वक्रव्यः इत्यर्थः स्वादि
 त्वालुः त्रयः इति विशादेः आदनुदात्त उडि त इ
 त्यन आदित्यनुवर्त्तनेत्यादि पूर्वी द्विशादे रात्म
 नेपदे भवतीत्यर्थः अउद् इति अउः अविद दाने
 रात्मनेपदे भवतीत्यर्थः ननु सुख प्रसारगो अ
 स्य विहारगो नु व्याद दानि सुखे कृष्णः क्रीड नि
 रण चक्रं समवेत्यत्र अनुसे परिपूर्वीत् क्रीडने
 रात्मनेपदे वक्रव्यत्वात् समः क्रीडने रक जने मे
 वात्मनेपदे क जने तु से क्रीड निरण चक्रं सम
 वेत्यत्रापि उपास्थो मत्र करगो एवात्मनेपदे

गायत्र्यार्कमुपनिष्ठते अन्यत्र सुरमुपनिष्ठ
 निःश्राडः इति मन्त्रादनवयमहभूतस्मान्
 श्राडः पूर्वकाभ्यामुपवर्त्मकाभ्यामात्मो गवर्त्म
 काभ्याचवक्त्रव्यमित्यर्थः अन्यत्र योत्रो स्यागमि
 निःश्रम्यत्र शत्रुमाहेनिमाहेने इत्यत्र लोपस्वन
 दातननामिनिनलोपः गमोस्वर इत्युपधाया
 लोपेदनीघ्र इति घादेशोऽश्राघाने इत्यादि उद्धि
 म्मातयः उर्ध्वचरनेरात्मनेपदे मवनि त्यागे
 र्थ उच्चउत्तेमलमूचरात्मनेपदे वक्त्रव्यमित्यर्थः
 अन्यत्र संचरनि देवदत्तः व्यवैति विःप्रपरि
 पूर्वीत्त्रीरातेरात्मनेपदे विज्रीराते अप्रज्री
 राते परिजि राते शयइति शयशयच करणार्थ
 आत्मनेदेविस्ववेशपते अन्यत्र शत्रुं शयतिज्ञा
 श्रुस्मदशाप्रितिज्ञा अवबोधनेषु अवगोस्म
 श्राप्यानेदृशीरघेदरासप्रत्ययां नानाप्रेषा
 मात्मनेपदे वास्यादित्यर्थः जिज्ञासने अनु
 पूर्वीन् अन्यनु जिज्ञासने पुच्छेषु श्रवनेषु सुषु
 तेषु रुरिति उरिबो विदसे इति दीर्घः दिदहते

कर्मव्यवहार इति परस्पर क्रिया करणं कर्मव्य
 निहारः नास्मिन्नर्थे वाच्ये हिंसा र्थान् गम्य र्थान्
 जल्पपठहसश्च वार्जयित्वा सार्वधानुभ्यश्चात्म
 नेपदे भवतीत्यर्थः हिंसादौ तु व्यनिश्चेति व्यनि
 गच्छति व्यनिपठेति व्यनिहसंति इतरेतरात्
 न्योपपत्त्या न्यनेपदे इतरेतरस्यावाक्यनित्य
 नेति तथा परस्परौपपदादपि परस्परस्य व्यनि
 लुनेति क्रम इति उपसर्गसहितस्य धातोः पेप
 रस्मैपदे दीर्घत्वे स्यादपि पपे किं संचक्रतः आ
 मनुष्यैर्भर्जनो यस्य नेज इत्यादि प्रयोगानुसा
 रितः क्वचित् उपसर्गस्यापि दीर्घत्वे व्याडि. नि
 वि-आड. परि उपरनेभ्यः परस्परमने परस्मैप
 दे विरमनि-आप्रमनि उपरमनि ष अ इति वन
 वर्त्तने दृध दृधौ शध कृतसाया इपश्च वगोरूप
 सामर्थ्येण म्य परात्म्य प्रत्ययान्म प्रत्ययाच्च परस्मै
 पदे वक्रत्वत्वे परस्मैपदेऽनुत्वे धयोगतो ज्ञेये
 वर्तिष्यनेव स्पीति वर्द्धिष्यते शर्त्तुनि स्ये दिष्य
 ने स्ये स्यानि काल्पिष्यने कल्पस्यनि कृपे स्यादौ

अपिकल्मासिकस्मिताकस्मितासेइत्यादिप्र
 योगादृश्यं मुचादेः मुच्य मोक्षो लुपश्चदर्शने
 विदुलाभेतिषउपदेहेषिचिरद्वगोकृतिछेदरे
 पिशहिंसाघोरपिददैन्येइत्यादयोउचादयः प्रित्वा
 देयस्वरगयरः नश्चापदोनेरुसइत्यनुस्वारः
 मुचनिगवेलेपनिविंदविपनिसिचनिहेननि
 पिशनिखिंदमीत्यादिइदिनः इत् इत् यस्यसः
 इदत् तस्यननुषिचिरद्विरेकरगोइत्यस्येदिका
 देवमुमिसिद्धेमुच्चादिगीगोनरनमपुत्रमिनि
 चेन्नइदिनोवेयादिकापीयत्वेनसमुदायस्येवे
 रइमेजकत्वेनेदिक्वाभावात् शमो २ शमा
 मिनिवहुवचनेन शम दम अम तम् अम् त
 मुक्तममरणेऽहोउपादीयनेउपप्येतिजिप्र
 त्ययोनस्पदुषोपिदीर्घइत्यर्थः चकाराच्चितवि
 रगवाइषयानिदोषयानिवाचित्रं अवादाचित्रं
 अवादाविमादिशब्दात्त्वचिन् कृतप्रत्ययपये
 पीत्यानिहि कृतचक्रचिदिनिततश्च शोभोदे
 नः क्रोनः इषइत्यादिसिद्धिः प्यो २ पिउरिति

छेदः पीतसामाम्योऽपि दिवा देर्घ इति
 विहित एव यकारो वगेन वा इति गच्य लया
 दावननि प्रसंगः येरुरीत्युरोपवादः ननु
 मङ्गोदित्यस्मान्नादयात्मनेपदं स्यादिति अ
 नः आह सपरोदाः हावित्यादिः अघिषः अशी
 त्तिङः लुङो अत्रेत्यर्थः म्रियते अमनमघो
 ष अमत्रममारमरिष्याति इत्यादि उरि कृते
 पश्चाद्वित्वेव्योर्विहित इति दीर्घरुदादे ३ क
 ववसश्चक्षुसौक्ष्मावादी यस्युस्य कसादि
 तस्युः रुदस्व एश्च सश्च नजहृ एते रुदादयः
 रोदिनि १ चमिनिश्चैव स्वपीत प्राणिनि तथा
 जहृनिश्चैव विसेयो रुदादिपंचको गता इति
 रुदादेदि स्योरिगामोरीडागमश्च वक्तव्यो लो
 कान् अरोदीत अरोदत अरोदः इत्यादि ह
 कारादौ रुदिहिजदादेरिति जदादेधीनोरेत
 रिदस्यस्य अमवनि अनइत्यस्य चोस्मानजत
 जागदरिडा चकासशासोतथैव दीधीउचेवी
 उचविसेयो जदादिसप्तको गुणः हरिडा

देरिनि आदिशब्दान् शसंसेग्रहदरिद्रान्ते
 डि. निहसेशनडि. नेखरे आलोषः इति वि
 वेकः चकारानुदरिद्रषणीत्यादिवडि. निस
 रस्यालोपः शाशेष्टोपधायाः कृनिहसेड.
 प्रत्यये चङ्कारः आलोपश्च नशिष्यात् अ
 शिष्यनश्चङ् पूर्वस्य क्वावपि आशी शिष्टिः
 सादौ हसादिक्वाघत्वेड्ड. शोरिनिईड सुनौ
 ईशयेष्ट्यर्थे अनयो संवेधिनी एकारेध्वशवे
 चङ्ङागमोवक्रव्यइत्यर्थः ऊँ २ विदोनवा
 नमित्यनोवानुवृत्त्येव्यवस्थया जुहोनीत्या
 दौनश्चापि पूर्ववस्मीनद्विनकारकनिर्दे
 शानदकारे/पिरुतास्तुभ्यः इति रुशवेणु
 लुनौ नश्चमिषवेण्यः पितन्मिदकारे प्रत्य
 योवक्रव्य नस्यवाव्यजत्वाभावात् डि. त्वाना
 वः यद्वापिनस्मान्मादिभूत आगमएवेनि
 यरागमन्यायेन नस्यापि डि. त्वानावाहुणः
 कृजसेरिडवक्रव्यः अस्तावीनलोपः इय
 मिरमिनमिगमिहनिमन्यतपोनरात्रः न

त्वत्तत्तादिगुणानामवचुमनुनमोनादयः
 तुशब्दात्कचिन् ज्ञसेकावादीतमश्चब्रह्मद
 त्याप्रगत्येति सिद्धः आशीर्लिटिदोवधादे
 शा द्वध्यानीत्यादिभजनिष्पत्तिस्थितेरुधारि
 त्वाजासितनः परस्यनकारस्यनमइनिन
 लोपेभनक्रिइत्यादौ अपिरेजीवरंजरगेदे
 शदशनिषजसंगेष्टजपरिष्टंजेइत्येनेषो
 नकारस्यलोपोवक्तव्योपिपरिवेतेरितिअ
 तादेशस्यअतइत्यर्थः नेनविदनीत्यादि
 वननिप्रसंगः अथवक्तव्यत्वादिवनचन
 व्यानिउपसर्गोकिर्मव्यानिहारेआत्मनेपदे
 आतोतोहनइत्यान सविदनेइत्यत्रनिवि
 शेदेरित्यात्मनेपदेसिसइत्यत्रसीतसमायो
 क्तेर्व्यानिसेइत्यादौसेपरेपिसलोपः उपस
 र्गप्रादुर्भूमस्तेर्घसुरयोपरनोचसारित्वा
 तवत्वेव्यानिषानेप्रादुष्यात् पस्वरयोः किं
 अमिस्तः हिटोलोपेइत्यत्रवान्यत्रेत्यनोमे

डूकलुनिय्यायेनेवानुवृत्तेर्वीवस्यपाजरी
 गढइत्यादिशकारस्यदीर्घत्वप्रसंगः लि
 हदिइनिस्थितेकृचिस्यदीनेनाश्रयणीयेनि
 पदोतत्वमाश्रित्यहोदइनिदत्वेयदिचधातो
 कसेनाश्राश्रसेयदोनेचेनि नियमाद्धानो
 ईस्यपदोनेदत्वेनेतिवक्तव्येनर्हिकसाहिरि
 यत्रदिदकारस्योक्तत्वादादौहेर्द्वित्वेकसेपर
 तेन्यश्चानदत्वेवलुनोः लेडि.त्यादौपदोनेपि
 धातोर्हस्यदत्वेदृशपरावगुहदुह/लिहदि
 हाडि.त्यात्मनेपदस्योवालुग्वत्तत्वाः अति
 दन् अलिद अलिदानो अलिहानामित्या
 दिअभ्यसोजइनिस्कारोप्येनद्विषया
 दभ्यत्रलक्ष्मस्त्रमस्तादेसकारस्यजकारइ
 त्पर्यः चदिडोडि.त्यादात्मनेपदेचदत्तेइति
 स्थितेसंयोगादेककारस्यलोपेनकारजाव
 उच्चारस्यादिनियमानिमित्राभावात्प्राय
 स्यनित्यत्वाद्वायत्वानिवृत्तौष्टत्वेत्याउपूर्वः

ननु च द्विउ इकारस्या सुदातेत्या देवात्मनेर
सिद्धोऽदि द्विधाने व्यर्थमिति चेत्तस्य अनुत्रे
न निमित्तस्यानुश्रामने परस्या नित्यत्वात्
पनार्थत्वात् अतएव तस्मीत्यादि सिद्धः च द्वि
उ. आर्द्धी तु केत्या जादेशो लोकात् नित्यादु
अपपदे आख्यात आख्यातकसाजयोः
अकसासीन अकसास्तः लिटि च वा ख्यञ्कसा
जो च ख्यो च ख्ये च क्तो च क्ते च च देइत्यादि दि
पीतिदिपिपरे सकारस्य नकारो भवति सिपि
अवेत्यर्थः दिपि सिपि चेति सूत्रद्वयमर्थज
एकीकृत्योक्तं मजे पृष्ठिरिति पितितस्य मद्धि
नसार्वधा काङ्क्षेधानुक्तयोः रुपलक्षणावाप्ता
जनमित्यालवपि खरादो द्विती मजे वृद्धिर्वा
यन इति केचित् मजेनि मार्जेनि इत्यादि च
शषराजादेशे निषत्वे अमार्ष्ट इत्यत्र सेयो गो
तलोपाप्रसेगोदि स्योर्हसादि निविधानसा
मप्यीत् निजामिति बहुवचने न निजविज

विद्योगहोने गुणस्य संज्ञा पूर्वकत्वेन संज्ञा
 पूर्वकत्वेन संज्ञा पूर्वको विधिरनित्य इत्यनि
 त्यत्वात्ने निजा निश्चने निजमित्यादावम्यत्
 स्थल युपधस्य सार्धधातुकेऽपि स्वरे गुणाप्रसे
 गः निरणो नसीयादावदुष्यवायेऽपि गत्वैर
 ओरिति रुग्णौपपालने प्ररगायोः पूर्वस्य इ
 कारो भवति ह्रादिगणस्येन प्रासादवर्णीत्
 रुग्णस्य एव नमौवादि क इयादेश इत्युपल
 द्धगो पूर्वस्योवर्गीस्य इकारो भवति उवो विद्या
 दातुपपिसेयः चोचेय उवाश ह्रादेव यञी
 यत्रा कत्वरस्यापियः इयतुरित्यादौ चाने
 कत्वरस्यापि इय इय इच्छायामस्यामवादौ
 द्वित्वे लघुपधत्वाद्गुणोक्तत्वे असवर्गीस्वरय
 त्वेनेयादेशोऽस्येत्यादि उपसंहरति धातूनामि
 निसर्वथा सर्वप्रकारेण साकल्येनेत्यर्थः धा
 तूनामभिधानशक्योत्तरे हेतुश्चनेन त्वादिति
 वदने हि धातुगण इति विदशान्नाकार्यत्वे

नएवधानवः एतदर्थं एवेत्यादिअभिधानम
 शेषप्रित्यर्थः तस्मादीत्योनिवर्त्तव्यापारप्रिया
 ख्यानास्तिवादयस्तेषां व्यपयने प्रकृतिप्रोति
 रूपगान्तव्युत्पादनेन अलेपर्यन्ताविस्तरं स्पष्टा
 लवुद्धिव्योमोदकत्वादिति भावः यस्यादयेके
 जेरुद्धमेवनेन ससारसिंधुतरसारं नित्यं
 दितेवातिरन्त्य-पुंसः श्रीवासुदेवस्पृष्टौ
 किमेतन् गथाय रतनुजेन वासुदेवेदीक्यने
 सारं स्वमप्रसादेभ्यस्तु क्रियादिसंज्ञका २ वु
 यत्र शनिपदकेपदे सर्वेषां शब्दानां धातुजत्वा
 द्वातुभ्यत्वेत्यस्याविरुपयितुं प्राप्ते जानीते
 अथेति आख्यातप्रक्रियानिरूपणानेन रेवृत्ते
 शकाः प्राप्ते २ इति ऊर्द्धवद्व्यमाणाः प्रत्ययाः
 कृत्तेसकाप्रवेतिनेचोऽसरीतः कर्त्रेति भवेति
 इति मेदेनाच्चयः नवुगोधातो रित्यधिकारनः
 अविप्रक्षिनामेति नामसेसायास्यापुत्यनिः
 कृतः वसः प्रत्याहारः आदिर्घस्युसतयात

स्य एकस्वरादनुदात्तात्तुनेनिकर्त्रेत्यादावननि
 प्रसंगः अत्रस्यधिकारोक्तेविनाः सरूपोऽपवाद
 प्रमुञ्चायप-उत्सर्गस्यवावाधकः सरूपस्तुनि
 रोपक्रापाचकः उदेनः २ उदिपसंभु उदिन
 नस्यविकल्पार्थस्यापिवाशकानुक्तसमुच्चाय
 कत्वेनस्वरनिसर्गनियुज इषरिषादीनामपिवेत
 सहैवहोरदवर्गीस्य ३ षहमर्षतोवहपायतो
 अनयोरवर्गीस्य उकारो प्रवर्ति द्विदो लोपइ
 यनुवृत्तेदेलोपनिनेटकारेणवेतिहुः सहस
 ह्यं अषाटदौकते इत्यादीन युवोरनाको २
 पुश्चतुश्चेनिसमाहारः घोरिनिवतुमप्रावो
 ऽनित्यत्वालिंगमत्यपत्वाद्वाकृत्यकरणात्वा
 देर्गीयु शोपुरियादौतुद्विदेन नाप्युपधान् ॥
 २ नाम्यवर्गीवर्जितः स्वराउपधायोपस्यक्षिप
 निप्रिन्नानित्यादिविग्रहः जानानिष्टैवनि
 तावबोधनेइत्येनस्मादपिकप्रत्ययोवक्तव्यइ
 यर्थः जानानीनिज्ञः आनोनपीत्याकारलो

यः वकारात्पिजोरपि किरः षिपः पचिने
 दग्गहो २ अश्चयुश्चाली निघतेषां समाहारः
 द्वेद्वन्त्यादादिसकस्य प्रत्यसंवेधः पवादेरः
 कापादेर्युः ग्रहदेलीनिः एतेचाकृनिगताः
 तदुक्तेकाणीकायां ह्येतेनेदिग्रहिएचायश्चधा
 मुपाठेयस्येतेकिंतुनेदनः रमकाः इत्येवमा
 रिषुप्रानिपरगगोष्ठ अपाठप्रकृतयोर्निद
 श्येतेइतिरोर्युतावक्रत्यः दौनिरावकाः स्व
 काप्तिमेरमकाः कृतार्थनाप्तित्यादिप्रयोगा
 दुरपिशप्रत्ययस्यचतुर्वत्कार्यविधानास्यशा
 दिरादेशः गोहनवानिनिविग्रहेशप्रत्यये
 चतुर्वत्कार्यत्वेनापित्वादिरिनिडि.त्वाउमोस्व
 रेइनिउपधालोपेहनोच्चेनिचगोविंदइत्यादौ
 कीत्वात् मुपपुचादेज्वादेर्लोचेस्येकेपदेपवा
 दित्वादः ज्वलः पेशाइत्यादौ जल्पसुदिश्य
 लक्षणास्यप्रवृत्तिरिनिन्यापादुपधावृद्धौपश्चा
 मुन् अम्याज्वालीदिपाठवैयर्थ्यप्रसंगा

त् प्रियोगपोषिकुंचयेन्निदयेत्यादिप्रयोगा
 दकाण्यत्रैक्ये आतः-ननणप्यानोनपीत्या
 लोपेगोदइत्यादिनिकेचित् न आनीयुमिति
 क्यसंगात्पचप्यप्रत्ययेन प्राप्नोति न ण्य
 त्तरार्थेऽति त्वमिति ध्येये त्वमिति ध्येये नात्रे
 नाममात्रे कर्मकारकादिविशेषविवक्षानियम
 रहित इत्यर्थः इहाम्येच्छुं डादेउसुरवाभ्यामिव
 तीनि द्विपः द्विर्जायते इति द्विजः स्याचस्म
 तिः सात्तुर्षदगे जायेते द्वितीयमौजिवेधन
 त् ब्रह्मक्षत्रियविशसस्मादेते द्विजः स्मता
 इति श्रुयः शूद्रे निशुवशदस्य शूद्रेत्या
 देशो भवति त्रे परे श्रुवेशोके इव नि प्राप्नोति
 तश्च द्वेः गत्यर्थे नोभुत्या प्रात्यर्थित्वात् हीन
 जानित्वेन द्विजसेवादिना शोकमाप्नोति तीत्य
 र्थः उरस इति उरसदस्योपपदस्य सलोपो
 वक्रत्यः सलोपे च सति चित्तत्वेन मुमागन
 इत्यर्थः उरसागच्छतीति विग्रहः विहाय स

इति विहाय सशब्दस्य विरश्चादेशो वक्तव्यः
 चान्मुखा विहाय सा विहाय सा विहाय सि
 वागच्छतीति विग्रहः अथैवाश्चर्यश्च नो
 कार्यस्यापि नामत्वेन नाम्नीत्युक्ते कार्यस्यापि
 संग्रहे चेति कार्ये इत्यनुवृत्तेर्विशेषविवरण
 मपि यथा स्यादित्येवमर्थः अस्थिहरनिकत्वे
 च हरनि इति विग्रहे विग्रहो कुरुषु चरनीति
 टित्वात् द्वितः इत्थीय इत्थीय इत्थीय इत्थीय
 अस्मादहरता देवत्वे ध्यावे ध्यावः नाम्निका
 र्ये चेति पूर्ववत् इत्थीय नो निपाकक संग्रह
 श्रोतः शकृत्को भ्रातृजः फले रजो मलाद्
 हो ह्रस्वः दातेर्नीया देववानादयः कर्त्रे रि
 वाच्यः करीषकलसर्वा आत्काषः प्रियः
 वशाद्भरः रुनिमेव भयात्तवः स्यादेवममर
 प्रियात्तु वा २ अशीताच्च भुवो भावे करतो
 च मत्तुत्विः आत्मकुत्सुदरेभ्यः स्यात्तथा
 वाचयमादयः ३ शकृत्करिर्वत्सः सेवक
 रद्वीदिः फलेग्रहिः रजोग्रहो मलग्रहिः

इतिहरि यशः नायहरिरपिदेवपीवातापी
 करीकैकषः कलेकषः सर्वैकषः प्रियंवदः
 शचैवरः रुनिकरः मेचेकरः भयंकरः क्षेमक
 रः भईकरः पदोऽगच्छेमकार इत्यादिश्रुति
 भावेवर्तते ५ श्रुतिमेव उद्वेगः आत्मभरि
 कुतंभरिः उद्वेगभरितथावाचं यमपुरंधरस
 र्वसहायः प्रयोजनो ज्ञेया खितखड्गस्य सता
 स्मिन्मितः प्रययात्प्रययग्रहणोज्ज्वलस्य
 मिश्रितस्योपपत्तस्य मुपागमे इत्यर्थः वि
 दानवानामित्यावतोवानुवृत्तेर्वावस्थाऽव्य
 स्यनेनिनेनिदेखोमयहरित्यादावनानिप्रस
 गः कानीमन्येत्यादावनच्ययस्य ह्रस्वोवेतिह
 खोदाच्यः आत्मभरीत्यत्रनाम्नो न इति तुलोपे
 तुम् एजो २ जुनमेजयनीतिविग्रहेऽत्रेनादेज
 तेः खशिखरयोकार्यत्वेनेमेजायासलोपेस
 मासप्रत्ययोरिति विभक्ति लोपे गित्वात्प्रत्य
 मुपागमेऽपीत्वाच्चतुर्वन्तकार्यत्वेनाप्रत्ययेमुपा
 ष्यदोशयोरदेरित्यकारलोपेनाप्रमेजायास्या

पुत्यमौजनेमेजयः इतिस्थान् यजामिनिवहु
 वचनेनवरुनामपक्षगामिके ४ मादिषुध्यादेः
 खलीशित्वाच्चतुर्वन्तार्थत्वेनधमाध्यादेशानप
 चसंग्रहः ज्येनैर्जमन्यनिर्मुजकलास्यासुष्यनो
 धायिः नाडीमुष्टीशनीयागीभ्यः सनाहसनासि
 कान् १ ध्वः खरिवातघटितउटुमुहोनुकलनः
 अरुर्विधुनिलसुरिस्थादसूर्योगादशीस्तपि २
 ललाटतावहाभ्रालिहमितमाननखायचित्र
 मेणोदाहरणानिजममेजयः पंडनेमन्यः सुजं
 धयः आस्यधयः प्रपेधजः पुष्पे नाडिधयः
 मुष्टिधमः मुष्टिधमः छुनिधमः पागापीधो
 पनेत्रपागीधमोध्यास्तेनेधयः नासिकेधयः
 नासिकेधमः घटेष्टित्वास्तेनेधयीनासिकेध
 यीस्वारिधमः वानेधमः धयः घटिधयेधदिधमः
 कलमकजः कलमुद्धहनश्चनेतुदः नुमोमि
 त्वादेमस्वरपरत्वासेयोगोनसलोपः विधुनु
 दः तुलेतुदः नसूर्येयश्येनीमसूर्येयशपारा
 जनारादुशनानजः सवंधारशसमर्थसमा

सोयंउग्रपणो व्याघ्रः ललाटतपःसूर्यः वहं
 लिहो नृदानं श्रमो लिहो हि मिनेपवो मनुपवः
 नुवेपवः एवमन्येपि प्रयोगनो ज्ञेयः रम्भुद्र
 र करगोत्रियनेनेनेत्यर्थ उरितो वेत्यनो वा नु
 दृनेर्कवस्यपानग्राधपालितपियस्य लाघपु
 भगात्तु ज्ञेयार्थ एवेत्यवसेयं अनग्नो नगः क्रि
 यनेऽनेने निनने करगो घूने एवमेदे करगामि
 त्यादिभजामि त्यादिभजामि निवदुवचनस्य व
 हूपे स्यापकुत्वात् भजादीनामिद्युक्ते ते च भज
 वदुस्मरतपः गीत्वारन उपधाया इति वृद्धिः
 नत्व प्राडिनिनधि प्रकरणो प्रच्छादे दीर्घता च
 वक्रत्वत्वात्त्याम् अन्यथा वकारोपधत्वेनोपधा
 वृद्धि प्राप्तेः वा होवौ शसादा विनिवाहः वा उ
 इति छेदः विभक्तिलोपेच्छादे सत्वात्प्रपगात्सेधि
 एवं च शसादी स्वरे वा हो वा शब्दस्येकारो विधीय
 मानो वक्रत्वत्वेन व्यवस्ययाऽनकारादुत्तरस्य
 उः प्रकारो नाच्चे उ इति विवेकः वा हो वा इति
 पाठे उ वा उ सो के नि कत्वादिनिमिद्धिः शात्

ह- शास्त्राः शास्त्रिकाङ्गानि स्यादित्यस्य
 विद्यादिशब्दत्रयकारस्वरयोरीपीकारे चेति
 ज्ञेयेन तः श्रुतारोहीत्यादिमिद्धिः तुरेतुरेने
 मादयन्यमीभवत्यरीन तुरेश्चुवेगे सदने
 वानुरासाटसहादेसादिरिति तुरादेशः सहे
 रिति साट इति रूपे सति सहे सस्य यो वाक् क्व
 इत्यर्थः सोहीन पाठे हीनरसपदोर्तनपोरा
 पलत्तयो येन नाव्यवधानमायेन सुस्पेवटप
 रत्वे सोहीत्यादावनिषमत्र मोनो धानोरिति
 रसे पदोर्मेवोश्च परतः इति न भूतमभूतन
 त्यनप्यवः पद्वस्तु येन रूपेण भूमेन स्यतत्ता
 करेण भवं नमित्यर्थः सच प्रगुनियन्नविकार
 स्योत्तरकाले विकारोपपत्तिरूपोत्तिमनः तथा
 च शुक्ले करोत्यानौ प्रकृतिविकारभावे घजभा
 वः विकारमात्रमत्र विवक्ष्यते न प्रकृतिरित्यभ
 ननभूतान् अपेक्षसेप्यतेः कर्त्रव्यापि न
 वनेह अगदेगह भवति कृच्चक्षिपोगे विं अ

शुक्रः शुक्रो जायते घोरीर्धृतिचोपरेप
 र्वस्यरीर्धोभवति श्रवणीस्पचङ्कारः चका
 रात्वास्ति स्यात् दिवा स्यादित्यादावव्ययस्य न
 पक्षपि हस्वेकारविधानेपि चोरीर्धृति येन
 नाप्रत्यायेन न स्पबाधनत्वादप्रवृत्तेरीर्धका
 रकृति चोसलोपश्चोति अहर्मनश्चतु ष्च
 मोरहोरजसोमलोपोवक्तव्यः चकारात्पूर्वस्य
 दीर्घकारौ अरु करोति मनि स्यादित्यादि उचि
 नि चर्धेनामो उच्यत्ययः क्वचिद्भक्तव्यः अदु
 खी दुखी संघट्टैत्रैयने ते करोतीति दुःखा
 करोति सुखा करोति क्वचिदित्युक्ते अपर्थवि
 शेषेपि समया करोति इत्यत्र कालेयापने क
 लहेये करोतीत्यर्थः सयत्रनिः यत्रादयति
 अपने सपन्ना करोति मने सयत्रेशरे मगका
 वेप्रवेशपतीत्यर्थः निःपन्ना करोति शरंश्च
 पारपश्ये निर्गमपतीत्यर्थः निष्कूलानि को
 षणो निष्कूला करोति दाडिमे सुखप्रियादा

उक्त्येसुत्वाकरोनिषिधाकरोनिस्वाभिने न
 द्वितेपीडयतीत्यर्थः श्रुत्याकेश्रुलाकरोनि
 श्रुतेनपचयतीत्यर्थः सत्यादशपथोसत्याक
 रोतिमाडोवगीक सत्येनत्रेनव्यभिनिनयेक
 रोतीत्यर्थः मईप्रशयोच नेमइकरोनि ५
 द्रकरोनिकुमारेमोगस्यमुउनेकरोतीत्यर्थः
 कृजोद्वितीयननीयशंववीजावृषोद्वितीयाक
 रोतिननीयाकरोनिद्वितीये ननीयेवाकर्षणो
 करोतीत्यर्थः पुनस्तिर्यवृषनिशेवाकरोतिवीजे
 जेनवसहकर्षनि वीजाकरोनिसंखावाश्रु
 णातायाः कजोयोगे वृषोद्विगुणाकरोनिसेत्रे
 इत्यादिप्रयोगाद् द्वेप्रनिष्कनिष्कान्तोउदत्यन
 श्रानइत्यनुवृत्त्याकरोनादिसुत्रे वस्तुनः सुश
 र्मीपारदृशोइत्यादावप्रिवादितर्हीनाइतइ
 त्तिनावर्तनीयेनामसेजापोनानुचत्यक्रिया स्या
 ३ बहुवचनस्यबहुपलरकत्वात्स्यापागादीना
 मित्युक्ते नअष्टागानिनिवृत्तौदोवषडनेषोनकर्म
 णीमाडुमानेइत्येनेषांह्रस्वइकारः किनितकारा

होपरे गीतेपीनप्रियादौ च दीर्घ इति प्रयोगो
 यवस्था किं नितादौ रधानेर्हितः हिनवान्जहो
 मे श्रान्ति हिता इत्यादि लोकारवगं नव्ये सार्वध
 तुभ्य इति सामान्योक्तिं पूर्वोक्तप्रत्ययविशेषा-
 दिवाधिकत्वोच्चिपोवसीयने प्रज्ञादेरिति च कास्मै
 प्रसारणाभावः श्रदितावाच श्रयस्तु कतं पुन
 श्रीणां सुपातानां न लोः श्रुनुनामिके च छौव
 द्विः निजसे इति वक्तव्यं चकारवकारयोः शकुट इ
 त्यादौ शौवक्तव्यः भवनः नत्वप्राशो नत्वप्राशः
 उदिवावस्माद्वृद्धिः लावयतीति लो न द्यपोप
 मरीत्येकपलत्तगाच्चवकाद्वा वृद्धि वृद्धि वृद्धि
 व्यधि सदिननिष्ठपि नीवृत्त प्रावृत्त मर्मवृत्त
 इत्यादि ध्यायने दीर्घस्वरयुक्तस्य यकारत्वदी
 र्घकारः संप्रसारणो सुष्ठु ध्याययतीति सुधी इति
 ५ कार्ये कर्मणी उपमाने उपमानवाचकत्वे उप
 यदे सति श्रमद्वय इत्यत्र दशाष्टकादौ हने स्या
 दिवच ध्यावोवक्तव्य इति श्रसर्वादेरित्यात्वेद
 स्यमः मारः इत्यादि स्यान् श्रयवा सहादित्वा र

मृदुत्यादेशः एवं सद्गतितादावपि भवतादि
 स्थितिप्रवक्तुस्य सर्वादि त्वेपि सर्वादि वि
 शेषकार्याभावादन्यागगीतत्वाद् न न्यसेस
 कीदृत्वाभावाद् न न्यमेतत् पूर्वानुवादेव
 भवत्सदृशानोत्पत्तादीनां गवात्वेनायेषामि
 ति वासिनोऽशीलेन नोत्पत्तः शीले इत्यन
 वर्तनेऽग्निष्टेमेनेष्टवान्यष्टशीलमस्य वा
 अग्निष्टेमयाजीगीत्वाहुपधावृद्धिः देति न्त
 द्विपपूर्वोक्तस्यापि द्विपः पुनरुपादानेऽप्राप्ती
 नकालेहनेरेव ब्रह्मभूता वृत्तेष्वेवोपपदेषु
 द्विविधेनियमार्थे वनिषोपि पूर्ववर्तमानार्थ
 त्वादीनार्थमुक्तिरित्यपौरुषोक्तवत् तयो
 रेव कृत्यत्तत्त्वलक्ष्मीद्वयत्तत्त्वाः भावकार्ययो
 र्भवनिपरिशेषात्तत्त्वतुः कर्त्तरि वृत्तकर्त्तरीत्यु
 क्तः भावेन पुंसकोतइति भावार्थे विहितः क्तः
 न पुंसकानः प्रयोक्तव्यः भावेन पुंसके क्त इ
 ति त्रियमार्थेन आगममित्यत्र लोपस्त्वनु

दन्त्रनेनामिनि लोपः शोत इत्यादौ यमस्य किं
 निजसे इति स रेण दीर्घः क्रोधा २ क्रोसीटवि
 देत्यतः स्वसेटवित्तुवर्त्तने इत्यादिनः क्रः प्र
 त्ययः किं ह्यप्रवनीत्यर्थः वाशब्दस्य व्यवस्थि
 तार्थत्वेन प्र३. शी३. धर्मिददितस्वित्तमा
 र्थकामगम्यः सेटक्रः किं ननु दुपधाधावक
 मगोश्च वा किनः बुः सेरे इत्यसो बुरित्यनुवृत्ते
 रुवर्गा नावेत्युक्तिरिति चेत्तदृष्टीजधातोः किं
 न इत्येवपेठः आर्ददिनः आश्च इच्छादीनां
 वितौ यस्य स अर्दीदित् नस्मान् कृत इति प्रा
 मस्यापवादः जातो ४ जिइतयेषां नेजिनः
 तेषां अपिशब्दात्प्रतिबुद्धिप्रजाप्यंशीलादेश्च
 अक्रादाविनिर्क्रादियोगेष्टीप्रतिषेधात्त्रक्
 योगेष्टस्यार्थं किञ्चैपरीत्वेराज्ञोमतः इष्टः
 बुद्धः विदिनः प्रजिनः अर्चिनः नयाशी
 लोत्तोरदिनः दोनः आहृष्टो जुष्ट इत्यपि
 सुप्तः शयिनः स्वप्न इत्यादावर्त्तमाने तेषां

दस्तस्य ५ स्वरातोवेत्यतोवानुहनेर्क्यवस्थ
 यामदेर्नमनः नयावित्रोभोगप्रत्ययोः वि
 त्रंधनेवित्रः पुरुषः त्रिन्नेशकलेइत्यादौ न
 तथानुदात्रः चित्तिविचारेवित्रः विन्ः उदी
 क्तेरनेउत्रः उन्नः इत्यादौ वा अत्रापिवानुह
 त्रेपइत्यस्यमर्तः स्वापोदिनः लभ्यादिष्य
 सत्वादिः उोमइत्यस्यसउोदिनत्वादि
 म्यउोदिनत्वादिम्यउोदिनश्चत्वापोदि
 न्नत्वात् अत्रादिशब्दात् उ. उ. उ. मी. उ. ली
 उ. दी. उ. पि. सत्तः इन्ः इत्यादि स्वरातो
 वे. यउस्वरयदेस्वरातोयसगोपलदाकाकं
 नेनदेवनइत्यउन्नत्रागोपाइतिगतेअर्थ
 विशेषेषुवात्रिपायेनेत्रानः त्रानः घातः
 घ्राणः ह्रीतः ह्रीताइत्यादिगवेप्रयोगतो
 विहितलक्षणात्त्राणादौद्रष्टव्या संपर्क
 र्थम्यइति संपरिउपरम्यः परस्यकरोतेधी
 नोः भूषणोर्ध्ववित्तितेसद्वृत्त्योभवति

हित्वा नौ पूर्वमुटपश्चान् हित्वादिकार्यं भूत
 एवसेवस्वरिषससत्कारिष्यत एवोवदति
 पत्रेः निष्पत्तस्यवः स्यान् चोक्षुरिनि कुत्वं
 अत्रिदुनेटपत्रः पत्रान् शुष्म नित्यत्र
 स्पष्टत्वसाख्यामादौदुवनिषेधार्थमीनिषो
 उदतिउत्वाप्रसेगः पत्रेवचिद्विकल्पने
 टोनिष्पत्तात्तेटवृत्रः वृत्रः गृहः गुप्तः क
 सुकानौ २ पथागाय्यरस्मैपदिनएवेवसु
 परस्मैपदिनः पथाचराश्रान्मनेपदिनः
 एवेकानः उभयपदिनस्त्रभयमविशेष
 त्पसएकस्वररूपा अकारोतेभ्यः पर
 स्यक्त्सोरिदुक्त्सः जदितान्पेचिवान् अ
 रिवानईपवान् रदिवान् विदहन गमद्
 शविशानो विविदिवान् विविद्धान् ज
 जघ्रिवान् जघेन्वान् जगत्त्वान् ददृश्व
 उविविशवान् विविश्वान् शतशानो
 ३ क्रियायोत्रियालदगो तद्धेतोचार्थइय

र्थः शयानभुञ्जेत अर्जन्वसति अत्र
 विश्ववत् क्रमात्परस्मैयदिनः शान् आ
 त्त्रनेपदिनः शानः अथपदनस्तुभप
 भित्तिविवेकः आसेरिविभ्रानस्य आ-
 आनः तस्य आनः क्रः छः इति वदधा
 नोरणा लोपात्त्वष्टी कवचनोलेन सश्च
 आस उपवेशने इत्यस्याङुतोः परस्याने
 प्रत्ययसंबंधने आकारस्य इकारो भवती
 त्थः अस्ते इत्यासीनः वारीपोरिति
 वा आत् इपो इति छेदः ईश्च ईश्रयोः छी
 त्वाच्चतुर्वकारयत्वेन दादेर इत्यकारप्र
 त्ययोः अदे इत्यकारलोपः नपुंसके द्विव
 चनो मत्वप्रदर्शनार्थः द्विरुक्ता नामिति
 जहोरयश्च जहमत्तहसनयोः जाग
 निद्रा लयेर रिद्रा दुर्गितौ शासु अनुष्ठी
 छोचकासदीप्तौ दीधौ उदीप्ति देवनयो
 वेवीउ चेतौ नानुत्ये इति समजजत्
 जहत्तौ इत्यादि एवे जागन दरिद्रत् शा

सा

५४

सन् चकाशन् दीधानवेयन् शोवेनिन
पुंसके ईशसोः शोपरे द्विरुक्तानोजतदी
नोचतदी नोचवानुभवकथ्य इत्यर्थः
दरमि दरेनिवा कुलानिववञ्जतानिज
ह्यनिचेत्यादि अत्र भवेत्तत्र भवच्छब्दो
शब्दतत्वेपि निपातनाडकारानुवेधित
त्वानुम् अत्र भवेत्तस्मिन् प्रताश्चामिश्चाश्च
मष्टमिश्चाः ते अत्र भवेत्तः पूज्या इत्यर्थः
इह १ इह लुरुचन्नुश्चने कोते कोस
माहारः अत्र आज भूतहरादिरुदत
ध प्रजन अथ अथ अलेकृन्तन्नेन उन्त
ते एभ्यः इहः ग्लानिसमूहः लुकृत्
सिगध्यि र्यानि विधिद्विपिभ्यः कुरिनि वि
वेकः वाको १ वाकश्च उश्च उक्तावमेत
यात्रिवाजलाकुदलुरुहण्यः वाक-
सप्रत्यपसेनः आशे मुद्रिश्च उ भवृष
स्याकसहननमलषपनरभ्यनुक
गीत्वा बुद्धिः स्याद्युक् इति अत्र वीं नो

युगीतपुरुषात्तु क इत्यत्र ह नो यदिति घटा
 देशः वर्षक इत्यत्रोपधोगुणाः १ नमारे
 रितिनमकसम्मि अजस्रं केपरीपहिंस
 इत्यादिनमादयः तस्मान् २ गः प्रासमे
 जमिरोमासादयः यउ. २ ययपिषडे. ता
 दितिसामान्येनोक्ते तथापि यजजयवन्दे
 शरभ्यएव अनिशयेन यजनशीलः पाप
 नृक इत्यादि जागुष्टे निजागर्जेर्यडे. तस्या
 पिउक्त्वात्ययोवक्तव्यः आदतः ५ चकारा
 दुपधानशीलोपनोपिजमिः जद्विः उरु
 हरषतिराम इति सोमपीतवानित्यर्थः
 पौंडरीके पक्षविशेषे माहाद्विजान् द्विज
 अछान् चव्वि ववे इत्यस्यर्थः अत्रदिः
 आजहारेत्यर्थः सौकर्ये सुखेन करतेन न
 सुकरेनस्य भावः सौकर्येन मिन्नये कोलि
 मप्रत्ययोवक्तव्यः इत्यर्थः कित्वाहुगात्रा
 वः मेनुसकरः प्रिरेलिमे यनुसुकाशः यवे

लिमा=उत्पादपोः परी मिता इति प्रयोगा
 तुल्यप्रत्ययः विशेषार्थीनुत्सारे लोदा
 इति अर्थः तदुक्तं सैरासुधानरुपाणि
 प्रत्ययाश्च ततः परे कार्यद्विपादनवेधमे
 नष्टासुमनोदिष्टु इति तस्य सधात्वर्थः
 प्रयोजनेयस्याः सानर्थ्यात् स्यात्त्रिपायो
 प्रयुज्यमानाया मिथ्यार्थः यथा मोक्षं वृजनी
 सादौ भुजिधात्वर्थप्रयोजनकं वृजनीतत्रि
 पापदेप्रयुज्यते तुमिनियोगविभ्रादि कृषे
 सेवकर्त्रकेषूपपदेश्यपि इच्छुनिवष्टिको
 छिनिवा मोक्षं तथा कालवेलासमवेष्टपि
 काले मोक्षमित्यादी कृत् नकारोतीत्यादाव
 प्रयोगत्रयस्याशक्यपग्लाघटस्मलभ
 रूसमहार्षेऽमोक्षं शङ्कोनि अस्मिभव
 निविद्यते वा मोक्षं वृजो ३ वा न्यत्रेयतोमे
 इव लुपुनिन्यायेन वानुवृत्तेर्वावस्थान
 जरतुविचिरमजसंमजपुजसंप्रकाशित्यं

अजद्येजवयसागपूजगम्यथेवचानोनयतो
 मेयथाप्रयाजअनुपाजौरवममयाकृत्य
 कृत्यएनपुंसकेमावेस्त्रियोन्निनादयोपत्रः
 नतोहजापाः पुंस्येवयथापाकस्थपोलवः
 स्वरान् येनविधिम्यायेयेनस्वरदित्युक्तेने
 चप्रायः इउरुवर्गीनाः वृजोनुवृत्तेः सो
 पीति अनुभावः परिभावइत्यापयिशब्द
 विषयेविस्मारेमअविस्तारः दधिधनः क
 कानंदधीत्यर्थः संधवपनः परिच्छिन्नैरे
 धवइत्यर्थः हिमिहिंसायामिमस्माच्चका
 ररप्रत्ययेदित्वानुमिमिहेवर्गीविषय्यइ
 त्युक्तत्वात् इकारसकारवर्गीयोर्विषय्यपट
 इत्यस्यसटितः एवंडितः एवंडित कृ
 त्तिमः वृजिसंधइत्यर्थः नङ्गीनड. च
 किञ्चमौनथा स्वररतयत् प्रच्छविच्छया
 व्यन्मोभावेनड प्रच्छः येइतिशानेइति
 छेदः नकारेच्छइत्यशादेशः स्यादित्यर्थः

प्रचुडस्य लोपः लसगात्वादि चोपि षष्ठीति
 दंष्ट्रस्थानास्य चतुष्षडस्य नः नङोति
 त्वाङुङाभिनिसं प्रसारणं स्यादिति चेत् सत्येन
 स्य सं प्रसारणं संज्ञा पूर्वकत्वेन संज्ञा पूर्व
 को विधिरित्यइनस्य नित्यत्वात् केचिन्नु
 नङ्गोऽनियेवः टित्वा च राजधानीत्यादि वी
 ष्यादित्यप्याहुः सरसम् एवे सनीया ज्ञेया
 रावपी प्रसंगात् विद्यइत्यत्रोपधा गुणा
 चो राजधानीत्यादौ नरादित्वादेवेष्टस्यात्
 अन्तरउपसर्ग कर्मस्य यदेषु आधारे च
 राधोऽयं नस्मान्नि प्रत्ययो भवति अन्तर्हि
 आधिः उरप्रिः अन्तर्निधिः कपेता न्नयु
 सिउरस्यादेरिति उदुपसर्गत्वरस्युप्यास्ते
 प्रोः सस्य लोपः स्यादित्यर्थः सप्यास्ते
 रपिरोसो वाच्ये उक्ते नो नामरोगः साध
 नधारयो चकारा रनुक्रसमुच्चपाप्येत्सं
 प्रदीयतेऽस्ये इति सं प्रदानमित्यादावपी

पत् २ खल्वचपुच्छतो लकारप्रत्ययत्रे
 तापनार्थः खकारः इषदोपभवइत्यारो
 मुमागमार्थः नपोरेववृत्त्यनूइनित्रिय
 मान् खलर्थात्तव्यादयश्चभावकर्मणो
 र्वेनिभृजोरेवखल ईदः गदाभिनि
 वदुवचनाद्वृद्धिजोग्रहणोउद्दिनेवेत्य
 नोवानुद्धनेर्वावस्थयाणादोनजगदिष
 नथावृद्धजदीर्घरूवर्गात्तानामिदोकादी
 र्धनो लिङ्गणीलिङ्गपरस्मैपदसिप्रत्य
 यणावादीदोन खरोत्तर नव्यानीपवित्य
 स्यानुद्धनेस्तावपि अथथायेननात्राप्ति
 मीयेनतद्वाप्रः स्यान् पुशकाशान् पुश्च
 एकश्चपुशकं नस्मारे शक्यमिति सहन
 कशस इतिशब्दादयः अत्रापिवाग्ये
 यत्रोर्वानुद्धनेर्वावस्थया अनुपसर्गेभ्यो
 मंदमदचर पश्यः चरेरादि चगुरौआ
 चार्थोदेशः गुरौनुआचार्थः नजनपय
 जनमोवा इत्याह्मदो ईवानः ईव आनः

चकारात्तन्नेरपि पः नकारस्य चकारः
 खेपदीर्घकारविधानापेपि जायेत्यात्वे
 नञ्प्रत्ययागुणोक्तमेह स्वस्य दीर्घस्य च
 समानरूपत्वेनाविशेषात् वादसात्
 येन विधित्तदेन स्येति रुचरीनाद्वाता
 सेत्युक्ते पितात्त्वकारोपीत्यपी शब्दाद्वा
 कोशदेऽप्रत्ययवाच्येयमनइति चकार
 स्थानकालशस्त्रे पौषानुज्ञास्वपिसुः
 उपध्यायागुणोक्तमेह रोजसेदृशमित्य
 रोरदेशः छश्वराजादिनायत्वेष्टत्वे
 दृष्टव्यः सप्रत्ययोत्तरेपिनकादयइति
 शेषः धौचिनायानस्मादिच्छायांसः संध
 दराणामादित्वे ह्रस्वपूर्वस्य ह्रसादिः शेषः
 जवादेशः पः सेनिउपसर्गः धातुसेज्ञा
 योतनस्तव्यः निदिध्यासितव्यः ओःञ्
 वणमिउपदेवाद्ये सनित्यर्थः ओदौत्रौ
 निमिन्नभूतोपः स्वरकार्यं च अववन्ती
 मर्थः स्वरत्वादिदेशादवावौ नमिन्न

नृसङ्गिणिं श्रुत्वा येन उच्यते समासे
 निमग्नश्च प्रोक्तो लोपः न नश्च प्रो
 सत्त्वाकारलोपः अत्र सेमने र्शयत्राह
 लुपे रवश्च मद्स्यादि अंत्यमिति शेषः
 कृत्ये कृत्याने परे अवश्ये शब्दस्याने लोप
 येत् तथा का प्रमनसोः परयोः तुष्ट्यस्य
 स्योने लोपेत् तथा हितनशब्दयोः परतः
 मेशब्दस्यानेवा लोपेत् पुटयज्ञप्रत्ययोः
 परतः यः पचनस्मिन् पचिपरतः मास
 स्योने लोपेदित्यर्थः षष्ठी निर्दिष्टमाये
 नोत्थलाभः कृत्याः शङ्कुलङ्गिनिनव्यः प्राप्ते
 य व्यङ्ग्ये च पप्रतीनां कृत्यसेना पाणी रि
 पायोरुदधधात् २ अत्रापि वा न्यत्रेत्यत्रैतो
 वानुवृत्तेर्वावस्थया कृपि वृत्त्योर्न कृत्येवर्त्त
 रूदिनिप्रपरकरणो दीर्घरूचो गीयधान्
 कृतसे शब्दे नैकीत्यां पाणी समवपूर्वात्
 जेन्नी पाणी सग्रीरज्जः समवसर्गेत्यादि

स्त्रियोवजो २ यजामिनिवहुवचनेनयज
 शीउवजविरसुभ्यासमनचरप्रभृताद्य
 इत्यासमजनीषजनिपतकृहनरमेवो
 मुपादानादिभ्याशय्याशीउसर्वत्रगुणा
 विधानान्मुगोक्त्वचित्स्वरवकारस्यस्वर
 त्वानिदेशादपुत्रेभ्याविद्यामुभ्याशय्या
 मभ्याचयोप्रभ्याभृताद्याइत्यासमभ्यानि
 षद्यानिपत्याअपकीमत्रकपोकपोषु
 पलक्षणात् नत्रवक्रोवेत्यतोवानुक्त्यर्था
 नृजः कपीवरिः क्विपाकुसाहनः कृपि
 लोपत्वनुदात्रननामिति सुशब्देनकसा
 मावेपिनलोपः पश्चान्नरवृक्षगोहन
 नं वृक्षहस्यान्निः स्त्रियोभावेइत्यतः स्त्रि
 योभावेइत्यनुवर्ततेवहनमृदिवहतीनि
 स्थितेतेः कित्वाकोप्रसारणो होहः मणो
 र्द्वैः इतिनकारस्यधकारः ह्रस्वे द्विहोलो
 पः पूर्वस्यचदौर्ध्वः स्वाद्योदितः इतिग्ला

आहदिभ्यः क्तः नस्यनः संधात्तरागाभा
 ग्लानिज्यात्रिः ह्यत्रि हवस्योरिनिस्त्रया
 वस्यसत्रेणहवप्रवप्रसाहरेनिप्रत्ययेच
 परमइलात्रिषेधः तत्रचोदिनोवेत्यनोवा
 नुवृतेर्कवस्ययाक्तेग्रहादेरिट निगहैत्रिः
 उवसेकोचने निकुचतिः निघटतिः गु
 लाविधेर्गुलासेता पूर्वकत्वेनानित्यत्वात्
 शीङो नगुलाः संयोनिनोक्तमत्रित्यप्रिति
 किंतिगुलानिषेधस्यानित्यत्वात् जरा ले
 खरेत्येत्यादौगुलाः चिकीर्षेत्यस्यासप्रत्य
 योनादप्रत्ययेयनः इत्यकारलोपेलोका
 स्त्रीत्वात्पु पूर्वकालेत्कायस्याहानोःत्वा
 विधीयते नक्ष्त्रियाकर्त्रीयस्यधातोस्तस्मि
 न्प्रयुज्यमानेकाप्रत्ययोभवतीत्यर्थः
 स्त्रात्वात्तुक्तेइत्यत्रस्त्रानमोजनत्रियपयो
 रेवएवकर्त्रीतत्रवस्त्रानक्रियायाः पूर्व
 जावेत्वेन्स्त्राधातोःत्वा नह्यसेटकिट्टे

नि इत्यहनिः काकिनभवनि घञिचुवासा
 दित्यर्थः कसेटादिद्वेतेवपाठेवाशब्दव्यवस्था
 यैव घञित्वित्वाभावद्विघ्ननिन्मनिनि
 नञचमउमारेमरतोदेगुधवेष्टायाकुशश
 श्लेषि क्षिशब्दसाकित्वेवामडित्येत्यादिह
 सांतातोदोहसादेरिकारोपधादधिकरणा
 च्चवाकित्वे लिखित्वा लोखित्वे आदिविक
 रणाविशेषादिनिमित्तित्वेवित्वा रुदविदमुख
 ग्रहत्वप्रपञ्चानित्ये रुदित्वेत्यादिक्रान्तप्रत्य
 येपि रुददिपनीत्यादिप्रयोगाद्देयंप्रलेख
 लोरिति घनिषेधार्थयोरनयोपेगिपूर्वका
 लाभावेपि धातोः क्वावत्रव्यइत्यर्थः उदित
 इतिभुतइत्यस्यसतस्मात्परस्यक्वाप्रत्ययस्य
 वाइटवत्रइत्यर्थः कारिनिषष्ट्यकवचनो
 त् सभासे २ नत्कर्तृक इति यस्मात्कृष्यस्य
 लुप्त्ययः कर्त्रीसणवकर्त्रीयस्येतस्मिन् एक
 कर्त्रकेइत्यर्थः मयसूनि सनाएध प्रजेति

त्वाशशायशानथाश्रवधार्यकार्यगुरतामभया
 पसोदजमसेनमसप्रित्यादि महाकविप्रयोगा
 द्विन्नकर्तव्येपिदृष्ट नोक्रमनित्यनिरुपेतिगु
 तानिषेधस्यनित्यत्वालद्युपूर्वस्यवृत्तिगुणोक्त
 चित्त्वरवपकारइतियकारस्यत्वरत्वातिदेशा
 दम्परिकामय्यप्रशम्यं प्राप्येत्यादि अत्र
 पूर्वइति नन्पूर्वनभवनीत्यर्थः अजित्वाच्छ
 उक्तान्सर्वानमस्याविमलेयशः अदत्तावित्र
 मर्थः कथंजीवेतिप्रानिनः इत्यादिप्रयोगा
 त् तत्कालेवर्तमानकालेइत्यर्थः प्रधानश
 ऋप्रिधानेगुणाशत्रिरिहित्वेत्प्रकासने
 इतिम्यायाप्यप्रधानत्रिपयाकर्मेत्तत्तत्रगु
 तात्रिपाये नावपिर्कर्मविमत्रिर्नभवनी पथा
 उदने पत्राभुजानेविष्टवृद्धोपिसंतुध्यात्वये
 छेत्तुमसोपतेप्रित्यादि योनः पुन्ये ४ तास्म
 द्विस्यप्रानिपरिकेसेजायोस्यापुमत्रोपर
 त्वात्तद्दि तस्यद्वित्वेसमूलचातेहेतिजीवन्मा
 हाग्रहेतेति केशाग्रातेपुष्पनीत्यादौ द्विष्टे

६० निश्चयकारकम् भुवइनिभावेशवृत्तिनि
 मिनेवाच्येसमासेसनिभुवोधातोः क्यप्प्रत्य
 यइत्यर्थः ब्रह्मत्वमित्यर्थः लघेरिति चकारा
 दनुक्तसमुच्चयार्थाद्वीःतरीः-सेत्रीरित्यादा
 वपिःइसुटः प्रत्ययागमत्वेनटित्वात्तदो
 स्यैत्रस्मान् दुटिडित्वाटिलोपेस्त्वरइनिइति
 स्थितेलोपोव्योर्वलीनितेयोगात्तस्य वारस्य
 बालपरेलोपइत्यर्थः केचिन्नडुटोद्विउकारा
 नुवेधित्वकल्पयित्वात्तद्विधानसामर्थ्याच्च
 त्यनेटिलोपेयश्चाप्यलोपइत्याहुः अयेत्
 त्यस्ययानमनविषयत्वात्तदइनियलोपइत्या
 हुःअपरेषुनः रकारस्यरसार्वनित्वेनरसेप
 रेस्येयोगात्तस्यलोपइत्यनेनैवलोपः एतस्य
 तसेतापूर्वकत्वेनानित्यत्वान्नानिप्रसंगइ
 त्याहुः वर्गीकारइति प्रयोगस्यवर्गीप्रतिपा
 दकत्वाद्द्विषिंस्वाकारप्रत्ययइत्यर्थः अत
 एव अः केशवेविरिच्येत्यादौत्ययोगस्यव
 र्गीप्रतिपादिकत्वाभावात्कारप्रत्ययाभावेः

अहेकारः एवेकारः वषटकारः इत्यादौ
 समुदायारथि अहेकरगामहेकारइत्या
 दिवाधानुनेमनेनत्वात्रेयश्चेत्याद्यमाना
 नोकृत्युत्पयानामुगादिप्रत्ययानामनेनत्वा
 त्रावपुत्पादनेनवालव्यामोहप्रसेगादुप
 सेहरनिलोकादिनिशेषस्योक्तद्वयस्यसि
 द्विर्निष्पन्निलोकादनादिदृष्ट्यरेयप्रयोगा
 त्रदनुशासकाद्याकरणानराचनेयेत्यर्थः
 मंगलादीनिमंगलमध्यानिमंगलानि
 व शस्त्राणी प्रयेनेवीरपुरुषकारणापुष्प
 पुरुषकाणी प्रवेस्यस्यधेनारण्यास्पवर्द्धने
 इतिवचनारनेमंगलीकसिद्धिशब्दप्रयोगो
 दनदधेनारणाकार्यसिद्धिः स्यादितिमम
 मूचिस्वशिष्यानभिधानाशसिद्धयेत्वेष्टदे
 वनाप्रसादप्राशान्ते अवतारित्यादि हस्य
 ग्रीवेवग्रीवायस्यस कमलापालस्याश्राव
 रः प्राश्नयइत्ययइत्यर्थः यथाकमलाल

स्वीकरोमीति तथा संपत्वर इत्यर्थः इहे
 जगनिनिश्वरः सर्वत्रियेने इत्यर्थः सुरादे
 वः असुरादेत्यानुरागमनुष्मानदाकारः मरुपा
 ये मधुपा अमरा सौरापीते सेवयोपभुक्ते सार
 रे सुवलोकिते वायव्यजेवरगासरोजे पस्पस
 वायुष्मानवतान् पापादित्यर्थः त्वमेज्ञाया
 अन्वर्थत्वे दर्शयति त्वरूपो न इत्यादि त्वरूप
 शब्दः अने यस्य सत्वरूपानः अनुभूतिश
 ब्दः अतावत्स्य स अनुभूत्यादि अनुभूतिस्व
 रूपशब्दः यस्मिन्नात्मनि निस्सार्थकः अभू
 त तस्य विज्ञानरूपवत्स्वरूपत्वात् सत्वरु
 वेणुदेउः सोस्यात्ति सत्वरु सत्यामिष्टे कदेउ
 वतुरोचितोभावप्रधाननिर्देशाच्चतुरशब्दे
 न चानुर्यलक्षणे तत्रश्च चानुर्योपउचिता
 मित्यर्थः अथवा कालधीदृष्टिसिद्धये
 इत्युक्तत्वादुपक्रमोपसंहारविरोधप्रमेगान्
 समाप्ति स अमवशेन व्याप्तेने किरणावलीसुर

यदस्य त्रेवकी चित्पापहृयो रिनिता कुनमोवेति
 रूपकी चचक्रे इति परोक्षप्रयोगः श्रीचंडी
 प्रारण्योवा सुदेवेन दीपिते सारस्वते प्रसादे
 भक्त्युत्पत्त्ययति रूपलोयये नितोयेन नयस्य
 श्रवन्मनस्वितार्थवचने नयेव जगन्निता
 वक्रमसौ तु शिदिनो सत्वे नितुष्ये निभगवाचमा
 यिसर्वत्रोषैकदृशानराणां दोषाः स्युरेयेव कि
 मन्तचित्ते सनोस्वमादुगालेशतोपि चेतोऽत्र तु
 ष्योक्तिस्तुतश्चिन्ते सेवत्तरेवेरवहिरसभ्रमि
 समन्विते शुचौ कृष्णहिनीयाया प्रसादेयेति रु
 पितः इति श्रीमद्वसुदेवविरचितः सारस्वत
 प्रसारः संपूर्णसमाप्त इहैव रुद्रसत्त्वतत्तरे
 मासेव श्रुते चैव गुरोरीति मनोनिष्ठा सारस्व
 तप्रसादेये पुलंस्तदासेनालिपिकृतम् ॥२॥

ॐ स्वस्ति श्री गणेशाय नमः दिनचंद्रनकुं
 दंदुकुमुदं भोजसन्निभं स्वरस्वती नमः
 स्तुत्यक्रियने वालवोधनी अस्यायमर्थः १
 यागप्रकारेण वालवोधनी प्रक्रिया क्रियने
 किंकृत्वा सरस्वती नमस्तुत्य कथं भूतो हिम
 चंद्रनकुंदंदुकुमुदं भोजसन्निभं हिमं तु
 धारं चंद्रनेमलयजं कुंदं स्वेन कुंदं इंदुश्च
 इमाकुमुदं हस्तकं अंभोजं पद्मे एतत्समान
 वर्णा सरस्वती नमस्तुत्येत्यर्थः १ नमस्तुत्य
 गंगाधीशं मिहिरं देवमीश्वरं गोविंदं पर
 मानंदं प्रकरोमिषट्कारकं २ अगम्यशंक
 रं नाशं त्रिरशानोचजगद्गुरं अक्रियाक्रिय
 नेपत्ना देवा कालवोधनी ३ क्रियाकारक
 संबंधं येन जानंति मानवाः पशुभिः सह
 ते तुल्याः खुरश्चंगविवर्जिताः ४ अस्याय
 मर्थः ये मानवाः क्रियाकारक संबंधं न जा
 नंति ते पशुभिः सह तुल्या सदृशं भवेति
 इत्यर्थः ते पुनः कथं भूताः खुरश्चंगविव
 र्जिता इत्यर्थः ४ षट्कारकाणि कथं ते स
 वेधसहितानवै येषां विज्ञानमात्रेण स

१
 स्मृतं ज्ञायमेधुवं ५ कानि पुनस्तानि षट्
 कारकाणि कर्त्र् कर्म करणं संप्रदानं तथा
 एतादृशं करणानि ननु संवेधस्य कथं कारक
 त्वेनास्ति ह्यया योगाभावात् कष्टया प्रकृति
 प्रत्ययादि संवेधितस्य धातोर् र्थः क्रिया भवे
 ति यजति जीवति खादति गच्छति पचति
 पठतीत्यादिकं पुनः कारकं क्रियायाः सा
 धकं कारकं क्रिया साध्या अयमेव साध्यसाध
 कभावः क्रियाकारकसंवेधः तत्र साध्यसा
 धकसंवेधाभावात् यथा संवेधस्य कारक
 त्वेनास्ति तथोच्यते साधोर्धनं निष्सीत्यत्र
 धनस्य स्थिति क्रियायाः कर्तुः संवेधो संवेध
 स्य ननु साध्यातेन तस्य संवेधस्य कत्वाभावा
 त् कारकत्वेनास्ति यः करोति सः कर्त्री यच्चि
 यते तत्कर्म येन क्रियते तत्करणं यस्मै दी
 यते तत्संप्रदानं यस्मादागच्छति यतनि वि
 भेति ऊत्रिष्टते प्रलंबने अनेर्द्धत्रे तदपा
 दने यस्य धनादिकं संवेधः यस्मिं स्थीयते
 तदधिकरणं इति सप्तविधं तत्रावतारता
 तत्र पंचविधः कर्त्री कर्म सप्तविधं भवेत्

करणोद्विधेचैवसेवरात्रेविधामने अपादा
 नेद्विविधेचैवमयाधारश्चसुर्विधः अपयेव
 विधः कर्त्री यथास्वतेजोद्विविधश्चैवहेतुद्विवि
 धश्चैव कर्मकर्त्री एकएवकर्त्रीयेवविधोभवे
 त् सत्रद्विविधः स्वतेजकर्त्रीयथाअग्निदिनस्वते
 जकर्त्री अनग्निदिनस्वतेजकर्त्रीच सत्राग्निदिनः
 स्वतेजकर्त्रीचै यथा पुण्येकरोनिश्चाहः अहो
 वानपुरयः पुण्येभुमदाधिकर्मकरोनिठुसा
 दयनि इत्यर्थः पुन्यमनग्निदिनेकर्मकरोनि
 क्रियाश्चाहअग्निदिनस्वतेजकर्त्री एवंपुण्ये
 कुरुतेश्चाहः श्रियमाप्नुवेतिदत्ताः विद्याभुपा
 स्यतेपुष्टानिनः राजतेविश्वेश्वरः काष्णो भा
 निवेद्रोगगने पाननेहारकायोहरि इत्यारि
 दुष्टजनकराश्चाहव्याप्तो आसउपवेशने
 उपपूर्वः राजदीप्तो भादीप्तो पुनदीप्तो सत्रा
 तवः सप्तधाप्रवेति सैतः अनेटः सकर्मकाः
 उभयपदिनः परस्मैपदिनः आत्मनेपदिनः
 फलचधिकरणावाचकत्वेसकर्मकत्वेफल
 समानाधिकरणावाचकत्वेअकर्मकत्वे सत्रलः
 कर्मणीचभावेचाकर्मकेभ्यः यदावासकर्मका

२ लोधान्नोक्तं रित्तराः भवेति तदा अत्रि
 दिनः स्वमेव कर्त्री भवति तत्रात्रिदिनस्वमेव क
 र्त्रीरिति प्रातिपदिकार्थलिङ्गपरमाणवचनमात्रे
 प्रथमेति प्रथमाविभक्तिर्भवति तदुक्तं यस्मि
 न्नेष्ये विधीयते लकारास्तद्विनाः कृतः समासो
 वा भवेत्तत्र स उक्तप्रथमा तन् इत्यर्थः अत्रि
 दिनस्वमेव कर्त्री यथा पुण्यं क्रियते आहुतेन
 अस्यापि स एवार्थः पुण्यमत्रिदिने कर्म क्रिय
 ते क्रिया आहुतेन अत्रिदिनस्वमेव कर्त्रीरिति
 सीया एवं श्रीप्राप्यते दत्तैः विद्या उपास्यते सु
 कृतिभि रज्यते विश्वेश्वरेण काश्यां भासते चेद्रे
 ण गगने चोमते दुश्चारका यो हरिणा इत्यादि
 तेषामेव धान्नोक्तः कर्मवेत्यादिना कर्मणि
 भावे च लकाराः भवेति तदा अत्रिदिनस्वमेव
 कर्त्रीरिति कर्त्तृकरणोक्तसीयेति तसीयावि
 भक्तिर्भवति यदुक्तं यदा कर्मणि भावे च वि
 धीयते लकाराः अनुक्तस्तदा कर्त्री तसी
 या तत्र निश्चित उभयत्र स्वमेव कर्त्तृनि कर्त्तृते
 सा भवति प्रवृत्तौ च निवृत्तौ च कारकाणां यः
 ईश्वरः असौ स्वमेव कर्त्री स्यादुक्तानुक्तमेव

द्विविधा द्विविधो हेतुकर्त्री यथा हिते ल
 भंसे विनीताः नानुविनीता न हिते लभमा
 नानुपोधीरः प्रयुक्ते सः हिते लभयति वि
 नीतानधीरः पंडितः विनययुक्तानपुरुषा
 न हिते स्वाभीष्टं प्रापयतीत्यर्थः हितमन
 प्रि हिते कर्म लभयति क्रिया विनीतानकर्त्री
 कर्म धीरो हेतुकर्त्री यथा गच्छती गृहं शिषु
 गमयति गृहं शिषु पिता तथा अवगच्छति
 शास्त्रे शिष्यः अवगमयति शास्त्रे शिष्यो ग
 रः पुंके अनंवालः भोजयति वालमनं पि
 ता इत्यारि यरागी जेना हानो ह्री हित हेतु
 कर्त्री भवति कर्मणि चेत्पारिना कर्त्री रिलका
 रा विधीयेते तदा अप्रि हित हेतुकर्त्री भव
 ति तत्र अप्रि हित हेतुकर्त्रीरि ऊक्तन्यायेन
 प्रानिषट्कार्थ इत्यादिना प्रथमा विभक्ति
 र्भवति अथ अनाप्रि हित हेतुकर्त्री यथा हि
 ते लभ्यते विनीताधीरेण स एकार्थः हित
 न प्रि हिते कर्म लभ्यते कृपा विनीता अप्रि
 हित कर्म कर्म धीरेणोत्पन्न प्रि हित हेतुक
 र्त्तरितनीया तथा एवं संगम्यते गृहं शि

शु पित्रा तथा अवगम्यते शास्त्रं शिष्योऽपि
 रत्ना भोज्यते अन्नेवालः पित्रेत्यादि कुल
 भवप्राप्तौ गच्छगते भुज्यालनामवहार
 योरित्यादीनां गीज्जंतानां लः कर्मगीचेत्या
 दिनायत्र कर्मगी लकारा विधीयते तदा
 नमिदित हेतु कर्त्री रि कर्त्र करणयोस्तनी
 येनितनीया विभक्तिर्भवति उक्तं हि प्रवृत्तौ
 वानिष्टौ वायः स्वनेत्रं नियोजयेत् हेतु
 कर्त्री भवेदेव उक्तानुक्तमिदं हि धा एक
 विधः कर्मकर्त्री यथा स्वयमेव पच्यते उर
 नः स्वयमेव पिपते काष्ठं स्वयमेव लपते
 केदारः स्वयमेव छिपते प्राकृतजनस्त्रेहः
 उरनार्धं नंडुलमन्त्रे उरनशब्देनोच्यते
 पाकानुकलमन्त्रे छेदनानुकलं काष्ठं ल
 वणानुकलः केदारः छेदनानुकलः स्त्रेह
 स्वयमव्यये एवाव्ययेपच्यमेक्या उरनं क
 र्मकर्त्री काष्ठकेदारदयः पाकारि क्रिया
 उरनारयः कर्त्ररनुकला भवेति अनापा
 सेन कर्तृपाकारो जायते तत्रोच्यते
 स्वयमेव पच्यते उरनः इत्यादि नत्रस

कर्मकथानवोद्धि विधाप्रवेति कर्मस्थक्रिया
 कर्मस्थक्रियाश्च नत्रयेकर्मस्थक्रियापचत्वा
 दयः सैवमेव धातुनोपयोगेकर्मवत्कर्मणा
 तुल्यक्रिय इत्यनेन यदाकर्तृकर्मवद्भावो वि
 धीयते सदाकर्मवद्भावधान्नोयोगात्प्रनेपद
 चिगाचिगावद्भावो भवेति यद्यमेतदहनः स्वय
 मेव अलाविषाहृतिजनस्येहः अछेदिकेदा
 रः स्वयमेव अप्रिदिक्काष्ठं स्वयमेवेति तदुक्तं
 कर्मस्थो यस्य भावः स्यात्कर्मस्थाचक्रियानथा
 तस्य धातोः प्रयोगेन कर्मकत्री विधीयते अथ
 कतमे सप्रविधं कर्म ईप्सिते अनौप्सिते कर्म
 ईप्सितानौप्सिते कर्म कर्त्रकर्म अथ अकथने
 कर्म अप्रिहिते कर्म अनप्रिहिते कर्म चेति तत्र
 ईप्सिते कर्म द्विविधं भवति अनुक्रेप्सिते कर्म
 उक्रेप्सिते कर्म चेति तत्रानुक्रेप्सिते कर्म यथा
 द्वारिकांगच्छनिहरिः मयुरा मच्छनिगोपालः
 अयोध्या सरनि श्रीरोमः काशी मे निविशे श्वरः
 पुरुषोत्तमे पति ह निविशे श्वरः पुरुषोत्तमे

धनिष्ठनिविष्टेश्वरः पुरुषोत्तमो धनिष्ठनेवै
 ह्यवः गंगानीरेचरनिचतुरः नारायणोपज
 नेसुधीरित्यादि हारकायैगच्छनिदरैरित्यादि
 सर्वत्रोदाहरणोक्तं कर्मणी द्वितीयाकर्त्तव्या गन्त
 गमौ रुगमौ सगमौ इगमौ पाप्रायणो ह्य
 गमिनिवृत्तौ प्रपूर्वः वृजगमौ चरगमौ परग
 मौ एषो धाम्नो लः कर्मणी च भावे चाकेच्य इ
 नि पदाकर्त्तरिलकारः विधीयेते तदा नुक्तेमि
 ने कर्म गत्यर्थं कर्मणी द्वितीयाचतुर्थी चेष्टया
 मनश्च नीति द्वितीयाचतुर्थी भवनः एवं श
 त्वे श्रुणोति सुकृती गंगोदके स्पर्शनिपुण्यव
 न् पुरुषोत्तमो यशसि धार्मिकः तुलसी नि
 धनिधन्यः पुरुषोत्तमान्नेत्वारने साधु नारा
 यणो व्याहरति साधु पुष्पे गन्धानि वा ह्यगः
 पार्थिवी विक्रमने श्रयः युक्तेमि चने स्त्रिये प्र
 जायी पुरुषे त्यजति कयेने धिके शुश्रूषणो
 स्पशसे स्पशे दक्षिरे घेदरो घागंधोपादाने
 हजहरणो व्याङ् प्रर्वः ग्रहउपादाने क्रमुपा

रविदेवेविपूर्वः सिवद्वारणे त्यजहानौ तथ
 धर्मज्ञानानि प्राप्तः हरिभावयनेमनीषी दु
 र्वितेयमपि बुद्धिधर्मश्रद्धासुखरधीरित्यदि
 एतेषामन्येषां च धान्नो यत्तलः कर्मणि
 वेत्यादिना कर्त्ररिलकारः भवेति तदा उक्ते
 फिते कर्मणि द्वितीया विभर्त्तुमवति तदुक्ते
 स कर्मकाणां धान्नो यत्तल कर्त्ररिलारयः
 तदा उक्ते फिते कर्म द्वितीया तत्र कीर्तिना
 उक्ते फिते कर्म यथा हारका गम्यते हरिता
 मथुराद्याप्यने गोपालकेन अयोध्याश्रिय
 तेषीरमेता काशी ईयते विशेष्यरेता गंगा
 ययते धार्मिकेता वाराणासीवृज्यते वृद्धेन
 पृथिवीवृज्यते परिब्राजकेन इत्यादि हारके
 नि उक्ते फिते कर्मणि प्रथमा गम्यते त्रिया हरि
 हंतोति अनभिहित कर्त्ररितनीया एव मन्य
 त्रापिनेषामेव धान्नो यत्तलः कर्मणि चे
 त्यादिना लकारः भवेति तदा उक्ते फिते क
 र्म भवेति तत्र उक्ते फिते कर्मणि प्रातिपदिका

५
 र्येत्यादिना प्रथमा विभक्तिर्भवति उक्तं हि
 सकर्मकाणां धान्नोपराकर्मणी लास्यः
 नतानुक्तेः फितेकर्म प्रथमा तत्र निष्क्रिमा
 कर्त्रोऽसि न तमेकर्मकर्मणी द्वितीयेति द्वि
 तीया विभक्तिर्भवति तदुक्ते कर्तृरिष्टतम
 स्तेन यदेवस्याद्विवक्षिते सती सितमेक
 र्म उक्तानुक्रमेण द्विधमनी सितमेकर्म यथा
 उक्तानी सितमेकर्म अनुक्तानी सितमेकर्म वेति
 मयानुक्तानी सितमेकर्म यथा विखेखादनि
 कुट्टः कंठके मर्दयानि बालः पापं करोति
 दुर्बुद्धिः कल्याणमपि बुद्धधर्मप्रतिक्षिप्यति
 पापबुद्धयः इत्यादि विषमनुक्तानी सितमेक
 र्म त्वारनिक्रिया कुट्टः स्वमेव कर्त्री एवमन्य
 त्रापि उक्तानी सितमेकर्म यथा विखेखापने
 कुट्टेन कंठके मर्दयानि बालेन पापं क्रियते दु
 र्बुद्धेना इत्यादि विषमनुक्तेः फितेकर्मणी प्रथ
 मा खापने क्रिया कुट्टेनेति अनभिहितस्व
 मेव कर्त्री एवमन्यत्रापि अनुक्तानी सितमे

कर्मनिर्कर्मसेता खादप्रदत्तो मर्हमर्हने उ
 कृत्तकरतो एषो धान्नोपराजः कर्मणी
 इत्यादिना यदाकर्तृरिलकारः विधीयेते
 तदा नुक्ता नीप्तिने कर्म भवति अत्र नीप्ति
 ने कर्मणी द्वितीयेति द्वितीया विभक्ति भवति
 तस्मिन्नुक्तस्थाने प्रथमा विभक्ति भवति यदुक्तं
 यदाकर्तृरिति हेतुत्कर्मत्वेन विवक्षते तदा
 नीप्तिने कर्म उक्ता नुक्तनपाद्धिना तथापुक्तं
 चानीप्तिने कर्म निर्कर्मसेता ईप्तिना नी
 प्तिने कर्म यथापापसेन दयनं तस्यति
 मेरजोप्यभ्यवहरति कुमारः ग्रामे गच्छन्
 दृष्टानुपसर्पति पुटे पश्यन् सूर्यं पश्यति
 पापसमीप्तिने कर्म दयनं कर्तृविशेष
 ता ईप्तिना नीप्तिने कर्म तस्यति मेरजो वि
 शेषतां अयमेव अयमवहरति क्रियाकु
 मारः स्वमेव कर्त्री रजसोः स्यत्वात् अविद्व
 त्वात् आ अज्ञानेन भदस्य यत्र नीप्तिने
 एवमन्यत्रापि तथापुक्तं चानीप्तिने कर्म

६

नि कर्म संज्ञा कर्म गी द्वितीया विभक्त्यर्थवनि
 अकथिते कर्म द्वे विधे उक्ता कथिते कर्म अ
 उक्ता कथिते कर्म चेति मन्त्रानुक्ता कथिते कर्म
 यथा गोदो गिध दुग्धं गोपालः राजाने सुवर्गी
 याचने प्रिदुक्ः व्रजमान मचरुणा द्वि गो गो
 पालः गुरं शास्त्रे पक्षु नि शिष्यः शिष्य धर्म
 व्रते आचार्यः शिष्यो शत्रे शास्त्रि पिता माम
 अनुक्ता कथिते कर्म दो गिध कृया अनुक्ते पिते
 कर्म दुग्धं गोपालः स्वते उक्ता व्रजमान
 मनुक्ता कथिते कर्म अवरणा द्वि क्रिया अनु
 क्ते पिते कर्म गो गोपालः स्वते उक्ता इत्या
 दि उक्ता कथिते कर्म यथा गो दु स्वते दुग्धं गो
 पालकेन राजा सुवर्गी पाच्यते प्रिदुकेन व्र
 जोऽवरुधते गो गोपालेनः गुरः शास्त्रे प
 क्षुते शिष्येण शिष्यो धर्म सुव्यन गुरुणा सि
 ष्यः शत्रे शिष्यते पित्रु दुह प्रपूरणा दुयाव
 या आया व छगी साया व्रज व्यक्राया वाचि
 सा सु अनु शिष्टो एतेषां धन नय रालः क

र्मणीवेत्यादिना कर्त्रैल्लकारः भवेति तदा
 उक्तकथिते कर्म भवति तत्रानुक्तकथिते
 कर्मणी उक्तमायेन प्रथमा भवति तदुक्तं प्र
 धाने कर्मणि प्रिधे ये लारी नो द्विकर्मणी अ
 प्रधाने दुहारी नो लये ते कर्तुश्च कर्मणो सर्वत्र
 कथिते चेति कर्मसे सा कर्मणी द्वितीयेति अनु
 क्ते द्वितीया अकथिते कर्मणी उक्ते प्रथमा कर्त्रे
 कर्म द्विविधे उक्तकर्त्रे कर्म अनुक्तकर्त्रे कर्म चे
 ति तत्रानुक्तकर्त्रे कर्म यथा गच्छति पथिकः गा
 मे गमयति ग्रामे पथकंधनी बुध्यति शास्त्रेण
 ध्यः बोधयति शास्त्रेण सुपाध्यायः अस्त्रात्
 न्नैकालकः आशयत्यन्नेकालकं पत्ता अधीते
 वेदे ब्रह्मचारी अध्यापयति वेदे ब्रह्मचारी त
 सुपाध्यायः गृहे निष्ठ निगृहस्थः गृहे स्थाप
 यति गृहे चैत्रिश्चरः काशो वसति यति
 काशो वासयति पतिने विशेचरः इत्यादि
 उक्तकर्त्रे कर्म यथा गम्यते ग्रामे यथा पथिको धर्मि
 ना बोधने शास्त्रेण सुपाध्यायेन आशयते

७
 अनेवालकः पिचा ध्याप्यते वेदे ब्रह्मवारी ३
 पाध्यायेन गृहे स्थाप्यते गृहस्थो विशेष्यरेण
 काशो वास्यते यमी विशेष्यस्वरेणोसादि गम्
 गतो बुधश्च वगमने इडः अध्ययने अधिपूर्वः
 ह्यगनि निवृत्तौ वसनि वासे एनेषो धाम्नो
 हेतु कर्मणी जीजेतानो यदा कर्त्तरिलकारः
 विधीयते नरा उक्त कर्त्त कर्म भवति नत्रा नुक्त
 कर्त्त कर्मणी द्वितीये निद्वितीया विभक्तिर्भवति
 यदा कर्त्तरिलकारः भवति नरा प्राणि पदिका
 र्यत्यादिना प्रथमा विभक्तिर्भवति गनि बुद्धिप्रत्य
 वसानार्थ शब्द कर्त्तः कर्मकारण मणी कर्त्त सणा
 विनिश्चयनस्य धाम्नोः कर्त्त रं पीते कर्म संज्ञा भव
 ति २ करणे द्विविधं यथा वास्य माभ्यो नरे च न
 त्रयत् शरीराश्रितं तदाभ्यो नरे ततो नृणां न
 त्रयत् नरे यथा मनसानां रायणी नरे सुहृत्
 बुधा वासुदेव ध्यायति ध्यानचित्रेन विशेष्यरे
 ध्यायति धीरः आत्मना शिवमप्रिमम्यते ज्ञानो
 मनसा इवोपार्थयति जनः बुद्ध्या धने चिंतय

निलषु विज्ञेनस्येधारयनिका मासुरः
 अहंकारेण विषयमप्रिगम्यते ज्ञानी मन
 सेत्यायेनरेनतीया नारायणभीषितेक
 मं स्मरतीनक्रिया सुकृती स्वनेत्रकन्ती एव
 नमत्रापि वासं यथारथेन हारिको गच्छ
 निहरिः वृषेणकेलसंब्रजनि शिवः ऐरा
 वतेनामरं मवती प्रयानिपुरंदरः अम्बे
 नव्रजनिधनी कलेनजले गह्वरानि गह्वर
 कुशेनसेध्या विरधानि वस्त्रवारी फलेन
 स्वपोषकुरोनिवली दंडेनप्रितार्थमटनि
 प्रिदुः रथेनेनिवाह्यकरागेनतीया हारि
 काभीषितेकर्म गच्छतीनक्रिया हरिस्वने
 अकर्म एवमनत्रापि साधकसमेकराप्रि
 निकरीसेसा कर्मकरागोसतीयाविम
 क्रिर्भवति अत्रिप्रदाने विविधे यथा प्रेरक
 मनुमंत्रिकमनिराकर्षकेच नत्रप्रेरकेय
 या विष्णवे त्रिभुवने दद्यानिवलिः विष्ण
 वे प्रेरकसे प्रदानेचतुर्थी त्रिभुवनमोसि

सकर्मदहानिक्रिया बलिः स्वमेवकर्त्री वि
 प्रायगोदहानिधार्मिकः विष्णोश्चरायमठे
 दहानिपुण्यवानइत्यादि सः विष्णुः मध्ये
 त्रिभुवनैरेदिइतिप्रवरकसेप्रदानमप्रिमय
 ते अनुमेवकं यथा अनिययेकलमलेदहा
 निरहस्थः त्रिभुकायमिहोदहानिश्चद्वा
 न् काशीवासिनेमठेदहानिसुहृन्नी अनि
 यये अनुमेविकसेप्रदानेचतुर्थी फलमल
 मीप्सितकर्मदहानिक्रिया गृहस्थः स्वमेव
 कर्त्री इत्यादिसः अनियिफलमलमनु
 मयतेनेनानुमेविकमुच्यते अनिराकर्त
 कं यथा विष्णोश्चरायपुष्येदहानिसाधुः ना
 रायणायपुष्येदहानिसज्जनः शिवायवि
 मलेजलेदहानिशैवः गंगायेकनकांबुजं
 दहानिधार्मिकः इत्यादि नैराग्रणायग्रि
 राकर्तृकसेप्रदानेचतुर्थी पुष्यमीप्सितक
 र्म दहानीतिक्रिया सज्जनस्वमेवकर्त्री ए
 वममत्रापि सः नारायणः पुष्यार्थेन प्रे

रयमि दीपमानेनानुमन्यमे दीपमानेनानि
 राकरोमि इत्यादि निराकर्तृकमुच्यते सर्वत्र
 प्रणायमप्रियेनिसमेप्रदानमितिसेप्रदानमे
 ता संप्रदानेचतुर्थीतचतुर्थीविभक्त्यवति
 ४ अपादानेद्विधामने वलनवलेच तत्रवले
 यथाधावतोश्चात्यतनिःश्रवाहकः अपसर
 तोमेषागंगास्नानसः प्रसरति महाप्राहकश्च
 आदिनिचलापादानेयेचमीधावतइत्यप्रावि
 शेषतोश्चश्रवाहकः त्वतेउकर्त्रीपतितः क
 त्रविशेषतो एवमन्यत्रापिअचलेयथावृत्ता
 तत्रपतति गामादागच्छतिपाथिकः जला
 दुत्रिष्टमिमत्स्यः प्रसादादारोहतिमनुष्यः
 व्याघ्रादिमेनिप्रगः वृत्तादित्यत्रापादानेये
 चमीयत्राकर्त्री पततित्रिया एवमन्यत्रापि
 अप्रायेपदुनासीनेचलेवायदिवाःचलेधु
 वमेव सरावेप्राप्तदापादानमुच्यते धुवम
 प्रायेऽपादानमिति अपादानस्मेता अपादा
 नेवचमीविभक्तिर्भवति ५ संबंधश्चतुर्विधः
 त्वस्वामिकसंबंधः अवयवाःवयविसंबंधः

धः जन्मजनकसंबंधः स्यान्मादेशसंबंधः न
 त्वस्वामिकसंबंधो यथा रत्नः पुरुषः साधो
 धने वक्ष्यमाणस्य कुलं रत्नो धरित्री विश्वेश्वर
 स्य काशीकृष्णस्य मथुरेति रत्नः त्वस्वामिक
 संबंधेष्वष्टौ पुरुषः प्रथमा अवयवावयवविसे
 र्वधो यथा यशोदादः अस्मत्पत्नीरः राहो
 शिरः उदुस्यगीवाकरगोहस्तः शूलो लोम
 ले यशोः अवयवावयवविसे र्वधेष्वष्टौ प्राणिप
 रिकार्ये प्रथमा जन्मजनकसंबंधो यथा पितु
 पुत्रः मातुर्दुहिता गवां क्षीरे धेनोर्वत्सः पितु
 र्जन्मजनकसंबंधेष्वष्टौ पुत्रः प्रथमा स्यान्मादे
 शसंबंधो यथा अस्ते र्जः पादः पद्मं बुधो व
 चिः अस्तेरिति स्यान्मादेशसंबंधेष्वष्टौ अ
 रिति प्राणिपरिकार्यमात्रानि हि ते प्रथमा
 एव मन्त्रापि सर्वत्रैव संबन्धमात्रशेषेष
 ष्वष्टौ निविमन्त्रिर्भवति ६ यथाधारश्चतुर्वि
 धः श्रोत्रश्लेष्मिके अग्निव्यापिके वैश्वपिके
 सामीपिके चेति सत्रं श्रोत्रश्लेष्मिके यथाकाशं
 निश्चितं विश्वेश्वरः मथुरायां हरिर्वसति

अयोध्यायोरामः आसौ गृहेति छानिगृहस्थः
 काशोऽश्विपक्षिके आधारे सप्तमीति छ
 मीति क्रियाविशेषः कर्त्री एव मन्यत्रापि
 वैषयिकं यथा न प्रसिद्धो राजने वन्द्य
 रित्वमिति जले मत्स्याः तिष्ठन्ति आकाशे य
 क्षिताः सन्ति न प्रसीनवैषयिक आधारे स
 प्तमी चेदः कर्त्री राजने क्रिया एव मन्यत्रा
 पि अप्रियाधिकं यथा जगति विश्वस्य एव
 र्त्रते तिलेषु नैले वर्त्रते दधिसर्पि रस्ते
 जले श्वानो वर्त्रते भूनेषु प्राणो वर्त्रते न
 गतिः अप्रियापिकाधारे सप्तमी विशेष्यारो
 कर्त्री वर्त्रते क्रिया एव मन्यत्रापि सामीपके
 यथा गंगायां घोषः प्रतिवसति जले तिष्ठे
 ति वृक्षा गंगायां तामीपकाधारे सप्तमी घोषः
 कर्त्री प्रतिवसति क्रिया सर्वत्राधारे धिकरता
 मित्यधिकरता सतायां सप्तम्यधिकरता चेति
 सप्तमी विभक्तिर्भवति इति सप्तमी विभक्ति
 रवतारसमाप्तम् १ इदानीं विभक्तिनिर्णय

उच्यते विभक्तिश्च सप्रउ विभक्तिरुच्यते
 सुविनिस्वादयः एकविंशतिप्रत्ययाः नि
 डिनिपरस्मैपदात्मनेपदेद्वेनिवादिनश्चारी
 अष्टादशप्रत्ययाः अनप्रिदिनेलकर्त्रमहि
 तसमासेरनप्रिदिने अनुक्रेद्वितीयादयः
 षडविभक्तयो भवन्ति उक्तेवर्गीहो प्रथमैव
 भवन्ति तत्र पदाकर्मकाणां धातूनां कर्त्रपरस्मै
 पदे भवन्ति तदा कर्त्तृपुत्रे प्रथमाप्येवमेव भ
 नि काशोऽन्यपने श्रीविश्वेश्वरेणोत्पादि य
 दासकर्मकाणां धातूनां कर्त्ररिवानिवादिन
 वके भवन्ति तदा उक्ते कर्त्ररि प्रथमा भवन्ति
 अनुक्ते कर्म भवन्ति तत्र कर्मणी द्वितीया अ
 कर्मकापि धातवः सोऽपसर्गः सकर्मका भवे
 नि भवे भवानीपनिः परा भवन्ति जलं जनार्द
 नः अप्रिभवरावगो श्रीरामः यदा कर्मणी
 लकारे उक्ते कर्मणी प्रथमा अनुक्ते कर्त्ररित
 तीया परिभ्रूयते भवानीपनिना एव सकर्म
 कसकर्मकाणां धातूनां सर्वेषामेव सर्वल

कारेणुबोधव्यं कर्त्ररिउक्तानुक्ते विप्रक्रियये
उक्तेप्रथमैव अनुक्तेन सीयाषष्ठी च उक्तेविप्रो
प्यरः काश्या भवति परस्मैपदेन उक्ते कर्त्ररिप्र
थमा यदाभावे लकारः सदा अनुक्ते कर्त्ररित
सीया विप्रोप्यरेण काश्या भूयते यदा भावे कृ
त्यप्रत्यया भवेति सदा कृत्यानां कर्त्ररिचेति ष
ष्ठी न सीया वा कृत्या युक्तयने न्यते कपे चैव केलि
मरमणीयकं न च्यते चैव कृत्या सप्त विदुर्बुधाः
विप्रोप्यरस्य काश्या भव्ये विप्रोप्यरेण काश्या भ
व्यं एवं मन्यत्रापि उक्तानुक्ते कर्मणी च न स्रोवि
भक्तयो भवेति न पथा उक्ते कर्मणी प्रथमा यदा
स कर्मकाणां धातूनां कर्मणी प्रथमा भवति परि
भूयते रावणो लकारा भवेति उक्ते कर्म भवति
सदा उक्ते कर्मणी प्रथमा भवति परिभूयते रा
वणो राघवेण अनुक्ते द्वितीया च तुर्या षष्ठी च
यदा स कर्मकाणां धातूनां कर्त्ररित्वादयो विधी
यन्ते सदा उक्ते कर्त्ररि प्रथमा अनुक्ते कर्मणी
द्वितीया काशीयने विप्रोप्यर इत्यादि गत्य

यी कर्मणी द्वितीयाचतुर्थी भवतः अनुक्रमेण
 पुरायोगच्छनिदरिः मपुरायै गच्छनिदरि इ
 त्यादियदा स्मरणा पथीनां कर्त्रिस्तादयो भवे
 नि यदानुक्रमे कर्मणी षष्ठी भवति रामस्य स्मरति
 सुमनीत्यादि यदा सकर्मकाणां धातूनां नृजाद
 यो भवति तदानुक्रमे कर्मणी कर्त्रि कर्मणो कृतीति
 षष्ठी भवति अयोध्यागते रामः अयोध्या ग्राम
 को रामः इत्यादि करणे प्रथमानुमीया द्वितीया
 षष्ठी च छेदनः खड्गो देहस्य छेदादन इति
 करणो लुको रणमुत्रे न्यप्रथमा कर्त्रि कर्मणो कृ
 तीति कर्मणी षष्ठी देहस्य अनुक्रमे करणे तृतीया
 यदा धातूनां सर्वेषां कर्त्रि कर्म भावे पुल्लादयो भ
 वति रथेनायोध्यानि रामवेदः मनसा भावा
 ने हरि येडनेः मेजसाकासे हरि दीपने इत्या
 दि सर्वत्र कर्त्रि करणयोस्तृतीया करणे षष्ठी
 तानस्य जानाति बुद्धः यस्मिन् जानीते दुर्ज
 नः प्रवर्तते इत्यर्थः द्वितीया सप्तमी च अकर्म
 कागत्यर्थं भद्रार्थी नो यदा आधारे प्रथमो

भवति ह्य आधारे प्रथमा भवति तत्रा क
 र्मकाराण्यथा काशीविश्वेश्वरस्य भूमा आ
 कासे चंद्रस्य ज्ञाने गगने सूर्यस्य दीप्ते काशे
 आकाशे गगने इत्यादि आधारे रूपस्य येन
 कृत्वा त्वयमेकवचने विश्वेश्वरचंद्रसूर्य
 नामनुक्तत्वादधिकरणत्वात्तत्रेति अधि
 करणरूपस्य प्रयोगे कर्त्तरि अनुक्तेष्वष्टीभूते
 त्यादि अधिकरणेरूपस्य यः काश्यादीनाम
 धिकरणानां समानाधिकरणेन स्यादित्तिंग
 योगः अत्राकार्यानां भुजप्रतीनां यदाधि
 करणे रूपस्य यो भवति तदा उक्ताधिकरणे भ
 वति यथा काशीविश्वेश्वरमुक्ताग्रहणं ब्राह्म
 णस्य भुक्तेस्त्वदेशो रक्तः भुक्तः काशीग्रहेस्त्व
 देशशब्दानो भुक्ताधारे प्रथमा श्रीविश्वेश्वर
 ब्राह्मणराज्ञा पूर्वतत्रषष्ठीउक्तादीनां का
 श्यादित्तिंगणैववस्थागस्यार्थानां गमप्रम
 तीनां यदाधि करणे रूपस्य यो भवति तदा
 उक्ताधिकरणे प्रथमा भवति मथुराश्रीकृष्ण
 रत्ना वने सूर्यस्य मने पर्वतोरामस्य वनि

नः मधुरादेरुक्ताधिकरणोचयमा श्रीकृष्ण
 देहवर्चस्यष्टीगमादेरधिकरणोक्तप्रत्ययोभ
 वनि इति सप्रविभक्तवतारः इदानीमुपपद
 विभक्त्योलिख्येनेकारकमाप्तिप्रकार्यं क्रि
 यनेसाकारकविभक्तिः पदमाप्तिप्रकार्यं क्रि
 यनेसाउपपदविभक्तिः यस्योनेयस्यमध्ये इ
 त्यर्थद्वितीया काशीमन्तरेविशेष्यरेवर्त्तने
 काश्यामध्येवर्त्तने इत्यर्थः अयोध्यामन्तरे
 राश्रीरामोभानिअयोध्यामध्ये इत्यर्थः अ
 तरेणयुक्तइतिषष्ट्यर्थद्वितीयाविभक्तिर्भव
 ति येव्याप्यकर्मकरोनिनत्रद्वितीया न पथा
 सर्वरात्रिपठनिवास्यानः दणमपिरात्रिपरि
 त्यजनपठनीत्यर्थः येचक्रोशकाशीवर्त्तने
 सर्वतः क्रोशयेचवाव्याप्यकाशीनिष्ठति
 इत्यर्थः कालाध्वनोस्तेनसेयोगे इति काला
 ध्वनोर्द्वितीयाविभक्तिर्भवति यस्यै नमस्क
 रोनिनत्रचतुर्थी न पथा श्रीविश्वेश्वराय न
 मः श्रीनारायणाय नमः गोप्ये नमः स्वास्ति स्वा
 हास्वधा अलंबयद्योगे इति नमोयोगे च

लुथीविभक्तिर्भवति यस्मान् अयं यस्मान्
 आरात यस्मान् इतरः यस्मान् कृते यस्मा
 न् पूर्वदिगित्यादितत्रपेचमी नपथा श्री
 विप्रेश्वरादयोऽनीश्वरः ब्राह्मणादयोऽत
 त्रियोत्त्रियादयो वैश्यः वैश्वाद्योऽश्व
 इत्यादिश्रीविप्रेश्वरगहाम्नीकलीकाया
 रात्ममीपेत्यर्थः मथुराय आरातकाशीम
 थुराया इरेत्यर्थः गंगाय इतरानयोमुक्तये
 अत्रेति शिवपूजनादनेन मुक्तिनास्ते पूजने
 विना इत्यर्थः काष्ठा पूर्वगंगाभवति काष्ठा
 पूर्वगंगाभवति काष्ठादक्षिणे आसीवर्तने
 काष्ठापश्चिमे भीमचंडीविद्यते काष्ठाउत्त
 रेवरुणा आस्ते एवं धातोः परे अस्यादितरर्त्त
 दिक्शब्दाचोत्तरपदादियुक्तपेचमीविभक्ति
 र्भवति यस्मान् पूषक यस्मान् जानात उत्तमी
 यापेचमोऽतः चंडेतापंकरात्रिर्नशोभने
 सूर्येन विना वृथक दिवानभाति हर्ष्यर्ष्यतो
 नपथक कर्म नशोभने चंडिनेन विना वा
 लीनशोभने सुपुत्रेता विना कुलेन राजने

इत्यादि पक्षेपेचमी चेडादित्यादि मानादृ
 दोरापुष्पेविचित्रेति पक्षकचिनानानामि
 त्सीयाअमरस्याप्रितिरनीयापेचम्योभव
 तःयस्मिन्नमस्यकार्यंभवनिन्नसप्रमीत
 पथागोषुदुह्यमानासुगनः दुग्धभ्रवागतः
 नारायणोस्मरणोसतिसर्वपापहयोभवति
 ईश्वरोभुक्तेहरिडाभुक्तेने इत्यादिपक्षचभा
 वेभावलदरामितिसप्रमीविभक्तिर्भवति
 ईश्वरोभुक्तेहरिडाभुक्तेने इत्यादिपक्षचभा
 वेभावलदरामितिसप्रमीविभक्तिर्भवति
 यस्मानपक्षकृष्टयनेतत्रषष्ठीसप्रम्योभवः
 गवामध्येकृष्णसंपन्नदीरागोषुमध्येकृ
 ष्णगौसंपन्नदीरा मनुष्याणामध्येब्राह्म
 णाधार्मिकः मनुष्येषुवा ब्राह्मणानामध्ये
 क्रियावेनःश्रेष्ठः ब्राह्मणेषुवा यतश्चानि
 रधाणामितिषष्ठीसप्रम्योभवः इत्यादीकृ
 नोलिख्यतेकृतयोगेयषष्ठी युथाकार्यस्य
 कर्त्रीकृतीकार्यस्यकारकःसुखवाक्यस्यव
 क्रासाधुःवाक्यस्यवाचकः साधुरित्यादिवा

कस्येति कर्मणीषष्ठीचक्रेनिकृतः नजेन
 सिद्धक्रियावाचकः साधुरिति कर्त्रीएकक
 स्यस्येति अनुक्तकर्मणीषष्ठीकारकः इति
 कृतबुगोत्तमसिद्धक्रियावाचकः इत्यप्रिदिन
 कर्त्री एवं सर्वेषां सकर्मकाणां धातुनो यदा
 कर्त्रिक्तो भवति तदा नुक्ते कर्त्रिषष्ठीत्रि
 जगति श्रीविश्वेश्वरस्य कृतो भवति तदा
 नुक्ते कर्मणीषष्ठी यदा भावे कृतो भवति
 तदा नुक्ते कर्त्रिषष्ठी त्रिजगति श्रीविश्वेश्व
 रस्येत्यप्रिदिन कर्त्रिषष्ठी जयः इति
 कृतएवं जितभावे श्रवउत्कर्षसिद्धक्रिया ए
 व मन्येषां सकर्मकएवं यदा भावकृतः तदा
 नुक्तः कर्त्री भवति उभयत्र कर्त्रकर्मणो कृति
 षष्ठी भवति शतशानचक्रसुकानचक्रचक्र
 प्रभृतीनां प्रयोगे कर्त्रकर्मणो कृतीनिषष्ठी
 निषेधो भवति विश्वेश्वरेन रोपणमुक्ते भ
 वति रावणाय राजयमानो रोमचंद्रः शोभने
 वेदासुश्रुवान् दास्यमाणो भानिस्मवेदश्रुवाना
 विनिप्रवर्द्धने स्मधर्मकरिष्यन् जनः सुखी

पुरा भवनि धर्मकरि व्यमानो लोकः कदा भव
 जे हरि स्थितो जनो रूढि हरि वान पुमान्मा
 नम सुवन इत्यत्र सर्वत्र न लोक व्यय निष्ठा तुल
 र्थन रागिनिषष्टी निषेधः कृत्य प्रयोगे कर्त्र
 रिपक्षेष्टी तपथा यतेन्यनेकपेचैव केले
 मरमणीयकेन व्यैव कृतान् सप्रविंदुर्बुधा
 तयोरेव कृत्य रत्न लयी इति सकर्मकाणां धा
 न्नो कर्मणी कृत्या भवेति तदा नुक्त्र कर्त्र रि
 तनीया षष्ठ्यो भवतः धार्मिकाणां दूषो वि
 षेधः धार्मिकस्य दूषा काशी धार्मिकेन वा
 धार्मिकस्य दूषो गंगा जले धार्मिकेन वा एवेद
 वो दर्शनीयश्च अकर्मकाणां धान्नो भवेत्क
 त्या भवेति तदा नुक्त्रे कर्त्र रि तनीया षष्ठ्यो भव
 तः अव्यक्तन अत्वारो भवेति भावे त्रयः श्री
 मीदरा एकः तपथा पूर्वकाले त्वा ल्यपेच नु
 त्वा गतो ब्राह्मणः प्रभयः गतो ब्राह्मण भवेत्
 मुनम विनु गतो विप्रः अदो न पुनः श्री
 दारो पौनः पुराये श्रीदारा यो द्वे भवतः का
 र्या भव सर्व युक्ते भवेति सदृश वाचकां र्थानां

प्रयोगेत्तमीयाषष्ठ्योभवतः सचथा
 नारायणेनसदृशःसर्वितेति विप्रेरा
 दत्रियःविप्रस्यतुल्यइतिचागुरुणासमः
 शिष्यगुरोसमइतिवातुल्यार्थेतुल्योपमायो
 तमीयाप्परस्यापितमीयाषष्ठ्योभवतः य
 स्मेकुशल यस्मेसुखयस्मेहितनत्रचतुर्थी
 षष्ठ्योभवतः सचथा ब्राह्मणायकुशलेभ
 वतु ब्राह्मणायसुखेभवताने ब्राह्मणाय
 हितेभवतु यदेषष्टीब्रह्मणस्पेवेत्यादि गोमः
 कुशलमस्तु गवोकुशलेस्तान् गोमःसुख
 भूयान् गवोचगोमोहितेभूयान् गवोवाइ
 निसर्वत्रचतुर्थीवाशिष्यसुखमत्रकुशल
 सुखार्थेहितेतिरितिचतुर्थीषष्ठ्योभवतः इ
 तिप्रोषटकारकप्रक्रियाबालबोधनीसेप
 र्ती ॥

ॐ ५
३

